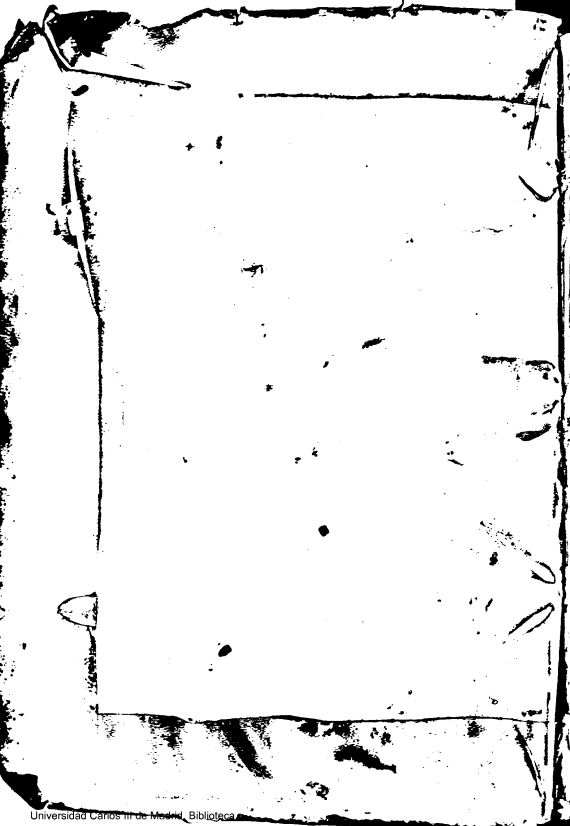

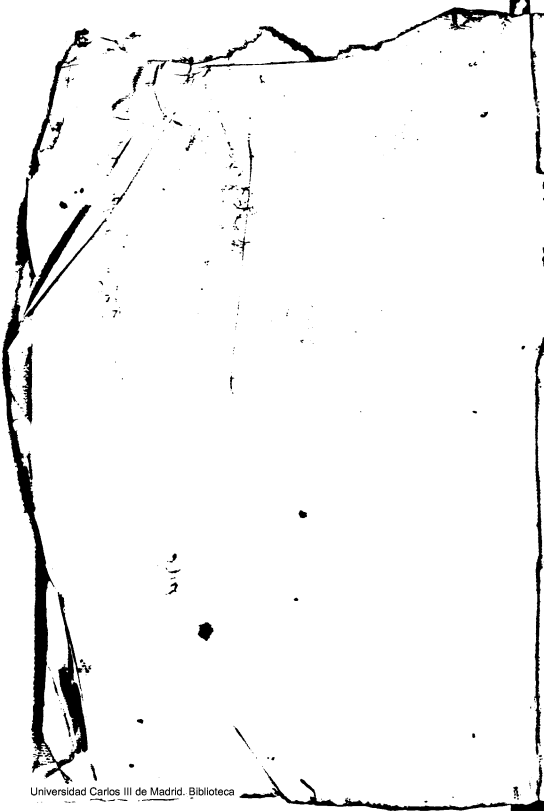

Director del Excmo. Consejo de Indias

1573

1573

1573

T.144 614
C.1205248

590
D. IOANNIS

GVTIERREZ ALMAE

ECCLESIAE CIVITATENSIS

Canonici Doctoralis, Repetitiones sex

& quatuordecim iuris

Allegationes.

SECUNDA HÆC EDITIONE AB

*Ipso autore denuo recognita & auctores reddita, quæ
hoc signo * notantur.*

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

CVM PRIVILEGIO.

Madriti, excudebat Petrus Madrival.

M. DC. IIII.

3-3166

Expensis Francisci Lopez Bibliopola.

D. I. D. M. N. I. X.

C. A. T. I. E. R. E. N. A. M. A. E.

E. C. C. L. E. S. I. A. E. C. I. V. I. T. A. T. E. N. S. I. S.

Cambridge University Press

Cambridge University Press

Cambridge University Press

S. E. C. U. N. D. A. H. E. C. E. D. I. T. I. O. N. E.

Cambridge University Press

Cambridge University Press

C. A. M. B. R. I. D. G. E. U. N. I. V. E. R. S. I. T. Y.

Cambridge University Press

Cambridge University Press

Cambridge University Press

Cambridge University Press

E L E C T Y.

POR. Quanto por parte de vos el Doctor Iuan Gutierrez, Caponigo de la Santa Iglesia de Ciudad Rodrigo, nos fue fecha relacion diziendo, que nos os animos hecho merced de dote licencia, y privilegio, para poder imprimir vn libro nuevo, intitulado, Comentario de Repeticiones, y alegaciones de Derecho, por tiempo y espacio de seis años, que se auian cumplido a doze de Octubre, del año pasado de fécia y cincocen el qual dicho tiempo no se aua hecho mas de vna impresion de mil cuerpos del dicho libro, porque no se auian gastado mas de tanto lo qual nos pedistes y suplicastes os mandassemos prorogar la dicha licencia, por el tiempo que oos fuessemos mas seruido, o como la nuestra merced fuesset. Lo qualvisto por los del nuestro Consejo, y como por su mandado se hizieron en el dicho libro las diligencias que la premacia por nos vleitamente fecha sobre la impressiõ que de los libros dispone, fue acordado que deuiamos de mandar esta nuestra cedula en la dicha raxon, e yo tuuelo por bien: por lo qual vos prorogamos y alargamos el termino contenido en la dicha nuestra cedula, y privilegio que de fuso se haze mencion, por otros seis años mas, los quales corran y se quexen desde el dia de la fecha desta nuestra cedula, dentro de los quales podas imprimir y vender el dicho libro, que de fuso se haze mencion, por el original, que en el dicho Consejo se vio, que van rubricadas las hojas, y firmado al cabo de Christofal de Leb, nuestro escriuano de Camara de los que residen en el nuestro Consejo: y con que antes que se venda lo traygas ante ellos, juntamente con el dicho original, para que se vea si la impressiõ es tal conforme a el. O traygas fee en publica forma, ep como por corrector nombrado por nuestro mado de feso, y corrigio la dicha impressiõ por el dicho original, y quedan anse mismo impressas sin erratas por el apuntadas, para cada vn libro de los que anse fueron impressos, y se os tasse el precio que por cada vn volumẽ anse de llevar, y mandamos que durante el dicho tiempo persona alguna sin vuestra licencia le pueda imprimir, lo pena, que el que lo imprimiere, o vendiere, aya perdido y pierda todos y qualesquier moldes, y aparejos que de los dichos libros tuuiere, o vendiere en estos nuestros Reynos: y mas incorra en pena de cinquenta mil maravedis, por cada vez que lo contrario hiziere: la qual dicha pena sea la tercia parte para nuestra Camara, y otra tercia parte para el denunciador, y la otra tercia parte para el juez que lo sentenciare. Y mandamos a los del nuestro Consejo, Presidente, y Oidores de las nuestras Audiencias, Alcaldes, alguaciles de la nuestra casa y Corte, y Chancillerias, y a todos los Corregidores, Alcaides, Gobernadores, Alcaldes mayores, y Ordinarios, y otros jeezes y justicias qualesquier de todas las Ciudades, villas y lugares de los nuestros Reynos y señorios, asy a los que aora son, como a los que serã de aqui adelante, que guarden y cumplan esta nuestra cedula y metced que asy vos haxemos, y contra el tenor y forma della, ni de lo en ella contenido no vays ni palseis, ni consintais yr ni pasar en manera alguna, so pena de la nuestra merced, y de diez mil maravedis para nuestra Camara. Fecha en San Lorenzo el Real, a veintiseis dias del mes de Agosto, de mil y quinientos y ochenta y seis años.

Por mandado del Rey nuestro señor.

Iuan Vazquez.

Prorogacion y nueva concessiõ.

LA Magestad del Rey don Felipe nuestro señor, tiene concedido privilegio al Doctor Iuan Gutierrez, Caponigo de la Santa Iglesia de Ciudad Rodrigo, para que el solo y quien su poder tuuiere, y no otro alguno, pueda imprimir este libro, que se intitula, Comentarios de Repeticiones, y Alegaciones, y Consejos, por tiempo y espacio de seis años, so graves penas, como parece por su real cedula, dada en la ciudad de Valladolid, a ocho dias del mes de Agosto, de mil y seyscientos y tres años, que esta referendada de don Lays de Salazar su Secretario.

111

J 2

TASSA:

Y T A S S A .

YO Christoual de Leó escriuano de camara del Rey nuestro señor,
y uno de los que residen en su Consejo: doy fee, que auindose vi-
to por los señores del vn libro intitulado Repeticiones y Alegaciones
del Doctor Iuan Gutierrez, que con licencia de los dichos señores hi-
zo imprimir el dicho Autor, tassaron cada pliego de los del dicho libro
en papel a tres maravedis y medio: y mandaron que antes y primero
que se venda, se imprima en la primera boja de cada vno dellos este
testimonio de tassa: y para que dello conste, de mandamiento de los di-
chos señores del Consejo, y de pedimiento del dicho Doctor Iuan Gu-
tierrez, di esta fee. Que es fecha en la Villa de Madrid a veynte y
seys dias del mes de Febrero, de mil y quinientos y nouenta y dos años.

Christoual de Leon.

ERRATA.

Folia. 2. colom. 2. linea. 2. *emphiteuse* legere *emphiteuse*. 4. 1. 1. *testamento*, *testamento*. 43. 1. 6. *elegant*, *de*
gante. 53. 2. 3. 4. *causa*, *causa*. 65. 2. 27. *ultimatio*, *ultimatio*. 129. 2. 19. *quisque*, *quisque*. 130. 1. 10. *se-*
mplem, *semplem*. 177. 1. 2. *que*, *que*. 178. 1. 10. *regia*, *regia*. 202. 1. 13. *proba-*
tur *probat*, *probat*. 226. 2. 1. *debet*, *debet*. 231. 1. 1. *seuendo*, *seuendo*. 231. 1. 1. *debet*, *debet*. 235. 2. 3. *heredita*, *heredi-*
tate. 237. 2. 1. *infamia*, *infamia*. 248. 2. 3. *iniciatur*, *iniciatur*. 257. 1. 4. *dele*, *dele*. 257. 1. 2. 2. 4. 176. 1. 14. *refu-*
sione, *refusione*. 259. 1. 3. *disponant*, *disponant*. 273. 3. *inscriptura*, *inscriptura*. 306. 2. 9. *eadem*, *eadem*. 321. 1.
ab *legitimam*, *legitimam*. 357. 2. 1. *dele*, *dele*. 357. 2. 17. *sententiam*, *sententiam*. 357. 1. 31. *dele*, *dele*. 359. 1. 2.

Licenciatus Murcia
de la Llana.

Tiene este libro ciento y nouenta y seys pliegos, que conforme a
su tassa monta diez y nueue reales y tres maravedis.

A22AT

IN-

C V R I O S E L E C T O R . A D V E R T E N D V M P V T A V I I N H O C

opere minus fideliter paginarum Arithmetica Typis mandata
tam esse, proinde non mirandum, si in Indice generali totius
operis numeri paginarum positi sint, prout iacent in impresio-
ne, inquire ergo indicis remissiones, seruando eius
ordinem ne fluctueris: daque veniam
debitam erratis.

IVRA, QVAE IN HOC OPERE

Repetuntur.

Nemo potest. ff. delegatis. l.

h. sui. instit. de heredum quali

tate. et differenti. pag. 129.

L. pater filium. ff. de inofficio

testamentorum. pag. 130.

L. vnic. C. quando non petentium pareri. per

Antientica sacramenta pabrum. C. in ad-

uocatus. de iuditione. pag. 230.

Cap. quomodo pactum de pactis. in. 6. pag. 293.

Allegationum principia.

C

Casus presentis consultationis, et processus,
allegatio. 7. pag. 395.

Casus presentis consultationis est, allegatio.
8. pag. 399.

D

Duo sunt a me quaesita, allegatio. 5. pag. 391.

Dubitatum fuit quando, allegatio. 10. pag. 406.

Dubium mihi propositum, allegatio. 9. pagin.
402.

F

Fuit mihi iniunctum, allegatio. 12. pag. 413.

I

In casu D. B. a me quaesito, allegatio. 2. pag.

In causa Didaci F. allegatio. 14. pag. 415.

P

Præsupposita clausula testamenti, allegatio.

1. pag. 343.

Pro huius questionis resolutione, allegatio.

4. pag. 361.

Q

Quia haud inelegans, allegatio. 3. pag. 357.

R

Res accusato, allegatio. 13. pag. 414.

Respondendo alij questioni, allegatio. 6. pa-

gin. 394.

V

Viso processu domina. T. allegatio. 11. pag. 409.

Consiliorum Principia.

A

Accusatur Tabellio, conf. 37. pag. 671.

Actor in hac lre, conf. 24. pag. 616.

Ad Regiam, conf. 48. pag. 709.

B

Brenuati, conf. 45. pag. 701.

C

Casus presentis consultationis, conf. 9. pagi-

na. 496.

Casus presentis consultationis est, conf. 22.

pagin. 606.

Constituto, conf. 49. pag. 712.

Consultus fui, conf. 7. pag. 492.

Cum Ecclesia, conf. 46. pag. 703.

D

Decedente quodam Petro, conf. 14. pag. 543.

Domina Maria, conf. 19. pag. 592.

Dominus illuminatio, conf. 43. pag. 691.

Dominus sit, conf. 42. pag. 686.

Duo copulatio, conf. 26. pag. 623.

¶ 3

¶ Fran-

F
Franciscus Testis, conf. 40. pag. 681.
Fundamentum Rasticorum, conf. 34. pagin.
650.

I
Illustris Domine, conf. 21. pag. 601.
In causa capitali Coplutenfis, conf. 8. pag. 495.
In causa illustrissimi Episcopi Placani, conf.
15. pag. 549.
In causa maiorens Cordubensis, conf. 13. pa-
gin. 531.
In causa praesentis, conf. 12. pag. 513.
In causa verentis, conf. 4. pag. 475.
In causa verentis inter Alphonsum, conf. 11.
pag. 509.
In praesentis causa, conf. 10. pag. 513.
In praesentis lite, conf. 20. pag. 599.

L
Lite verentis, conf. 51. pag. 725.
M
Mater quaelam, conf. 52. pag. 730.

O
Offert se nobis defendendas, conf. 38. pag. 675.

P
Presens consultatio, conf. 5. pag. 483.
Presupposita clausula testamenti, conf. 17. pa-
gin. 570.

Possidens certis, conf. 47. pag. 705.

R
Rei accusatio, conf. 39. pag. 679.

Superiori proximo consilio, conf. 18. pag. 579.
Supposito casa, conf. 31. pag. 639.

V
Vacante vicaria, conf. 44. pag. 697.
Vertitur lis, conf. 2. pag. 460.
Viam veritatis, conf. 41. pag. 642.
Vidua quaedam, conf. 50. pag. 719.
Visa iuris allegatione, conf. 25. pag. 621.
Visis iuribus utriusque partis, conf. 28. pa-
gin. 628.

Viso hoc processu, conf. 29. pag. 633.
Viso praesentis, conf. 3. pag. 469.
Viso processu, conf. 6. pag. 488.
Viso processu inter dominam, &c. conf. 16. pa-
gin. 564.
Viso processu cause, conf. 23. pag. 614.
Viso processu actionis, conf. 27. pag. 627.
Viso processu exequentis, conf. 30. pagina.
635.

Viso processu exequentis, & oppositione, conf.
32. pag. 647.

Viso processu criminali, consilia. 35. pagina.
652.

Viso processu causa criminalis, conf. 36. pagi-
na. 661.

Viso puncto, & relatione, consilio. 33. pagi-
na. 649.

Viso tenore, & clausula, consilio. 1. pagina.
423.

INDEX CAPITVM LEGVM, AC DISPOSITIONVM

iuris communis Canonici, ac Cæsarei, quæ in hoc opere intelliguntur, ac declarantur.

Ex ff. veteri sequentes.

- L**. si creditor. §. si. ff. de distractione pignoris. in. l. nemo potest, nu. 28. & pluribus sequent. ff. de delegatis. i. pag. 22. & 23.
 L. iure succursum. ff. de iure dotium. in. conf. 12. nu. 27. & seq. pag. 612.
 L. cum de in rem verso. ff. de versuris, concordatur cum. l. si certis annis. C. de pactis, in. l. nemo potest, nu. 199. pag. 58.
 L. filio. §. contra tabulas. ff. de inofficioso testament. in. l. pater filium, nu. 16. ff. de codicibus, pag. 197.
 L. Circa. ff. de inofficioso testament. in. l. vnic. nu. 11. C. quando non pet. par. pag. 211.
 L. Fundus illi. ff. de contrahen. empt. in. d. l. vnic. nu. 14. C. quan. non pet. par. p. 212.
 L. Proprium. ff. communia prædiorum, in. d. l. vnic. num. 15. pag. ead. & seq.
 L. Venditor ex hereditate, verlar cum hereditas venditur. ff. de heredit. vel actio. ne vendit. ibidem, num. 68. pag. 219.
 L. Fin. ff. de rei vend. in. authent. sacramenta puberum, num. 60. & sequent. C. si aduersus venditionem, pag. 258.

Ex ff. infortiatio.

- L**. Filio præterito. ff. de iniusto rupt. & in. l. nemo potest, num. 139. & sequentib. ff. legat. i. pag. 45.
 L. Obligari. ff. de auctor. tutorum, ibi, num. 146. & sequent. pag. 47.
 L. Codicillis. §. fin. ff. de delegatis. 2. in. d. l. nemo potest, num. 238. pag. 66.
 L. Si filius hæres. ff. de liberis, & posthum. in. §. sui, num. 48. & sequent. in. tit. de hæred. qual. & diffent. pag. 143.
 L. Apud Iulianum. §. idem Iulianus. ff. ad Trebellianum, in. dict. §. sui, num. 56. & 61. pag. 146. & 148.
 L. In suis. ff. de liberis, & posthum. ibidem, in. dict. §. sui, nu. 65. & pluribus seq. p. 149.
 L. Qui in aliena. §. interdum. ff. de acquirend. hæredit. in. d. §. sui, nu. 124. pag. 168.
 L. Si quis postumos. §. si filium. ff. de liberis, & posth. l. si quis filio ex hæredato, in princip. ff. de iniusto rupto, & c. ibidem in. dict. §. sui, num. 123. pag. eadem.
 L. si. ff. quid in fraud. patron. ibidem, dict. §. sui, num. 155. pag. 177.
 L. Titia. ff. ad legem Falcidiam, in. conf. 18. num. 21. pag. 582.
 L. Si te solum. ff. de hæredibus instituend. in. conf. 18. num. 59. pag. 587.
 L. r. §. si. ff. si a parente quis fuer. manum. in. l. pater filium, num. 11. & 12. ff. de inofficioso testam. pag. 195. & 196.
 L. 3. §. Si emancipatus filius. ff. de bonorum posses. contra tabul. in. dict. l. pater filium, num. 18. & 29. pag. 198. & 202.
 L. Scripto. ff. unde liberi, in. dict. l. pater filium, num. 31. pag. 204.
 L. Si solus, in princip. ff. de acquirend. hæred. in. l. vnic. num. 10. C. quando non pet. par. pag. 211.
 L. Quoties. §. si duo. ff. de hæredib. in. tit. in. dict. l. vnic. num. 22. pag. 215.

- L. Qui patri. ff. de acquirend. hzredit. in dict. l. vñic. num. 50. pag. 222.
 L. pater filium. §. quindecim libertis. ff. de legatis. 3. in dict. l. vñic. numer. 54. & 55.
 pagin. 223.
 L. Quidam relegatus. ff. de rebus dubijs. in 3. allegacione. num. 26. pag. 364.

Ex. ff. nouo sequentes.

- L. Pupillus. ff. de action. & obligat. in l. nemo potest. num. 149. & sequentib. ff. de legat. 1. pag. 48.
 L. Stipulatio ista habere. §. alteri. ff. de verborum obligat. & §. alteri. instit. de inutilibus stipulat. in dict. l. nemo potest. nu. 152. & sequent. de legatis. 1. pag. 49.
 L. Obligationum fere. §. placet. ff. de action. & obligat. in dict. l. nemo potest. num. 187. & sequent. pag. 56.
 L. §. Falsus. ff. rem rat. habere. in dict. l. nemo potest. num. 421. pag. 106.
 L. Ad iudicium. §. in venditione. ff. de reiudicat. in consil. 19. nu. 9. pag. 594.
 L. Sylva ex dua. 30. vers. noualis. ff. de verborum significat. in consil. 21. numero. 13. pag. 603.
 L. 2. §. in. ff. pro hzrede. in §. sui. num. 67. & 82. instit. de hzredum qualitat. & different. pag. 190. & 156.
 L. Cum hzredes. in principio. ibi. nisi uerbaliter apprehensa. ff. de acquirend. possess. in dict. §. sui. nu. 700. pag. 151.
 L. Si committat. ff. de fideiussoribus. in consil. 11. num. 3. 16. 18. & 23. pag. 725.
 L. Thais. §. stychus seruus. ff. de fideicommissa libert. in l. vñic. num. 29. Quando hanc non preceat. part. pagin. 217.

Ex. C. 8 volumine authent. sequentes.

- L. 2. §. ad filiorum. C. quando, & quibus quarta pars deb. in consil. 17. numero. 14. pag. 572.
 L. Si quando. in princip. C. de inofficioso testam. in l. nemo potest. num. 7. 8. & 9. ff. delegat. 1. pag. 19. & 20.
 L. Quoties. C. de reiudicatione. in dict. l. nemo potest. numer. 40. & sequentib. pag. 26.
 L. Emptorem. C. locati. in dict. l. nemo potest. nu. 42. & sequent. pag. ead.
 L. iurifurandi. C. de testibus. in dict. l. nemo potest. num. 118. & sequent. pag. 41.
 L. Si caratoris. C. de iure deliberandi. in dict. l. nemo potest. nu. 244. & sequentib. vsque ad num. 264. pag. 67. 68. cum sequent.
 L. 1. C. de usufructu. in dict. l. nemo potest. num. 276. & sequent. pag. 73.
 L. Penult. C. vi in possess. legatorum. ibidem.
 Authentica hoc si debitor. C. de pignoriis. in dict. l. nemo potest. nu. 29. & sequentib. pagin. 23.
 L. 1. C. de rescindenda. in consil. 22. num. 31. pag. 613.
 Authentica. sed cum testator. C. ad legem Falcid. in l. nemo potest. num. 302. & sequent. ff. delegat. 1. pagin. 79.
 L. Non dubium. C. delegatis. in dict. l. nemo potest. nu. 349. & seq. pag. 90. & 91.
 L. 2. C. de his quz vi met. ve caus. fiunt. in dict. l. nemo potest. num. 381. pag. 96.
 L. Fin. §. illo. Carbitrium totel. in dict. l. nemo potest. num. 404. & sequent. pag. 101.
 L. 1. C. de arbitris. in dict. l. nemo potest. num. 417. & sequent. pag. 105.
 L. Cum in adoptiuis. §. sed ne articulum. C. de adoptionibus. in §. sui. num. 31. & sequent. instit. de hzredum qualitat. & different. pag. 139.

L. fin. C.

- L. fin. C. de repudianda hereditat. in dict. §. sui, num. 56. & 58. & 64. & 148. pagin. 145. & 146. 149. & 175.
- L. Nihil. C. de vlocap. pro hered. in dict. §. sui, num. 78. & sequent. pag. 154.
- L. Ut debitum. C. de heredit. act. in dict. §. sui, num. 96. pag. 162.
- L. Si curatoris. C. de iure deliberand. in dict. §. sui, num. 109. pag. 165.
- L. Fin. C. de reuocand. donat. in conf. 24. num. 21. pag. 620.
- L. 1. C. ad legem Corneliam, de falsis, in conf. 37. num. 8. pag. 672.
- L. 1. C. si aduersus creditorem, in conf. 47. num. 8. pag. 707.
- L. Meminimus. C. de legitim. heredib. in dict. §. sui, num. 131. & sequent. pagin. 171.
- L. Generaliter. §. cum autem. C. de institut. & sub. & c. in dict. §. sui, nu. 169. & 182. pagin. 180. & 183.
- L. Quoties. C. de reuendicatione, in dict. §. sui, num. 197. pag. 188.
- L. Si quis filium. C. de inofficio. testam. in l. pater filium, num. 30. ff. de inofficio. testam. pagin. 203.
- L. Fin. C. de acquirenda possess. in conf. 47. num. 10. pag. 707.
- L. 2. C. de pignoribus, in conf. 30. per totum, pag. 719. cum sequent.
- L. Disamari. C. de ingenuis, & manumiss. in conf. 51. num. 1. §. & 7. pag. 825. & 726.
- L. vnic. C. si Imperial. liberal. soc. sine hered. decel. in l. vnic. nu. 16. & 41. C. quando non petent. part. pagin. 213. & 220.
- L. 2. C. ad legem Iuliam, de vi, in dict. l. vnic. numer. 65. C. quando non petent. part. pagin. 227.
- L. 1. Et authent. sacramenta puberum. C. si aduersus venditionem, in dict. authent. sacramenta puberum, num. 9. & sequent. & num. 37. pag. 238. & 244.
- L. Non dubium. C. de legibus, in dict. authent. sacramenta puberum, numer. 14. pagin. 240.
- L. fin. §. Filius autem. C. de bonis quæ liberis, in dict. authent. sacramenta puberum, num. 33. pagin. 247.
- L. Clarum. C. de authorit. præstand. in dict. authent. sacramenta puberum, numero. 128. pagin. 289.
- L. Si vnquam. C. de reuocandis donationibus, in cap. quāuis pactum, de pactis, in 6. in princ. num. 1. §. pag. 104.
- L. Fin. C. de pactis, ibidem, num. 336. & 337. pag. 306. & 309. & 113.
- L. Si quando. §. 1. & 2. C. de inofficio. testamento, in dict. cap. quāuis pactum, vers. nullum ad bona patris regressum, & c. num. 3. & sequent. pag. 328.
- L. 2. C. ad Officium, ibidem, num. 9. pag. 329.
- Authentica, excipitur. C. de bonis quæ liberis, ibidem, num. 18. & sequentibus, pagin. 331.
- Authent. de sanctissimis Episcopis, in l. 8. & hoc præsent. in consil. 26. numero. 15. pagin. 626.
- Authent. de heredibus ab intestato venient. §. nullam, verò in §. sui, num. 131. & sequent. instit. de heredum qual. & different. pag. 171.

Ex institutionibus Iustiniani sequentes.

- §. Ita demum, institut. de hereditat. quæ ab intestato deferuntur, vers. posthumi quoque, in §. sui, nu. 19. & sequent. de heredum qual. & different. pag. 137.
- Idem principio, instit. quibus modis testamenta inferuntur, in dict. §. sui, numero 353. pagin. 176.
- §. Adoptiui, instit. de exheredat. lib. ibidem.

Ex decretalibus.

- C. Veritatis, de iureiurando, in authent. sacramenta puberum, nom. 15. & sequentibus. C. si aduersus vendit. pagin. 240.
C. Fin. de foro competentis, in dict. authent. sacramenta puber. nom. 16. pagin. eadem.

Ex libro sexto Decretalium sequentes.

- C. Licet Canon, de electione, in conf. 1. nom. 12. pag. 427.
C. Quamuis pactum, ibi iuramento firmatum, de pactis, in conf. 22. numero. 20. pagin. 610.

Ex Gratiani Decretis.

- C. Terrulas. 12. quæst. 2. in conf. 15. num. 10. pag. 562.

Ex Concilio Trident.

- Sessio. 24. c. 17. de reformat. in conf. 1. nu. 42. cum sequent. pag. 458.
Sessio. 25. c. 5. in conf. 44. nu. 7. pag. 699.

Ex proprijs motibus.

- Motus proprius Pij V. super non admittend. resignat. Lat. anno. 1568. in conf. 42. nu. 5. & nu. 9. pag. 687. & 689.

INDEX LEGVM RE- GIARVM QVAE IN HOC OPERE declarantur, & intelliguntur.

Ex libris Fori.

- .8. tit. 11. lib. 1. fori. in .l. sui. num. 158. & 160. instit. de hered. qualis. & differ. ven. pagin. 178.
L. 8. tit. 6. lib. 3. fori. in .l. nemo potest. nu. 211. & seq. ff. de legatis. 1. pag. 60.
L. 5. tit. 6. lib. 3. fori. in dict. .l. sui. nu. 158. & 160. pag. 178.
L. 1. tit. 22. lib. 4. fori. ibidem.
L. Fin. ad finem. tit. 22. lib. 4. fori. in dict. .l. sui. num. 188. & sequent. pag. 184.
L. 3. tit. 17. lib. 4. fori. in conf. 36. num. 42. pag. 669.

Ex legibus styli.

- L. 100. styli. in auth. sacramenta puberum. num. 65. & sequent. C. si aduersus renditionem. pagin. 255.
L. 54. & 102. styli. in conf. 36. num. 42. pag. 669.

Ex septem partitarum libris.

- L. 11. tit. 2. part. 2. in authent. sacramenta puberum. num. 328. C. si aduersus renditionem. pagin. 282.
L. 16. tit. 11. part. 3. in dict. auth. sacramenta puberum. nu. 29. & 115. pag. 246. & 277.
L. 26. tit. 11. part. 3. in dict. auth. sacramenta puberum. num. 146. & 148. pag. 268.
L. 60. tit. 18. part. 3. in allegacione. 1. num. 13. pag. 347.
L. 62. tit. 18. part. 3. in vers. qual promectio. ibidem. num. 10. pag. ead.
L. 17. tit. 23. part. 3. in .l. nemo potest. num. 477. & sequent. ff. de legatis. 1. pag. 105.
L. 4. & fin. tit. 35. part. 4. in .l. sui. nu. 188. instit. de hered. qualis. & different. pag. 184.
L. 8. tit. 26. part. 4. in dict. .l. sui. num. 157. pag. 177.
L. 7. tit. 17. part. 4. in dict. authent. sacramenta puberum. num. 52. & sequent. pag. 255.
L. 19. tit. 8. part. 5. in dict. .l. nemo potest. num. 42. & sequent. pag. 26.
L. 4. tit. 13. part. 5. in dict. .l. nemo potest. num. 29. & sequent. pagin. 23.
L. 21. tit. 13. part. 5. in dict. .l. sui. num. 47. pagin. 143.
L. 14. tit. 2. part. 6. in confil. 18. num. 12. pagin. 580.
L. Fin. vers. tit. 5. part. 6. in dict. .l. nemo potest. num. 28. & pluribus sequentibus ff. de legat. 1. pagin. 22. & 23.
L. Fin. tit. 6. part. 6. in .d. .l. sui. nu. 57. 58. & 64. & 148. pag. 145. & 146. 149. & 175.
L. 1. ad finem. tit. 8. part. 6. in .l. pater filium. num. 14. ff. de in officio testamento. pag. 196.
L. 34. Ad finem. tit. 9. part. 6. in .l. vnic. num. 44. C. quando non pet. part. 221.
L. 37. tit. 9. part. 6. in dict. .l. nemo potest. num. 368. pag. 94.
L. 6. tit. 11. part. 6. in dict. .l. nemo potest. num. 321. pag. 84.
L. 6. tit. fin. part. 6. in .d. auth. sacram. puber. nu. 115. C. si aduersus renditionem. pag. 277.

Ex ordinamento veteri.

- L. 13. tit. 13. lib. 8. ordinam. vet. in conf. 36. num. 42. pagin. 669.

Ex legibus Tauri.

- L. 63. Tauri. in conf. 47. num. 9. pagin. 707.

- L. fin. tit. 2. lib. 1. R. copil. in d. l. nemo potest, num. 184. & sequent. pag. 55.
 L. 4. tit. 7. lib. 1. recopil. in d. l. authent. Sacramenta puberum, num. 71. & sequent. C. si aduersus venditionem, pag. 260.
 L. 20. tit. 11. lib. 2. recopil. in d. l. sui. num. 189. in fin. de heredum qualis. & d. fferet pag. 184.
 L. 1. c. 4. tit. 14. lib. 3. recopil. in conf. 21. num. 9. pag. 602.
 L. 1. 10. & 12. tit. 6. lib. 4. recopil. in dict. l. sui. num. 93. pag. 160.
 L. 11. tit. 1. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 46. & 47. pag. 27. & in authent. Sacramenta puberum, num. 151. & sequent. pag. 287.
 L. 3. tit. 13. lib. 4. recopil. in dict. l. sui. num. 72. & sequent. pag. 152.
 L. 5. tit. 15. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 211. & sequent. pag. 60. & 6.
 L. 6. tit. 15. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 105. & 475. 480. pag. 59. 120. & 122. & in conf. 47. num. 9. pag. 707.
 L. 9. tit. 15. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 102. pag. 18.
 L. fin. tit. 15. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 487. pag. 123.
 L. 1. tit. 21. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 475. pag. 95. & nu. 442. pag. 111.
 L. 2. & 3. tit. 21. lib. 4. recopil. in d. l. nemo potest, num. 435. & 437. & 439. 110. & 111.
 L. 3. & 19. ad fin. tit. 21. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 390. & sequent. pag. 98.
 L. 4. tit. 21. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 438. & sequent. pag. 110.
 L. 5. & 6. tit. 21. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 488. pag. 123.
 L. 19. & fin. tit. 21. lib. 4. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 437. pag. 110.
 L. 3. tit. 1. lib. 5. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 21. pag. 12.
 L. 8. tit. 1. lib. 5. recopil. in dict. l. sui. num. 120. & 122. & 123. & 147. pag. 167. 168. & 175.
 L. 12. & 3. lib. 5. recopilar. in 3. allegacione, num. 121. & sequent. pag. 361.
 L. 4. tit. 2. lib. 5. noua recop. in 11. allegacione, nu. 7. pag. 411.
 L. 2. tit. 3. lib. 5. recopil. in dict. authent. Sacramenta puberum, num. 39. pag. 249.
 L. 2. tit. 4. lib. 5. recopilar. in dict. l. nemo potest, num. 368. & 371. pag. 94.
 L. 2. tit. 4. lib. 5. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 236. pag. 66.
 L. 1. tit. 6. lib. 5. recopil. in cap. quamuis pactum, de patris, in 6. in princip. nu. 47. pag. 310.
 L. 11. tit. 6. lib. 5. recopilar. in dict. cap. quamuis pactum, in princip. num. 3. pag. 300.
 L. 13. tit. 6. lib. 5. recopil. in dict. l. nemo potest, num. 91. & sequent. pag. 35.
 L. 4. tit. 7. lib. 5. recop. in d. l. sui. nu. 93. pa. 160. & in c. quamuis pactum, in prin. nu. 47. pa. 310.
 L. 5. tit. 7. lib. 5. recop. in dict. l. nemo potest, num. 60. 61. pag. 29.
 L. 2. tit. 8. lib. 5. recopilar. in dict. cap. quamuis pactum, in princip. num. 35. & sequent. pag. 301.
 L. 22. tit. 11. lib. 5. recop. in d. authent. Sac. pub. nu. 47. & sequent. pag. 253. & nu. 73. pag. 260.
 L. 2. tit. de los testamentos, lib. 5. noua recop. in dict. l. nemo potest, num. 313. pag. 82.
 L. 2. tit. 16. lib. 5. recopil. in d. l. nemo potest, num. 156. & 426. & seq. pag. 70. & 107. & conf. 41. num. 4. pag. 683.
 L. 1. tit. 15. lib. 5. recop. in conf. 12. num. 2. pag. 514.
 L. 12. tit. 2. lib. 6. recopil. in d. l. sui. num. 189. pag. 184.
 L. 2. tit. 2. lib. 7. recopil. in conf. 21. num. 9. pag. 602.
 L. 22. tit. 7. lib. 7. recopil. in conf. 34. num. 2. pag. 651. & in conf. 21. num. 8. pag. 602.
 L. 23. tit. 7. lib. 7. recop. in conf. 34. num. 1. pag. 651.
 L. 1. tit. 17. lib. 8. recopil. in dict. authent. Sacram. puberum, num. 164. & sequent. pag. 292.

FINIS.

INDEX COPIOSISSIMVS EORVM OMNIVM, QVÆ IN HOC volumine continentur Repetitiones, Allegatio- nes, & consilia complectens.

Litera. R. Repetitiones. A. Allegationes. C. consilia denotat.

A

SENS Audiri debet super excusationis causis, quare comparere non possit. C. 23. num. 1. pag. 614.

Abolutio sine relaxatio iuramenti ad effectum 29. Ed. vel excipiendi, non operatur rescissionem contractus, sed ipse firmus remanet. in. R. authentic. sacramenta puberum, num. 10. C. si aduersus vend. quod duobus modis limitatur. ibid. num. 21. & 23. pag. 241. & 242.

Abolutio excommunicationis facta a ordinario, vel ab excommunicatore sine partis satisfactio nem, vel alia iuris forma prætermissa valet, licet sit iniusta. A. 9. num. 5. pag. 404.

Abolutio facta à delegato Papæ virtute bullæ cruciatæ, vel alia, parte non satisfacta, vel aliter iuris forma non seruata, est nulla. ibid. num. 6. pag. ead.

Abolutio ad reincidentiam, cuius effectus sit, & quid operetur. ibid. num. 7. pag. ead.

Abolutio excommunicationis facta à sacerdotere ad reincidentiam virtute bullæ cruciatæ, & cum consensu partis permittentis abolutio nem tantum fieri ad reincidentiam, & non alias, nec alio modo, est nulla absque mandato iudicis, et si sacerdos simpliciter absoluat, non adiecto ad reincidentiam. ibidem. num. 1. pag. 406.

Abolutio vel relaxatio iuramenti, an sit necessaria petenda, quando est enormissima læsio. R. authentic. sacramenta, num. 95. & sequentibus. pag. 268.

Abolutus ad reincidentiam per sacerdotem, qui tantum habet ordinem, non vero iurisdictionem, de consensu partis, ad cuius instantiam erat excommunicatus remanet in totum abolutus, & non reincidit in excommunicationis sententiâ absque nouo mandato iudicis. A. 9. num. 8. pag. 405.

Acceptatio confessionis extraiudicialis, an hodie requiratur. C. 10. numero. 2. pag. 599.

Acceptatio remissionis iniuriæ hodie non requiritur. ibid. num. 3. pag. ead.

Acceptatio donationis requiritur, vt valeat, etiâ attenta lege regia. 1. titu. 16. li. 5. nou. coll. & alia plura de acceptatione donationis. C. 41. num. 4. pag. 683.

Acceptatio abfentis requiritur in donatione, etiâ si statuto caveatur, quod alteri per alterum acquiratur obligatio. C. 41. n. 13. pa. 685.

Accusatus non potest esse testis in eadem causa. C. 36. num. 6. pag. 661.

Accusatus de delicto negans, se illud commississe, si conuincatur de mediatio, an possit vllam defensionem approp. et. R. auth. sacramenta, num. 65. & sequentibus. pag. 559.

Accusatus de aliquo crimine ante condemnationem potest alienare bona sua titulo oneroso, vel lucratiuo: dum tamen id in fraudem non faciat. A. 13. num. 3. pag. 414.

Actio regulariter non nascitur ex sententia arbitri. R. J. Nemo potest, num. 417. & 418. ratio quare à sententia arbitri non appelletur. pag. 105.

Actio oritur ex sententia arbitri, quando compromissum factum est sine pœna, & sententia arbitri est emologata expresse, & hodie idem est, etiâ si compromissum sit pœnale. ibid. num. 419. pag. eadem.

Actio oritur ex sententia arbitri emologata, etiâ si compromissum sit pœnale: quando in eo est clausola, ratio manente pacto. ibid. num. 421. pag. 106.

Actio non oritur ex sententia arbitri, quando compromissum factum est per stipulationem: sed conditio incerti competit non ex sententia arbitri, sed ex stipulatione ad interesse. ibid. num. 427. pag. 107.

Actiones personales, & sit illæ quæ triginta annis præscribuntur hodie cum mala fide non procedunt. ibid. num. 476. pag. 121.

Actio semel extincta, amplius non reuiuiscit. ibid. num. 136. pag. 44.

X x

Actio

- A**ctione vtilis est danda in casibus, in quibus lex deficiat. c. 1. num. 1. pag. 607.
- A**ctionis l. hypothecariae forma, & sententia. c. 49. num. 16. pag. 777.
- A**ctus vel reus cognoscuntur ex actibus successiuis, & persequerantia in iudicio. c. 51. num. 22. & c. 52. pag. 28. & 719.
- A**ctus ad voluntariam iurisdictionem pertinet sicut celebratio velus feriat, ita etiam, & in loco religioso. R. I. Nemo potest, numero. 126. pag. 36.
- A**ctus quomodo debeat valere modo quo possit, remissio ibid. num. 240. pag. 67.
- A**ctus agentium non operatur vitra eorum intentionem primitivam, vel secundariam. c. 2. num. 21. pag. 111.
- A**d iudiciarius debet descriptio. c. 19. num. 2. pag. 193.
- A**doptatus ab extraneo, non intrat in eius potestatem: & nihilominus habet suam saltem ab intestato in R. §. sui. num. 3. inst. de hered. qual. & eius ratio duplex. ibid. num. 32. & 33. pag. 239. & 140.
- A**doptatus filius, est suus adoptanti. ibid. num. 150. pag. 176.
- A**doptatus filius transmittit hereditatem non aditam ex potentia suae iurisdictionis. ibid. numero. 151. pag. eadem.
- A**doptatus ab extraneo tantum succedit adoptanti ab intestato, & dicitur suus ei, non vero ex testamento. ibid. num. 152. pag. ead.
- A**doptatus ab auctore succedit contra testamentum ipsius: & ita intelligitur duo iura. ibid. num. 153. pag. eadem.
- A**doptato ab auctore an debeatur quarta pars bonorum ipsius adoptantis ibid. num. 154. & quod bonis intelligatur, & quomodo arrogatus succedat cum alijs filijs naturalibus. ibid. num. 157. pag. 177.
- A**doptionis, & arrogationis differentia ibidem. num. 154. pag. 176. in fine & pag. 177.
- A**dscribens sui legatum in testamento minus solutus, non tenetur poena Senatus consulti. R. I. Nemo potest. num. 230. pag. 65.
- A**dulterius non gaudet nobilitate patris. C. 1. numer. 6. pag. 48.
- A**dulteri contractus iuramento confirmatur, licet iudex interdixerit adultero, ne contrahat. R. auth. sacramenta puberum. num. 143. pag. 185.
- A**dultus non habens curatorem, potest deferre alteri iuramentum. R. authent. sacramenta. num. 188. pag. 173. secus si habeat. ibid. numero. 16. pag. 172.
- A**dultus curatorem habens, & quis tutor pupillo: & quomodo hoc intelligatur. R. auth. sacramenta. num. 104. pag. 271.
- A**doptatus, vel doctor non est mirandum, quod diversa iudicia, vel consilia mutato proposito dederit. R. auth. sacramenta. num. 36. & sequentibus. pag. 248. & 249.
- A**doctus, vel scribens in iure propria parte, non est idoneus testis in fauorem ipsius. c. 24. num. 8. & 9. & sequentibus ampliat. pag. 618.
- A**estimatio in dubio in dotibus facit emptionem, maxime facta mentione pretij. c. 17. num. 20. & 21. & pretium in proposito semper iustum esse praesumitur in dubio. ibid. num. 21. & accipiendi est semper coniectura quoties potest, vt aestimatio faciat emptionem. ibid. num. 24. pag. 574.
- A**estimatio rerum dotalium quando emptionem non facit res percutit periculum mulierum. ibid. num. 31. pag. ead.
- A**estimatio rerum dotalium non facit emptionem si pactum sit, quod res ipsae soluto matrimonio reddantur. c. 17. num. 34. pag. 575.
- A**estimatio in dotibus facit emptionem, etiam si a principio conuenisset, vt nominarentur aestimatores bonorum, sicut postea non interueniat, quia ipsae partes aestimauerunt. ibid. num. 39. & 40. pag. 576.
- A**estimatum praedium in dorem datum, libere efficitur mariti, adeo, quod per ipsius heredes retineri potest. ibid. num. 25. pag. 574.
- A**estimatum patris censetur estimatum filij, & inferatur ex hoc, & proceditur publicis muneribus, secus in priuatis. R. §. sui. numer. 114. & 215. pagin.
- A**estimatio rei dotalis facit emptionem. C. 12. num. 13. pag. 609. sed hoc procedit tunc demum, cum facta est estimatio tempore traditionis, aut tempore quo dos constituitur, vel paulo post, secus si postea. C. 12. numero 5. pag. 606.
- A**equitas. I. Si me, & Titium, cum similibus. ff. si certum pet. R. auth. sacramenta. num. 82. pag. 164.
- A**etas ad matrimonium requiritur. ibid. numero. 4. pag. 136.
- A**etas hodie per sacrum Concilium Tridentinum, requisita ad professionem religionis. ibid. numero. 2. pag. 137.
- A**ger, vel fundus in parte redactus ad cultum, non potest dici de nouo rumpi, & coli in altera parte ipsius fundi. C. 21. num. 14. pagina. 603.
- A**gi non potest hypothecaria, vel personali actione aduersus fideiussures, vel tercorum possessores, nisi praecedente excussione in persona principalis debitoris. R. I. Nemo potest, num. 29. quod limitatur duobus modis. ibid. num. 30. & 31. pag. 237.
- A**gi potest aduersus debitorem debitoris a creditore, cui facta est adiudicatio debiti, eadem via executus, quia principalis creditor defunctus,

etus, vel ipsius hæres, sine testamentarius age
 re poterat. c. 19. num. 1. & c. 11. pag. 193. & 195.
 Agnationis ratio non censetur habita quotiescu
 que in aliqua parte, seu clausula primogenii
 vocantur senciæ, etiam si plures in eo pri
 mo genio masculi vocati fuerint sed solum præ
 iacio masculini tribui ita ut in eorum defectu
 femina eiusdem gradus succedant, secus quā
 do senciæ semper excluditur, & in nullo ca
 su admittitur. c. 13. num. 1. pag. 138.
 Agnitio senciæ tantum nocet agnoscenci, non
 verò alij tertio. c. 11. num. 6. pag. 615.
 Agnoscere proprie dicitur chirographum pro
 prium non verò alienum, ibid. n. 2. pag. 614.
 Alienatio non incidit in commissum, vel pona
 quando alienatio fuit nulla. c. 11. n. 8. pag. 116.
 Alienatio prædictum ecclesiæ, etiam exiguum de
 ponitur, ibidem, n. 9. & n. 10. pag. 124.
 Alienata res ab iuribus solemnitate est restitu
 da cum fructibus. c. 8. num. 71. pag. 189.
 Alienatio facta contra prohibitionem testato
 ris est ipso iure nulla: & quis admittatur hoc
 casu ad rei vendicandum. R. l. nemo potest. nu.
 34. pag. 31.
 Alienatio paratæ rei ecclesiæ, ita prohibetur a iu
 re Canonico, sicut etiam c. 15. nu. 3. pag. 161.
 Alienatio seu venditio rerum immobilium pu
 blicum facta extra curatorem licentiam, & si
 n. de decreto prætoris, firmatur instrumento. R.
 anth. sacramenta. nu. 2. pag. 162.
 Alimenta præterita etiam peti possunt, quan
 tum ad comestibilia, in pecuniâ numeratis,
 & quantum ad vestitus in specie. A. 4. num. 1.
 Idem est in alimentis debitis à parte filio, quā
 do filius ad se alimentandam pecuniam acce
 pit, & illud debet: imo idem creditores pos
 sunt ea petere per actionem de in rem versu.
 ibidem, num. 3. & pag. 119.
 Alimenta, quod debeant solui ex redditibus, &
 accessionibus patrimonij, non verò de pro
 prietate, ibidem, num. 5. & an hoc procedat quā
 do redditus rerum patris fuerint nulli, vel ut re
 vertantur, quod ex eis alij non possint. ibidem, num.
 6. pag. 125.
 Aliud pro alio ab invito creditore exigui nō po
 test. 30. num. 1. pag. 618.
 Alleganti dolum incumbit onus probandi. c. 9.
 nu. 7. pag. 50. l. & c. 36. nu. 4. pag. 666.
 Alioquin aliter ad amem præsumitur mandaf
 se committere delictum, tunc concurrentibus
 n. de quibus l. 10. ff. nu. 37. pag. 668.
 Alioquin huiusmodi si non erat in iuribus assen
 ti, si non præsumitur mandafse, vel consiluisse
 committi delictum, ibidem, nu. 38. pag. 668.
 Animæ hominum quibuscumque, vasis, & vesti
 menti, & ad divitiis præfati debent. R. l. ne
 mo potest, num. 1. & 2. pag. 131.
 Animus qui requiritur in acquirenda possessio

ne postquam est acquisita, non est necessarius
 in ea conservanda. R. §. l. in. nu. 17. inst. de hæ
 red. qual. pag. 139.

Annuitaria mortuorum, oblationes, & distri
 buciones quotidianæ & alia similia, non cum
 putantur in congrua portione vicarij alicuius
 ecclesiæ assignata, vel assignanda: nec etiā cō
 putantur in valore fructuum beneficii. c. 8. n. 1.
 & c. 1. pag. 495. & limitatur nu. seq.

Annua pensione super aliquo fundo inter prin
 tos constituta, tertius illius fundi possessor nō
 potest actione personale predicta pensione
 conveniri præterquam in tributo, vel censu
 principis. R. l. nemo. nu. 33. & ibidem, nu. 37.
 an hypotheca irregularis hoc casu adierit
 tertium illum sic ut ordinaria, vel executiva
 persequenda, pag. 126. & 127.

Appellare pro suo interesse non prohibetur ter
 tius, quando causa committitur appellatione
 remota. R. l. nemo potest, nu. 38. pag. 97.

Appellare licet à sententiâ arbitri assumpti de ne
 cessitate statuti. ibidem, nu. 40. pag. 108.

Appellare potest ab executione non habente in
 iudiciationem, ibidem, nu. 46. pag. 111.

Appellare, an liceat à mandato iudicis de exe
 cutione in casibus quibus non licet appellare
 ab executione sententiæ, ibid. n. 47. pag. 112.

Appellari, an possit à sententiâ arbitri quando
 compromissum est sine pona, & quando sen
 tentia arbitri est emolozata expresse, ibidem,
 nu. 48. pag. 113.

Appellari potest à sententiâ arbitri quæ autori
 tate statuti paritatem, ibid. n. 49. pag. 107.

Appellari posse à quacunque sententiâ arbitri
 iure Canonico, ibidem, num. 42. pag. 108.

Appellari, an possit hodie iure Regio à senten
 tiâ arbitri, ibidem, nu. 42. pag. 108.

Appellari hodie poterit à sententiâ arbitri, quia
 ex ea datur actio, & executionem meretur,
 ibidem, num. 43. pag. 108.

Appellari, an possit à iudice cognoscente de re
 ductione ad arbitrium boni viri, ibid. nu. 44.

pag. 107.

Appellari, an possit ab executione instrumento
 rum guaritorum, ibid. num. 48. pag. 113.

Appellari licet non possit à pona legis, vel Ca
 nonia ad declarationem tamen ipsius in ipsam
 aliquem incidisse quando constat non incidisse,
 vel est debiti bene admittitur appellatio,
 c. 10. num. 16. pag. 107.

Appellari non potest ab actu qui sit secundum
 iuris dispositionem, & Canonice sanctionem,
 neque à iudice iuris dispositionem, & decretum
 exequente, ibid. nu. 21. pag. 108.

Appellari potest ab interlocutoria habente vim
 definitivæ. c. 52. nu. 2. pag. 73.

Appellatio licet ad incasibus prohibitis ubi in
 ea exprimitur iussu causæ gravaminis. c.

51. num. 26. pag. eadem.
 Appellatio idem est, quod esse intra terminum appellandi. c. 51. num. 13. pag. ead.
 Appellatione cuius in materia statui, vel consuetudinis, vel alia stricta, non comprehenditur nisi cuius originarius, id est ibi natus. c. 7. num. 2. pag. 493.
 Appellatio non admittitur in notorijs. c. 10. num. 19. pag. 508.
 Appellatio non admittitur in actu quem quis approbat, quis ab eo appellari non potest. c. 10. num. 10. pag. ead.
 Appellatio fidei iurata de indicato solvendo in sententia, lata contra principalem transacta in rem iudicatam, non impedit executionem ipsius petitionis. c. 99. num. 1. pag. 633.
 Appellatio non habet locum in mandato de exequendo. ibid. num. 6. pag. 434.
 Appellatio non perimitur quo ad effectum suspensionis quotiescumque res dilationem non recipit. c. 31. num. 19. pag. 646.
 Arbitrari si presentibus paribus, & homologantibus sententiam ferat, poterit peti executio laudis. licet de compromisso nullatenus doceatur. R. I. Nemo potest. num. 443. pag. 111.
 Arbitramenta, & compromissa habent executionem paratam, etiam si pars immodice laedat in sententia arbitraria. R. I. Nemo potest. num. 443. pag. 111.
 Arbitrari licet in compromisso dictum sit, quod possit facere ad libitum voluntatis suae, & tollere de iure vnius partis, & dare alteri: si immoderate iudicent, eorum arbitrium redigitur ad arbitrium boni viri, & quae sit ratio. a. 1. em. 14. pag. 350.
 Arbitrio iudicis relinquitur, quod dicatur longum, & modicum tempus. c. 4. n. 3. pag. 481.
 Arbitrorum sententiam potest, & debet exequi iudex ordinarius cuiusque loci competens, tamen absque requisitione arbitrorum. R. I. Nemo potest. num. 443. pag. 111.
 Arbitro productio in testem impertinentijs causae credendum non est. c. 14. num. 1. pag. 618.
 Argumentum de loco ad tempus validum est in iure. R. I. Nemo potest. num. 179. pag. 54.
 Argumentum a contrario sensu non est sumendum ubi absque, & iure reprobus intellectus refertur. ibid. num. 183. pag. 76.
 Argumentum praecedere de propria, & stricta significacione vocabulorum videtur improprium, & latam ibid. num. 183. pag. 84.
 Argumentum a confirmatione doctorum legum, validum est. In iure R. 5. fol. num. 104. pag. 164.
 Argumentum de adoptione ad legitimacionem bene valet. ibid. num. 201. pag. 198.
 Argumentum a legitimis abrogatis scriptum est tamere: si tamen ipse leges inserta sunt in corpore iuris. R. auth. sacrum. num. 75. pag. 166.

Argumentum a simili, data dissimilitudine parit. ibid. num. 105. pag. 171.
 Argumentum de secundo ad maiorem valet. c. 13. num. 4. pag. 534.
 Argumentum de teste ad iudicem valet negatiue. c. 31. num. 4. pag. 640.
 Arrogatio siue adoptio facta ab eo qui liberos vel ne potest non habeat, natiuitate filiorum irritatur lege regia, praeterquam in adoptatis ab uno paterno, vel materno. R. 5. fol. num. 138. & 160. pag. 178.
 Arrogato debetur quarta pars bonorum arrogatoris, & an in adoptato ab extraneo idem sit dicendum. R. 5. fol. num. 155. & seq. pag. 179.
 Arrogatus, vel adoptatus ab eo qui alios filios habet, an succedat cum eis. ibid. n. 161. pag. 178.
 Artifices, & negotiatores, & aliae viles personae non possunt assumere officia provincialia, & alias dignitates. c. 31. num. 9. pag. 641.
 Asserenti esse aliquid beneficium curatum incumbit onus probandi. a. 8. num. 5. pag. 401.
 Atrox iniuria debet esse, ut propter eam reuocetur decessio. c. 2. an. 1. & 14. pag. 677. & 619.
 Atrox iniuria consideratur trius ex causis facta loco, vel persona. ibid. num. 15. pag. ead.
 Atrox iniuria, quae dicatur, & quae tuis. ibid. num. 18. pag. ead.
 Atrox iniuria, an sit attentio in re regio vocare aliquem conuatum. ibid. num. 20. & 23. quid si bubolo vocauit. pag. 610.
 Authentica de sanctissimis episcopis, si sed & hoc praesenti dispositio exorbitans est: ac prouide non extendenda ultra casus, & conditiones in eodem textu comprehensas. c. 16. num. 11. pag. 626.
 Authentica hoc si debitor. C. de pignori. an habeat locum, ubi agitur ex causa dotis. c. 50. num. 18. pag. 721.
 Authentica sacramenta puberum. C. aduersus vendit, procedit quoties praesentium est iuramentum de futuro, & sic de non coherautione: secus tamen est in iuramento de praeterito, vel de praesenti. R. de iur. num. 23. pag. 183.
 Authentica sacramenta procedit, & loquitur in cionibus, necnon vero est in cionibus, in cionibusque minoris iurata. ibid. n. 134. pag. ead.
 Authentica Doctorum est probabilis, non autem necessaria. c. 12. num. 1. pag. 115.
 Ams. quia nepotibus ex filio non praesertur, quia eos non habebat, debet institui, vel exheredari in filio, quia praeterito haec casu non habetur pro exheredatione: & si praeteritur, competit ei bonorum possessio contra tabulas. R. praeter filium. num. 1. pag. 194.
 Bartholi opinio in L. gallos. §. & quid sitantū, nu. 7 ff. de liber. & posth. fundat. in §. sui de h. re. quae sit. R. 5. fol. num. 143. pag. 174.

Barro.

INDEX

- [illegible]

INDEX.

Indultum. a. j. num. 17. pag. 363.
 Cap. si pro te, de reſcrip. in 6. inducitur pro bona & eleganti opinione, & quæ Rione. R. §. ſui, num. 196. pag. 187.
 Cap. quævis pactum, de pact. in 6. procedit etiam in filia minore. 15. anni. maiore tame. 17. anni. R. d. cap. quævis pactum, verba ſua, num. 1. pag. 310.
 Cap. quævis pactum, procedit non tamen in filia emancipata, ſed etiam in conſtituta in patris poteſtate. ibid. in principio, numero. 3. pag. 396.
 Cap. quævis pactum, procedit etiam in filio ob aliquam cauſam renunciantem, cum iuramento hæreditatis patet. ibid. in principio, num. 4. pag. ead.
 Cap. Quævis pactum diſpoſitio ſervanda eſt etiam per iudices ſeculares laicos. ibid. verb. improber lex, num. 4. pag. 335.
 Capus, hoc eſt, incarcerationis habet adminiſtrationem honorum, & ei recte ſolui poteſt. a. 13. num. 1. pag. 413.
 Cardinalibus teſtimonium ferentibus non iuratis non creditur. R. J. Nemo poteſt, num. 120. pag. 4. & 41.
 Carum comedere ſicut fictum eſt tẽpore prohibito ex cauſa neceſſitatis. ita etia & in loco prohibito. ibid. num. 180. pag. 54.
 Cauſa alienationis ubi ſuit legitima, & non ſuit ſervata forma iuris, emptor in foro conſcientiæ, non tenetur ad fruſtrum reſtitutionem, c. 11, num. 17. pag. 561.
 Cauſa non procedente neque cauſam præſumol, etiam ſi capitales minx, ſive inimicitie præceſſerint: quia plura ſunt quæ terrent, quam quæ nocent. c. 35. num. 8. pag. 654.
 Cauſa iniuriæ in genere nõ adiecta qualitate cauſa eiſdem in ſpecie non ſufficit. ibid. num. 9. pag. ead.
 Cauſa quælibet, etiam in iuſta excuſat à dolo. c. 37. num. 5. & num. 13. & 15. & ſequentibus, pag. 612. & 673.
 Cauſa naturalis potius attenditur quàm accide: talis. c. 31. num. 11. pag. 71.
 Cauſe cognitio facta nimis brevi tempore non ſufficit. c. 11. num. 9. pag. 550.
 Cauſa optima ad hoc, ut res prohibita alienari non poſſit, locari, vel pignori. R. J. Nemo poteſt, num. 55. pag. 18.
 Cauſa de tranſeate poſſeſſio ſi de facto alienetur res prohibita alienari, etiam ſi tradatur. ibid. num. 56. pag. ead.
 Cauſa ad ſegem regiam ad hoc, ut tranſaſto decennio non poſſit peti executio pro debito contra debitorem. ibid. num. 589. pag. 113.
 Cauſa, ut iure civili poſſit renunciari ſtatuto inducenti præſcriptionem debiti. ibid. num. 496. pag. 114.

Cauſa, ut contrahentes quæ iuraverunt aſſiquiſ ſcripturam contra prohibitionem legum regularum liberentur ab eam poenã: quæ adhiberi poſſit. R. anſo ſacramenta puberſum, num. 161. pag. 191. & 192. & 193. & 194.
 Cauſa, an ſi aliquis oreſtorum cui iuratum eſt in ſcriptura contra prohibitionem legis Regiz, ut ea non obſtante habeat, & confequatur executionem iplius ſcripturæ. ibid. num. 161. pag. ead.
 Cauſa, ut unus ex pluribus reis debendi ex cauſa lucrativa ſoluens ſolidum poſſit à correis partes ſuas repetere. a. 3. num. 14. pag. 358.
 Cauſio de vitando, & fruendo ſalva rerum ſubſtancia, non ſolum eſt induſta in fauorem heredis, ſed etiam ne quis inuicetur ad delinquendum. R. J. Nemo poteſt, num. 179. pag. 74.
 Cauſionem iuratoriã præſtando offenſus aliquis, qui propter pauperatẽm, non poteſt ſideiubere, an liberetur? ibid. num. 195. pag. 77.
 Cauſioni iuratoriæ cum hypotheca eius, qui propter pauperatẽm non poteſt aliter cauere, an ſtandum ſit. ibid. num. 194. pag. ead.
 Cenu ſonſtituto ſuper pñſiſtibus rebus in ſolidum quilibet earum poſſeſſor poſſet in ſolidum conſentiri. c. 49. num. 17. pag. 718.
 Cenſum non ſoluendi ius præſcribi poteſt, & qualiter. c. 47. num. 3. pag. 706.
 Cenſus annuus cenſetur quædam ſervitus. c. 18. num. 77. pag. 390.
 Cenſus, & redditus civitatis probatur per libros poſitos in archivio iplius civitatis. c. 6. num. 7. pag. 390.
 Cenſus hypotheca præſcripta omnes redditus cenſentur præſcripti. c. 47. num. 13. & 14. pag. 708.
 Ceſſante cauſa doli, ceſſare debet doli præſumption. c. 37. num. 11. pag. 673.
 Ceſſio, ut locum habeat quid requiratur optima diſtinctione. a. 4. num. 10. & ſequentibus, & in num. 9. difficultas proponitur ob quam videtur ceſſionem fieri non poſſe à creditoribus, pagina. 368.
 Character non poteſt imprimi in corpore hominis ex tempore, nec ad tempus, nec in loco, vel conditionis euentu ſinari poteſt, etiam ex voluntate impetientis iplum characterem. R. J. Nemo poteſt, num. 191. pag. 77.
 Chirographum habitum pro recognito à iudice ob contumaciam partis, habet paratam executionem. c. 37. num. 1. pag. 671.
 Citari debet in quocunque actu ille cuius intereſt. R. §. ſui num. 77. pag. 180.
 Chari debent illi, quibus eſt aliquod ius quæſitum, quando filius naturalis legitimatur poſt mortem.

I N D E X.

- mortem patris: imò consensus illorum requiritur. *ibid.* num. 37.2. pag. eadem.
- Citatio partis aduersæ, & non requiritur ad relaxationem. vel absolutionem iuramenti concedendam. R. authent. sacramenta. num. 111. & seq. pag. 274.
- Citatio generalis per edicta in electione, & presentatione sufficit, & non comparentibus parat præiudicium c. 4. num. 37. pag. 481.
- Citatio generalis per edictum, vel proclama. nõ sufficit quando debitor centus est. c. 19. nu. 15. pag. 196.
- Citatus si sua interesse purauerit, comparens efficitur actor voluntarius. c. 48. numer. 8. & 13. pag. 711.
- Clausula si elegerit periculum in potestate, poterit eum renouare antequam acceperit. a. 3. num. 8. pag. 361.
- Clausula codicis laris colligitur ex verbis testatoris positis in lege codicillis § fin. ff. de leg. 2. R. nemo potest. num. 338. pag. 66.
- Clausula codicillaris præsumitur interposita in testamento inter liberos. *ibid.* numer. 141. pagina. 67.
- Clausula, appellatione remota. intelligitur tantum inter partes litigantes: secus vero respectu tertij oppositis le pro suo interesse. *ibid.* num. 388. pag. 97.
- Clausula, ratio manente pacto, quid operetur. *ibid.* num. 413. pag. 106.
- Clausula generalis, quod plurius est, contrahentem douare propter multa benemerita, &c. non est sufficiens ad excludendam lationem enormissimam. R. authent. sacramenta. num. 101. pag. 270.
- Clausula, Non obstante tali lege. &c. non licet vnicuique vti in suis dispositionibus, nisi solis principibus. R. L. nemo potest. num. 137. pagina. 50.
- Clausula, Non obstante, &c. non potest vti Præfectus prætorio, licet plura specialia ei concedantur in iure. *ibid.* numero. 138. pagina. ead.
- Clausula. Non obstantibus, &c. quando princeps vtitur, an sit necessarium expresse derogare legi, quæ deroganda est: an vero satis sit, quod Princeps dicat. Non obstante aliqua lege. necessarium est addere. in contrarium faciente. *ibid.* num. 162. & 163. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, &c. appositæ, non comprehendit dispositiones iuratas, sed vt illis derogetur, necesse est earum specialem mentionem fieri. *ibid.* numero. 163. pagina. 51.
- Clausula. Non obstantibus quibuscunque statuti, privilegijs, vel consuetudinibus contrariis confirmatione Apostolica, vel quacunque

- alia firmitate roboratis, cum decreto, & alijs, non comprehendit iurata. R. dist. 1. nemo potest. num. 166. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, &c. quando generaliter ponitur in collatione beneficii. quod est de iure patronatus laicorum, nunquam derogantur ordinationes factæ per laicos fundatores in fundatione beneficii per sedem Apostolicam, vel Episcopum confirmatæ. *ibid.* num. 167. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus capitulis, vel pastis quibuscunque. non extenditur ad pastas, vel capitula iurata, *ibid.* numero. 168. pagina. 52.
- Clausula. Non obstantibus, &c. non comprehendit dispositiones iuratas, siue iuramentum interueniat, & sit appositum in ipso actu iurato statim, siue post separationem. *ibid.* num. 169. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, per viam legis, vel iuris, tollit statuta iurata, *ibid.* numero. 170. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, &c. in motu proprio appositæ an tollat dispositiones iuratas, *ibid.* num. 171. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, &c. tollit inhabilitates impetranti, quæ surgunt statim ecclesiæ, non autem quæ à iure communi surgunt. R. L. nemo potest. numero. 172. pagina. 53.
- Clausula. Non obstantibus, &c. non tollit constitutiones concilio ratiõnam vt illis derogetur, oportet specialissimam mentionem fieri earum. *ibid.* num. 173. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, &c. non tollit privilegia redacta, vel clausula in corpore iuris, *ibid.* num. 174. pag. ead.
- Clausula. Non obstantibus, non tollit privilegia Principis, quæ transferunt in vim contractus, pretio mediante, vel ob seruitia, vel ad alias causas: quinimo eis sine iusta causa Princeps derogare non potest. & practica supradicti posita, & specificata in officijs rectoris, & rebellionatus reuocatis per Principem. R. L. nemo potest. num. 175. & 176. pag. ead.
- Clausula generalis. Non obstantibus, &c. non derogat regulis Cancellariæ Apostolicæ. *ibid.* num. 178. pag. 54.
- Clausula de non alienando, operatur tantum effectum (sui respectu eius iuris, propter quod subest. a. 7. num. 2. pag. 197.
- Clausula de non alienando, operatur vt facta alienatione idem ius habeat creditor in ea, quod haberet si res esset in bonis debitoris. & non fuisset alienata. a. 7. num. 3. pag. ead.
- Clausula motus proprii quousque purget vitium

- subreptionis, non tamen tollit falsitatem cau-
te expressæ, & ius tertij. c. 11. numero. 15. pa-
gin. 511.
- Clausula ex certa scientia nihil operatur, nisi in
his de quibus Princeps præsumitur habere
scientiam certam: ut sunt ea quæ consistunt
in iure: non autem operatur in his quæ sunt
facti. ibid. num. 17. pag. eadem.
- Clausula in fine posita refertur ad omnia præce-
dentia. c. 12. num. 17. pag. 520. & c. 18. nu. 54.
pag. 537.
- Clausula præcedens est maioris efficacitæ ad de-
clarationem sequentium, quam è conuerso ni-
si sit correctiua. d. c. 12. numero. 28. pagina,
521.
- Clausula rebus sic stantibus, & in eodem statu
permanentibus, semper intelligitur in con-
tractibus etiam iuratis, & in alijs dispositio-
nibus ibid. nu. 19. pag. ead.
- Clausula iure dominij, in reservatione feudi, vel
emphyteosis, operatur, quod si ante feuda-
rius, vel emphyteota ceciderit à iure suo
vbi aliquam causam non possit sibi fieri noua
reformatio. dist. c. 12. numero. 31. pagina.
522.
- Clausula de non alienando, & si alienationem
annullet: non tamen tollit præscriptiua. c.
47. num. 6. pag. 706.
- Clausula consuetudinis apponi in instrumentis, cen-
sentur appositæ ex voluntate contrahentium.
R. authent. sacramenta puberum, num. 103.
pag. 571.
- Clausula de diversis contractibus debet concordari:
& quælibet intelligi, ut procedat in suo ca-
su, ut sic omnes conventiones seruentur, &
evitentur correctio, & repugnantia. c. 12. nu. 24.
pag. 520.
- Clausula ubi plures sunt in vno contractu ap-
positæ, quæ adinuicem videntur repugnare:
debet per subdisionem, vel distinctionem
iurari instrumentum, ibidem numero. 5. pa-
gina ead.
- Clausula constituti visæ de qua in l. fin. C. de ac-
quirend. poss. cessat per mortem constituta:
si i. c. 47. nu. 10. pag. 707.
- Clerici possunt testari, licet sint filij famul. ibid.
num. 7. pag. ead.
- Clerici tenentur ad contributionem in opera pu-
blicæ quæ sunt communia omnibus, & pia,
ut est refectio viarum, fortium, pontium, &
similium. A. 20. r. 11. pag. 407.
- Clerici de quorum bonis est fundata ecclesia in-
stituendi potius sunt in ea quam alij. c. 2. nu.
11. pag. 461.
- Clericorum exemptio à similibus iudicijs secula-
ris, an iuris dicti, vel humani tantum sit. R.
1. Nemo potest. numero. 107. & 109. & ratio
textus in c. si diligenti, de foro competenti,
num. 108. pag. 39 & 40.
- Clericus etiam cum iuramento non potest re-
nunciare suo foro, nec iurisdictionem iudicij
secularis prorogare: nec conuincendo, quæ hoc
induceret aliquid valere. R. 1. Nemo potest;
num. 106. pag. 39.
- Clericus per subreptionem sacrorum ordinum
non eximitur à patria potestate. R. 5. iul. nu.
6. pag. 136.
- Clericus quo ad spiritualia non retinet pa-
triam potestatem, ibidem numero. 9. pagina
eadem.
- Clericus diocesanus, siue oriundus ex episco-
pato, ubi est beneficium, præfertur alieni-
genæ. c. 2. num. 13. pag. 466.
- Clericus quando ut necessarius defensor aro-
cat causam ad forum suum sibi est dandus
libellus de nouo. c. 42. numero. 7. pagina.
511.
- Clericus citatus cum clausula, si suo interesse pa-
tauerit, declinat iurisdictionem non debet
conueniri coram iudice laico. ibid. num. 10.
pag. ead.
- Coactus à iudice solvere debitum licet non teneat
solum non repetit, etiam si citatio defecerit.
c. 6. num. 9. pag. 491.
- Comissarius cui sunt commissa factus est contra-
hendi per verba significantia liberam vo-
luntatem, omnia potest facere dubus ex-
ceptis. A. 1. num. 10. pag. 349.
- Commisum in faciendo est grauius delictum,
quam commissum in omittendo. c. 12. num. 22.
pag. 515.
- Communis usus loquendi, & consuetudo at-
tenda est ad sciendum, an bastardus dicatur
de domo, vel familia patris. c. 3. num. 1. pag.
1471.
- Communis opinio bene fundata est tenenda in
iudicando, & consulendo. c. 6. 12. num. et. 5. pa-
gina. 511.
- Communis opinio non attenditur quando alia
opinio contra communem, est fundata me-
ritis rationibus. c. 12. numero. 42. pagina.
513.
- Communis opinio non est sequenda, quando
est ueritate falsa, vel rationabiliter conuincitur
secundum quod iudex accuratissimi inge-
nij æstimabit. c. 12. numero. 43. pagina
eadem.
- Compromissum factum à minore sine cura-
toris autoritate, & etiam absque decre-
to prætoris, valet si iuratum sit. R. authenti-
cæ sacramenta, numero. 12. 4. pagina. 281.
- Concessio exemptionis vniuersalis gemi-
nata

nata tantum operari debet, ac si specialis expressio omnium generum facta extitisset, & casus dissimilis, & maioris expressus comprehenditur. c. 5. nu. 6. pag. 484.

Concessio bonorum Ecclesie in emphyteosum perpetuum, est prohibita à iure, præterquam si res sit solita ab antiquo in emphyteosum concedi, vel insensuari: & simul constet de euidenti utilitate Ecclesie: debet tamen tunc servari solemnitas consuetæ. c. 15. numero. 1. a. & 3. pagina. 549. & sequentibus.

Concilium Tridentinum, sess. 25. cap. 1. adducitur in proposito, an qualitas requiratur tempore acquisitionis beneficii. c. 44. num. 7. pagina. 699.

Concordia, & intellectus. cum de rem vetus. ff. de vfor. com. l. si certis annis. C. de patris. R. L. nemo potest, numero. 199. pagina. 58.

Conditio suspendit dispositionem, & ipsius effectum quousque conditio impleatur. c. 17. nu. 6. pagina. 571.

Conditio mixta tam in hæreditatibus, quam in legatis potest quandoque impleri, ibidem, num. 12. pag. 572.

Conditio si nascitur tam in hæreditatibus, quàm in legatis, potest quandoque impleri, ibidem, num. 13. pag. 572.

Conditio defectu facta contraria eius cui apponitur est ibid. num. 17. & nu. 18. quod habetur pro impleta quando non stat per implere debentem.

Conditio nubendi potest apponi in institutione hæredum, atque in legatis sub potestate privationis. c. 18. num. 1. pag. 579.

Conditio nubendi apponitur per testatorem inter consanguineos secundi gradus, adhuc valet, & tenet, ibid.

Conditio apponitur in institutione censetur repetita in prælegato eidem facto, etiam si aliz clausule intercedant inferantur, ibidem, numero. 14. & 15. Etiam si dictio repetitiva in legato non inferatur, ibidem, numero. 16. & etiam si per legatum in defectum institutionis, ibidem, num. 17. supra dicta maxime procedunt cum institutio procedat prælegatæ, ibidem, num. 18. Item cum non à secundo gradu, sed à primo est legatum, ibidem, num. 10. pag. 580. & 581.

Conditio in primo legato recte intellecta non censetur repetita in secundo legato eidem facto, ibidem, num. 19. pag. 582.

Conditio non laborabilis apponitur in institutione, an censetur repetita in prælegato, ibidem, numero. 25. & sequentibus, pagina. 583.

Conditio apponitur in institutione non censetur repetita in substitutione, ibidem, nu. 26. pag. 584.

Conditio apponitur in institutione dato cohærente, an censetur repetita in prælegato ibidem, numero. 18. & sequentibus, pagina 585.

Conditio apponitur in persona velus filij, censetur in persona alterius repetita ex presumptione servandæ æqualitatis inter eos. Idem in persona eiusdem in conditione apponita in uno capite, ut in alio censetur quoque repetita, ibidem, numero. 45. & 46. pagina. 586.

Conditionem repetitam censendi actio congruuntur coniecturæ, ibidem, 2. numero. 3. vique ad 4. inclusive, pagina. 579. vique. 586.

Conditionis repetitio inducitur ex verosimilitudine testatoris, ibidem, numero. 19. pagina. 584.

Conditionis repetitio fieri debet, etiam ubi alias non esset facienda, quoties omnia bona, vel maior pars in prælegato confluerentur, ibidem, nu. 14. pag. 587.

Conditio parvis si adit non solet ad formam probatoriam attendi. R. L. nemo potest, num. 131. pag. 43.

Confessio legitimorum hæredum non supplet defectum testium, ibidem, numero. 132. pagina. 61.

Confessio procuratoris dicentis se pecunias matris nomine domini recepisse, non præiudicat domino si de illo merito non constat. c. 2. numero. 25. Quod limitatur quando dominus dedit mandatum procuratori suo ad accipiendas pecunias matris, & ad id contentandum, & c. ibidem, numero. 30. pagina. 358.

Confessio receptæ dotis constante matrimonio facta, non præsumitur simulata, quando præcessit promissio dotis. a. 11. num. 17. pagina. 413.

Confessio delinquentis asserentis commisisse delictum de mandato alterius, non nocet illi. h. c. 35. num. 4. pag. 654.

Confessioni vulnerari in iudicio, & iuramento factæ standum est, non vero, quia aliter ex tra iudicium dixerit sequendum erit, ibidem, numero. 20. pag. 614.

Confirmandi electionem res ad quam pertinet, pertinet etiam distributio, & infirmitas. c. 51. nu. 18. & 19. pag. 613.

Confirmandi mandatum, siue commissio non extenditur ad eam confirmationem, quam in specie verosimiliter committentis, vel mandans non concederet, ibidem, num. 28. pagina. 614.

- gina. 645.
Confirmatio summi Pontificis facta absque cuius cognitione nihil iuris tribuitur, nec operatur confirmationem actus, alias nulli. c. 1. n. 5. pag. 110.
Confirmatio dicitur facta in forma communi, quoties in ea fit mentio iustitiae concessionis, ibidem, num. 6. pag. ead.
Confirmatio facta in forma communi nullum praesudicium affert tertio, sed recipit tacitam conditionem si ita sit: si iuste possideatur, ibidem, numero. 7. pagina eadem.
Confirmatio, ut valide actum nullum requiritur causae cognitio, & certa scientia, ibidem, num. 8. pag. ead.
Confirmatio in forma communi facta ex certa scientia tribuit ius, dict. c. 11. numero. Sed hoc intelligitur quando est iudicium praesudicium: secus si graue, & enorme sit, ibidem, numer. 12. Item procedit quando preces rei confirmatae veritate nititur: alias secus, ibidem, num. 13. pag. ead.
Confirmatio tunc temporis censetur facta ex certa scientia, quando inferitur in ea tenor rei confirmatae, dict. c. 1. numer. 11. pagina eadem.
Confirmatio quomodo facta fuerit cum clausula; ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, si fuit subrepticia nihil operatur, ibidem; num. 14. pag. 511.
Confirmatio papae ex certa scientia quando valide inuestituram, alias inualidam, d. c. 11. num. 16. pag. ead.
Confirmatio subrepticia etiam cum clausula, ex certa scientia facta non valet, ibidem, num. 17. pag. ead.
Consecratis bonis filij propter aliquod delictum, an censetur etiam consecrata legitima sibi quasi debita in bonis patris viuensis, repet. §. sui, numero. 49. pagina. 143.
Coniuncta persona quae fit legitimus administrator, tutor, pater, vel aui admittitur etiam in his quae de iure requirunt specialem mandatum, consil. 10. numero. 5. pagina. 402.
Coniuncta persona recipiente donationem pro coniuncto, non acquirit dominium sine ratificatione: interim tamen reuocari non potest, ibidem, numero. 6. pagina eadem.
Consanguinitatem cum defuncto sufficit probare ad successionem absque eo, quod probetur non esse proximam, c. 1. num. 2. pagina. 475.
Conscientia neminem ligat, quem natura non obligat. R. l. nemo potest, numero. 187. pagina. 77.
Consensus filij super onere vinculis, & grauaminibus in legitima appositus, an nocebit ei? filijs. R. cap. quomodo pactum, in princip. num. 1. pag. 296.
Consensus patris decedentis in vita filij cui dedit licentiam ad testandum, praesudicat ceteris filijs, ibidem, numero. 4. pagina. 308.
Consilium quando potest verisimiliter se habere ad bonum, & ad malum, consulens potest illud interpretari, imo lex absque interpretatione hominis interpretatur in meliorem partem. c. 3. §. 6. numero. 3. pagina. 668.
Constituta summa fructum inter viuos, an possit remittere cautionem de viuendo, & fruendo salua rerum substantia. R. l. nemo potest, num. 67. pag. 31.
Constitutio interpretari non potest in id dispo- nere, quod non loquitur. c. 2. §. numer. 5. pagina. 601.
Constitutio census non venditur res ipsa, sed quodam ius. c. 47. numero. 2. pagina. 706.
Consuetudinis reprobatio à contrario legis sensu collecta non est extendenda ad reprobationem futurae consuetudinis, vel statuti. R. l. nemo potest, numero. 174. pagina. 53.
Consuetudine posse minui solemnitatem in testamento, ut in testamento rustico, ibidem; num. 67. pag. 31.
Consuetudo contra ius non extenditur ad alium casum, cum sit stricti iuris. c. 1. numer. 36. pagina. 456.
Consuetudo erronea nihil valet, ibidem, num. 35. pag. 455.
Consuetudo solum in casu dubio disponit, ibi- dem, num. 38. pag. 457.
Consuetudo, quod per substitutionem seruati possit, non valet quando censetur electa industria certarum personarum, ibidem, numer. 40. pagina ead.
Consuetudo attendenda est ad sciendum, an bastardus dicatur de domo; vel familia patris, consil. 3. numero. 11. pagina. 472.
Consuetudo vniuersalis totius Hispaniae habet, filia ultimi possessoris maioratus masculi praeseruat omnibus alijs etiam masculis, alterius lineae, & gradus remotionibus, consil. 13. numer. 21. & 22. pagina. 537.

Con-

INDEX.

Conferendo Hispania in maioribus seruanda est, ibidem, num. 12. pag. 22d.
 Consecratio disponens circa in feudatione rei consecrat infensuram, vt preclarus solus possit eam facere in bonis in quibus ipse habet administrationem, diuisam à capitulo valet, c. 1. num. 4. pag. 363.
 Consecratio si est antiqua colendi terminos, vel pactus publicos, vel alio modo eis fruendi, seruanda est, c. 1. num. 10. pag. 601.
 Consecratio longa admittendi ad officia publica magistratus, seu honoris perfonas certæ ætatis est obseruanda, ibidem, num. 14. pag. 601.
 Consecratio quod inhoneste, & viles personæ admittantur ad officia publica magistratus, seu honoris, pro vt sunt capones, iabularii, & reuenditores non procedit, ibidem, num. 15. pag. 601.
 Consecrationes vel lege si cædunt, vt ad officia publica magistratus, seu honoris admittantur homines certæ conditionis, est intelligendum, si idonei sunt, ibidem, num. 16. pag. 601.
 Consecratio excusat à poena temporali, licet non ab spiritali, c. 1. num. 1. pag. 671.
 Consecratio eadem certe legitime præcipitur, sed quando aliquid sit per quatuor, vel quinque annos, & publice licentia arbitratu, hoc solum excusat à poena temporali, ibidem, num. 2. pag. 671.
 Consecratio excusat notarios, & alias scribenes à poena falsi, ibidem, num. 3. pag. 671.
 Contineri dicitur in scriptura, referent quid continetur in scriptura, vel clausula ad quam sit relatio, c. 18. numer. 94. pagina. 187.
 Contra communes opiniones non esse passim tenendum, sed rarissime, &que iustissime, R. f. sui, num. 61. pag. 149.
 Contractus in testamento celebrari potest. R. si nemo potest, num. 274. pag. 69.
 Contractus si facti in testamento durante, tam essi testamentum fiat irritum, ibidem, num. 262. pag. 71.
 Contractus simulatus nunquam in dubio præsumitur, nisi probetur maxime quando de contractu est factum instrumentum, & aliud dicenti, sue agenti, sue excipienti incumbit probatio, ibidem, numero. 401. pagina. 101.
 Contractu simulatum esse, satis probari per verosimiles coniecturas, & per iudicia, & ar-

gumenta, ibidem, num. 401. pag. 101.
 Contractus aduti iuramento firmatur, licet iudex interdixerit adulo ne contrahat. R. authentic. sacramenta, numero. 145. pagina. 285.
 Contractus qualis inspicitur natura, & non verba, c. 12. num. 44. pag. 329.
 Contractus etiam iuratus rescinditur ob solam enormissimam lesionem, absque metu impetrata abfoluione à iuramento, c. 16. num. 21. pag. 174.
 Contractus alienationis à lege prohibitus iuramento non confirmatur, c. 11. numer. 6. pagina. 606. sed contra, numero. 18. pagina. 610.
 Contractus siue instrumenta publica de iure communi non habent executionem paratam, c. 1. num. 4. pag. 614.
 Contractus qui sit, indicatur ex mente contrahentium, si constat ex ea non verò ex verbis, c. 10. nu. 8. pag. 617.
 Contractus ex conventionione partium legem accipiunt, c. 43. num. 1. pag. 691.
 Contractus resolutione facta non licet mortui purgare, ibidem, numero. 5. pagina. 662.
 Contractibus, cum existit condicio retrotrahitur ad tempus contractus, etiam in præiudicium creditorum, qui sunt causati durante, siue pendente conditione, c. 4. numer. 16. pag. 710.
 Contractibus, ubi inest dies, & poena non admittitur purgatio mortui, c. 43. numero. 2. pag. 691.
 Contractibus potest mora purgari vsque ad constitutionem, ibidem, numero. 11. pagina. 691.
 Contrahentes qui iurauerunt scripturam contra prohibitionem legum Regiarum, vt si non herentur à poena illarum, que cautela admitti possit, R. authentic. sacramenta publicum, c. 161. pag. 591.
 Contrahentis prohibitio de non alienando, non impedit dominij translationem, R. L. nemo potest, nu. 26. vbi num. 17. assignatur in hoc ratio differentie inter contractus, & voluntates, pag. 11.
 Contrahentis prohibitio de non alienando, do inest hypotheca specialis eius rei quæ prohibetur alienari, impedit dominij translationem, ibidem, numero. 18. pagina. 621.
 Contribuere quæ personæ teneantur ad Ecclesiam pauperem reuendicandam, vel de nouo faciendam, a. 19. numero. 1. pagina. 406.
 Con-

INDEX.

Consuetudo, vel contractus omnis dolo, vel metu celebratus, etiam cum iuramento annullatur, vel rescinditur, impetrata prius absolutione iuramento. *c. 1. n. 1. pag. 54.*

Consensus reuendicatione organum se possidere, si committatur de mendacio, transferat possessio in actorem per iudicem ex solo mendacio: licet actor suam esse non probauerit. *R. auth. facta mentis, num. 60. pag. 54.*

Consensus dicitur, quod sit in actu, & cum uocatione. *c. 24. n. 19. pag. 619.*

Copia nominum, & dictorum testium summa sine informationis debet dari reo iuramentum, quo delicti regulariter contra eum facti sunt in iudicio, cum sibi datur copia accusatoris, vel inquisitionis, ut se defendat. *a. 13. n. 1. & idem fieri precipitur iure regiois criminis uelando contra naturam ibidem. n. 1. pag. 412 & 415.*

Populi veritas, ut probetur requiritur conuersas viri utque copulati. *c. 16. numer. 1. pag. 611.*

Correctio ratione legis censetur correctio, & ipse lex. *R. 5. sui, n. 1. 77. pag. 171.*

Corrent siue socius sit, siue non, si non esset habiturus regressum contra socium liberarum, non liberatur ex pacto seu liberatione alteri contra facta. *a. 1. n. 6. pag. 355.*

Credendum non est officii publico, pro ut est index, nec etiam arbitrio, in forma tertium productis impertinentis causis, nec etiam notario productis in testibus, dictis re statorem fuisse sane mentis tempore conditi apud se testamenti. *c. 24. numer. 13. pag. 618.*

Creditori, cui a indice facta est assignatio aliquis nominis debitoris sui competit actio utilis ad exigendam. *c. 19. numer. 10. pag. 614.*

Creditor habens specialem hypothecam non potest agere contra secundum creditorem habentem etiam specialem si sufficiat primo bona specialiter obligata. *c. 50. numer. 4. pag. 719.*

Creditor secundus, in causa. *L. C. de pignori. 1. bis agit de damno vizando. c. 50. n. 1. pag. 710.*

Creditor qui habet pignus non potest petere capturam debitoris, ibidem. *num. 4. pagina eadem.*

Creditorum facti esse si poterat executionem instrumenti guaranteej contra reos possidere bonorum hypothecarum, sed ad hoc iuris seruato debet hypothecarum intentare. *R. d. nemo potest, numer. 4. pag. 710.*

Creditor executionem petens qui tenetur si de iuramento legis prestare, ut sibi de

debito satisfiat, an teneatur eam prestare, etiam si non fuerit petendum: & ibi leges Regie declarant, ibidem. *numero 435. pagina 109.*

Creditorum, an habeant intentionem suam fundatam aduersus filium suum, licet non constet de aditione, vel immixtione. *R. 5. sui, n. 1. & sequentibus, precipue num. 109 & seq. pag. 162 & 164.*

Creditor non prohibetur debitum petere via ordinarij probando debitum testibus, quando scriptura iurata exequi non potest. *R. auth. facta mentis, numer. 165. pag. 162.*

Creditor liberatus nam ex duobus fideiussoribus sibi cum reo principali obligatus pro debito in solidum ex causa onerosa, cum protestatione solidum exigendi ab alio petens solidum ab alio repellitur pro dimidietate. *a. 1. numer. 1. pag. 377.*

Creditor potest recipere partem debiti sine praedictio solidi, cum protestatione, quod per particularem eam solutionem non sit visus remanere, quod habet exigendi ab unoquoque eorum in solidum. *a. 1. numer. 35. pag. 382.*

Creditorum omnes, quod privilegium praetere dere possit, iuxta distinctio Dyni. *a. 4. numer. 1. pag. 366.*

Creditorum habent quendam quasi possessionem debitoris sui, improprie tamen, ibidem. *num. 16. pag. 360.*

Curator, an debeat dari hereditati facti. *R. 5. sui. n. 99. & 107. pag. 163. & 165.*

D A M N I, & deteriorationis ratio habenda est in reuendicatione, quae tenetur usufructuarius. *R. l. nemo potest, numer. 1. pag. 71.*

Damnus, vel periculum rei dotalis, ad quem pertineat. *c. 1. numero. 1. 2. & 3. pag. 606. & 608.*

Delictus, vel uoluntarius, qui non est officiosus, non potest petere operas delinquentibus. *c. 38. numer. 46. pag. 169.*

Debitor debitoris dum sit executio contra eum, si allegat solutionem, vel aliam legitimam exceptionem de necessitate est audis. *c. 19. numer. 1. pagina. 704. & exceptio ipsi oblians obliabit, etiam ipsius creditor. ibidem. n. 12. pag. 705.*

Debitor qui ex conventionem non potest rem hypothecam alienare, potest eam alteri locare, vel pignori, praeterquam si aliud conueniat, & in iudicatione ad longum tempus. *R. l. nemo potest, numer. 48. & 49. pagina. 71. &*

INDEX

27. & cautela, ut nullo modo possit huius in res locari, vel pignoriari, ibidem, num. 55. pag. 128.

Debitor qui ex conventionem non potest alienare rem hypothecam, non potest illam pignori potiori à quo non facile res recuperare possit, ibidem, numer. 54. pag. eadem.

Debitor fugitivus non potest capi in porticu Ecclesie, & an id hodie locum habeat, ibidem, num. 185. pag. 56.

Debitor non se iuvet temporis cursu, in praeiudicium tertij, nisi cum re vera solutio debiti facta est, & iterum nunc petitur, & sic cum bona fide, non verò cum mala, ibidem, numer. 104. & 105. pag. 59. & pag. 60.

Debitor confrens se non soluisse debitum mallo temporis cursu potest iurari, ut non solvat, ibidem, num. 435. pag. ead.

Debitor si post lapsum decemij faciat in iudicio debitum, poterit peti executio contra eum virtute illius confessionis, R. l. nemo potest, num. 428. pag. ead.

Debitor potest repudiare hereditatem sibi delatam in praeiudicium creditorum, R. cap. quomodo pactum in princip. num. 10. pag. 302.

Decedentibus simul pater, & filio in bello non cognito quis prius decesserit praeiudicatur pariter prius decessisse, R. cap. quomodo pactum in principio, numero. 30. pagina. 305.

Decima non est solvenda de dote monasterij, c. 5. num. 20. pag. 487.

Decima non est solvenda de bonis subrogatis in locum decimas monasterij, c. 5. num. 11. pag. ead.

Declaratur late l. 1. tit. 1. lib. 2. nou. recopil. & de eius intellectu agitur, R. auth. sacramenta, numero. 15. & sequentibus, pagina. 1872.

Declaratur l. 5. tit. 7. lib. 5. nou. recopil. R. l. nemo potest, num. 60. & ibidem pag. 19.

Declaratur l. 1. tit. 6. lib. 5. nou. recopil. ibidem, num. 91. & seq. pag. 30. & 36.

Declaratur l. 1. tit. 12. lib. 1. nou. recopil. ibidem, num. 184. & 185. pag. 55. & 56.

Declaratur l. 1. si curatoris, C. de iur. delib. R. l. nemo potest, numero. 125. & sequentibus, pagina. 1865.

Declaratur l. 5. filius heres, si de liber. & post. R. 5. si numer. 48. & sequentibus, pagina. 1861.

Declaratur de Soria vulgo dicta, quæ est l. 3. tit. 11. lib. 2. nou. recopil. ibidem, num. 72. pagina. 1834.

Declaratur l. 4. tit. 7. lib. 1. nou. reco. & l. 1. tit. 11. lib. 5. dist. nou. recopil. R. aut. sacra. msta. no. mer. 73. 77. 78. & 80. & papirus casus in practica contingens circa dict. l. 1. num. 79. pagina. 180. & 161.

Declaratur late l. 1. tit. 17. lib. 8. nou. recopil. ibidem, num. 105. pag. 191.

Declaratur l. fin. C. de pactis, R. cap. quomodo pactum in princip. num. 39. & 45. pag. 307. & 409.

Declaratur l. si quando, §. 1. & 2. C. de inoffic. testam. ibidem, verb. à filia, num. 9. pagina. 311.

Declaratur l. fin. in princip. C. de bonis que lib. ibidem, verb. nullum ad bona, & c. numero. 2. 3. 4. & 6. pag. 317. & 328. cum sequentibus.

Declaratur l. 4. tit. 2. lib. 5. nou. recopil. l. 1. num. 7. pag. 411.

Decretum iudicis ad vendendum interpositum ex falsa causa est nullum, etiam si falsa causa in decreto minime inferatur, c. 18. num. 64. & 67. & sequentibus, amplior. & declaratur, tex. in cap. 1. de re iudicat. pag. 581. & 589.

Deficiente iure Regio potius recurrendum est ad ius Canonicum, quàm ad leges Imperatorum. Deficiente verò iure Canonico ad ius Regium est recurrendum, etiam in foro ecclesiastico, c. 1. nu. 7. pag. 516.

De delicto quando non constat non est agendum de poena, c. 36. num. 41. pag. 669.

Delictum cum plura sint genera non solum let quis moveri ad delinquendum sine aliqua causa eum impellente: & dolus non solum let committi sine auxilio liberandi, c. 37. nu. 10. & 13. pag. 673.

Delictum potest in testamento committi, R. l. nemo potest, num. 161. pag. 70.

Delinquente vno ex duobus, vel pluribus, nec in iudicio delinquentis nullus debet puniri, sed omnes absolvendi sunt, c. 36. num. 35. & 39. pag. 667.

Definitio solet in iure substantiam rei significare, R. l. nemo potest, numero. 330. pagina. 91.

Definitionem satis est comprehendere naturam regularem rei definitæ, ibidem, num. 331. pag. ead.

Descendentes gratia à testatore testare non debent, nisi cum testatore testatoris gratia si sine liberis decesserint cum vult amplificationibus, c. 3. num. 22. pag. 540.

Descendentibus debetur legitima iuxta naturam ascendentibus verò iuxta miserationem, R. cap. quomodo pactum in princip. num. 33. pagina. 1866.

Deffi.

Definitio pertinet ad eum, ad quem pertinet institutio, & confirmatio. C. 31. numero. 12. & conoscere de defectu, & in habilitate electorum ex officio, vel ad instantiam partis, & repellere, & infirmare electionem quando subest iusta, & rationalis causa. ibid. numero. 19. pag. 643.

Decens hominem liberum tenetur eum exhibere si ab eo petatur. C. 36. numero. 31. pagina. 667.

Dicta impræfationibus censentur repetita in conventionibus. C. 30. numero. 5. pag. 636.

Dictio iam est completiva, & non reddit rem dubiam, & significat tria tempora, præsens, præteritum, & futurum: item denotat perfectionem actus, & continuationem. C. 18. numero. 48. pag. 586.

Dictio dichas, significat ante dictas, & supra scriptas, præsertim iuncta dictione iam, quia tunc ad remota, etiam refertur, si commodè potest. ibid. numero. 50. & 51. pag. eadem.

Dictio dicta, facit relationem ad præcedentia cum omnibus qualitatibus. ibidem, numero. 51. pag. 587.

Dictio si vero, est adiectiva in iure, & in factis. R. I. Nemo potest, numero. 163. pagina. 71.

Dies incertus pro conditione habetur. C. 17. numero. 2. pag. 571.

Dies feriato licitum est apprehendere debitorem propter suspicionem fugæ, etiam tempore in diuturnum. R. I. Nemo potest, numero. 181. & 182. pag. 54. & 55.

Diffamatio deficti prolata contra eum, etiam si in contrarium nihil probetur in specie tollitur per probationem bonæ famæ a reo factam. C. 35. numero. 29. pag. 658.

Diffamatio non requiritur in casu legis si contendat. ff. de fidei iuribus. C. 51. numero. 2. pag. 725.

Diffamatio competit remedium legis diffamatori. C. de ingenu. & manumiss. & qualiter. C. 51. numero. 3. pag. eadem.

Diffamatus in illo iudicio leg. diffamari, non actor vel reus fit. ibidem, numero. 5. 6. & 7. pag. 726.

Differentia Bart. inter hæc verba legis non potest, vel non potestam sit vera. R. I. Nemo potest, numero. 147. pag. 47.

Differentia emancipationis, & patris potestatis est hodie sublata. R. § sui, numero. 131. & 145. pag. 171. & 174.

Differentia adoptionis, & arrogationis ibid. numero. 174. pag. 176. & 177.

Differentia, quæ est, quando nepos admittitur ad querelam non præparatam ex persona patris, & quando iure proprio per successores

edictum. R. I. pater filium, numero. 17. & 18. pag. 201. & 202.

Differentia ponitur inter duos casus, scilicet, quando pater instituit filium in legitima, & præterijt nepotem, & quando ex hæredavit filium, & præterijt nepotem. ibid. numero. 32. pagina. 204.

Differentia maxima inter prohibitionem realem, & personalem de non alienando. R. I. vni. C. numero. 55. C. quando non per. part. pagina. 123.

Differentia nulla est inter mares, & feminas in ætate virili, & maiori, quia utriusque post vigesimum quintum annum egrediantur ætatem minorem, & ingrediantur maiorem. R. auth. sacramenta, numero. 3. pag. 236.

Differentia inter repudiare, & renuntiare hæreditatem. R. cap. quamvis pactum, in principio, numero. 19. pagina. 304.

Differentia, quæ sit inter acceptationem, & liberationem. A. 1. numero. 16. pag. 358.

Differentia quæ potest considerari inter has clausulas bullæ cruciatæ, *satisfacta la parte, & si la parte conspuitur*. A. 9. numero. 10. pagina. 405.

Differentia contractus simulati, & in fraudem gestis. R. I. Nemo potest, numero. 373. pagina. 95.

Difficultas proponitur ob quam videtur cessacionem fieri non posse à creditore. A. 4. numero. 9. pag. 367.

Dignitas non liberat quem à patria potestate, in favorabilibus. R. § sui, numero. 19. pagina. 159.

Dilatio concessa absenti, non currit nisi sit notificata sit. A. 3. numero. 9. pag. 361.

Dispensatio proximioris gradus ad contrahendum matrimonium non est necessaria, sed ulterioris, cum declaratione non obstante proximioris. C. 18. numero. 1. pagina. 580.

Dispositio generaliter loquens de personis admittendis ad aliquod officium, est intelligenda, & interpretanda de idoneis, & capacibus. C. 31. numero. 2. pag. 644.

Dispositiones legales potius debent iudicari, & regulari secundum leges ultimarum voluntatum, quam contrarium. A. 3. numero. 24. pagina. 164.

Distributiones, quotidianæ oblationes, & annuaria mortuorum, & similia non computantur regulariter in congrua portione visitationis alicuius ecclesiæ assignata, vel assignanda. C. 3. numero. 1. neque in valore fructuum beneficij. ibid. numero. 1. limitatur num. sequentibus. pag. 497.

Diversitas personarum impedit repetitionem qualitatibus,

- Israel, eodem si adfit dictio aliqua: . . .
- Divisio bonorum paternorum præsumitur facta: & reddita ratio per diuinam possessionem deest an-
tè inter præstes, & viginti inter obseutes.
R. l. nemo potest, n. 109. & quomodo hoc intel-
ligatur, & 30 fit correctum iure Regio latè
in num. seq. vsque ad num. 114. exclusive pa-
gin. 60. & 61.
- Divisio facta aliquarum rerum hæreditariarum
non impedit quin etiam fiat reliquarum non
diuisarum nõ obstante temporis cursu, ibidem,
num. 115. pag. 62.
- Doctores nostri plerumque non præstuntur
rationes, & imitantur aues, quæ quâdo vna
volat, aliz omnes sequuntur. c. 12. numero 41.
pag. 58.
- Doli allegatio in accusatione sufficit in falso, vel
perurio, quia probato delicto præsumitur do-
lus R. auth. sacra mætra puer. nu. 63. pag. 58.
- Dolus alleganti incumbit onus probandi. c. 9. nu.
7. pag. 101.
- Dolus præsumitur probato delicto, nisi in nota-
rio accusato de falso ubi non constat de anti-
mo nocendi seu delinquendi. c. 37. nu. 8. & 12.
pag. 97. & 673.
- Dolus præsumptus, an remitti possit. R. l. nemo
potest, num. 183. pag. 75.
- Dolus negantis requiritur ad hoc, vt conueniatur
reindicatione negons se possidere, & con-
uinctus de infidacia condemnatur in amissione
possessionis. hoc est, quod sciat se posside-
re. R. auth. sacramenta. nu. 61. pag. 58.
- Dolus requiritur ad hoc, vt quis puniatur de fal-
so, vel perlicio, ibidem, numero. 62. pag. 121.
- Dolus requiritur in negante se habere patrem,
vel datorem. vt teneatur ex suo mendacio
& sufficit doli allegatio, ibidem, numero, 64.
pag. 121.
- Domini declaratio requiritur ad resolutionem
contractus emphyteotic. c. numero 11. pag.
na. 694.
- Domini declaratio facit emphyteotam cadere à
iure suo sine sententia iudicis, ibidem, nume-
11. pag. 121.
- Dominium rei dotalis non transit in maritum,
nisi per traditionem, sicut est regulare in alijs,
a. 5. numeri. pag. 395.
- Dominium saltem tempore transferretur ex locatio-
ne ad longum tempus, præterquam si ex ac-
te contrahentium, vel legis confict contra-
rium. R. l. nemo potest, num. 50. & 51. pagina,
27. & 28.
- Dominium non transferretur in vniuersali consti-
tutione doctis ante traditionem. a. 5. num. 4. nec
in alijs vniuersalibus, ibidem, num. 5. pagina.
395. & 394.
- Dominium ad tempus constitui potest. R. l. ne-
mo potest, num. 116. pag. 62.

- Dominium rerum dotalium transit ipso iure
in mulierem. a. 11. num. 6. pag. 411.
- Dominio plurimum interest, vt propter ca-
ducitatem sibi iur quærat abique eo, quod
aliud interesse eneniat. c. 11. numero. 4. pag.
515.
- Dominus potest ratificare sententiam latam cū
falso procuratore suo nomine quando est con-
tra dominum latæ, qui vult habere ratam in
sui præiudicium: secus si esset lata in sui fau-
orem. c. 9. num. 1. pag. 496.
- Dominus iniuriatus ab aliquo, si dixit famulo
suo, Domine reuerentis donet aliquid non
sentiam de tali negotio, & postea famulus
occidat illum qui dominum iniuriaratur, ad-
huc non præsumitur dominum mandasse il-
lud committi, nisi tribus concurrentibus: de
quibus hic. c. 35. num. 11. pag. 655.
- Dominus non tenetur pro famulo quando est
homo liber, neque eum exhibere, nisi quan-
do eum præposuit alicui officio, vel mini-
sterio, & in eo deliquit, & non alias, nisi quā-
do eum detineret. c. 35. num. 38. pagina.
655. & c. 36. numero 28. & 30. pagina. 666. &
667.
- Dominus domus, ubi exemptus est aliquis à ma-
nibus familie, an teneatur exemptum exhi-
bere. c. 36. numero 43. & sequentibus. pagina.
669.
- Donatio decedente sine acceptatione donatio-
nis, hæredes ipsius an possint acceptare dona-
tionem: vel de consensu decedentis donatore
ante acceptationem donatarii, an donatarius
possit postea acceptare donationem, iniuris
hæredibus donatoris. R. cap. quamuis paup. in
principio. num. 57. pag. 317.
- Donatarius si sit præsens tempore donationis,
an requiratur acceptatio, ibidem, num. 58. pa-
gin. 318.
- Donare rei possessio videtur tradita per tradi-
tionem scripturæ donationis, vel tituli ip-
sius rei donatæ: & donatio erit certa, &
non perturbabitur. ibidem, numero 59. pag.
na. 317.
- Donatio dementis non valet. c. 14. numer. 6. pa-
gina. 545.
- Donatio facta à pupillo consanguineo tu-
toris veluti filio, vel filiz, neptine, non valet,
ibidem, num. 16. pag. 547.
- Donatio maxime omnium bonorum est dilapi-
datio, non autem diligens administratio, ibi-
dem, num. 19. pag. 548.
- Donatio, an hodie possit renouari ante accepta-
tionem. c. 20. nu. 1. pag. 599.
- Donatio facta infanti etiam absenti non eget ip-
sui consensu, nec acceptatione, sed statim et
acquiritur irrevocabiliter. ibidem, num. 2. &
3. pag. 600.

Donatio irreuocabilis fit, possessioque transfer-
tur, traditione instrumenti donationis. ibidem
num. 4. pag. 59.

Donatio inter virum, & uxorem, ex qua mari-
tus non est factus locupletior, non censetur
prohibita à iure. c. 2. l. 1. num. 23. pag. 611.

Donatio inter virum, & uxorem, iuramento cõ-
firmatur, secundum veterem, & receptissi-
mam opinionem. ibidem num. 24. pag. 612.

Donatio inter virum, & uxorem ad hoc, vt mor-
te donatoris confirmetur, requiritur traditio.
ibidem num. 25. & 26. pag. eadem.

Donatio omnium bonorum est nulla. c. 24. num.
1. valere tamen si referretur vsusfructus ad
testandum. ibidem num. 3. pag. 616. & 617.

Donatio reuocatur per atrocem iniuriam. ibidem
num. 2. & 14. pag. & atrociniuria confide-
ratur ex tribus casibus facto loco, vel perso-
na, numer. 25. & quæ dicatur atrociniuria, &
quæ leuis num. 18. pag. 619.

Donatio ob benemerita, & seruicia, & sic ob re-
meritationem, hoc probato, non reuocatur,
etiam iniuriarum metu. ibidem num. 25.
pag. 621.

Donatio vt reuocari non possit, acceptari debet
c. 4. num. 1. etiam in conscientia, numero 3.
etiam attentata. l. 1. c. 16. lib. 5. recap. num. 4.
etiam piz cause facta, numero 5. etiam si sit
cum clausula constituti, numero 6. etiam
iurata. num. 7. etiam in maioriâ, num. 10. pa-
gin. 683. & 683. cum sequenti.

Donatio ableni facta, de iure Regio, an valeat
statim. R. J. Nemo potest, numer. 3. 6. pa-
gina. 70.

Donans rem propriam, retento vsufructu non
debet prestare cautionem de vtendo, & frue-
do. & c. ibidem num. 291. pag. 76.

Donatio etiam iurata, non tamen infinita non
valet, quando propter non factam infini-
tationem aliqua frax, vel falsitas interuenisset
idque constaret. ibidem numero. 343. pa-
gina. 29.

Donatio causa mortis, prout est inferi, & qui pa-
ratur contra ius, & postquam est facta
& qui paratur legatis, & sic vicinis voluntariis.
R. J. l. vnic. C. quan. non potest part. num.
18. pag. 216.

Donationes à pueris, minoribus tamen. 15.
annis, non possunt, necum decreto celebrari:
nisi certis quibuldam casibus. R. auth. sacra-
renta, numer. 20. pag. 280.

Donatio minoris ad hoc, vt silentio temporis
roboretur, requiritur decemum silentij super
legitima xrate. 25. annorum, licet alienatio
onerosa roboretur per quinquennium. ibidem
num. 11. pag. 22d.

Donatio gratuita, an hodie iure Regio acquira-
tur absenti taliter, quod reuocari non possit,

etiam ante acceptationem. R. cap. quamuis
pactum, in princip. numer. 53. pag. 314.

Donatio absenti facta quotiescunque notarius
nominè ipsius stipularetur, & acceptaret eam,
an possit reuocari ante ratihabitionem ablen-
tis. ibidem num. 54. pag. 315.

Donatio facta cum iuramento de non reuocan-
do eam, an possit reuocari ante acceptationem.
ibidem num. 55. pag. 22d.

Donatio facta alicui, ita vt post certum tempus
acquiratur ecclesiæ, vel alteri pro loco, an pos-
sit reuocari à solo donatori antequam ab ec-
clesiâ, vel pro loco acceptetur, remissive. in. d.
cap. quamuis, in principio, numer. 60. pa-
gina. 318.

Donatio inter viros facta aliquibus diebus ante
ingressum religionis, an valeat stante quodam
decreto sacri Concilij Tridentini. ibidem verbo,
dum nuptij tradebatur, num. 5. pag. 321.

Dos non potest esse sine matrimonio, & quomo-
do hoc intelligatur. R. §. sui. numero. 22. pa-
gina. 138.

Dotem promittens reddere soluto matrimonio,
partem dotis sibi retinere potest, esse statim
dispositione, præterquam si maritus promit-
tar totam dotem restituere. R. J. Nemo potest,
num. 319. pag. 33.

Dotis priuilegium anterioritatis non transit in
cessionarium, & ei præfertur secunda dos nõ
cessa, etiam si prædictum priuilegium ex-
presse cedatur in instrumento. A. 11. num. 1.
pag. 409.

Dotis priuilegium anterioritatis non transit in
heredem extraneum, & ei præfertur secun-
da dos, præterquam si pro prima dote ad sic
hypothecca expressa. ibidem num. 3. & 4. pa-
gina. 410.

Dubitans an debitum solutum sit, vtum possit
vtri præscriptione legali. R. J. Nemo potest, nu-
mer. 308. pag. 60.

Duo in solidum non possunt esse domini eius-
dem rei. 27. num. 1. pag. 396.

Duo beneficia curata vnum in actu, & alterum
in habitu tantum possunt simul ab eodem sa-
cerdote obtineri. a. 8. num. 1. pag. 400.

Duos testantes in eadem charta, sunt duo
testamenta. c. 2. num. 6. pag. 461.

Duos, vel tribus testibus probantibus affir-
mantium plus creditur, quam decem cõtes,
vel mille probantibus negantium. a. 6. num. 1.
Pag. 394.

E

Ea quæ pendet à voluntate principis, repu-
tatur impossibilia, præterquam si facili-
ter solet princeps concedere. c. 18. num. 10. pa-
gina. 180.

Ecclesia potest nunciare nouum opus contra
laicum

INDEX.

1. licentiam totam indice ecclesiasticis. c. 4. n. 1.
4. pag. 710.
Ecclesia bene restituitur aduersus contractum sui
procuratoris iuratum nomine, & mandato Ec-
clesie. c. 1. de iur. R. anth. sacramenta. n. 141.
& an idem sit quando praelatus Ecclesie con-
trahit. ibid. n. 141. pag. 184. & 185.
Ecclesia habet parros, & territorium limitatum
parochianorum. a. 8. n. 3. pag. 401.
Ecclesia pauper quibus impensis hodie attento
decreto sacri Concilii Tridentini reedificari
debeat. a. 10. n. 7. pag. 408.
Eedere actum instrumenta sua reus non tene-
tur. c. 4. m. n. 9. pag. 699. & c. 46. 2. n. 1.
pag. 703.
Ex edicto propositione resultat quidam contra
1. itus obligatorius, quem tenent electores
obscure. c. 4. n. 2. pag. 492.
Electi sine nominati ad magistratus non habet
solidam iurisdictionem quousque fuerint co-
firmati a superiore cui coepit confirmatio:
nam ab eo censetur habere solidam iurisdic-
tionem. c. 3. n. 10. pag. 643.
Electio seu nominatio ad officium publicum ho-
noris elusoria est, & conserui habetur, quan-
do fit de personis quibus non est virtus, & vi-
ta sufficiens. c. 1. n. 6. pag. 641.
Electio, & collatio beneficii vacantis facta ali-
qui non impeditur preterea appellationis ab
eo interposita. c. 10. n. 9. pag. 106.
Eligendus virtute vltimae voluntatis ad aliquod
officium requiritur certam qualicatem, ea de-
bet inesse tempore electionis, nec sufficit,
quod adsit tempore administrationis. c. 1. n. 1.
pag. 419.
Eligendi vel per sententiam ius acquiritur ex vi
co actus, & quod hoc requiritur. c. 1. n. 1.
pag. 469.
Eligi in iudicio nullus debet qui non sit dignus
fidei, & meritis facultatis. c. 1. n. 1. pag. 643.
Eligi seu nominari ad officium publicum he no-
ris non possunt viles persone, & infames,
nec ad id aspirare, quia eo fungi prohibetur.
c. 1. n. 1. pag. 643.
Eligi, nec nominari potest ad officium digni-
tatis, vel honoris qui exierit obsequium vile,
b. & infamum. ibid. n. 4. pag. 643.
Emancipato impense testamentum patris, per
eum, & filias, & nepotes, & ceteros sui, quam em-
cipati eodem iure succedunt. R. s. n. 1. pag. 133.
Emancipatum desinit esse in patris potestate, &
suis esse per emancipationem. R. s. sub num.
m. 1. pag. 167.
Emancipatus hodie est sicut ab intestato secus
huius

1. vero condito testamento. ibidem, num. 1. pag. 171.
Emancipatus prateritus sine causa inscriptione
est suus, & habet hoc casu dicendi nullum.
ibid. n. 139. pag. 171.
Emancipatus filius institutus ex parte ab eo prae-
terito est suus. ibid. n. 140. pag. 171.
Emancipatus non transmittit etiam hodie hereditatem non aditam ex potentia suam,
pag. 175.
Emancipatus etiam hodie non gaudet benefi-
cio. l. fin. C. de repud. hered. ibid. numer. 148.
ibid. n. 146. pag. 175.
Emancipatus etiam hodie non habet tria capi-
ta ad succedendum, sicut filius suus, ibid. n. 149. pag. 175.
Emens a testamentario habente mandatum a
testatore ad vendendum, an sit securus, licet
pretium, quod deducit non conuertatur in debi-
ta, & legata de fundis sed in rem propria ex-
ecutoris vendentis, & an ipse executor teneatur.
a. 1. n. 3. pag. 145.
Emens a debitore rem obligatam cum consen-
su creditoris, licet debitor pretium non soluat
creditori, est securus, ibidem, numero 9. pag.
146.
Emens ab herede, ut sit securus, quid debeat fa-
cere, & procurare. a. 1. n. 12. pag. 147.
Emens bona ecclesie non seruatis debitis solem-
nitatibus, tenetur quoque ad finitimum pra-
ter rei ipsius alienari indebiti restitutionem.
c. 1. n. 1. pag. 143.
Emens res ecclesie, vel minoris sine solemni-
tate debita transiit ad restitutionem finitimum.
ibid. n. 19. pag. 143.
Emens a procuratore alterius, non praescribitur,
non consilio de mandato, vel sibi non est di-
ctum a fidei dignis personis, illum procurato-
rem habere mandatum. c. 2. n. 10. pag.
631.
Emens a persona fidei digna, & valde notabile,
vendente nomine alterius, & ratiocum eius
procuratore habet iustam causam si creden-
dis, sufficiensque circumstantiam ad praescri-
bendum. ibid. n. 11. pag. 631.
Emptor non tenetur stare colonum. R. l. n. 1. po-
test. numer. 2. etiam si adde pro colonum hy-
potheca specialis, vel generalis, dum tamen
emptor ei satisfaciatur de suo interesse. ibi-
dem, numer. 44. Hoc limitatur, quando pro
locatione adde pactum de non alienando
cum hypotheca specialis ipsius rei locatae, ibi-
dem, numer. 45. Item limitatur quando pro
securitate locationis adde iuramentum, &
hypotheca specialis. ibidem, numer. 45. pag.
146. & 147.

Yy Em.

INDEX

Emptori hereditatis, si mandatur ei actiones accrescit portio vacans, & non heredi qui vendidit. R. l. vnic. nu. 70. C. quando pet. part. pag. 139.

Emptor pignoris dari cum facultate vendendi, an sit securus venditione facta, dolo creditore vendentis. a. nu. 4. pag. 45.

Emptor rerum minoris qui soluit pretium tutori vel curatori minoris, an sit securus in emptione sua si pretium non solvatur creditore minoris, ibidem, num. 6. & sequentib. pag. 146.

Emptoris non spectat ad sollicitudinem in casu authenticæ, hoc ius porrectum. C. de sacrosan. Eccles. quod pretium creditoribus Ecclesie a. nu. 7. pag. ead.

Emptor contra iuris prohibitionem est in massa fidei. c. 15. nu. 12. pag. 161.

Emptor si iusta ratione moras putasset interire solemnitate, quæ reuera non interuenit, excusatur à fructuum restitutione, ibidem, pag. ead.

Emphyteosis non potest alienari in Ecclesiam. c. 12. nu. 1. pag. 510.

Emphyteosis, ut cadat in commissum ob indubitam alienationem requiritur traditio ipsius. ibidem, nu. 3. pag. 515.

Emphyteota priuatus, sicut ecclesiæ propter deteriorationem rei emphyteoticæ potest ab illa expelli. c. 12. nu. 11. pag. 517.

Emphyteota, nec ipsius hæres potest postquam res incidit in commissum, rem redimere virtute clause, & pacti de redimendo, quia domino directo debet aplicari, & ad iudicari, ibidem, nu. 17. & seq. pag. 525.

Emphyteota non potest redimere rem emphyteoticam venditam sine consensu domini in per iudicium prelacionis, vel commissi domino acquisiti. c. 12. nu. 30. pag. 531. deficit in vassallo, ibidem, nu. 31. pag. 532.

Emphyteota cadens in commissum, non cadit à iure luendi, quando precessit contractus principalis emptionis, & venditionis in eodem cum pacto de luendo rem in eodem instrumento, vel separatim in alio posito. c. 12. nu. 31. pag. 532.

Emphyteota priuatus potest domino volente elapsi termino repellitur venditio emphyteotice expelli potest, nisi celeri satisfactione sibi provideat. c. 43. numero 3. pag. 691.

Emphyteota non potest moram purgare intra decem dies ubi dominus rem alteri emphyteosim concessit. c. 43. numero 8. pag. 693.

Emphyteota per cessationem non cadit ipso iure

re ab emphyteosi, nisi dominus declarauerit vellet esse locum caducitatis, ibidem, num. 13. pag. 694.

Emphyteota ecclesiæ moram purgat celeri satisfactione, & quæ sit, ibidem, nu. 3. & 9. pag. 691. & 693.

Emphyteotica res tota incidit in commissum, vno ex heredibus cessante solvitur, licet alter soluat. c. 12. nu. 10. pag. 516.

Emphyteotice rei alienatione facta sub conditione, si dominus consenserit, deficiente conditione, si dominus consenserit, non potest impetrari dictos consensu domini ab emptore, in præiudicium hæreditatis. c. 12. num. 34. pag. 522.

Enormissima læsio, ut per iuramentum excludatur aliquo remedia ponuntur, & virtus sine iura. R. auth. sacramenta, num. 97. 98. & 100. pag. 169. & 170.

Enormissima læsio nunquam comprehenditur, nec censetur exclusæ per iuramentum, quacunque forma præstetur, ibidem, numer. 92. pag. 166.

Enormissima læsio in casu cap. quamvis pactum de pacti in 6. an sit causa sufficiens ad rescindendam renunciationem iurata, de qua in illo tex. & quod remedium, siue cautela adhiberi possit ad hoc remissus. R. d. cap. quæ pactum, verb. si tamen iuramento, num. 2. pag. 376.

Episcopalis dignitas liberat filium sancti patris potestatem. R. 6. sui, nu. 10. pag. 1163.

Episcopi quid hodie possint in iure parochiarum, remissus. R. nemo potest, nu. 25. pag. 107.

Episcopo licet, sine alia causæ cognitione, assensu potestatem, ubi ius perdidit ille qui ecclesiam possidebat. c. 10. numero 8. pag. 506.

Episcopus cum consensu patroni potest dispensare pro vna vice cum presentato alterando non qualitates à testatore requisitas, veluti circa sacerdotium. c. 1. nu. 19. pag. 430.

Sed non sine causa, sed cum consensu veri patroni, id est ipsius fundatoris potest, vt in no. 12. & an hæres, vel successor fundatoris possit consentire Episcopo, vt id faciat, ibidem, nu. 31. & nu. 33. quod aliqua causa requiritur ad hoc, vt possit, pag. 431. & seq.

Episcopus regulariter sine causa dispensare non potest, ibidem, nu. 22. pag. 437.

Episcopus dispensare non potest, nisi in casibus à iure expressis, ibidem, numero 26. pagina 438.

Episcopus potest alteri conferre beneficium curatum, quod alias obtinebat, postquam aliud

1. aliud recepte consilium, & ipsius possessionem pacificam accepit, vel per eum stetit
 2. quominus acciperet. c. 10. nu. 7. pag. 106. non
 3. tamen potest illam cur consulerit inducere
 4. in possessionem pacificam vocari, ibidem. nu. 10. pag. ead.
 5. Episcopus omnibus casibus in quibus beneficiarius ipso iure, vel per sententiam hominis iam rite laram, & que transiit in eum iudicatum, perdidit, quod habebat in beneficio, potest, & debet conferre alij beneficiario, & primo auferre possessionem sine alia causa cognitione. c. 10. nu. 18. pagina. 107.
 6. Episcopus tres ad suam mensam pertinentes, vel res cathedrales Ecclesie alienare non potest sine consensu capituli missus in parochiam, & necessitas magna. c. 11. numero 5. pagina. 108.
 7. Episcopus non potest unionem facere sine consensu capituli, prius. c. 6. pag. ead.
 8. Episcopus, siue prioratus, non possit unire Ecclesiam suam mensam, & aliam nullam Ecclesiam capituli, quia non potest a se habere in eadem prioratum. c. 12. nu. 7. pag. ead.
 9. Episcopus si suam familiam non amittit foris, ibidem. nu. 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.
 10. Episcopus si suam familiam non amittit foris, ibidem. nu. 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.
 11. Error iuris quomodo rationis sufficit ad invaliditatem sufficit tamen ad acquisitionem fructuum. c. 15. nu. 11. pag. 108. ibidem tamen intelligitur de errore iuris, non de ignorantia, nec de errore in iudicio. c. 16. nu. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.
 12. Error iuris prohibitorius, non inderetori, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 17. nu. 1. pag. 109.
 13. Error est in iure, & in dubio potius praesumitur error quam in iure. c. 18. nu. 1. pag. 109. & c. 19. nu. 1. pag. 110.
 14. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 20. nu. 1. pag. 110.
 15. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 21. nu. 1. pag. 111.
 16. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 22. nu. 1. pag. 112.
 17. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 23. nu. 1. pag. 113.
 18. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 24. nu. 1. pag. 114.
 19. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 25. nu. 1. pag. 115.
 20. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 26. nu. 1. pag. 116.
 21. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 27. nu. 1. pag. 117.
 22. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 28. nu. 1. pag. 118.
 23. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 29. nu. 1. pag. 119.
 24. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 30. nu. 1. pag. 120.
 25. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 31. nu. 1. pag. 121.
 26. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 32. nu. 1. pag. 122.
 27. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 33. nu. 1. pag. 123.
 28. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 34. nu. 1. pag. 124.
 29. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 35. nu. 1. pag. 125.
 30. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 36. nu. 1. pag. 126.
 31. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 37. nu. 1. pag. 127.
 32. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 38. nu. 1. pag. 128.
 33. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 39. nu. 1. pag. 129.
 34. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 40. nu. 1. pag. 130.
 35. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 41. nu. 1. pag. 131.
 36. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 42. nu. 1. pag. 132.
 37. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 43. nu. 1. pag. 133.
 38. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 44. nu. 1. pag. 134.
 39. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 45. nu. 1. pag. 135.
 40. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 46. nu. 1. pag. 136.
 41. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 47. nu. 1. pag. 137.
 42. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 48. nu. 1. pag. 138.
 43. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 49. nu. 1. pag. 139.
 44. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 50. nu. 1. pag. 140.
 45. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 51. nu. 1. pag. 141.
 46. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 52. nu. 1. pag. 142.
 47. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 53. nu. 1. pag. 143.
 48. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 54. nu. 1. pag. 144.
 49. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 55. nu. 1. pag. 145.
 50. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 56. nu. 1. pag. 146.
 51. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 57. nu. 1. pag. 147.
 52. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 58. nu. 1. pag. 148.
 53. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 59. nu. 1. pag. 149.
 54. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 60. nu. 1. pag. 150.
 55. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 61. nu. 1. pag. 151.
 56. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 62. nu. 1. pag. 152.
 57. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 63. nu. 1. pag. 153.
 58. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 64. nu. 1. pag. 154.
 59. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 65. nu. 1. pag. 155.
 60. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 66. nu. 1. pag. 156.
 61. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 67. nu. 1. pag. 157.
 62. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 68. nu. 1. pag. 158.
 63. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 69. nu. 1. pag. 159.
 64. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 70. nu. 1. pag. 160.
 65. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 71. nu. 1. pag. 161.
 66. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 72. nu. 1. pag. 162.
 67. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 73. nu. 1. pag. 163.
 68. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 74. nu. 1. pag. 164.
 69. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 75. nu. 1. pag. 165.
 70. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 76. nu. 1. pag. 166.
 71. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 77. nu. 1. pag. 167.
 72. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 78. nu. 1. pag. 168.
 73. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 79. nu. 1. pag. 169.
 74. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 80. nu. 1. pag. 170.
 75. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 81. nu. 1. pag. 171.
 76. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 82. nu. 1. pag. 172.
 77. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 83. nu. 1. pag. 173.
 78. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 84. nu. 1. pag. 174.
 79. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 85. nu. 1. pag. 175.
 80. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 86. nu. 1. pag. 176.
 81. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 87. nu. 1. pag. 177.
 82. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 88. nu. 1. pag. 178.
 83. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 89. nu. 1. pag. 179.
 84. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 90. nu. 1. pag. 180.
 85. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 91. nu. 1. pag. 181.
 86. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 92. nu. 1. pag. 182.
 87. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 93. nu. 1. pag. 183.
 88. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 94. nu. 1. pag. 184.
 89. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 95. nu. 1. pag. 185.
 90. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 96. nu. 1. pag. 186.
 91. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 97. nu. 1. pag. 187.
 92. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 98. nu. 1. pag. 188.
 93. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 99. nu. 1. pag. 189.
 94. Error in iure, non in iure, non potest, intelligitur, si sit in iure, sique impedit fructuum acquisitionem. c. 100. nu. 1. pag. 190.

1. tet possit tolli antiquam incurator de ipsius
 2. parvis censuris non tamen, potest suspendi,
 3. vel prolongari, nec fieri, quod ad se reincidit.
 4. c. 2. nu. 3. pag. 409.
 5. Excommunicationis absolutio facta ab ordinario, vel ab excommunicatore, sine parvis satisfactio, vel alia iuris forma praetermissa, valet licet sit iniusta, ibidem, numer. 4. pag. 404.
 6. Excommunicatus sub conditione, si non soluerit, tunc decem intra certum tempus, non solvens, an statim sit excommunicatus, & quomodo hoc intelligatur, ibid. num. 4. pagina. ead.
 7. Excusatio vulnerari de aliqua persona, valet, si alius liquido probetur. c. 3. numer. 1. pagina. 411.
 8. Excusatio requiritur etiam in actione de dote principalis, quam agatur contra tertiam possessorem. c. 1. nu. 7. pag. 196.
 9. Excusatio prius facienda est in bonis debitoris principalis, quam deueniatur ad tertium debitorum. c. 10. nu. 3. pag. 710.
 10. Excusatio non requiritur in re specialiter obligata, quando agitur contra principalem debitorem. c. 10. nu. 15. pag. 711.
 11. Excusatio non est necessaria, ubi est notoria principalis debitorem non esse solvendum. c. 10. nu. 21. pag. 714.
 12. Exempla referuntur, quibus testator iubet obligationem fieri sub conditione, ibid.
 13. Exemplum quo testator iubet obligationem fieri certo loco. R. nemo potest, num. 301. pagina. 124.
 14. Exequi non potest instrumentum quo alius redestur, nisi primo ad quod sit relatio producta. c. 1. nu. 9. pag. 161.
 15. Exequi, quod possit duobus casibus instrumentum guarantee aduersus tertium rei sigulare. R. nemo potest, num. 38. & 39. pagina. 125.
 16. Exequi defunctorum voluntates pium est, & si ad causas pias non spectent, ibidem, numer. 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.
 17. Executio fieri non potest contra debitorem debitoris, nisi procedente excusatione in bonis principalis debitoris. c. 19. nu. 7. pag. 194. & 20. nu. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.
 18. Executio legitima exceptionem de necessitate non est audienda, ibid. nu. 8. & exceptio ei obliata, & ab hac etiam si creditori ibid. nu. 11. pagina. 191.
 19. Executio instrumenti guarantee non habetur, & tunc certum peti non potest antequam petatur debitum, & transeat aliqui dies, quibus debitor solvere possit. c. 2. nu. 4. pag. 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

INDEX.

Idem si instrumentum habet diem ad sit ta men cōditio, quod debitor certificari debeat per actorem ante diem, ibid. c. 1. pag. ead.

Executionis virtus debet competere à princi pio. c. 30. nu. 11. pag. 438.

Executio non suspenditur per restitutionem in integrum si est præsumptio malitiæ cōtra pe tentem restitutionē, quod eam causa differē da executionis petat. c. 34. nu. 4. pag. 648.

Executio laudi peti potest etiam si compromis sum non ostēdatur si arbitri præsentibus par tibus, & emologantibus sententiam ferat ibi dim. nu. 443. pag. 112.

Executio via præscribitur tempore ordina rio. c. 47. nu. 5. pag. 706.

Executio via agi potest adversus tertium posses sores ratione prædij à se possedi super quo est impolitus census. c. 49. nu. 11. pag. 716.

Executio iure præscripto, executio debet an nullari reservato iure creditori in via ordina ria. c. 47. nu. 4. pag. 706.

Executivum ius patrise est personale, quod nō sequitur rem, sed personam: & ideo nō dat ur contra tertium rei possessorem, nec cōtra non nominatum in instrumēto. R. l. nemo po test. nu. 33. pag. 31.

Executivum ius neque obligatio, non præscribi tur aliquo tempore quia debitor est obli gatus perpetuo, vel quod possit cōpelli quan docunque licet, aliis præscriberetur. ibidem, nu. 471. pag. 120.

Executio non remedium hodie iure Regio suc cessori ab intestato competit pro adipicen da possessione bonorū hæreditariorū. R. §. sui. 27. §. 1. & 7. olim officium iudicis compe tebat suis tantum. d. n. 4. pag. 152. & 153.

Executores testamentorum possunt capere pro pria autoritate rem sibi legatam. R. l. nemo potest. nu. 365. pag. 43.

Executores venditi non bona fide facta, an sit retractanda. a. 1. nu. 3. pag. 345.

Exercerent officii cauponis seu stabularij sunt infames: infamia facti acti et a opinione, & exlimatione quæ habetur de his personis in Hispania. c. 11. nu. 1. pag. 600.

Exercerent officium cauponis, & stabularij, ex hoc sunt viles, & infamæ personæ, quia communiter solent committere fraudes quo vivendo cum furibus adversus eos quos reci piunt, & communiter hospitatores illi sunt homines rapaces, & vulgares, ibid. num. 7. pa gin. 641.

Exercerent mercimonia cuicumque ergasterio adherentes nequeunt habere officia publica honoris, ibid. nu. 1. pag. 600.

Exercerent artes viles indistincte prohiben

tur admitti ad aliquos honores, nisi in casu necessitatis. ibid. nu. 14. pag. ead.

Exercerent officia stabularij, vel cauponis com muniter solent esse personæ pauperes, quæ de suo non possunt se alere, ibidem, num. 16. pag. ead.

Exercit qui officium vile, & infimum, non potest elegi, non nominari ad officium di gnitatis, & honoris, ibidem, num. 8. & num. 28. pag. 641. & 645. vbi quia exercitium vi lium, & infimorum officiorum cauponis, & stabularij personæ remaneant fordiditate, & vilitate infectæ.

Exhibere redare, vel præterire liberos hodie non li cet sine causæ interfectione. R. l. pater filium. a. 35. pag. 105.

Exhereditatio, ita demū valet si hæreditas adea rur. R. §. sui. nu. 17. pag. 169.

Existem in quasi possessione in alijs actibus patto competentes præsumunt etiam esse in quasi possessione præteritū, quādo non constat, quod ius patronatus pertineat ad alium. c. 4. nu. 33. pag. 480.

Existente aliquo de generatione, & linea illius ad quæ pervenit maioratus, ipse præfens de bet alijs alterius lineæ postea vocatis, & priusque sicut in successione locus secundo ge nito, & ipsius lineæ debet in totum extingui prima linea. c. 13. nu. 11. pag. 335.

Existencia fideiussoris idem operator, quod tabe la testamenti. R. §. sui, numero. 74. pagina. 153.

Existencia sui hæredis nō est sufficiens sine im mensione ad inducendam cōfusionem actio num. ibid. nu. 85. pag. 107.

Expēdi peius debet redditus civitatis, vel villæ, vel oppidi, quā deumatur ad cōtributionē. a. 10. nu. 4. pag. 402.

Ex postfacto potest quis decedere pro parte testatus, & por parte intestatus: hoc est post aditam hæreditatē. R. l. videri. nu. 1. C. quan do non per. part. pag. 211.

Extensio fieri debet quando per aliquem intel lectum reducitur ad ius commune antiquū, vbi res de facili ad suam naturam redeat. c. 1. nu. 37. pag. 457.

Extensio fit etiam in penalibus ex identitate rationis expresse. c. 12. nu. 6. pag. 512.

Extensio non fit de vna persona ad aliam in statuto excludente feminas, propter masculo sed exclusio restringitur in personis ex pressis, itaque quicquid quis excluditur, nisi à personis specificatis in ipso statuto. c. 13. n. 26. pag. 339.

Extensio fit ad alium casum ex ratione expresse. l. scietiam in corp. quibus. c. 30. numero. 1. & 9. pag.

INDEX.

pagina. 711. & R. l. nemo potest, numer. 118. pa-
gin. 85.
Extraneo licita est, etiā in correctorijs, quando
per aliquem intellectum reducitur ad ius
commune. R. l. nemo potest, numer. 329. pa-
gin. 85.
Extraneus dotans, videtur donare. a. 2. numer. 8.
pag. 356.

F

Factum iuxta conditionis appositae tenorem
videtur factum in dubio gratia implende
conditionis, si faciens habebat notitiam con-
ditionis. c. 17. numer. 19. pag. 573.
Facultas, & liberis: quæ datur defunctorum vi-
timæ voluntatis magis accedit iuri naturali,
quam successio filiorum. R. l. nemo potest. n.
5. pag. 18.
Facultas concessa alicui in dubio debet intelli-
gi, secundum ius commune, nisi aliter intel-
lecta nihil operaretur: sed eo casu nō censetur
remissa sollemnitas quæ alteri fit præiudicia-
lis, ibid. nu. 7. & 9. pag. 19. & 20.
Facultas testandi, & successiones maxime ex te-
stamento omni respectu de iure civili esse pri-
ma opinio, ibid. nu. 62. pag. 30.
Facultas testandi, licet quod ad formam, & so-
lemnitatem si de iure Civile quo ad origi-
nem tamen, & substantiam est de iure gen-
tium, & naturali, secundam opinio, ibid. num.
79. pag. 34.
Facultas actū faciendo nec per mille annos amittitur. c. 11. nu. 1. pag.
Falcidia quare olim prohiberi non poterat, &
quare hodie possit. R. l. nemo potest, numer.
305. & 306. & 307. reprobitio rationem per
Bartol. assignatam in hoc, pagina. 79. &
80.
Falcidix, & Tabellionix usus, an hodie præ-
stetur remissione, ibidem, numer. 315. pa-
gin. 86.
Falsitas non præsumitur ubi agitur de modico
præiudicio, & parvo interesse. c. 37. numer. 4.
pag. 472.
Falsitas quæ alteri damnum, nec inferri, nec in-
ferri potest, non punitur, ibidem, numer. 19. pa-
gin. 673.
Falsitas nō nocet quando committitur citius id,
quod de se nō probat, ibid. nu. 1. vbi. nu. 22.
casu, nec extraordinarie puniri debet falsum
quod hoc committens, pag. 674.
Falsitas commissa circa scripturam quæ à prin-
cipio non faciebat fidem non nocet, etiam si
postea statim superueniente fidei faceret.
c. 37. nu. 3. pag. 472.

Falsum non committitur absque dolo, ibidem;
num. 4. pag. 672.
Fama quando constat quis fuerit principiator,
non operatum plusquam illius dictum extra
iudicium. c. 35. nu. 25. pag. 657.
Fama res est fragilis, & perniciose transmissa
ab his qui desiderant de hoc famam esse, ibi-
dem, nu. 26. pag. 657.
Famam ad probandum, quæ requirantur. c. 35.
nu. 24. pag. 657.
Famæ probatio contraria admittitur, & si de fa-
ma contraria probatur, de prima non liquet,
ibid. nu. 28. pag. 657.
Familia æque conservatur per legitimatorem si-
cut per legitimos. c. 3. nu. 12. pag. 473.
Favor publicus versatur in conservatione fami-
liæ. c. 3. nu. 8. pag. 472.
Favore capis piz potest quis, etiam paganus
desedere pro parte testatus, & pro parte in-
testatus. R. l. vnic. num. 7. C. quando non per-
part. pag. 110.
Formina nupta extra familiam, an habeat ius
patronatus seu ius propriæ concessum. c. 3.
nu. 9. pag. 472.
Formina non succedit in investitura, quod quan-
diu masculus superest in eodem gradu. c. 13.
nu. 1. pag. 532. & nu. 5. pag. 538. Nec id spe-
ciale est in feudis, sed sonatur in merita
dispositionis, ibid. nu. 5. pag.
Formina instituens maiorem in dubio non vi-
detur exclusisse feminas deficientibus mas-
culis, etiam si utatur verbis masculini sexus,
aut quæ ad masculos referri solent. c. 21. nu-
mer. 203. pag. 537.
Formina quæ à masculo descendit, an compre-
hendatur in successione vbiunque ad eā vo-
cantur filij qui per lineam masculinam de-
scendunt. c. 13. nu. 35. pag. 541.
Feudalis res quæ prohibetur alienari, potest
alienari ad vilitatem domini. 7. numer. 15.
pagin. 399.
Fideicommissarius vniuersalis potest ex volumina-
te testatoris, & iubeat propriis auctoritate
occupare res fideicommissio relictas. R. l. nemo
potest, nu. 366. pag. 57.
Fideicommissarius creditor est. R. §. 161. nu. 503.
pag. 164.
Fideicommissarius quodammodo hæres est.
R. d. l. vnic. nu. 66. pag. 118.
Fideicommissum vniuersale non suffragatur pro-
pter prohibitionem quartæ, nisi hæres scrip-
tus adeat hæredem, repet. l. nemo po-
test, num. 314. nisi ei esset per testatorem re-
missa necessitas compulsionis, ibidem, numer.
315. pag. 28.
Fideiussio præstari debet ad solutionem facien-
dam

Yy 3 dam

- dam in casu *1 de Madrid*, de executione et compromissorum loquentis, etiam non petita ibi dem, num. 438. pag. 110.
- Fideiussores inuenire difficile reputatur iuris presumptione, in homine in ope impossibilis. R. l. nemo potest, num. 373. pag. 77.
- Fideiussores qui pro alio intercessit habet duas actiones aduersus principalem debitorem, pro quo intercessit. a. 4. m. 3. pag. 366.
- Fideiussores per remedium seu beneficium cessarum ditionum præferunt cæteris creditoribus, qui tempore fideiussionis, nondum fideiussores existerant, tempore vero solutionis sic, & omnibus alijs cedente posterioribus, ibid. num. 4. & seq. Quod intelligitur si creditor principalis ei præferretur, si satisfactus non fuisset. ibidem, numer. 6. pag. eadē. & 367.
- Fideiussores soluens non videtur soluere, ut liberet reum, sed ut sibi acquirat nomen debitoris, & sic quasi emptor est, ibidem, num. 5. pag. 367.
- Fideiussores cui cessa fuit hypotheca per creditorem, potest eam intentare aduersus rerum possessorum, d. 2. a. q. 8. pag. ead.
- Fideiussores qui per creditorem non sunt cessæ actiones, sed intendenda actionem aduersus principalem debitorem an præferatur creditoribus medijs inter fideiussiones, & solutionem. ibid. num. 12. & seq. pag. 369.
- Fideiussores, sicut se habet quoad obligationem respectu creditoris principalis, sic se habet reus principalis respectu fideiussoris, quia uterque debitor est. d. 2. a. m. 15. pag. 370.
- Fidei perfructio, an firmet contractum gestum per adolestem, sicut iuramentum. R. auth. sacramenta, om. 144. & 145. pag. 385.
- Filia vocata in defectum masculinorum, & eorum filiorum, præferuntur excepti ex filio, non extantibus masculis. c. 1. num. 133.
- Filius primogenitus, etiam præ mortui, videtur patre excludere generum masculinum secundo genitum, ubi ex conditionibus, & legibus primogenij forma non excludatur, d. c. 1. om. 14. pag. 385. & m. 30. & seq. pag. 390.
- Filia non excluditur a successione patris propter existentiam fratris defuncti, si tunc illam, quod filia dotata à patre, vel matre extantibus fratribus, non possit succedere patri, vel matri. c. 1. num. 6. pag. 396.
- Filia descendens gratiam excludit substitutionem, etiam si sit de testatoris descendens. c. 1. om. 14. pag. 394.
- Filia dotata præterita, vel exheredata in testamento, non poterit illud rumpere si tunc statuta, quod filia dotata non possit succedere
- ab intestato. R. l. pater filium, num. 43. pag. 199.
- Filia ingrediens religionem, an possit renouare aliquam dotem receptam hereditati patrum, cum iuramento. R. cap. quamuis pactum, verb. dam. nup. m. 1. de adob. m. 1. pag. 125.
- Filia renunciatur hæreditati patris cum iuramento excluditur ab ipsius patris hereditate, etiam intestati decedentis, ibid. verb. omnino seruari, & c. m. 1. præterquam si nullos alios filios habet pater. ibid. num. 2. nisi nepotes habeat, ibid. num. 3. pag. 124.
- Filijs prioris matrimonij possunt peruenire. l. 1. C. de secund. nupt. matri secundo nubenti remittere. R. l. nemo potest, num. 18. pag. 21.
- Filijs testatoris acceptantes expresse prohibitionem expressum Trebellianicæ facti per testatorem minime possunt illam detrahere, ibidem, num. 332. pag. 86.
- Filijs familias non possunt renunciare Senatui consulto Macedoniano, ibidem, num. 462. pag. 118.
- Filijs succedentes in secundum patris non acquirunt succedendo, sed acquiritur capienti cum libera administratione, dicit §. sui, num. 110. pag. 166.
- Filijs spurij illustrium personarum, Ducum, Comitum, & Marchionum, an gaudeant nobilitate parentum, ibidem, numer. 490. pag. 125.
- Filijs naturales legitimantur per subsequens matrimonium. ibid. num. 191. pag. 186.
- Filijs familias, quod possint libere disponere de lucris quasi castrebus contentis in quadam lege Regia. R. auth. sacramenta puerorum, m. 53. pag. 255.
- Filio ex hæredato approbante testamentum sequens in gradu, an possit querere per successorum ædificum. R. l. pater filium, num. 39. pag. 205.
- Filio exheredato nepos non efficitur suus, & ideo potest præteriri. R. §. sui, num. 123. pag. 168.
- Filius originem propriam ubi natus est, & paternam sequitur, eamque mutare non potest. c. 7. num. 1. pag. 493.
- Filius quo ad honores, & munera, sequitur originem patris, & non matris, nisi ex alia causa ciuitati matris sit adscriptus. c. 7. num. 4. pag. 493.
- Filius sequitur originem matris, non ut matris, sed ut propriam, quando in ea natus est, vel si sibi parentes constituerunt domicilium, non vero si casu transierunt mater ibi peperit filium, ibidem, numer. 6. & 7. pag. 494.

Filius testatoris, vel alius qui sit de familia, & agnatione ipsius præferatur neptibus ex filijs masculis primo nominatis. c. 13. numer. 7. pagina. 533.

Filius, an à principio possit cōsentire, vt exheredetur. R. Luerus potest, numer. 142. pagina. 46.

Filius, an à principio possit consentire, vt præteratur, ibid. nu. 143. pag. ead.

Filius, an possit consentire vinculum, & grauiamen in sua legitima, ibidem, numer. 144. pagina. 47.

Filius familias iure Regio potest testari. R. f. sui, num. 5. pag. 136.

Filius, vel alius hæres in testamento scriptus potest intrare propria autoritate bona hereditaria iacenda absq; eo, quod incurrit potestas. l. de Soria, ibid. nu. 75. & 76. pag. 154.

Filius succedens patri, an teneatur alijs fratribus conferre, quod pater communis pro ipso filio condemnatione, in vita voluntarie soluit, ibid. nu. 93. pag. 160.

Filius qui delinquit, an possit repudiare hereditatem matris sibi delatam post delictum in præiudicium offensi, & iuris sibi competentis per sententiam, ibidem, numer. 95. pagina. 161.

Filius suus, an possit repudiare hereditatem patris, retenta sibi legitima, ibidem, numer. 96. pag. 161.

Filius melioratus potest acceptare meliorationem, & prælegatum, ceteraque bona repudiare, ibid. nu. 97. pag. ead.

Filius Regis, an Rex vocari debeat, sicut Regnum non habeat, ibidem, numer. 111. pagina. 166.

Filius litigans qui non habet immobilis nō excusatur à satisfactione. I. sciendum. ff. qui facit dare cogant, propter immobilis patris, ibid. nu. 116. pag. 167.

Filius, vel huius per contractum matrimonij de iure communis non liberatur à patris potestate, ibidem, nu. 112. sed de iure fori liberatur quibsdam concurrentibus, ibid. nu. 119. sed lege Tanti liberatur, etiam illis non concurrentibus, sed tantū, quod sit velatus, ibid. nu. 120. & an id procedat tantum in fauorabilibus, vel etiam in præiudicialibus, ibid. num. 121. pag. 107. & 168.

Filius velatus si existit ingratus patri, an possit reconari in patriam potestatem, ibid. num. 122. pag. ead.

Filius exheredatus amittit suam iurisdictionem per exheredationem, ibid. nu. 124. pag. 168.

Filius vxoratus, & velatus etiā hodie non transmittit hereditatem non aditam ex potentia

suatatis, ibidem, num. 147. pagina. 169.

Filius licet quo ad libertatem ventrem sit quatuor, hoc est, materiam, tamen quo ad honores patris sequitur. R. f. sui, num. 128. pag. 117.

Filius natus ex damnato cohibetur licet legitimetur non consequitur nobilitatem patris, ibid. num. 129. pag. 118.

Filius qui habet peculium castrense, vel quasi castrense, poterit contrahere ad creditū, non obstat prohibitione. l. 12. tit. 11. lib. 5. nou. re. cop. Reg. R. auth. l. 1. c. 1. m. 40. pag. 254.

Filius fam. qui tempore contractus interrogatus, an habeat patrem, vel curatorem, &c. hoc negauit contra veritatem, tenetur adimplere contractum à se factum propter suum mendacium, ibidem, num. 135. pag. 156.

Filius fam. si tempore quo seci contrahitur mentitus est, se patrem familias esse asserendo, datur contra eum in solidum actio, ibidem, num. 70. pag. 160.

Filius fam. cum bona conscientia potest opponere exceptionem Macedonianam, ibid. num. 81. & limitatur, nu. 84. pag. 164.

Filius, vel filia quæ renūciavit cū iuramento futuræ successionis paternæ, vel maternæ, alit quo pretio sibi dato, vel promisso, si fuerit deceptus ultra dimidiam iusti pretij, potest agere remedio. l. 1. c. de rescind. vend. dist. 1. auct. sacramenta, nu. 78. & cautela, vt hunc casum, & alios iuramentum comprehendat, ibid. nu. 88. pag. 162. & 163.

Filius in cuius fauorē renūciatū est ab alio fratre, an ultra hoc possit per patrem meliorari in tertio, & quinto bonorum. R. cap. quāuis pactum in princip. nu. 10. pag. 168.

Filius, an possit cōsentire grauiamini in sua legitima apposito, in præiudicium liberis, ibid. num. 16. pag. 301.

Filius, an possit renūciare suam legitimam in præiudicium creditorum, ibid. nu. 17. & 14. pagina. 301. & 303.

Filius præteritus in testamento patris potest id approbare: & tunc reuocare licet testamentū iure pretio, in dist. cap. quāuis pactum, in princip. nu. 15. pag. 303.

Filius in cuius fauorē pater fecit scripturā publicā nō meliorandi alios potest cōsentire meliorationē aliorū fratrū factā, & renūciare prædictæ scripturæ in præiudicium suorum filiorum, ibid. 16. pag. ead.

Filius tempore quo pater testatur potest consentire se præteritū, vel exheredatū, ibid. nu. 27. pag. 304.

Filius potest cōsentire grauiamini in sua legitima apposito, etis si habeat filios in dist. cap. quāuis pactum, in princip. nu. 12. pag. 306.

INDEX

Filius, vel pater, non potest post mortem testatoris consentire grauare in sua legitima appositum in praeiudicium filiorum, licet possit in praeiudicium sui ipsius, ibid. nu. 1. pag. 317.
Filius cui in vita patris fuit assignata, & tradita legitima, an crescentibus postea facultatibus patris possit petere supplementum, & incrementum suae legitimae, & quid e conuerso ibidem, verb. à filia, nu. 7. & seq. praecipue nu. 10. 11. 12. & seq. pag. 330. & 331.
Filius qui in vita patris non recipit integram legitimam potest postea actibus facultatibus relictum petere, ibid. dict. verb. à filia, nu. 12. pag. 331.
Filius qui in vita patris coacti per statum recepit legitimam pro condemnatione delicti soloendam, an etiam actibus postea facultatibus patris possit aliquid aliud consequi, in d. verb. à filia, num. 13. pag. 331.
Filius qui non possunt testari de rebus in quibus parentes eorum habent usufructum, nec eas alienare contra voluntatem parentum, ibidem, verb. num. ad bona paterna, &c. nu. 15. pag. 330.
Filius qui non potest hodie facere pactum de non petendo legatum sibi relictum sub conditione in praeiudicium usufructus patri in eo debiti, ibid. nu. 16. pag. 331.
Filius etiam si in casu cap. quomodo pactum, renunciat iure potendi alimenta poterit nihilominus si indigeat ea petere, ibid. d. verb. omnino, &c. nu. 5. pag. 337.
Filius, vel filia renunciandi in casu d. cap. quomodo pactum, excluditur à legitima quae sibi competere, si non renunciauerit, ibid. d. verb. omnino, &c. nu. 6. pag. ead.
Filius qui electus in dignitatem patris, liberatur à patria potestate, statim, quod sibi praestantur licet electionis, a. 3. nu. 7. pag. 360.
Filius legitimus, & naturalis secundo loco natus praefertur in maiore filio naturali tantum primo nato, & legitimato, per subseq. patrimonium post natiuitatem secundi, a. 4. nu. 3. pag. 366.
Filius potest petere alimenta futura à matre sua tenente, & possidente bona patris sui defuncti, a. 12. nu. 1. pag. 415.
Filius succedens in bonis alicuius, an semper succedat, ut haeres vniuersalis, ita, quod ei accretat portio vacans, & quod teneatur ad debita hereditaria R. l. vni. nu. 65. C. quando non per part. pag. 327.
Forculus proprie dicitur ille qui in loco hatus est. c. 7. nu. 3. pag. 63.
Forma substantialis alicuius rei est iuris pu-

blici R. l. nemo potest, num. 10. pagin. 10.
Forma omnis seu solemnitas est iuris publici, ibidem, nu. 113. pag. 40.
Formae à lege introductae renouari non possunt, nec quicquam ex ea mutari, etiam si mutetur in melius, ibidem, numer. 121. & 122. pag. ead.
Formae nihil potest addi, neque detrahi, & adimpleri debet ad vnguem, nec sufficit per se qui pollent adimpleri, ibidem, num. 114. pagin. 41.
Francigenae, an habeant filios in potestate, & an ipsi filij sint sui R. l. §. sed, numer. 38. pagin. 141.
Frater licet per longum tempus decem, vel viginti annorum videat, & consensat alterum fratrem possidere omnia bona hereditaria, & non contradicat, neque dissonem petat, non videtur renunciauere hereditati patris, nec praescribitur contra eum minori tempore, 30. annorum R. l. nemo potest, num. 114. pag. 61.
Frater non admittitur contra testamentum fratris, nisi turpi persona instituta R. cap. quomodo pactum, in principio, numero 4. pagin. 308.
Frater quilibet constituit propriam lineam, & alter de alterius linea non dicitur, c. 13. nu. 12. pag. 535.
Fraus praesumitur in donatione omnium bonorum, vel quasi, consil. 14. numero 18. pagin. 548.
Fructus rei legatarij, qui percipiuntur iacente hereditate cuius commodo cedant heredi vel legatarij R. l. nemo potest, nu. 38. & seq. pag. 94.
Fructus legitimae, quando legitima consistit in speciebus, debentur à tempore mortis patris, a. 14. nu. 7. pag. 16.
Fundans se in lege qualiscumque ante omnia debet probare qualiter illam ad obtinendum c. 24. numer. 16. pagin. 619. & c. 26. numer. 6 pagin. 621. & vide. l. 28. numer. 3. pagin. 629.
Furtum rei domesticae parui valoris, non committitur, c. 24. nu. 34. pag. 621.

G

Gabellarius, siue publicanus non potest compellere transeuntes viatores, vt dissoluant fidei ius fuo R. l. nemo potest, num. 409. pagin. 102.

Gemi-

I N D E X.

Geminatio verborum inducit deliberationem, & non potest contrahitur. c. 17. num. 2. §. pa-
gina 174.

Geminatio verborum significat præcisam in-
tentionem. c. 3. num. 5. pag. 614. & ipsis præ-
cisam coarctationem, & omnimodam deli-
berationem. c. 10. num. 7. pag. 637.

Geminatio locutionis, seu multiplicata reitera-
tio actus importat firmitatem consensu. ibid.
num. 6. pag. 636.

Generalis dispositio legum, & statutorum in-
cludit omnes casus, licet in vno maior ratio
esse videatur. c. 5. num. 5. pag. 484.

Generalis hypotheca omnium bonorum con-
sistit tempore venditionis alienius rei, an
præferatur in illa re generali anteriori. A. §.
num. 1. pag. 391.

Gesta per procuratorem reuocatum regulariter
reuocari non possunt: præterquam si actus
qui ratificatur tendat in præiudicium ratifi-
cantis, quia tunc bene potest ratificari. c. 9.
num. 2. pag. 498.

Gesta per saltum procuratorem dolose scien-
tem se non habere mandatum, non possunt
ratificari per domineum propter vitium obre-
ptionis. ibid. num. 5. pag. 499.

Gestum per falsam procuratorem in audientia
Præncipis non consuecit per ratificationem:
& quomodo hoc intelligatur. ibid. num. 4. pa-
gina 498.

Glossæ dictum quando sequitur aliquis Doctor
consentitur communis illa opinio. c. 12. num. 6.
pag. 516.

Glossa seu dictum Doctoris debet intelligi se-
cundum iura quæ allegat. R. §. sui. num. 112.
pag. 166.

Gratia Papæ quo ad sum æssu scripturam non
requirit, sed statim quod apponatur in suppli-
catione verbum, fiat, vel, concessum, ut peti-
tior gratia est perfecta; quæ in sola supplicatio-
ne consistit. c. 9. num. 6. pag. 499.

Gratuam apponi potest in legitima filij de-
consensu ipsius, etiam si habeat filios. R. cap.
quædam pactum in principio. num. 16. & 32.
pag. 301. & 306.

Gratuam potest apponi in legitima filij elio-
casu. ibidem posuit, numer. 37. & alio casu
etiam. idib. numer. 38. pag. 307.

H

Habens privilegium ab imperatore legiti-
mandi quoscunque sporius exceptis fi-
lijis contrahit, & variorum an possit legitima-
re filios (sporius filij) comitis videntur. R. §. sui,
num. 1. pag. 391.

num. 113. pag. 166.
Habens filios legitimos, & naturales an possit
legitimare alios naturales tantum. ibid. num.
163. pag. 178.

Habens unum tantum qualitatem. ex duabus à
testatore requisitis, non admittitur. c. 2. num. 5.
pag. 461. & c. 4. num. 1. pag. 475.

Habens propriam vocationem non eger repræ-
sentatione patris, sed tanquam principaliter
vocatus admittendus est ad successio-
nem maioratus. c. 4. num. 16. pag. 481.

Habilitas præcipue requiritur tempore quo
officium assumitur, & non tantum tempore
acquisitionis. c. 4. num. 4. pag. 498.

Hæredes iurantis non sunt perituri, licet contra-
veniant actui, vel cõtra facti iurato per defun-
ctum: teneantur tamen obsequere prædictum
contractum defuncti. R. aub. sacramenta. nu.
35. & sequentib. pag. 140.

Hæredes iurantis non poterunt conveniri ad
implementum contractus seu pacti iurati in
foro episcopali. ibid. num. 16. pag. ead.

Hæredi scripto non advenit propter prohibi-
tione quartæ falcidiz relicta in testamen-
to valent, etiam non adita hæreditate. R. l.
Nemo potest, num. 309. pag. 31.

Hæreditas postquam est adita non dicitur am-
plius hæreditas, sed proprium patrimonium
hæredis. R. l. Nemo potest, numero. 76. pag.
33. & in cap. quantum pactum, verbo. omnino
servari debet. num. 8. pag. 338.

Hæreditas adiri debet taliter à venientibus ab
intestato in omnibus casibus in quibus legata
iure debentur, non adita hæreditate, & an
iure Regio id procedat. R. l. Nemo potest, nu.
312. pag. 31.

Hæreditas relicta in minus solemnî voluntate,
an debeatur naturaliter. ibid. num. 464. pag.
318.

Hæreditas iacens non datur ubi est suus hæres.
R. §. sui. num. 68. pag. 351.

Hæreditas non adita, quare ad hæredes non trans-
mittitur rationes aliquæ subducuntur. R. l.
vnic. C. quando non pet. part. numer. 3. pagi-
na. 109.

Hæres, vel successor fundationis hoc est veri pa-
troni an possit consentire, ut episcopus alte-
rari possit dispensando pro vna Vice volunta-
tem testatoris, ut capellania non presbytero
conferatur. c. 2. num. 31. pag. 453. & num. 33. quod
aliqua causa requiratur ad hoc quod possit.
pag. 454.

Hæres non debet nec potest esse melioris con-
ditionis quam defunctus. c. 12. numer. 19. pa-
gina. 518.

Y y 3 Hæres

INDEX.

- Hæres institutus sub conditione non potest adire quousque verificata sit conditio. C. 17. num. 3. pag. 171.
- Hæres non tenetur adimplere conditionem quam primum possit, sed quandocumque in vita sua possit implere, ibid. num. 9. pag. 172.
- Hæres compelli non potest implere conditionem, quia non ita gravandus est, sicut legatarius, ibidem, num. 10. Et quia maior periculum vertitur in institutione, ne testator maneat sine hærede, quam in legato, ibid. num. 11. pag. 172.
- Hæres habens implere conditionem, sub qua institutus est, non debet interpellari, ibidem num. 16. pag. 173.
- Hæres non potest repudiando hæreditatem consequi legatum, quando testator inter hæredes verbis legatorem bonis suis, vel maiorem portem similiter. Consil. 18. numero 24. pag. 121.
- Hæres an possit remittere usufructuario cautionem de vendendo, & fruendo, salvis rerum substantiis, R. l. nemo potest, num. 280. 285; 286. pag. 75.
- Hæres militis non tenetur creditoribus hæreditariis, ultra vires hæreditarias, ibid. num. 303. pag. 79.
- Hæres proprie dicitur ille qui adiut hæreditatem, & improprie qui solum hæres institutus est, R. l. nemo potest, numero 311. pag. 81.
- Hæres iurantis potest dicere contra solum sinitum abique periculo perituri, licet defunctus sentiretur servare iuramentum, ibid. num. 319. pag. 99.
- Hæres institutus in minus solenni voluntate possidet bona hæreditaria, an sit tutus, ibid. num. 413. pag. 118.
- Hæres qui dolo fecit, ne conveniatur, ubi testator tantum voluit, in alio loco non habet exceptionem, ne ibi conveniatur, ibid. num. 498. pag. 127.
- Hæres qui fuit in mora, in loco ubi tantum testator voluit quod posset conveniri non habet alibi exceptionem, ne ibi conveniatur, ibidem, num. 499. Exempla ponuntur in doctis numeris precedentibus, ibid. 500. pag. 127. & 128.
- Hæres in testamento scriptus potest intrare propria auctoritate bona hæreditaria latens, abique eo quod incurat in penas d. l. de Soris, R. l. 5. num. 75. pag. 154.
- Hæres scriptus potest removere nepotem in æquodentem querelam inofficiosi testamenti, in qua læsetur per hæres sortum edictum, probando causam ingratitudinis, contra eum, R. l. parer filium, num. 38. pag. 166.
- Hæres institutus iussus per testatorem non ultra petere. non potest falsa conscientia ultra remittere, R. l. vaic. C. quando non pet part. num. 25. pag. 116.
- Hæres qui vendidit hæreditatem, non videtur vendidisse, nisi ea quoque habebat tempore contractus, ibid. num. 62. pag. 126.
- Hæres, etiam post venditionem hæreditatis potest conveniri à creditoribus hæreditariis, ibid. num. 64. pag. 127.
- Hæres vendens hæreditatem, an teneatur restituere portionem sibi accrescentem emptori hæreditatis eiusdem, ibid. num. 67. pag. 128.
- Hæres qui vendidit hæreditatem cum omni augmento, vel alijs verbis æquipollentibus, renetur restituere emptori portionem accrescentem, ibid. num. 69. pag. 129.
- Hæres iurantis similiter ad penam potest accusari, si non obstat id quod defunctus iuravit, non verò potest criminaliter accusari de peritio ex iuramento defuncti, R. auth. sacramenta poverum, num. 17. pag. 141.
- Hæres constitutus censum possidens unum rem tantum, an possit in solidum concitari, C. 49. num. 5. & 1. pag. 714. & 715.
- Hypotheca præscripta census omnes redditus censetur præscripti C. 47. numero 14. pag. 102.
- Hypotheca irregularis census fortior est regulari, & ordinaria, Consil. 49. numero 7. pag. 127.
- Hypotheca specialis magis afficit rem, quam generalis, C. 49. num. 45. pag. 717. & consil. 50. pro intellectu. L. 1. C. de pignor. Consil. 50. per totum. pag. 719.
- Hypotheca posterior expressa dotis, an præferatur expressæ priori non privilegiatur, L. 1. num. 5. pag. 430.
- Hypothecaria quantum contra obligatum in instrumento garantigio sit executiva: adversus tamen tertium non possessorem, vel tunc cessorem, habet vim executionis, sed vice ordinariæ, C. 19. num. 6. pag. 194.
- Hypothecaria actione an possit in solidum agi adversus quemlibet possessorem rei, & tunc actione personali, C. 49. num. 4. & seq. pag. 713.
- Hypothecaria, vel personalis actione agi non potest adversus fideiussorem, vel tertium rerum possessorem, nisi præcedente excussione, in persona principalis debitoris. Reper. l. nemo potest, numero 29. quod limitatur, ibidem, duobus modis, numero 30. & 31. pag. 713.
- Hypothecaria actio licet contra principalem debitor.

- debitorem nominatum in instrumento gura-
reignis sit executiva, tamen contra tertium
rei singularem possessorum est ordinaria-
ibid. num. 35. & num. 36. practicum fuisse,
pag. 14.
- Hypothecaria irregularis quæ intervenit in rō-
stitutione consensus, vel emphytheosis est
ordinaria aduersus tertium rei singularem
successorem. ibid. num. 57. pag. 15.
- Homagium an confirmet contractum sicut in-
strumentum. R. auth. sacramenta, numero. 146.
& sequentibus, præcipue numero. 149 pag. 14.
na. 168.
- Homagium est quædam promissio simplex in-
ter gentes. ibid. num. 147 pag. 168.

I.

- I**D, quod nobis à lege conceditur pro conser-
uatione iuris quæ sit non est ius, sed facul-
tas. c. 11. num. 19 pag. 604.
- Id, quod consequor ex iure accrescendi, dicor
habere ex iure meo. R. l. vnic. C. quando non
pet. par. num. 57. pag. 113.
- Idoneus dicitur qui potest servare capellaniam
ad quam nominatur, vel prouidetur. c. 14. nu-
m. 40. pag. 416.
- Idoneus alio sensu dicitur iurare qui non habet
aliud beneficium quia qui illud habet non est
idoneus ad aliud obtinendum. ibid. num. 43.
pag. 418.
- Idoneus est præsentandus ad beneficium. c. 1.
num. 15. pag. 464.
- Idoneus ille dicitur ad beneficium, qui potest. &
vult deferri in eum. ibid. num. 17. pag.
eadem.
- Idoneus dignus dignior, & indignus ad capella-
niam seu beneficium obriuentum, quis dici-
tur. ibid. num. 21. pag. 466.
- Illegitimitas macula ascendens non nocet
decedens. si legitimo in iura patronatus suc-
cessit. c. 1. num. 13. neque ipso iure pos-
sit institui, & vocari ab aucto, præcipue si pater
est mortuus. ibid. num. 14. pag. 473.
- Illegitimus admittitur ad ius patronatus quan-
do testator contrarium non præcepit. c. 9. nu-
m. 10. pag. 472.
- Impedire agere bene currit præscriptio quan-
do ipse potuit remouere impedimentum, &
fuit negligens in remouendo. c. 12. numero. 81.
pag. 631.
- Impensa funeris præfertur debitis, etiam si cre-
ditores habeant tacitas hypothecas, & quid si
expressas habent. R. l. Nemo potest. no. 95.
pag. 36.
- Impensa funeris præfertur doli. ibid. num. 96.

- pag. 37.
- Impensa funeris præfertur deposito facto pe-
nes defunctum, & recepto per eum. ibid. nu-
m. 97. pag. ead.
- Impensæ necessariæ faciæ per maritum in res
dotales, minuant dotem ipso iure. 27. num. 13.
pag. 399.
- Impubes doli capaces an possint iurare, vt
in eis habeat locum textus in auth. sacra-
menta puberum. R. d. auth. num. 17. pagina. 178.
- Incarceratus in vinculis publicis non potest ef-
fe testis contra alium in causa criminali. c. 36.
num. 5. pag. 664.
- Incarcerati licere possunt recipere, & legere li-
teras familiaris absentis pro delicto, ibid. nu-
m. 19. pag. 665.
- Infamia iuris, vel facti non solum repellit, sed
adimit officium honorificum iudicis habitū.
c. 3. num. 3. pag. 640.
- Insaus contrahens sine tutoris autoritate non
obligatur, naturæ licet. nec etiam pupillus, si
suo tutori promittat. R. l. Nemo potest, num.
149 pag. 8.
- Inferior non potest alteri tollere indultum, &
concessionem sibi per principem factam. A.
1. num. 26. pag. 311.
- Inferior non potest revocare legem superioris.
c. 9. num. 5. pag. 393.
- Ingressus monasterium si laici datur excommuni-
catus, ex laicis non tunc iuratur quæ sit, an
possit restitui in integrum aduersus eum. R.
cap. quævis pactum, verb. dum pupillus, tra-
debatur, num. 3. pag. 324.
- Inhabilitas mediæ per quod transitur de vna
persona ad aliam impedit ius. c. 1. num. 1.
& acquisitionem. R. l. l. i. num. 199 pagina.
185.
- In iis quæ dependent ab animo, & conscientia
non habentur standum est ipsius iurati entro. c. 33.
num. 4. pag. 659 & c. 30. num. 10. pagi-
na. 661.
- Inimicitia præcedere probatur amicitia ex in-
stantione, & conuersatione inter eosdem sub
secuta. c. 35. num. 32 pag. 658.
- Inimicitia capitalis probatur ex verbis interdictis.
ibid. num. 41. pag. 659.
- Inimicitia præcedens an & quando sit iudici-
um ad delictum postea commissum. ibid. num. 41.
pag. 660.
- In iura sine dignitate quando viles personæ ad-
eum euehantur. c. 34. num. 10. pag. 661.
- In re propria quislibet est moderator, & arbiter.
c. 1. num. 7. pag. 602.
- Inferio causæ in exheredatione, vel præste-
tione, quod requiritur. R. l. pater filium, num.
37 pag. 109.

In li-

I N D E X.

- Institutus in re certa dato coherede vniuersali,** potest occupare rem illam propria auctoritate. R.l. Nemo potest, numero. 356. pagina. 92.
- Institutus ex semisse nullo alio coherede dato** habebit totum alium. R.l. vnic. C. quando non pet. part. num. 5. pag. 210.
- Instrumenta edere non cogitur reus cum falsen-** tijs. c. 46. per totum, pag. 703.
- Instrumento aliquid attestanti de praterito,** non creditur. c. 23. numer. 11. pag. 616.
- Instrumentum guaranteegium cum pacto de non** alienando cum hypotheca speciali, potest exequi contra tertium rei possessorem in ip- samet. R.l. Nemo potest, numero. 38. pag. na. 25.
- Instrumentum guaranteegium habens pactum de** ingrediendo possessionem rei hypothecata, propria auctoritate, potest exequi in ipsa re hypothecata, etiam a tertio singulari posses- sore possessa, si huiusmodi possessor ha- beat causam a debitore principali, vel si simul cum dicto pacto adfixa clausula consti- tuti. R.l. Nemo potest, num. 39. pagina eadem.
- Instrumentum quo aliud refertur exequi non** potest, nec virtute ipsius debetur peti nisi relaxari producat. c. 33. num. 7. & 8. pagin. 615. Fallit si in tota substantia instrumenti componentis inseratur, & praterita dispona- tur super illa. c. 25. num. 1. pag. 614. ubi name. 7. alio modo limitatur.
- Instrumentum certe speciei debet exequi in ip-** samet specie, debitorque praeiice est compel- lendus ad eam tradendam. c. 30. num. 14. pag. na. 638.
- Instrumentum non est falsum quod in se habet** primordium veritatis. c. 37. numero. 3. pagin. 671.
- Instrumentum non debetur, etiam si testes** instrumentarii non receduntur ipsius. c. 38. num. 7. pag. 676.
- Instrumentum obligationis non subscriptum a** debitore, est nullum. c. 33. numero. 6. pagina. 650.
- Intellectus octo ad l. fin. C. de fideicom. R.l.** Nemo potest. num. 244. 245. 246. 249. 250. 253. 254. pagina. 67. 68. 69. & 71.
- Intellectus ad legem finit. l. 5. lib. 4. noue reco-** pil. ibid. num. 487. pag. 123.
- Intellectus ad apud Iulianum. §. idem Iulian-** nus ad Trebel. R. §. sui, numero. 61. pagina. 28.
- Intellectus l. §. fin. ff. pro hærede. ibid. nume. 67.** pag. 150. & 151.
- Intellectus. l. cum hæredes in princip. ibi nisi** naturaliter apprehensa. ff. de acquirend. pos- se. libid. num. 70. pag. 151.
- Intellectus. l. qui in aliena. §. interdum. ff. de ac-** quirend. hæred. ibidem, numer. 125. pagina. 169.
- Intellectus. l. si quis filio ex hæredato in, prin-** cipio. ff. de in iust. rup. & l. si quis posthumus. §. si filium. ff. de liber. & posth. R. §. sui, no. 128. pag. ead.
- Intellectus. l. pater filium. ff. de in offic. R. d. l. pa-** ter filium, numero. 3. & sequentibus, pagina. 193.
- Intellectus. l. 1. §. si ff. si a paren. quis fuer. man.** ibidem, numero. 21. & 22. pagina. 195. & 196.
- Intellectus. l. hño. §. cõtra tabulas. ff. de inoffic.** idid. nu. 16. pag. 197.
- Intellectus. l. 3. §. si emancipatus, de bonor. pos-** se. contra tabulas. ibid. numer. 18. & 19. pag. na. 198.
- Intellectus. l. scripro. ff. vnde liberi. ibid. nu. 31.** pag. 200.
- Intellectus. l. si solus in princ. ff. de acquirend.** hæred. R. l. vnic. nu. 10. C. quando non peten- tu part. pag. 211.
- Intellectus. l. fundus ille. ff. de contrahenda em-** ptione, num. 24. pag. 212.
- Intellectus. l. quoniam. §. si duo. ff. de hæred. inst.** num. 12. pag. 215.
- Intellectus. l. vnic. C. si imperialis liber loc. sine** hærede decessit. ibidem, numero. 41. pagina. 220.
- Intellectus. l. qui patri. ff. de acquirend. hæred.** ibid. num. 50. pag. 221.
- Intellectus ad l. pater filium. §. quidecem. ff. de** leg. 3. ibid. num. 54. pag. 223.
- Intellectus. l. venditor. ex hæreditate, vers. at** cum hæreditas venditur. ff. hæredit. vel actio. vend. R. d. l. vnic. num. 62. pag. 229.
- Intellectus. l. 1. & authent. sacramenta. num. 9. &** sequentibus. pag. 238.
- Intellectus. l. non dubium. C. de legib. ibid. num.** 14. pag. 240.
- Intellectus. c. 78. de Valladolid, anno. 1555. quod** est hodie. l. 12. titulo. 11. libro. 5. noue recog. ibidem, numer. 47. & sequentibus. pag. 253. & 254.
- Intellectus. l. 56 ad fin. tit. 5. part. 5. ibid. num.** 89. & 91. pag. 266.
- Intellectus bene. l. 60. tit. 18. part. 3. A. 1. num. 13.** pag. 347.
- Intellectus. l. 36. tit. 11. part. 3. R. authent. sacra-** menta.

INDEX

ment. pub. pag. 168. et al. 171.
 Intelligitur. l. 1. c. ad Officio. R. cap. quannit
 pactum. verb. nullum ad bona. nu. 9. pag. 139.
 Intelligitur. l. quidam relegatus. de rebus dubiis.
 A. 3. nu. 26. pag. 364.
 Intelligitur text. in cap. si pro te. de rescript. in 6.
 A. 4. num. 9. pag. 391.
 Intelligitur. l. 45. tit. 3. part. 5. ibid. num. 20. pa-
 g. 124. ead.
 Interrupcio civilis non prodest alijs personis.
 qui in interruptio. C. 18. num. 9. pag. 631.
 Interuentus amicorum. vel propinquorum. non
 sufficit ad tollendum metum precedentem.
 licet grauet auctorem onere probandi metum
 diuorem. vel grauiorem. minus purgat dictum
 metum. si enormem lesionem quis ex contra-
 ctu passus sit. C. 1. §. numero. 14. & 25. pagi-
 na. 368.
 Intrusus dicitur qui absque titulo eius qui dare
 potest. tenet beneficium. & non ille. qui ab illo
 habet titulum. qui dare potest. licet de ipsius
 prouisi. vel tenentis titulum. validitate dubi-
 retur. vel dispateretur. C. 10. numero. 11. pagi-
 na. 106.
 Intrusus dicitur qui accepit possessionem bene-
 ficij ante collationem. ibid. num. 12. pag. ead.
 Intrusus dicitur qui propria auctoritate intra-
 nit beneficij possessionem. quoniam cum signa-
 tura ingrederetur. ibid. num. 13. pag. 107.
 Intrusus non dicitur retinens beneficium post
 priuationem. & depositionis sententiam. a qua
 appellauit: imò ea pendente id retinere po-
 test. nec sibi auferendum est. ibid. numero. 17.
 pag. ead.
 Inventarij cōfectio. an remitti posset per testa-
 torem usufructuario. vel tutori. vide infra.
 verb. testator.
 Index qui iudicat contra consuetudinem. ita fa-
 cit suam. sicut qui iudicat contra ius. R. l.
 nemo potest. num. 86. pag. 35.
 Index mortuus testatore. non potest heredi tem-
 pus præfigere ad adendum. ita quod alijs
 remaneat exclusus. ibid. num. 124. & ibi bona
 practica iudicibus circa supradicta. nu. 216.
 pag. 65.
 Index potest dare alicui facultatem ingredien-
 di rem propria auctoritate. ibid. numero. 347.
 pag. 90.
 Index non obstante remissione inventarij facta
 per testatorem tutori potest si prædicta re-
 missio sit contra uisitationem minoris iubere. vt
 illud cōficiat. ibid. num. 412. pag. 104.
 Index potest remittere tutori cōfectionem in-
 uentarij. si expediens pupillo visum fuerit.
 ibid. num. 413. pag. ead.
 Index non potest abbreviare tempus adendum

in iure datum. & competent. & quomodo hoc
 intelligatur. R. §. sui. num. 109. pag. 161.
 Index ordinarius dicitur qui est index cōuenti-
 ratione personarum. vel rei. C. 5. num. 17. pagi-
 na. 728.
 Index secularis potest adiri vt compellat illum
 cui iuratum est. vt iuramentum relaxet. quan-
 do fuit appositum contra legem prohibentem
 apponi. R. auth. sacramenta puber. num. 160.
 pag. 291.
 Index potest præfigere breuem terminum he-
 redi instituto. intra quem adeat. vel repudiet
 hereditatem ad instantiam creditorum ad es-
 sectum. vt alias prouideatur curator heredi-
 tati. qui respondeat creditoribus: non verò ad
 omnimodam exclusionem heredis: imò illo
 casu. si heres uult esse. curator bonorum prou-
 uidendus est. C. 17. num. 1. & 4. pagina. 570.
 & 571.
 Index cum causæ cognitione legitime. vel ne-
 cessarie. cogit maritum licentiam præstare
 uxori ad omne illud quod ipsa facere non po-
 test absque licentia viri: quod si maritus re-
 nuat. index concedit. attendit. l. Regia Taurini
 fecus autem erit de iure communi. præter-
 quam in paraphernalibus. C. 12. num. 6. & 7.
 pag. 631.
 Index quando procedit contra aliquem tanquā
 auxiliium præstans. debet primò in pro-
 cessu constare principalem diliquisse. C. 5.
 num. 3. pag. 654.
 Index tenetur exhibere famulos suos tempore
 syndicationis. nisi propter delictum ausus sit
 sent. C. 36. num. 39. pag. 647.
 Index ex officio suo omnibus uisj tenetur in-
 quirere defensionem reorum absentium. ibid.
 num. 14. pag. ead.
 Iudici licet mutare. & renouare quod prius in-
 terloquendo protulit. R. auth. sacramenta.
 num. 37. pag. 149.
 Iudici producti in testem impertinentijs causæ
 credendum non est. C. 14. no. 14. pag. 618.
 Iudici vel arbitro in forma testium productis.
 non creditur impertinentijs causæ. nec etiam
 notorio producti in testem dicenti. testatorem
 fuisse sanæ mentis tempore condici coram se
 testamenti. C. 36. n. 9. & n. 13. pag. 663. & 665.
 Iudicia agitata cum minoribus iuramento ipso-
 rum validantur. R. auth. sacramenta. nu. 129.
 & quomodo hoc intelligatur. num. 129. & 130.
 Idem sit in mulieribus litigantibus. per pro-
 curatorem eorum iuramento confictum. ibid.
 num. 128. pag. 128. & 129.
 Iudicium constare ex tribus. Iudice. accusatore.
 reo. & quare sic vocentur. C. 48. num. 3. pagin.
 710.

Iura-

Iuramenti absolutio, vel relaxatio; an sit neces-
sario petenda quando est enormissima lesio
ne incurrat periculum. R. arch. sacramenta;
num. 95. pag. 168.
Iuramenti relaxatio, vel absolutio ad effectum
agendi, & exiendi non operatur rescisionem
contractus, sed ipse firmus remanet. ibid.
num. 10. ubi d. duobus modis limitatur. ibid.
num. 11. & 12. pag. 148. & 149.
Iuramento an renunciari possit infirmationi do-
nationis. R. Nemo potest, numer. 340. pag. 121.
na. 78.
Iuramento licet confirmetur contractus v. fura-
rim, non tamen iuramentum tertio obligat,
quin v. furtum contra d. dicere possit. ibid.
num. 92. pag. 136.
Iuramento firmatur alienatio seu venditio re-
rum immobilium puberum facta citra cura-
torum licentiam, & sine decreto prioris. R.
arch. sacramenta, num. 13. pag. 142.
Iuramento confirmatur contractus nullus. ibid.
num. 18. pag. 145.
Iuramento confirmatur contractus adulter, licet
nullus interdictus ei, ne contrahat. ibid. numer.
145. pag. 145.
Iuramentum non firmat contra d. in iudicio,
nec validum reuocabiliter firmat. In iudicio
tamen si ipsum iuramentum tantum est sed
iudicium secundum opinionem Pontij, & alio-
rum. R. num. 7. pag. 60. & contra cum co-
muni. ibid. num. 18. & 19. pag. 610. & num. 8.
& 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000.
Iuramentum lege Regis prohibetur apponi in
testamento si sub eius principis precipue animo
laqueatur quod intelligitur in contractibus va-
lidis de pte. non atque in contractibus in-
validis. R. arch. sacramenta, numer. 14. pag. 148.
Iuramentum testis de veritate dicenda potest
renunciari ex consensu partium. R. Nemo po-
test, numer. 148. pag. 148.
Iuramentum habet vim coactivam iudicialia.
ibid. numer. 149. pag. 149.
Iuramentum debet habere tres comites, scilicet
iudicium, iudicium, & iudicium. ibid. numer. 150.
pag. 149.
Iuramentum quod potest ferri absque iuramentis
iudicis, & seruandum est, etiam in foro civilis.

seculari. R. arch. sacramenta, numero 14. pag.
149.
Iuramentum repraesentat Rempublicam maio-
rem, vt non resistatur. ibid. numer. 19. pag. 149.
149.
Iuramentum sortitur naturam contractus super
quo interponitur, ibidem, numero 16. pag. 149.
149.
Iuramentum confirmat contractum iure regio.
ibid. num. 19. pag. 149.
Iuramentum tantum validat contractum eo ca-
su quo erat nullus ratione minoris etatis: sel-
cus alias, & cautela vt iuramentum vtrunque
comprehendat. ibid. num. 31. & 32. pag. 149.
& 149.
Iuramentum filij fam. non firmat ipsius aliena-
tionem in praedictum v. furtum pari per-
tinentia. ibid. num. 33. pag. 149.
Iuramentum non confirmat concessionem feudi
factam per minorem, non adhibentem pa-
res curiae. ibid. num. 34. pag. 149.
Iuramentum an confirmet contractum minoris
quando prohibitio legis, vel statuti derigitur
in personam minoris, ibidem, numer. 35. pag.
149.
Iuramentum mulieris nuptae, si finiet contra-
ctum ipsius factum sine licentia viri. ibid. num.
39. & sequens. pag. 149.
Iuramentum non confirmat contractum mulieris fa-
ctum sine sollemnitate statuti requirentis pte
a. seu iuramentum constantium ad contrahendum.
ibid. num. 40. pag. 149.
Iuramentum mulieris in praedictum mariti si-
ne licentia viri nihil valet, nec est seruandum.
ibid. num. 41. pag. 149.
Iuramentum an tolli possit per legem, vel sta-
tutum indirecte, & per circuitum induenda
p. simulationem, & dolum. ibidem, nume-
ro 45. & an directe, numero 46. pag. 149. &
149.
Iuramentum an confirmet contractum in serua-
do casu. R. arch. num. 1. lib. 5. nou. recop. scilicet
quando aliquid in creditum accipitur, vt fol-
latur tempore quo quis uxorem ducat, vel
hereditatem consequatur. ibid. num. 48. pag.
149.
Iuramentum an confirmet contractum pupilli
proximi potestati, qui etiam tempore quo
est contractus iuramentum esse potestum dolo, vt se-
cundo contractus. ibid. numero 49. pag. 149.
Iuramentum non obligat quando adest dolum
in contractibus iuratis, sed est nullius momenti.
R. arch. num. 50. pag. 149. & pag. 149.
Iuramentum de quibus d. arch. dissentit a iura-
mento,

- mento, quod minor alteri deferat. *Ibid.* nu. 107. pag. 372.
- Iuramentum super facto, extenditur ad omnes refulas ex illo facto. *Ibid.* nu. 114. pag. 373.
- Iuramentum sufficit, quod hoc modo fiat in causa. *Ibid.* nu. 115. pag. 373.
- Iuramentum confirmat quasi contractus publicum, & sic donationem stipulationem, & si de iurisdictione. *Ibid.* nu. 118. pag. 373.
- Iuramentum generale minoris quo affirmat se iniquam contrahenturum alicui contra huius, quem fecerit, non valet. *Ibid.* nu. 130. pag. 383.
- Iuramentum syndici civitatis constituti ad contrahendum cum iuramento excludit restitutionem, quare alias competere civitati, & universitati, licet civitas contrahendo non sit per iura, quia non habet animam. *Ibid.* nu. 133. pag. 384.
- Iuramentum apponi posse in scriptura publica testamenti quiritur est necessarium, ut dista in eo valeat in vim contractus. *Ibid.* nu. 139. pag. 391.
- Iuramentum hodie iure regio non potest apponi in scriptura publica per tabellionem statum me declaratum. *Ibid.* nu. 141. pag. 391.
- Iuramentum, quod vergit in dispendium salutaris aeternae non est ferendum. *R. cap. quinquagesimum.* verb. cum non vergat, & c. nu. 1. pag. 340.
- Iuramentum non obligat nisi consensit ille in cuius honorem praestatur. *R. cap. 1. nu. 1. pag. 684.*
- Iurando principaliter in honorem absentis, prioris obligatio dirigitur in Deum, si ratione absentis non acceptat, nec etiam Deus. *R. cap. 1. nu. 8. pag. 684.*
- Iurans solvere iuramentum licet petere possit absolutionem, & relaxationem ab illo iuramento coram iudice. *R. cap. 1. nu. 1. pag. 684.*
- Iurans non potest relaxari iuramentum potest eam petere, si eam quoque petat ab hoc secundo iuramento. *R. iura. sacramento. nu. 1. 309. alias cum sola relaxatione a iuramento principali super obligatione, non potest relaxari aduersus contractum abique periculo. *Ibid.* nu. 110. pag. 373.*
- Iurans contra iuramentum non debet tueri de beneficio restitutionis sibi competenti, ut excludatur ab eo. *Ibid.* nu. 113. & sequentibus.
- Iurans an possint impubescentes doli capaces, ut in eis habeat locum textus in d. auth. sacramento. *Ibid.* nu. 117. pag. 378.
- Iurata donatio renovari potest absque periculo, si non sit acceptata. *C. 1. numer. 1. pag. 681.*
- Iurata dispositione ubi est dies, & poena, & alias non poterat mora purgari, admittitur purgatio morae. *C. 43. numero. 19. pagina. 691.*
- Iura loquentis de minoribus extenduntur, & procedunt, etiam in furiosis, prodigiis, & meritis capitis. *C. 14. num. 17. pag. 548.*
- Iura civilia merito temporale formam, & solennitates testamentorum. *R. l. Nemo potest. nu. 63. pag. 311.*
- Iura correctoria debent interpretari, & intelligi, ut laedant minus quam possint in contrarium. *R. auth. sacramenta. numero. 25. pagina. 243.*
- Iura & actiones in terbona connumerantur. *R. cap. quinquagesimum. in princip. nu. 19. pag. 308.*
- Iura vel statuta inducentia praescriptionem cum mala fide non valent. *R. l. Nemo potest. nu. 48. pag. 311.*
- Iure Regio deficienter potius recurrendum est ad ius canonicum, quam ad leges Imperatorum. *C. 33. num. 5. pag. 649.*
- Iure Regio propter singulorum testimonium requisitum in re communi, & remissa additus est tabellio, singulusque suum. *R. l. Nemo potest. nu. 66. pag. 311.*
- Iuri canonico standum est in materia contentione peccati etiam in foro civili. *R. l. nemo potest. nu. 207. pag. 60.*
- Iuri quicquid facit ius praesudicari potest, quod quicquid. *Ibid.* nu. 21. pag. 63.
- Iuri prohibito renuntiari non potest. *Ibid.* nu. 307. pag. 80.
- Iuri statuario renunciari non potest. *Ibid.* nu. 338. pag. 87.
- Iuri accrescendi non est locus inter succedentes. *R. l. vltima. nu. 37. pag. 29.*
- Iuris communis mentionem fieri non oportet in privilegio. *Pap. c. 5. nu. 18. pag. 86.*
- Iurisdictio ad tempus ex tempore constituitur. *R. l. Nemo potest. nu. 219. pag. 61.*
- Iurisdictio domus, & usufructus, & quipara. *R. l. ibidem. nu. 220. pag. 61.*
- Iuris canonici nihil unquam permittit cum peccato. *C. 6. nu. 11. pag. 491.*
- Ius excipiendi competens venditori, competit, etiam, & transit in singularem successorem, & sic in emptorem. *C. 13. numero. 15. pag. 518.*

I N D E X

Ius exequendi sententiam, transire contra eum, qui in loci condemnari succedit. C. 33. num. 4. pag. 470.

Ius implendi cōditionem, etiam potestatiā, transire ad heredem, licet de eo non fiat mentio. C. 12. num. 1. pag. 517.

Ius patronatus, quando diuiditur inter plures heredes. C. 4. num. 13. pag. 477.

Ius prestanti, vel eligendi, acquiritur ex unico actu, & quæ requirantur ad hoc. C. 3. nu. 1. pag. 469.

Ius redimendi rem, quæ incidit in commissum, transire ad heredem. Confil. 12. numero. 16. pagina. 518.

Ius semel radicatum amplius perdi non potest per superuenientiam alicuius notitiae. C. 2. i. num. 13. pag. 604.

Ius redimendi, siue luendi rem concessam vno non transire ad heredem ipsius, præcipue quando hæc concessio non competit iure proprio, sed alterius. C. 18. num. 18. pag. 518.

Ius confirmandi electionem ad quem pertinet spectat etiam cognoscere de defectu, & inhabilitate electorum ex officio, vel ad instantiam partis, & repellere, & infirmare electionem de eo factam, quando subest iusta, & rationabilis causa. Confil. 3. numero. 19. pagina. 643.

Ius superioritatis in nominatos ad aliqua officia, censetur competere confirmare debenti electionem. C. 31. nu. 12. pag. ead.

Ius introducens solemnitatem, seu formam substantialem, est inueniendum ad tollendas fraudes. R. l. nemo potest, num. 11. pag. 20.

Ius executionum passiuæ est personæ, quod non sequitur rem, sed personam, & ideo non datur contra tertium rei possessorem, nec contra non nominatum in instrumento, ibid. num. 31. pag. 23.

Ius civile potuisse augere solemnitates in testamento cæci, ibid. num. 54. pag. 31.

Ius civile potuisse minuire solemnitates in omnium testamentis, ibidem. numero. 69. pagina. ead.

Ius civile potest dequirere qui possidet, vel non facere testamentum, ibidem, numero. 68. pagina. ead.

Ius accrescendi est introductum à iure, ne testator decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus, ibid. num. 103. pag. 59.

Ius executionum præscribitur certo tempore, quomodoque allegatur præscriptio, ibid. num. 105. pag. 59.

Ius executionum, vel obligatio non præscribitur villo tempore, quando debitor est obligatus perpetuo, vel quod possit compelli quando-

conq; licet aliis præscriberetur. ibid. num. 475. pag. 120.

Ius transmissionis ex potestate iuris deliberandi, & ex potestate iurginis præferitur substitutioni vulgari. Repet. 5. sui. numer. 26. pagina. 145.

Ius adeundi, & immo cedi, durat 30. annis, ibid. num. 108. pag. 165.

Ius rumpendi regulatur à iure succedendi ab intestato, ibid. num. 41. pag. 173.

Ius querelandi testamenti regulatur à iure succedendi ab intestato R. l. pater filium, num. 2. 1. pagina. 199.

Ius accrescendi sui iudicium, ut quis decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus. R. l. vnic. num. 4. C. quon. non per part. & ibid. num. 17. ponuntur aliz rationes eiusdem rei, pag. 109. & 213.

Ius accrescendi habet etiam locum inter heredes legitimis, & scilicet venientes ab intestato, ibid. num. 1. pag. 220.

Ius accrescendi non habet locum in contractibus, ibid. num. 13. Sed ius decedendi sic, ibid. num. 13. pag. 220.

Ius accrescendi habet locum in re donata duobus à principio, ibid. num. 26. pag. 223.

Ius accrescendi prouenit ex tacita defuncti voluntate, ibid. num. 19. pag. 224.

Ius accrescendi fuit interpretatum à lege mediæ tacite testatoris voluntate, ibid. num. 3. pag. 224.

Ius accrescendi non habet locum inter legatarios, omnino disiunctos, ibidem, numero. 6. pag. ead.

Ius accrescendi habet locum in donatione causa mortis, ibid. num. 27. & 28. pag. ead.

Ius accrescendi, an habeat locum in illo quod datur causa conditionis implendi, ibid. num. 29. pag. 227.

Ius accrescendi quare non habeat locum in contractibus, ibid. num. 30. pag. 228.

Ius accrescendi habet locum in contractibus, & stipulationibus in omnibus casibus, in quibus valet stipulatio alteri per alterum facta, ibid. num. 31. pag. ead.

Ius accrescendi de iure canonico habet locum in stipulationibus, ibid. num. 32. & 34. pagina. 202.

Ius accrescendi quod habet locum hodie in contractibus, ibid. num. 36. pag. 229.

Ius accrescendi, si locum habeat, requiritur quod in stipulatione iure communi, non vero in specialibus, ibid. num. 38. pag. ead.

Ius accrescendi, si locum habeat, requiritur, ut sit positio quæ accrescat, sit vacans, nec fuerit dicta, alia enim si possit vacare, non accrescit.

circumscripto, ibid. num. 59. pag. ead.
Ius accrescendi, ut locum habeat, requiritur, ut
portio quæ accrescit, vacet ipso iure prioris
ita, quod neque civiliter, neque naturaliter de-
beatur, ibid. num. 40. pag. 120.
Ius substitutionis vulgaris præfertur iuri accre-
scendi, ibid. num. 41. pag. 120.
Ius substitutionis non transferretur ad hæredes:
1. si vero accrescendi sit, ibid. num. 49. pag.
121.
Ius adeundi hæreditatem, non est in bonis no-
stris. R. c. quædam pactum, in principio, num.
121. pag. 303.
Ius canonicum est seruandum etiam in foro ci-
uili, & per iudices laicos inconuenientibus
peccatum, ibid. verb. improbet lex, num.
125. pag. 315.

I Alii non timentur contribuere ad refectio-
nem ecclesiarum, nisi in subsidium quando cle-
rici ipsius ecclesiarum non haberent. A. 1. num. 3.
pag. 408.
Læso contigens simul cum metu reuocantiali
operatur contractus rescissionem, licet iura-
mentum conventioni accesserit. R. auth. sa-
cramenta, num. 93. pag. 267.
Legata res in testamento si postea tradatur sim-
pliciter, non facta commemoratione legatæ,
transit in donationem inter viuos, & non po-
test reuocari: secus si traditio fiat ex causa
præcedentis legatæ. R. l. Nemo potest, nu. 77.
pag. 70.
Legata etiam non adita hæreditate, valent quæ
ad hæres scriptus non vult adire propter pro-
hibitionem quartæ falcidiz, ibid. num.
730. pag. 10. & 11.
Legatarius volens consequi relictum alicui tan-
quam fideicommissario debet probare se esse sacer-
dotem ad hoc, ut legatum consequatur, si cau-
sa illa fuit adiecta per modum causæ finalis.
C. 1. num. 18. pag. 410.
Legatarius cui aliquid relinquitur sub conditio-
ne matrimonium contrahendi cum aliqua
persona, si pactus sit contrahere, & aliter re-
uocet alij nubendo, conditio habetur pro im-
pleta, & qui pactus fuit implere, & per eum
non stetit habebit hæreditatem, vel relictum.
C. 18. num. 13. pag. 180.
Legatarius laicatus fructus rei legatæ sibi per
testatorem traditæ, facta commemoratione
legatæ interim, quod non reuocet. R. l. Nemo
potest, num. 18. pag. 70.
Legatarius rem sibi legatam in minus solemnè
voluntate possidens an sit tutus, exceptione,
ut excludat venientes ab intestato illud repet-

centes, ibid. num. 461. pag. 118.
Legatarius an possit rem sibi legatam in minus
solemnè testamento propria auctoritate sura-
ri, aut illam petere per denunciationem eua-
gelicam, remissionem, ibid. num. 463. pag. ead.
Legati de latere non possunt causas committe-
re decidendas præter legibus modum à pro-
bato, & consuetudine munitum, ibid.
num. 159. pag. 50.
Legatorum quantitas magna relicta per patrem
in testamento facit centuri, quod conditio si
sine liberis decesserit posita in principio te-
stamenti censetur in sequentibus repetita.
C. 18. num. 33. pag. 185.
Legato relicto quædam quædam pauperi proxi-
mior pauper præferatur pauperiori, secus è
contra si prius meminit paupertatis, quam
consanguinitatis. C. 26. num. 1. pag. 61.
Legatum fructus, deducto vsu inuiciale est prop-
ter repugnantiam. R. l. Nemo potest, nu. 128.
pag. 64.
Legatum aliquid vere consistere, quod tamè ab
hærede non sit præstandum, ut legatum libe-
rationis, ibid. num. 351. pag. 91.
Leges aut statuta mandante, quod fidei iussores
præstentur sub poena annulationis actus, va-
let processus, gestus sine fidei iussione, si non
fuerit petita, ibid. num. 433. pag. 108.
Leges Regiæ inducentes præscriptionem debi-
ti, quomodo intelligendæ, ibid. num. 200. pag.
59.
Leges Regiæ iubentes salaria famulorum præsi-
cribi triennio, quomodo intelligendæ, ibid.
num. 101. pag. ead.
Leges ordinamenti veteris de præscriptione de
biti, & actionis personalis loquentes concor-
dantur, & hodie iure nouissimo corriguntur,
& quomodo, ibid. num. 490. pag. 114.
Leges fori non seruantur nisi eorum vsu probat-
o, & idem est in legibus styli. R. auth. sacra-
menta, num. 66. pag. 159.
Leges civiles improbantur pactum, & renun-
tiationem hæreditatis futuræ referuntur. R.
cap. quædam pactum, verb. improbet lex, nu.
1. pag. 314.
Leges Regiæ dicentes, quod dominus domus
ubi repetitur homo occisus, vel vulneratus,
teneatur præstare auctorem, vel pro eo re-
pondere, quomodo intelligatur. C. 36. num. 41.
pag. 669.
Legibus requiruntibus infirmationem donati-
onis renuntiare non potest. R. l. Nemo potest,
num. 339. pag. 87.
Lex 68. Turi, quæ hodie est. l. 1. tit. 1. lib. 5.
non collect. reg. quomodo prædicetur. C. 2.
nu. 1. pag. 514.

- Legis. 1. §. ad filiorum. C. quan. & quibus. 4. pars.
libr. 10. intellectus. C. 12. nu. 14. pag. 571.
- Legis. 14. tit. 1. C. 1. intellectus. C. 18. nu. 12.
pag. 580.
- Legis. si te solum. ff. de hære. instit. intellectus.
C. 18. nu. 59. pag. 587.
- Lex quâdo vnum disponit, & alterum præsup-
ponit ad hoc. vt locum habeat dispositum
debet verificari præsuppositum. C. 1. nu. 16.
pag. 439. & C. 1. nu. 6. pag. 602. & C. 24. nu.
17. pag. 619.
- Legis. 12. tit. 7. libr. 7. non collect. reg. dispositio
noua. & exorbitans. C. 21. nu. 1. pag. 602.
- Lex. 1. cap. 4. tit. 14. libr. recopil. reg. quo casu lo-
quitur. item. 16. tit. 7. libr. 9. pag. ead. 1. 1.
- L. Sylus ex dua. 30. in ordine. ver. noualis. ff. de
verb. sig. intellectus. ibid. nu. 15. pag. 603.
- L. iure succursum. ff. de iure don. intellectus. C.
22. nu. 17. & nu. 15. & seq. pag. 612.
- L. 13. tit. 7. libr. 7. non coll. reg. loquitur tantum in
fundis heret. non vero in illis qui ad pastum
& culturam locantur. C. 34. nome. 2. & ibi de
d. intellectus late agitur, & num. sequentibus
pag. 611.
- L. 1. c. i. eisdem tit. & libri intellectus. ibid. nu. 2.
pag. ead.
- L. 1. c. si aduers. creditor. intellectus. C. 47. nu. 1.
pag. 707.
- L. 1. tit. 15. libr. 4. non coll. non loquitur in præ-
criptione hypothecæ, sed debiti. C. 47. nu. 9.
pag. ead.
- L. 1. C. de pignori. materia late explicatur. C.
50. pag. 719.
- L. diffamari. C. de ingen. explicatur. C. 51. pag.
722. pñsi contendat. ff. de fideiussor. ibid. nu. 3.
- Lex vadit pedetentim post mentem testatoris.
1. sicut vna tor post leporem. ibid. nu. 4. pag.
eadem.
- L. 9. tit. 15. libr. 4. non. recop. quomodo intelli-
genda. R. 1. Nemo potest. num. 103. pag. 159.
- Lex non resistit stipulationi alteri per alterum
factæ, neque etiam assilisti. ibid. nu. 153. pag.
149.
- Lex introducens aliquam solemnitatem in du-
bio præsumi debet probatoria. non autem
1. substantialis. nisi vtræ procedat annullando
actum aliter factum. quia iam non dicitur so-
lemnitas probatoria. sed substantialis. ibid. nu.
234. pag. 66.
- Lex quando iubet aliquid expresse fieri. non
facit est ibid. in doci per coniecturas. R. 1. Ne-
mo potest. num. 317. pag. 83.
- Lex noua præuidens in vno casu ex æquipara-
tione legem veterem censetur in alio promi-
ssisse. etiam si sit noua. & correctoria simul. &
exorbitans. & odiosa. ibid. nume. 326. pag. 85.
- 21 22
- L. Non dubium. C. de legat. limitatur præter-
quam si ab ipso testatore facultas conceatur
occupandi rem legatam propria authoritate.
ibid. nu. 349. pag. 90. & 91.
- Lex quando in aliquo casu transfert possessione-
nem absque apprehensione. intelligi debet
de possessione vacua. nō de occupata ab alio.
ibid. nu. 362. pag. 93.
- L. non dubium. C. de leg. an bodie iure Regio
corrigitur. ibid. nu. 371. pag. 94.
- L. 2. C. de his quæ vi. intellectus. ibid. nu. 381. pa-
gina. 96.
- L. 3. §. falsus. ff. rem ratam hab. intelligitur. ibid.
nu. 421. pag. 106.
- L. 4. tit. 1. libr. 4. non. recop. declaratur. ibid. nu.
432. pag. 108.
- Lex in his quæ sunt iuris potest fingendo dispo-
nere. R. §. sui. num. 16. pag. 136.
- L. fin. C. de repud. hæred. quod non habeat locū
in filio suo. cui est datus substitutus vulgaris.
nec in filio succedente in maiori. neque in
filio suo dato cohærede extraneo. ibid. nu. 57.
58. & 64. pag. 145. & 146. & 149. & 150.
- L. hæc consuetudinis. §. ex imperfecto. C. de tes-
tation. an habeat locū inter filios legitimatos.
ibid. nu. 184. pag. 183.
- L. cum filio familias. ff. de leg. 1. an procedat in
filio legitimo. ibid. nu. 185. pag. ead.
- L. Quoties. C. de reuen. bene intelligitur. ibid.
num. 197. pag. 188.
- L. 2. tit. 3. lib. 5. non. recop. procedit etiam inter-
ueniente iuramento mulieris. R. auth. sacra-
menta. num. 41. pag. 150.
- L. 50. Tauri. quæ est iam. 1. 2. tit. 1. lib. 5. non. recop.
an possit renouari cum iuramento. ibid. nu.
44. pag. 151.
- L. 100. Styli an seruetur Placentiæ. ibid. nu. 67.
pag. 159.
- Lex noua generaliter loquens nō corrigit casus spe-
ciales legis antiquæ immo. d. l. noua determi-
natur. & declaratur per antiquam. ibid. nu.
76. pag. 161.
- Lex cuius fauens huc in odium tertij. & con-
tinens quemdam rigorem non est seruanda in
foro canonico. ibid. numero. 85. pagina.
164.
- Lex correctoria exorbitans. & pœnalis ex idē-
titate rationis extenditur fauore animæ. ibid.
num. 123. pag. 171.
- L. clarum. C. de actor. præst. limitatur quândo
minor promittit. & iuravit non contraven-
torum iudicio. neque sententiæ ferendæ. ne-
que alicui actui iudiciali. ratione minoris æta-
tis. neque aliis quatuorq. causis. ibid. nu. 124.
pag. 182.
- Lex. vel dispositio quælibet quâdo vnicâ ratione
fun-

INDEX.

- fundari potest, illa ratio habetur pro expref-
fa, ibid. num. 177. pag. 190.
- L. si vnquam. C. de reuocand. donat. non habet
locum in hereditate non adita, sicut in libe-
ra, quærendo. R. cap. quænis pactum, in princi-
pio, num. 13. pag. 304.
- L. fin. C. de pactis, procedit etiam in filiis pacif-
centibus, de hereditate patris diuidenda cer-
to modo, ibid. num. 37. pag. 306.
- L. fin. C. de pact. procedit etiam in ascendenti-
bus pacifcentibus super hereditate filij, ibid.
num. 36. pag. 307.
- L. quoniam in prioribus. C. de inoffic. dissolu-
tur à difficultate, ibid. vers. nullum ad bona.
num. 11. pag. 333.
- L. in l. Falcidia hoc esse seruandum ff. ad l. Falc.
declaratur, A. 2. num. 11. pag. 336.
- L. si ff. de doctis reis declaratur, A. 1. num. 4.
pag. 334.
- Legitima consideratur attentis bonis, quæ sunt
tempore mortis defuncti, non verò ante. R. 4.
quænis pactum, verbo, à filia, numero. 8. pa-
gina. 332. num. 1094.
- Legitima filij in vita patris non est debita, sed
quasi debita, & ipsi filij nõ dicuntur domini,
sed quasi domini. R. 5. sui, nu. 89. pag. 159.
- Legitimatio facta Principis autori-
tate, non eget ipsius consensu, nec postea ra-
tificatione. C. 30. nu. 8. pag. 600.
- Legitimatio est immediata causa, & necessaria
consequencia successionis, R. 5. sui, num. 208.
pag. 190.
- Legitimatio simplex facta post mortem patris,
non facta mentiane eorum, quibus hereditas
erat quærita, non nocet eis, siue fuerit adita
hereditas, siue non, ibidem, numer. 195. pa-
gina. 187.
- Legitimatio facta per rescriptum Principis ad
succedendum tempore quo alij legitimi non
exstabant, irritatur per naturalitatem legitimo-
rum, & naturalium, ibidem, numero. 159. pa-
gina. 178.
- Legitimatio supradicta erit secundum verita-
tem, & non secundum fictionem, ibid. num.
164. pag. 179.
- Legitimatio non retrotrahitur in præiudicium
eorum, quibus est ius quæsitum, ibid. nu. 193.
pag. 186.
- Legitimatione numpitur testamentum antea fa-
ctum sicut agnatione posthumæ, ibid. nu. 178.
pag. 181.
- Legitimatio filij naturalis, an reuocetur dona-
tio in casu. l. si vnquam. C. de reuocand. donat.
ibid. num. 130. pag. 170.
- Legitimi filij post mortem patris, an auferant
hereditatem venientibus ab intestato, qui-

- bus est iam ius quæsitum, ibid. num. 194. pa-
gina. 187.
- Legitimati an excludant feminas stante statu-
to, quod stantibus filiis masculis, filix fec-
minæ non succedat, ibid. num. 176. pag. 181.
- Legitimati filij an admittantur ad emphyteo-
tum ecclesiasticam susceptam pro se, & filijs
suis, ibid. num. 179. pag. 181.
- Legitimati, an faciant deficere fideicommis-
sum in casu legis, cum acutissimi, cum simil.
C. de fideicommissi, ibidem, numero. 181. pa-
gina. 183.
- Legitimati, an succedant, & habeant suam
stantibus legitimis, & naturalibus, & an eo
casu, quo cum eis succedant, possint meliora-
ri, ibid. num. 173. pag. ead.
- Legitimati filij, an gaudeant nobilitate patris,
ibid. num. 187. pag. 184.
- Legitimatis filijs debetur eadem legitima, quæ
debetur filiis legitimis, & naturalibus, ibid.
num. 175. pag. 181.
- Legitimatis filijs eadem prorsus legitima debe-
tur, quæ & legitimis, R. 1. nemo potest. n. 335.
pag. 86.
- Legitimatus per subsequens matrimonium, suc-
cedit cum legitimis, R. 5. sui, num. 261. pa-
gina. 178.
- Legitimatus per oblationem uxoris, vel per sub-
sequens matrimonium in patris potestatem
subiunxit, & dicitur suus, ibid. num. 164. pa-
gina eadem.
- Legitimatus ad fenda cum clausula derogatoria
generali omnium legum, & constitutionum,
& quorumcumque, in contrarium facientium,
an possit succedere in feudo, in quo certæ qua-
litates requiruntur, ibid. num. 167. pag. 179.
- Legitimatus ita demum excludit substitutum,
si ipse substitutus citatus fuerit, ibid. nu. 170.
pag. 180.
- Legitimatus transmittit hereditatem non aditam
ex potentia suarum, num. 174. pag. 181.
- Legitimatus filius præteritus à patre in testa-
mento, vel ex hereditate, habet omnia reme-
dia, quæ filius legitimus, & naturalis habet
contra patris testamentum, ibid. num. 177. pa-
gina. 81.
- Legitimatus per rescriptum Principis, quod nõ
subuertat donationem in casu d. l. si vnquam,
ibid. num. 181. pag. 183.
- Legitimatus per subsequens matrimonium post
natiuitatem filij legitimi naturalis natu came
maior, an præteritur dicto filio legitimo in
successione maioratus, vel è conuerso, ibid.
num. 191. pag. 186.
- Legitimatus, verè legitimus dici potest, R. l. ne-
mo potest, num. 334. pag. 16.

INDEX

- Legitimi efficiuntur liberi** antea nati per subsequens matrimonium, licet nuptiæ contrahantur ab eo qui in extremis sit: & an hoc casu excludatur subleitoris datus in casu in quo decederet sine liberis. R. §. lvi. numer. 168. & 169. pag. 179. & sequentib.
- Legitimi an efficiantur filij** antea nati per subsequens matrimonium quando in eo adest impedimentum suscipiendæ prolis. ibid. nu. 173. pag. 181.
- Liberatio vai ex pluribus correis obligatis** in solidum ex causa lucrativa data non extenditur ad alios. A. 1. num. 7. pag. 355.
- Liberatio seu quietatio facta** vai ex pluribus reis debendi in solidum obligatis, an ceteris proficiat. ibid. num. 3. pag. 354.
- Liberatio facta** vai deo debendi prodest correis. A. 1. nu. 1. pag. ead.
- Libertas data** per testatorem acquiritur ignorant. A. 3. num. 1. pag. 360.
- Libertas & facultas** quæ datur defunctorum vltimæ voluntati magis accedit iuri naturali, quam successio filiorum. R. l. Nemo potest, nu. 5. pag. 18.
- Libertas promouens** ad iudicium, an dicatur actor, vel reus. C. 51. num. 15. pag. 737.
- Liberis** positis in archiepo publico ciuitatis prohibentur census, & redditus eiusdem. C. 6. nu. 7. pag. 490.
- Liberis** censuali antiquo alicuius ecclesiæ creditur in præiudicium solutis voluntatis, dummodo reperitur, & conseruetur in loco non suspecto. C. 6. nu. 6. pag. 490.
- Licentia concessa** à Principe marito, & vxori ad faciendum maioratum in vno ex filiis, vterque poterit in filium quem velit facere maioratum. C. 1. nu. 7. pag. 461.
- Licentia Regia** requiritur, imò debet præterdere adhibita causæ cognitione, Regis mandatum ad vendenda bona maioratus: quæ licentia concedit non debet ad vendendum, & destruendum maioratum, sed vt provideatur, vt conseruetur, & vt id tantum liceat vendere, quo opus sit ad redimendum censum, & id quidem, quod minus valeat: & prius debet vendi bona libera quam vincula. C. 18. nu. 8. ss. & 83. pag. 190 & 191.
- Lite pendente** super aliquo beneficio illud beneficium vniri non debet alteri, quod habet vnus ex colligantibus qui vnionem petat. C. 1. nu. 5. pag. 432.
- Lite pendente** sit promissa, considerata qualitate causæ, si forte res perierit, vel consumeretur durante lite vel scriptis, vel equas pro expensis. C. 3. num. 30. idem quando tempus finiretur forte relictis electi ad tres menses.

- ibid. num. 31. pag. 646.
- Literatus data** paritate in ceteris præsertim in docto, nisi aliter ecclesiæ necessitas suaderet. C. 1. num. 17. pag. 468.
- Locatio facta** ad nouennium cum pacto renouationis alterius nouennij à debitore, qui ex lege conuentus non potest rem alienare, non valet. R. l. Nemo potest, numero. 12. pagina. 28.
- Locationes rerum minorum factæ** à tutoribus ad nouennium ita vt finito nouennio res iterum conductæ videatur, non valet. ibid. num. 13. pag. ead.
- Loco prohibito, & sic in ecclesia**, an sit licitum apprehendere debitorem suspectum. ibid. num. 183. pag. 55.
- Locus** vbi testator fieri capellam mandauit mutari non debet si fieri potest. C. 1. nu. 1. pagina. 431.
- Locus desertus** dicitur ille qui non habitatus penitus, nec cultus vnquam fuit. C. 1. nu. 13. pag. 603.
- Longum, & modicum tempus**, quod dicatur, relinquitur arbitrio iudicis. C. 4. nu. 31. pag. 481.
- Loquens** alicui ad aurem quando præsumatur mandasse committi delictum. C. 36. num. 17. pag. 668.
- Loqui prohibitus**, non sententur prohibiti scribere, præterquam excommunicato, vel si scriberetur ad iniuriam, vel pauidorem Ræ publicæ, contra ipsam Rem, vel ad homicidium committendum. C. 36. numer. 14. pagina. 665.
- Lucra** quædam quasi castrensia per legem Regiam declarantur, R. auth. sacramenta, nu. 12. pag. 255.
- Lucra** quasi castrensia, quæ dicantur, & an patribus acquirantur, ibid. numer. 14. & ibi an de eis libere filij disponere possint. pagina eadem.

M

- Macedonianum Senatus consultum** cessat quotiescunque filius fam. habet peculium castrense vique ad quantitatē peculij, R. auth. sacramenta, num. 50. pag. 254.
- Macedonianum Senatus consultum** cessat si pater, & filius contrahant super peculio aduenticio in casibus exceptis, in quibus patri non acquiritur vniuersus. ibid. nu. 51. pag. 255.
- Macula patris** spurij incestuosi, vel nati ex dānabili coen. non nocet eum filio legitimo, quominus possit institui, & vocari ab ayo. præcipue si pater est mortuus. C. 3. n. 14. nec quominus succedat in iure patronatus. ibid. nu. 13. pag. 473.

Magna

Magna quantitas, vt dicatur enormissima lxxbo, dicitur sexta pars totius. c. 16. nume. 22. & 23.

¶ ponuntur exempla, quæ in praxi contigerunt enormissimæ lxxionis, ob quam fuerunt rescissi contractus, pag. 557.

Maioratu constituto a viro, & vxore simul de bonis suis in eorum consanguineum proximorem existente consanguineo ex parte mariti, & alio ex parte vxoris, quis eorum succedat in maioratu. C. 2. nu. 9. pag. 462.

Maiores res quanto tempore præscribantur. c. 47. nu. 7. pag. 767.

Maiores institutor quoties generice, & absolute formas propter masculos à maioratus successione excludit, nec se illas propter masculos remotiones excludere velle adiecit, ea exclusio propter masculos eiusdem lineæ, & gradus, non autem propter remotiores intelligenda est, & quomodo hoc intelligatur. C. 33. num. 24. pag. 538.

Maiores potest constitui in legitima filij modo, & forma hic positis. R. cap. quamuis pactum. in princip. num. 34. pag. 306.

Mala fides auctoris nocet eius singulari successori in præscriptione longi temporis. 10. & 20. an. an. R. l. nemo potest, nu. 49. pag. 117.

Mala administratio nocet potius in furorem, quam insanum consilium. c. 14. n. 20. pag. 458.

Mala fides præsumitur in illo qui sit rem vendi debet, & neque in illi eritem in eo qui contra iura mercatur. C. 18. n. 61. pag. 188.

Malicia supplet ætatem quo ad matrimonium de presenti, & sponsalia de futuro. R. auth. sacramenta. num. 5. pag. 137.

Malicia an suppleat ætatem ad matrimonium spirituale contrahendum. ibid. nu. 6. pag. ead.

Mandatarij dictum, qui acceptant mandatum non nocet ei quem dicit mandasse. c. 63. n. 6. & minus ficta confessio principalis. ibid. nu. 7. pag. 654.

Mandatum non potest etiam in melius reformari per mandatarium. c. 1. num. 30. pag. 455.

Mandatum consistit in facto, vnde maxime ad delinquendum non præsumitur. c. 35. num. 1. pag. 611.

Mandatum non præsumitur per cursum longissimi temporis, quomodo procedat, & intelligatur. C. 28. nu. 23. pag. 632.

Mandatum casus non expressi comprehendit quando in eo exprimitur alij requirentes speciale mandatum. C. 41. nu. 6. pag. 701.

Mandatum speciale non requiritur ad rem quæ venit incidenter ad aliam causam, ad quam habet speciale mandatum. ibid. nu. 7. pag. ead.

Mares etiam ætate minores præseruiunt formis

nis etiam maioribus in successione maioratus in eodem tamen gradu, & linea existentibus.

C. 13. num. 13. pag. 535.

Marito constituto maioram de re vxoris cum ipsius consensu, & postea reuocante ad quem pertineat res maioris. R. cap. quamuis pactum in princip. nu. 48. pag. 312.

Maritus si promiserit, quod soluto matrimonio, res dotales restituerentur ijs modis, & formis, quibus datæ fuerunt, intelligitur quo ad estimationem. c. 17. nu. 35. idem erit si dicatur, quod bona dotalia essent ipsius vxoris; vel quod ipsi dantur idid. num. 36. pag. 595.

Maritus conuectus ab vxore propter fornicationem, si est pauper, & non possit inuenire fideiussores de non offendendo vxorem, & rã bene tractãdo, an liberetur cū iuratoria cautione. R. nemo potest. nu. 196. & 197. pag. 77. & 78.

Maritus constante matrimonio est dominus dotis, & in præiudicium ipsius mariti iuramentum mulieris abique licentia visi nihil valet, neque est seruandum. R. amb. sacramenta, nu. 42. pag. 350.

Maritus præsumitur recepisse dotem, eo quod alioerit vxorem toto tempore quo duravit matrimonium. A. 21. nu. 15. pag. 412.

Maritus propter non solutã dotem potest vxorem de domo repellere. A. 11. nu. 16. pag. 413.

Masculus, & ab eo descendens præferatur semper feminæ, & ab ea descendenti in ijs quæ deferuntur iure sanguinis, & maioratus. c. 3. numer. 5. pag. 421.

Mater per transitum ad secundas nuptias amittit tutelam. c. 52. num. 5. pag. 731.

Mater in testamento non potest dare tutorem filijs. c. 52. nu. 6. pagin. ead.

Mater si antequam nuptie petijt tutorem filijs, est locus tutori datino, si non petijt est locus legitimo. ibid. num. 9. pag. 732.

Mater luxuriãdo amittit tutelã filiorum, & per transitum ad secunda vota. ibid. nu. 14. pag. 733.

Mater contrahens sponsalibus, & matrimonio ante translationem non admittit tutelam, nisi antea fuerit consummatum matrimonium. ibid. num. 16. pag. ead.

Matre transeunte ad secundas nuptias frater, & pater ab ea nominati an sit suspecti. ibid. nu. 20. pag. 734.

Mater potest approbare testamentum filij in præiudicium aliorum filiorum. R. cap. quamuis pactum, in princip. num. 43. pag. 309.

Mater potest apponere conditionem filio in legitima, ne usufructus ad patrem perueniat, quãdo male suspicatur de moribus mariti. ibid. vers. nulli ad bona. n. 19. & an id habeat locum etiã si nihil suspicetur. ibid. nu. 20. pag. 334.

Zz 3

Matrã

INDEX.

Matrimonium an valeat, & esse possit absque dote, ibid. vers. vt dote contenta, numer. 1. pagina. 325.

Matrimonium dissoluitur, licet libellus repudiij non sit traditus, vel cognitus marito. A. 3. num. 3. pag. 360.

Matrimonium de presenti pure celebratum, pendente conditione primi matrimonij, cuius eventus dubius est, praeualet, & praefertur primo, licet postea existat eius conditio. A. 4. num. 14. pag. 390.

Medicus qui alicquem curauit, potest repetere impensas ab infirmo, vel eius heredibus, licet a principio infirmus prohibuerit curari. A. 7. num. 16. pag. 399.

Medium inhabile impedit extrema coniungi. R. 6. im. num. 200. pag. 179.

Melioratio facta in testamento, & possessione tradita simpliciter efficitur donatio irrevocabilis. R. l. nemo potest. num. 3. 14. pag. 69.

Mens paritum talis censetur in traditione dotis, qualis fuit in constitutione. C. 17. num. 33. pagina. 571.

Men: captus non potest contrahere. C. 14. nu. 5. pag. 141.

Mentecapsum quem esse, vel furiosum, quomodo probetur, ibid. num. 7. pag. ead.

Mentecaptus probatur, quod quis sit, ex datione curatoris sibi facta tanquam mentecapsum, idemque est in furioso. C. 14. n. 11. pag. 546.

Mentio beneficii, quod sit curatum, debet fieri summo Pontifici ad eius impetrationem, licet in habitu tantum sit curatum. A. 8. num. 9. pag. 401.

Metu probato actus ob eum factus, etiam ex interuallo vitatur. C. 16. num. 15. pag. 566.

Metu potens non potest quis ad matrimonium adstringi. C. 18. num. 1. pag. 599.

Metus reuerentialis solus non est sufficiens ad rescissionem contractus iurati. R. auct. sacramenta. num. 94. pag. 569.

Metus cadens in constantem virum, is est, qui illarum cogit quem eligere minus malum ob maius malum sibi imminens efficiendum. C. 16. num. 1. pag. 564.

Metus reuerentialis non praesumitur ex sola maioris praesentia, nisi cum ipsa interveniat letitia, vel minor. C. 16. num. 19. pag. 566.

Metus minor exigitur in forma, quam in viro, ibid. num. 3. pag. 564.

Metus hic probatur copieturij, indicij, & per testes. ibid. num. 4. pag. ead.

Metus coactionis sufficit ad rescindendum contractum etiam iuratum, ibid. num. 5. pag. ead.

Metus tormentorum idem operatur quod questio ipsa, ibid. num. 6. pag. ead.

Metus naufragij idem operatur quod naufragium ipsum, ibid. num. 7. pag. 565.

Metus, siue timor armorum idem operatur, quod arma ipsa operarentur, ibid. num. 8. pag. ead.

Metus iustus, qui cadere potest in constantem virum, matrimonium vitiat, etiam si arma semel sumpta fuerint deposita, ibid. num. 10. pagina ead.

Metus, seu timor inferendae violentiae, licet illata non sit, electionem vitiat, ibid. num. 11. pag. ead.

Metus cadens in constantem virum, quis dicatur, relinquitur arbitrio iudicis, ibid. num. 12. Iudex autem prudens, ac diligens, iustum metum arbitrabitur iuxta personarum qualitates, ibid. num. 13. pag. 565. & 567.

Metus reuerentialis cum minis probatis si solito eas exequi, sufficit ad rescindendum contractum, ibid. num. 16. pag. 566.

Metus patris, vel matris, quibus casibus sufficit ad rescindendum contractum, sufficit etiam metus fratris illatus forori iuveni, idem est in fratre respectu fratris maioris, & in metu reuerentiali patrum, ibid. num. 17. pag. ead.

Metus probabilis est coniectura, cum quis cum eo contrahit, quem in superioribus recognoscit, & cui aduersari non audeat, ibid. num. 18. & duobus testibus de metu deponentibus magis creditur, quam centum, vel millibus de spontanea voluntate, ibid. num. 14. pag. 566.

Metus reuerentialis, simul cum enormi laesione, operatur contra actum etiam iurati, rescissionem, ibid. num. 20. pag. 567. & C. 1. num. 10. pag. 568.

Metus tormentorum idem operatur quod tormenta ipsa. C. 40. num. 1. & ille dicitur torqueri, ibid. num. 2. & probatur quod quis fuit detentus, sufficit ut eius confessio dicatur facta metu tormentorum, ibid. num. 3. pag. 681.

Miles potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. R. l. vnic. numer. 6. C. quando non per part. pag. 510.

Milites quomodo velint possint testari, & quae solemnitates in eorum testamentis requirantur, R. l. nemo potest. num. 165. pag. 71.

Minor qui gratia decipiendi aduersarium, ut cum eo contrahat, dixit se esse maiorem, non debet restitui, licet laedatur, & probet se minorem, R. auct. sacramenta. num. 56. cum duobus seq. ubi limitatur duobus modis, pag. 556.

Minor iurans simpliciter non contrahere contra, si decipiatur in dicto contra iuraro, ultra dimidium, non censetur exclusus ab illo remedio propter iuramentum, ibid. num. 16. pag. 564.

Minor 21. annis habet curatorem, siue eius auctoritate

INDEX.

ritare contrahens, & intrans contractum remanet obligatus, & contractus validatur iuramento. *ibid.* num. 103. pag. 171.

Minor curatorem habens æquiparatur pupillo, & quomodo intelligatur. *ibid.* num. 104. pag. eadem.

Minor curatorem habens non potest alteri deferre iuramentum. *ibid.* num. 106. & sequentibus, pag. 172.

Minor iurans contractum, an debeat certiorari de beneficio restitutionis sibi competenti, ut excludatur ab eo, *ibidem*, numero. 113. & sequentibus, pag. 176.

Minor læsus ex compromisso valido absque decreto, & iuramento potest restituere. *ibid.* num. 126. pag. 181.

Minor qui iniudicio confessus est delictum, si de delicto aliter non constet, quam per suam confessionem, eo ipso censetur læsus, & poterit restituere in integrum, non cōstituto aliter de læsione, & an hoc procedat quando minor iuravit. *ibid.* num. 131. 132. pag. 183.

Minor restitutus ad beneficium renunciatum, non censetur restitutus cum illud fuerit alteri collatum. *ibid.* num. 134. pag. 180.

Minor recipiens merces ad creditum para mobiliatras, & ad convertendum in malos usus, non tenetur, secus si sint vitales, & necessarii minori ipsiusque familii: hoc est, quando contrahit bona fide, ex bono, & æquo. *c. 32. num. 1. pag. 647.*

Minor qui tanquam maior rem suam administravit, etiam si postea damnificetur, non in censetur, sed factio non restituitur. *ibid.* num. 2. pag. ead.

Minor petens restitutionem debet probare se minorem, & læsum. *ibid.* num. 3. pag.

Minor 25. annis non est idoneus testis. *c. 35. num. 17. pag. 656.*

Mirandum non est, quod Doctor, vel advocatus mutato consilio, aliud iudicium, vel consilium diversum ab eo, quod prius dederat in causa sibi commissi, vel consulti, dederit. *R. auth. sacramenta, num. 36. & sequentibus, pagina. 248.*

Motendini possit iuxta flumen potius sperari diminutio, quam valoris incrementum: ideo potest alienari per prælarum, & tunc. *c. 17. num. 15. & 26. pag. 174.*

Monachus, vel monialis per ingressum religionis amittit patriam potestatem, atque in Abbatem, & monasterium illius diuisionem transijt. *c. 28. no. 5. pag. 631. & R. §. sui, num. 3. vbi, quod nihilominus retinet iurisdictionem. pag. 140.*

Monachus præteritis a patre habet ius dicendi nullum. *R. §. sui, num. 36. pag. 142.*

Mora de iure canonico, hodie semper purgari potest. *C. 33. num. 4. pag. 650.*

Mora purgatur in contrahibus vsque ad litem contestationem. *C. 43. num. 11. pag. 693.*

Mora purgatio de iure civili non habet locum, ubi est dies, & poena: sed de iure canonico bene admittitur regulariter quoties alias non poterat mora purgari, si ius actoris non est factum deterius. *C. 33. num. 3. pag. 649.*

Mora purgatio non admittitur in contrahibus, ubi est dies, & poena. *C. 43. num. 2. pag. 691.*

Mora purgatio impeditur in emphyteosif, si dominus declaret se velle, ut cadat in commissum. *c. 43. num. 6. & accenta. l. 18. tit. 8. par. 5. pro cedat. num. 7. pag. 692.*

Mora purgatio ex ceteri satisfactioe in emphyteosif ecclesiastica relinquatur iudicis arbitrio. *c. 43. num. 11. & 12. pag. 693. & 694.*

Mora purgatio in ceteris casibus extra emphyteosif locum habet seruando ius commune. *C. 43. num. 17. pag. 694.*

Mors per famam, & longam absentiam probatur. *C. 4. num. 29. & hæc probatio per famam habetur pro veritate plena. ibid. num. 30. pag. 481.*

Mors proprius Pij quinti Pont. Max. super non admittendis resignationibus, in cap. Quan- ta ecclesiar, & c. qua ratione intelligatur. *c. 42. num. 5. & 9. pag. 657. & 689.*

Mulier nupta transit in familiam viri sui, & non gaudet privilegio concessio familii patris. *c. 3. num. 6. pag. 471.*

Mulier nobilissimo etiam patre nata ingnobili viri nupta sit contrahit cum plebeis. *ibid.* num. 7. pag. ead.

Mulier recipiens æstimationem aliquorum bonorum ab initio cōfista in ceteris sibi, præiudicat respectu æstimationis, *C. 17. num. 30. pag. 574.*

Mulier potest sibi dotem constituere de bonis suis penes tertium existentibus, vel pecunijs sibi debitis. *ibid.* num. 38. pag. 576.

Mulier vendens singulæ cum marito fundum dotalem iuxta æstimationem doti traditum, & iurans alienationem, an postea soluto matrimonio possit petere plus quam pretium conventum, necne. *c. 22. num. 1. & sequentibus. pag. 608.*

Mulier cōsequitur sibi restitutum sub conditione nuptiarum si religionem ingrediatur. *C. 26. num. 13. pag. 616.*

Mulier donationem sibi absenti factam potest repudiare, non seruata solemnitate, quod inter sit consensus mariti. *A. 3. num. 12. & an id iure regio hodie procedat, ibid. num. 13. pag. 361.*

Mulier sine possessione transfert dominum prædicti assignati in dotem, in casu specialissimo, licet remissionem posito. *A. 5. num. 6. pag. 394.*

INDEX.

Mulieris deceptæ in æstimatione dotis succur-
ritur. c. 22. num. 11. minorumque hoc casu le-
gis fufficit. ibidem. numero. 28. pagin. 608. &
612.
Mutuus, vel vendens scholari aliquid citra vo-
luntatem patris, vel eius qui cum alio in stu-
dio, an possit reperere à prædictis personis.
R. auth. sacramenta, numer. 71. & 72. pagina.
166.
Mutuus procuratori alterius eius nomine non
debet esse sollicitus, in quam causam conuer-
tatur pecunia mutuata, sed quod causa asse-
ratur per procuratorem recipientem. a. 1. nu.
11. pag. 347.
Mutuantes filijs studentibus contra voluntatē
patris, possunt ab eo repetere expensas pro
ea parte quam pariter pro ipsis filijs esset do-
mi expensurus. R. auth. sacramenta puberum,
numer. 74. pag. 161.

N

Naturalis obligatio oritur ex stipulatione al-
teri per alterū facta, quod verba stipula-
tionis, hoc est obligationis sunt directa ad sti-
pulantem, & excurio ad absentem. R. l. pæ-
ter filium, num. 34. pag. 205.
Necessitas quæ est in filio tollitur per substitu-
tionem vulgarem. R. §. sui, nume. 50. pag. 144.
Necessitas quæ est in seruo tollitur per datio-
nem substituti vulgaris. ibid. numero 51. pag.
eadem.
Negans se possidere, si reuocet suam confessio-
nem, an priuari debeat sua possessione con-
uinctus de mendacio. R. auth. sacramenta, nu.
69. pag. 159.
Negatus non ita se offert sensui, sicut affirma-
tus. A. 6. num. 2. pag. 394.
Negativa coarctata probata maiori numero
testium, quam affirmativa, præfertur ei. ibid.
nu. 5. pag. 395.
Negativa probabilis est, & admittenda quando
deponentes de ea deponunt simul de af-
firmativa. ibid. nu. 6. pag. ead.
Negativa quando est causa intentionis alicuius
sive agentis sive excipientis probanda est ab
eo. c. 18. nu. 4. pag. 6. 9.
Negativa coarctata loco, & tempore sufficiens
est, maxime si simul testes deponunt de affir-
mativa. c. 39. num. 9. pag. 680.
Negativa coarctata loco, & tempore probatio.
ibid. num. 10. pag. ead.
Nemo præter Papam potest alterare volunta-
tes testatorū. R. l. nemo potest. nu. 81. pag. 35.
Nepos si instituitur ab auctore præterito filio pa-
tre nepotis est suus auctore. §. sui, numer. 126.

pag. 169.
Nepos ex filio naturali an legitimus, & suus
efficiatur auctore, qui post mortem dicti filij sui
naturalis contraxit matrimonium cum con-
cubina, ex qua habuerat dictum filium natu-
ralem. ibid. num. 191. pag. 189.
Nepos quare vocetur ad querelam per successi-
um edictum. R. l. parer filium. nu. 33. & 34.
pag. 205.
Nepos ex filio non excludit amitam, licet filius
excludat sororem. C. 13. numero 27. pagina.
539.
Nominari nepotē intercedentē querelā inofficiosi
testamenti, in qua successit per successorium
edictum poterit remoueri hæres scriptus, pro
bando causam ingratitudinis contra eum. R. l.
parer filium, num. 38. pag. 207.
Nobiles tenentur ad refectionem ecclesiæ eo
casu quo alij laici tributarij ad id tenentur. a.
12. num. 6. pag. 408.
Nobilis eo, quod sit rusticus, & laborans pro-
prij manibus in proprijs possessionibus, non
amittit nobilitatem. C. 2. numero. 7. pagina.
415.
Nomina verbalia requirunt frequentiam actus,
nec in vno actu verificatur. C. 5. nu. 23. pagi-
458.
Nominari, vel nominati uide in verb. elegl, &
electi.
Nomina facta per testatorem quandiu adest
cessat nominatio faciendi per patronum.
c. 4. num. 24. pag. 480.
Notarij verbis de his quæ tempore testamenti
geri non puerunt, non creditur. ibid. nume. 20.
pag. 478.
Notario asserenti testatorem sanæ mentis con-
didisse testamentis non est standum. c. 14. nu.
20. pag. 546. & c. 14. num. 13. pag. 618.
Notarius committens falsitatem non quidem
dolose, sed culpabiliter ob amorem pater-
nam in ipsius defensionem non ponitur de
falso, ne priuatur officio, sed extraordinarie
multatur arbitrio iudicis. c. 37. numer. 6. pag.
672.
Notarius si apposuerit vocationem suorum in
testamento, etiam si probatum sit testatorem
suos non vocasse ex hoc non potest dolus cō-
tra notarium considerari, ex quo doli causa
nulla virisimilis excogitari potest. sed presu-
meretur notarium apposuisse per simplici-
tatem, aut errorem, & sic deliquisse per cul-
pam non per dolum. ibid. num. 11. pag. 673.
Notarium dicitur quod ex actis colligitur. ibid.
num. 5. pag. 450.
Notarius defectus proprietatis impedit fieri
restitutionem ipso iure. c. 6. num. 3. & dicitur
con-

INDEX.

- constate notorie de non iure agentis per inspectionem instrumenti, ibid. nu. 4. & quando admittitur hæc exceptio, ibid. num. 5. pag. 489 & 490.
- Nullitas sententiarum allegari non potest propter expressam partium conventionem. R. l. nemo potest, nu. 178. pag. 36.
- Nullitatis vicium de quo contrahentes non possunt disponere nunquam tollitur per pactum, ibid. nu. 179. pag. ead.
- Nuntius nouum opus actor est, nunciatus vero reus, licet alius nomine nunciati petat remissionem cessationis operis. c. 8. numer. 1. pag. 709.
- Nunciatus potest nouum opus contra operarios Ecclesiarum, & an coram seculari iudice, c. 48. nu. 5. pag. 710.
- Nuntius hæres tenetur prestare pacientiam, vt opus post nunciationem destruat, ibid. nu. 6. pag. ead.
- O**blatio verbalis habet hunc effectum, vt pet eam impediatur commissio, & incurtus potest conuentionalis. c. 33. nu. 1. pag. 649.
- Oblatio facienda est, si non sit presens, sed absens requiritur citatio, vel proclama, quod comparat ad recipiendam oblationem, ibid. nu. 2. pag. ead.
- Oblationes, & annuaria mortuorum, distributiones quotidianæ, & alia similia, non computantur regulariter in congrua portione vicario alicuius Ecclesie assignata, vel assignanda. c. 8. nu. tunc etiam computantur in valore beneficii, ibid. nu. 2. Hodie quædam bulla Pij Quinti contrarium cauetur, nu. 3. pag. 649.
- Obligatio personalis est, sicut anima rationalis in eo, quod in hoc numero dicitur. R. l. nemo potest, nu. 193. pag. 57.
- Obligatio naturalis, an oriatur ex minus solemnitate voluntate, ibid. nu. 78. Ro. & 457. cum duo bus seq. pag. 33. & 116.
- Obligatio neque ius executium non præscribitur vilo tempore quando debitor est obligatus perpetuo, vel quod possit compelli quando docunque licet alias præscriberetur, ibidem, nu. 475. pag. 120.
- Obligatio nullo loco circumscribitur, ibid. num. 101. pag. 124.
- Observantia contractus iurati bene transit ad hæres, & remeantur cum seruare, licet non sint perituri si veniant contra eum, ibidem. n. 194. pag. 99.
- Observantia multum prodest ad declarationem cuiuscuque dispositionis. c. 2. numer. 10. pag. 482.
- Oblationis verbo, oblationes annuaria mortuorum, distributiones quotidianæ, & alia similia comprehenduntur. c. 8. nu. 4. Item omnium emolumentorum appellatione, ibid. n. 5. Idem à fortiori erit si adiciantur verba oblationes, & omnia emolumenta, ibidem, nu. 6. pag. 495.
- Offensus si non est officialis non potest petere operas à delinquentibus, etiam si remaneat debilitas, vel vulneratus. c. 36. numer. 46. pag. 669.
- Offensus qui propter paupertatem non potest prestare cautionem de non offendendo, an liberetur prestando iuramentum cautionem. R. l. nemo potest, num. 295. & sequentibus, pag. 37.
- Offensus cuius arbitrio submisit se offendens, si excedat modum reducit eis arbitrium ad arbitrium boni viri. A. l. num. 23. pag. 350.
- Officia provincialia, & alias dignitates non possunt assumere artifices, & negotiatores alique viles personæ. C. 31. numer. 9. pag. 641.
- Officia villa redunt ea exercentes obscuros, vt nequeant ad dignitatem seu honorem promoueri. ibid. num. 11. pag. 641.
- Officia mechanica censentur villa, & sic nobiles ea exercentes non gaudent nobilitate, ibidem, nu. 12. pag. ead.
- Officium illud dicitur vile, & sordidum, quod pro tali reputatur, ibidem, numer. 13. pag. eadem.
- Officiali publico, pro vt est index, &c. credendum est impertinentijs causæ. c. 2. numer. 13. pag. 618.
- Omissio signi crucis in inuentario requisiti non viciat inuentarium. R. l. nemo potest, nu. 117. pag. 47.
- Omnia iura loquentia in filijs legitimis habet etiam regulariter locum in filijs legitimatis. R. §. sui. nu. 186. pag. 187.
- Omnia bona filij decedentis sine descendibus legitimis, sunt legitima parentum excepto tertio, quod eis necessario debeat reliqui legittima. R. cap. quamuis pactum in princip. nu. 18. pag. 102.
- Omnis definitio periculosa est in iure. R. §. sui, num. 2. pag. 135.
- Omnis similitudo est quodam figmentum rei non autem rei ipsa. ibidem, numer. 34. pag. 140.
- Opinio quæ fuit testamento semper tenenda est. R. l. vnic. C. quan. non pet. part. num. 20. pag. 415.

INDEX.

- Opinio communis quando sit sequenda, nec-
ne. c. 12. nu. 5. & 4. pag. 515. & 518.
- Oppositione facta alicui capellaniz acquiratur
ius opponendi. c. 1. nu. 14. pag. 431.
- Ordinarius non potest commutationem vtri-
usque voluntatum facere, sed solum Papa de
plenitudine potestatis. c. 4. nu. 17. pagina 480.
- Ordinarius potest precipere habentibus plura
beneficia in suo Episcopatu, ut intra certum
terminum exhibeant dispensationes, quarum
auctoritate possideant dicta beneficia. c. 10.
nu. 6. pag. 505.
- Ordo religionis societatis Iesu noviter est insti-
tutus annis quinquaginta nondum elapsis, &
a sancta sede Apostolica est approbatus, ut
refertur in sacro Concilio Tridentino. c. 5. n.
24. pag. 488.
- Ordo datus inter primo nominatos servari de-
bet inter reliquos substitutos. c. 13. numer. 10.
pag. 534.
- Ordo datus in alio dno Pio. 6. in venditione. ff.
de re iud. si omittatur, an sit ipso iure nullus,
quod agitur vel per appellationem reocan-
dum. c. 19. nu. 9. pag. 594.
- Ordo scripturarum designat ordinem voluntatis;
& processus. c. 16. nu. 10. pag. 625.
- Oriundus ex Episcopatu ubi est beneficium
præfertur alienigenæ. c. 2. numer. 23. pagina
466.
- Oriundus idoneus præfertur forinseco. c. 3. nu.
24. pag. 467.
- Ostendens donationem irrevocabilem accepta-
tam habet intentionem suam fundatam titulo
habile, & a iure approbata ad translatio-
nem domini. c. 14. nu. 1. pag. 544.
- P
- Paſta notissima ex intervallo facta si non sint
contraria primis valent ambo. c. 18. no. 60.
pag. 588.
- Paſta effici potest, ut in casibus in quibus ex
sententia arbitri non nascitur actio appo-
letur ab ea sumendo appellationem large,
& improprie. R. nemo potest, numer. 44.
pag. 112.
- Paſtum appositum in contractu fraudi, vel em-
phyteosis nempe, quod possit alienari libere
valet, & est servandum tenor inestituræ, se-
cundum communem, nos vero contra. c. 12.
nu. 18. pag. 517.
- Paſtum contra substantiam contractus non va-
let, imo rescitur. c. 12. nu. 39. pag. 528.
- Paſtum de retrovendendo conceptum verbis
obliquis, ut reddendi, vel restituendi, vel si-
milibus, est personale, & non sequitur ter-
- tium rei possessorem: secus si verbis directis
concipiatur, ut puta quod res sit inempta: ut
in pacto legis commissoria, vel additionis in
dicto. c. 17. nu. 2. pag. 617.
- Paſtum de retrovendendo ex parte venditoris
transit ad hæredes, etiam si non exprimitur.
c. 12. nu. 4. pag. 515.
- Paſtum de non alienando cum hypotheca ge-
nerali, an impediatur domini translationem.
R. l. nemo potest, numer. 57. & 58. pagina
28. & 29.
- Paſtum inter contrahentes, ut quis ingredia-
tur propria auctoritate possessionem rei ali-
cuius, valet, ibid. nu. 36. pag. 90.
- Paſtum per quod impeditur præscriptio lon-
gissimi temporis, in qua non requiritur bona
fides, an valeat, ibid. nu. 468. & 470. & an de
iure Canonico valeat, ibidem, numero. 476.
pag. 119. & 120.
- Paſtum de futura successione lege civili impro-
batum est, de iure autem canonico inramen-
to confirmatur. R. cap. quamvis pactum, in
principio. nu. 11. pag. 195.
- Paſtum seu renunciatio hæreditatis futuræ cum
iuramento facta in favorem fratrum, vel so-
rorum, an valeat, ibid. nu. 3. pag. 196.
- Paſtum etiam iuratum de futura successione non
valet reuocato consensu ei per patrem præ-
stato, ibid. nu. 3. pag. 220.
- Paſtum de futura successione, in casu legis fini-
tæ de pact. non firmatur iuramento, ibidem,
nu. 4. pag. 220.
- Paſtum siue renunciatio de non succedendo, an
firmetur iuramento de iure civili, ibid. verb. im-
probat lex, nu. 2. pag. 334.
- Paſtum siue renunciatio de succedendo, an fir-
metur iuramento de iure civili, ibid. nu. 3. &
an dispositio de cap. quamvis pactum, ser-
vanda sit per iudices laicos, ibid. num. 4. pag.
ead. & 335.
- Paſtum negativum, ubi non continet terminum,
sed poenam, licet affirmativum præcedens cum
contineat potestatem purgati, iuxta ius com-
mune. c. 43. nu. 18. pag. 694.
- Papa si providit alicui de beneficio, quamvis
provisio sit nulla ex aliquo defectu, illud ta-
men beneficium remanet reservatum, & in il-
lo ordinarius se intrinsecare non potest. a. 1.
nu. 27. pag. 551.
- Papa, vel Imperator in scriptis non videtur
velle alterare firmam iuris, nisi ex certa sci-
entia id faciant. a. 3. nu. 19. pag. 563.
- Papam non nisi ex plenitudine potestatis pos-
se alterare voluntates testatorum, & Episco-
porum si id faciat tanquam Apostolicæ sedis
delegatus causæ cognitionem præmittit oportere.

Patronus praesentat scilicet indigne prius
tut pro ea vice potest esse presentandi. c. 1. nu.
1. pag. 457.

Patronus non potest alterare, nec commutare
voluntatem testatoris. c. 1. nu. 1. pag. 464.

Patronus vinctus non potest augere numerum pa-
tronorum consensendo, ut alius qui non sic
efficiatur patronus quia agitur de praedi-
cio Ecclesiae, ne pluribus patronis subicia-
tur. c. 4. nu. 3. pag. 480.

Patronus praefertur nepotibus ex fratribus in en-
phyreoli suscepra pro se, & filiis masculis, &
non extraneis masculis pro foeminis. c. 4. nu.
1. pag. 480.

Pauper idoneus praefertur diviti in beneficio
simplici casato, quando Ecclesia non eger pel-
lionijs. c. 4. nu. 1. pag. 483.

Paupertatem, vel pompam non detegi, maxi-
me vilicitatis est. R. nemo potest. num. 408.
pag. 102.

Pena non debetur ex contractu simulato. R. l.
nemo potest. nu. 399. pag. 100. & 101.

Pena non debetur vbi principale non valet.
ibid. nu. 400. pag. 101.

Pena, si sic prius obligatus lucro sibi relicto,
vide infra, verbis prius habentem, &c. c. 1.

Pena suos debet, tenere auctoritas in index
ex officio omnibus vijs tenetur inquirere de
sententiam reorum absentium. c. 36. num. 34.
pag. 662.

Pena cadocitatis locum non habet, nisi domi-
nio directio notetur. c. 64. numero 43. pagina 1
c. 64. numero 43. pagina 1.

Pena impossibilis secundo subentibus hodie iu-
re canonica sunt sublati. R. nemo potest,
nu. 17. pag. 481.

Pena secundo subentibus quae sunt in fauore
filiorum non censentur sublati iure canonico.
ibid. nu. 10. pag. 481.

Peculium filijsam in quo pater habet usufru-
ctum non publicatur ob delictum filij, non so-
lum respectu usufructus, sed neque etiam
quo ad proprietatem, ne fiat patri praedi-
cium. R. cap. quomodo pactum, verb. nullum
ad bona, nu. 17. pag. 334.

Pecunia publica universitatis potest expendi
quando non suppetunt redditus clericorum,
& Ecclesia indiget reedificatione. c. 10. nu.
6. pag. 408.

Pendens a nariuitatis posthumum tollit iuramentum
& impedit hereditatis aditionem per here-
dem scriptum sciendum. R. l. sui, num. 58. pa-
gina 246.

Peculium, vel damnum rei dotalis ad quae per-
tinet. c. 22. nu. 1. & 4. pag. 606.

Petens aliquem exhibere rem a se possessam
debet probare possessionem filius, si eam reo
negetur. c. 35. nu. 10. pag. 619.

Petitor, & monito requiritur necessarium ante-
quam executio fiat, quando promittitur ali-
quid solvendum cum ipse creditor perierit
c. 30. nu. 9. quod procedit, etiam si in obligati-
one sit apposta dies, & poenali tamen ius-
ter partes fuit actum, ut reus adhuc certifi-
cari debeat per actorem, ibidem. num. 10. & l.
11. pag. 677.

Peticio implicita, & generalis sufficit ad hoc
ut creditor teneatur prestare fideiussione.
R. l. nemo potest, num. 41. pag. 114.

Plura beneficia simplicia, vel Ecclesiam paro-
chiale, & capellaniam simul, an possit quis
habere. c. 10. nu. 3. & 4. pag. 104.

Pluralis locutio verificatur in singulari, quando
non potest verificari in plurali. c. 4. num. 4.
pag. 478.

Pluralitas testamentorum, neque factorum nu-
quam praesumitur. R. l. nemo potest, nu. 31.
pag. 69.

Pluralitas resolvitur in plures singularitates,
quando non resultat absens, praeteritum quod
est relata ad plures, & in personis cuiuslibet
sortis distinctum, & consummatum for-
titer effectum. c. 10. nu. 8. pag. 464.

Pluralitas resolvitur in singularitates. c. 4. nu. 6.
sed hoc non fit ex proprietate verborum, ibi-
dem. nu. 7. pag. 476.

Pluralitas non resolvitur in singularitates quod-
noties veniret contra mentem disponentis.
ibid. nu. 8. pag. 477.

Pluralitas non resolvitur in plures singularitates,
quando verba in plurali numero prola-
ta tendunt ad unum effectum communem.
ibid. nu. 9. pag. 478.

Pluralitas resolvitur in singularitates in indi-
viduis. ibid. nu. 10. pag. 478.

Pluralitas pro lata a testatore debet servari in
vna persona, vbi in alijs verificari non potest.
ibid. nu. 11. pag. 478.

Pluralitas non resolvitur in plures singularitates
res in individuis. ibidem, numero 12. pagina.
eadem.

Pluralitas quando requiritur pro forma non re-
solvitur in singularitates. ibidem, nu. 15. pa-
gina. 478.

Pluralitas non resolvitur in singularitates in
praedictum Ecclesiae, ibidem, numero 17. pa-
gina ead.

Pluralitas non resolvitur in singularitates quan-
do est relata ad plures, & in personis cuiuslibet
sortis sum effectum distinctum, & co-
summatum. ibid. nu. 19. pag. 478.

Pluralitas tunc resolvitur in singularitates, quod
do si

INDEX.

- do si non resolveretur resultaret absurditas, vel inaequitas contrarius iuri communi, ibid. nu. 2. pag. ead.
- Pluralitas runc resoluitur in singularitates quādo subest eadem ratio vnius, & multorum, ibid. nu. 1. pag. ead.
- Plures rei debendi in solidum obligati videtur interesse si de iure, vt si vnus eorum soluerit totum possit exigere ab omnibus ceteris ab vnoquoque pro quomodo, & vtilitate quam fecit, a. 2. nu. 9. pag. 156.
- Pluribus obligatis in solidum ex causa locatiua, solutus totidem non habet regressum cōtra ceteros correos, ibidem, num. 10. pagina. eadem.
- Plurium correorum vna videtur obligatio, licet in eodem sint plures a. 4. numer. 11. pagina. 389.
- Plus creditur paucis testibus deponentibus de verisimili, quā cum eorum non vtriusque deponentibus a. 6. nu. 4. pag. 194.
- Populus idem hoc tempore reputari debet qui ab hinc cētum annis fuit, imo & qui ab hinc mille annis, etiam si ex illis nemo nunc vivat. R. l. nemo potest. num. 395. pag. 99. & in antithesacramentum. ib. pag. 242.
- Portio ad hoc, vt accrescat portioni debet vacante omnino & ipso iure. R. l. nemo potest. nu. 465. pag. 118.
- Portio vacans, & accrescere possidet ab herede eodem iure, & modo quo principalis portio. R. l. vnic. num. 32. C. quando non pertinet. pag. 209.
- Portio accrescens, an accrescat heredi vendenti, vel ipsi etiam pro hereditate, ibid. num. 56. pag. 224.
- Portio vacans accrescit emptori hereditatis, si mandantur ei actiones, & non heredi qui vti didit, ibid. nu. 70. pag. 229.
- Possessio, an conuincatur in filios suos, sicut dominium absq; noua apprehensione. R. §. l. i. nu. 66. pag. 137.
- Possessio non transfertur absque naturali apprehensione in casibus in quibus dominium transferretur sine traditione, ibid. num. 68. & glossae quaedam in hoc loquentes soluantur, & concordantur, nu. 69. pag. 151.
- Possessio vera non datur in verbis incorporatilibus, sed facta quasi possessione, ibid. nu. 71. pagina. 152.
- Possessio defuncti transfertur in eius heredem absque actu apprehensionis, si de fundus possidebat per colonum, & colonus defuncto domino continet possessionem nomine heredis, ibid. nu. 77. pag. 154.
- Possessione aequaliter probata inter duos, ille

- qui habet titulum habet potius iura c. 6. nu. 2. pag. 489.
- Possessionis causa prius est discutienda, quam proprietatis. c. 4. nu. 1. pag. 201.
- Possessoria remedia sunt periculosa in confectio, si adest defectus proprietatis. c. 6. nu. 1. pag. 492.
- Possessor minime est spoliandus iuris ordine non seruato, quoties beneficiū vacat de iure, non tamen de facto. c. 10. numero. 14. pagina. 507.
- Possessor non remouetur à sua possessione licet viciosa sine causa cognitione, ex quo titulo possidet licet iniustus. c. 10. numero. 15. pagina. ead.
- Possessor singularis rei super qua census est impositus, cogi potest recognitionem facere. c. 49. nu. 11. pag. 716.
- Posthumus antequam nascatur non est in patria potestate, & nihilominus habet suum. R. §. l. i. nu. 3. pag. 135.
- Posthumus quomodo habeat suam, duplex ratio, ibid. nu. 13. & 17. pag. 136. & 137.
- Posthumus, quod in favorabilibus habeatur pro nato procedit ex fictione, ibid. num. 24. pag. 136.
- Posthumus dum est in ventre non habet suam, ibid. nu. 28. pag. 137.
- Posthumus natus habet suam etiam eo casu quo si vivo patre nasceretur suus foret, ibid. nu. 19. pag. ead.
- Posthumus in dubio intelligitur ille qui proprie posthumus est, hoc est ille qui posthumatione patris nascitur, ibidem, nu. 20. pag. eadem.
- Practica praeslandi fiduciam legem Tolenti in executionibus. R. l. nemo potest. nu. 437. pag. 110.
- Practica legum Regni inductionem prescriptionem debitorum, ibid. nu. 44. pag. 113.
- Præcedens clausula est maioris potentiae ad declarationem sequentium, quam est conuersio. c. 30. nu. 4. pag. 636.
- Præcedentium hanc est vna virtus, vt declarent sequentia. c. 30. nu. 5. pag. ead.
- Præceptum de soluendo intra certum terminū, præcedere debet ante executionem quoties in ipsa obligatione, vel satisfactione terminus certus ad soluendum non est appositus. c. 29. nu. 3. pag. 644.
- Præferri non debet minus à restatore dilectus magis dilectus quia non debet esse maioris conditionis minus dilectus magis dilecto. c. 18. nu. 42. pag. 186.
- Præferri inter aequaliter promotos in vno loco qui merito vix, nobilitate, aut scientia alios

alios antecessit. c. 1. nu. 16. pag. 467.
 Præiudicium, an versetur alteri parti quando
 relaxatio iuramenti petitur. R. auth. sacrame-
 ta. nu. 113. pag. 174.
 Prælegata non veniunt in restitutione fidei-
 comissi, nisi testator omnia bona, vel maiorem
 partem in prælegatis consumat. c. 18. nu. 21.
 22. & 23. vbi de intellectu. L. Titia. ff. ad leg.
 falcid. pag. 182.
 Prælegatarius non potest repudiare hæredita-
 tem conditionalem, & acceptare prælegatū,
 in quo eadē conditio censetur repetita: quod
 falcit in hereditate pura. c. 18. numer. 85. pa-
 gin. 191.
 Præscriptibilia non sunt, nec per nō vsum amie-
 tuntur ea quæ consilii sūt in facultate alicuius.
 c. 1. nu. 20. pag. 604.
 Præscriptio nō currit in obligationibus ad diē,
 vel sub conditione ante eventum conditio-
 nis. vel diē. c. 17. no. 5. pag. 571.
 Præscriptio nulla corrit contra hæreditatem ia-
 centem. ibid. nu. 7. pag. ead.
 Præscriptio non tollit obligationes ipso iure.
 R. d. l. nemo potest. nu. 188. pag. 56.
 Præscriptio debiti cum mala fide, etiam in du-
 da per mille annos non est admittenda. ibid.
 nu. 106. pag. 59.
 Præscriptio, & vscapio est interdicta propter
 bonum publicum principaliter, ne domi-
 nia rerum essent in certo, atque impediendi,
 ibid. nu. 469. pag. 119.
 Præscriptio principaliter respicit favorem pri-
 vatum ipsorum præscribentium secundario
 verō ius publicum, ibidem, numer. 471. pa-
 gin. eadem.
 Præscriptio. 30. & 40. annorum iure fororū nō
 fuit cognita. ibid. nu. 474. pag.
 Præscriptio. 10. & 12. annorum, in qua bona fi-
 dei requiritur, non potest procedere si pa-
 ctum sit, ut non præscribatur, ibidem, num.
 477. pag. 121.
 Præscriptio debiti licita est. etiam iure Cano-
 nico, quando adest bona fides, ibidem, num.
 482. pag. 122.
 Præscriptio statutaria debiti. 10. & 20. annorum
 subrogata est in locum præscriptionis. 30. &
 40. annorum, ibid. nu. 494. pag. 124.
 Præsentandi, vel eligendi ius acquiritur ex
 unico actu, & quæ requiruntur ad hoc. c. 31.
 numer. 1. pagin. 469. & c. 4. numer. 32. pag.
 482.
 Præsentandus est idoneus ad beneficium. c. 2.
 nu. 16. pag. 484.
 Præsentatio facta de non habente qualitatē
 generis parentelæ, & consanguinitatis ex-
 pressam in fundatione est invalida, c. 2. nu.

mero. 4. pagin. 460. nu. 14. ibid. nu. 15.
 Præsentatio redditur subreptitia, & nulla non
 facta mentione, quod præsentatus sit foren-
 sis. c. 2. nu. 25. pag. 467.
 Præsentatus ab eo qui est in quasi possessio-
 ne patronatus præsentatur præsentivo à pro-
 prietario, nisi tempore præsentationis clare
 constiterit de iure domini. c. 4. numer. 34. pa-
 gin. 482.
 Præsentis status beneficii, & non præteritis in
 spiciendus est, quo ad incompatibilitatem,
 & residenciam. a. 8. nu. 10. pag. 402. nu. 14.
 Præsentia eius cui renūciatur ipsius renūciatio-
 nis ioratur. R. cap. quamvis pactum, in prin-
 cip. nu. 25. pag. 583.
 Præstatio fidelis an firmet contractum gestum,
 sicut iuramentum. R. auth. sacramenta, num.
 144. & 145. pag. 155.
 Præsumitur semper pro iudice donec aliquid
 contra ipsum legitime probetur, conf. 37. nu.
 18. pag. 473.
 Præsumptio vna tollitur per aliam, & iudicia
 inquisiti debilitant contraria. c. 33. numer. 17.
 pag. 497.
 Præsumptiones, & iudicia effentur legitimæ,
 & plenæ probationes in his quæ sunt diffi-
 lis probationibus. R. l. nemo potest, numer. 403.
 pag. 101.
 Præteritis proprietatem, vel usufructum si-
 bi relictum, an sicut eius iuraturæ cautioni
 cum hypothecha si cauere propter pauper-
 tatem non potest. R. l. nemo potest, nu. 19.
 pag. 77.
 Pretium, neque aliud quicquam exigetur ex cō-
 tractu simulato. ibid. nu. 174. pag. 41.
 Pretium in vniuersalibus succedit loco rei. R. l.
 vnic. num. 61. C. quādo non per. part. pagin.
 226.
 Pretium in dote succedit loco rei. c. 2. nu. 13.
 pag. 609.
 Pretium ratione dubij eventus reputati iustus,
 debet, quod tempore alienationis reputatur
 iustum, etiam si postea aliud succedit, ibid. n.
 17. pag. 610.
 Prætores quare beneficium absolutionis conce-
 ferint. R. §. sui, nu. 101. pag. 163.
 Prima tonsura requiritur ad minus ad quodlibet
 beneficium obtinendum. c. 2. num. 21. pa-
 gin. 465.
 Primo nominatus effetur magis dilectus. c. 26.
 nu. 9. pag. 624.
 Primogenitū à duobus constitutū, an possit per
 superfluum altero defuncto reuocari: & iure
 Regio quid hodie in hoc dicendū sit. R. cap.
 quamvis, in princip. nu. 46. & 47. pag. 310.
 Prin-

I N D E X.

Princeps potest facere ne adicione quærat
hæreditas. vel ne hæres representet defun-
ctum, & omnes defectus testamenti tollere.
R. l. uemo potest. nu. 68. pag. 41.
Princeps potest legitimare spurium in præjudi-
cium venientium ab intestato. ibid. nu. 69. & 70.
& an id procedat de latæ, vel adita hæredita-
te, & possessione apprehensa, ibid. nu. 70. pa-
g. 41. 31. 33.
Princeps non potest tollere ea quæ sunt iuris
gentium, nisi cum legitima causa, ibid. num.
71. pag. 41.
Princeps si auferat alicui rem suam cum causa
cessante, illa causa debet domino restitui res
sua. ibid. nu. 71. pag. 41.
Princeps quando auferat alicui rem suam debet
intelligi soluto pretio, etiam si causa ab quam
auferitur sit iustissima, ibid. num. 73. & 74.
pag. 41.
Princeps, quod non possit legitimare spurium
in præjudicium venientium ab intestato hæ-
reditate iam quæ sita, nisi ex legitima causa,
& soluto bono cambio, ibid. num. 75.
pag. 41.
Princeps non possit de plenitudine suæ potes-
tatis tollere hominibus facultatem testandi,
ibid. nu. 81. pag. 41.
Prior in tempore, licet posterior in solutione
præferatur in bonis fidei, a. 2. nu. 17. pag. 390.
Prior hæredem non adimplemtem hæredita-
te non est potius secus, & hæreditas iam sol-
set pure acquiritur, ibid. nu. 1. pag. 379.
Priori quem lucro, quam acquiritur per eum
qui lucrum dedit non est potius ibid. num. 3.
pag. 379.
Priori quædam imponere potest, pag. 379. vel pro-
do, conditione, & ad id quod lucrum dat. ibi-
dem. nu. 4. pag. 379.
Privilegiæ ex causa scientiæ, & proprio motu
non sunt in præjudicium ter-
tiarum, a. 2. nu. 18. pag. 379.
Privilegiu Papæ non oportet fieri mentionem
dispositionis iuris communis. c. 1. numero. 13.
pag. 386.
Privilegiato, quod acquiritur ab eo a tempore scien-
tiæ. a. 3. nu. 4. & seq. pag. 380.
Privilegium de non soluendis decimis quan-
tum in dubio debeat strictè interpretari: se-
cus tamen est quando aliud constet de tempo-
re privilegiu, nam is semper seruandus est. c.
3. nu. 15. pag. 385.
Privilegium de non soluendis decimis intelli-
gitur, & restringitur de bonis præsentibus rem-
pore privilegiu: secus de futuris, & quomodo
hac intelligatur. ibid. num. 17. & sequen-
tibus. pag. 386.

Privilegium amittitur per non solum decemij et
41. nu. 4. pag. 380.
Privilegium seu recriptum Papæ legitimandi
spurios, & incestuosos diffinitum, an exten-
datur ad illum qui simul spurios, & incestuo-
sos sit. a. 3. num. 5. & 10. pag. 360. & 363.
Privilegium alicui concessum non queritur ei
ignoranti, sed a tempore certificationis, ibid.
nu. 10. pag. 361.
Privilegium ignorantem prodest, sed non efficaci-
ter, antequam sciat quin possit reuocari, ibid.
nu. 15. pag. 361.
Privilegium dotis anterioritatis non transit in
cessionarium, & ei præferatur secunda dotis
cessa, etiam si præiudicium privilegium ex-
presse cedatur in instrumentum. a. 1. nu. 1. &
2. pag. 409.
Privilegium dotis anterioritatis non transit in
hæredem extraneum, & ei præferatur secun-
da dotis, nisi pro prima dote adit hypotheca
expressa. ibid. nu. 3. & 4. pag. 410.
Probatio de auditu, non probat, nec facit fidem,
nisi in factis antiquis, & quod dicatur factu
antiquum. c. 1. nu. 5. pag. 425.
Probatio facta sine citatione partis est nulla. c.
1. nu. 45. pag. 458.
Probatio per testes aduersus interdictum adi-
b. p. kenzæ non admittitur quando in continen-
ti non docetur de domino. c. 3. numero. 3. pa-
g. 470.
Probatio facta contra principalem delinquentem
non nocet opem præstanti, nec sententia. c.
35. nu. 3. pag. 65.
Probationes, & alia acta causæ inter alios facta
nocent, & prosunt quibus casibus sententia
lata inter alios nocet, & prodest, & c. contra.
c. 1. nu. 4. pag. 124.
Probationes in causa criminali debent esse luce
meridiana clarescentes. ibid. nu. 10. quod pro-
cedit etiam in criminibus enormibus. ibid. num. 11. &
debent esse liquida, & perspicua. c. 36. num.
33. pag. 657.
Probatore delicto præsumitur dolus, nisi in nota-
to accusato de facto, ubi non constat de ani-
mo nocendi, seu delinquendi. c. 37. nu. 8. & 11.
pag. 671. & 671.
Procurator seu executor testamentarius tene-
tur domino rationem reddere. a. 1. numero. 31.
pag. 151.
Produceas testem in iudicio, videtur illius per-
sonam approbare. R. l. uemo potest, num. 19.
pag. 41.
Produceas testes in iudicio, an ex sola produ-
ctione ipsorum non secuta examinatione vi-
deatur eos approbare. ibid. num. 130. pag.
eadem.

Produ-

INDEX

- Prodicens testis in iudicio, qui iurati sunt non potest altera parte iniurata, eis renunciare, vt non examinetur. *ibidem*, numer. 131. pagina. eadem.
- Prodicens testes in summario iudicio tantum, an possit opponere in personis eorum in pleuario iudicio. *ibidem*, numero. 132. pagina. eadem.
- Prodicens testes in iudicio non videtur eorum dicta approbare, quin possit in eos obicere, *ibid.*, nu. 133. pag. 44.
- Prodici potest in testem vir religiosus, vel alius probatissimę opinionis, etiam si sit probationi renunciatur. *ibidem*, numer. 133. pagina. ead.
- Prohibitio testatoris de non alienando impedit domini translationem, *ibidem*, numer. 14. pag. 22.
- Prohibitio contrahentis de non alienando, non impedit domini translationem, *ibid.*, nu. 16. vbi. num. 17. ponitur in hoc ratio differentię inter contractus, & vltimas voluntates, pag. eadem.
- Prohibitio contrahentis de non alienando in iura hypotheca speciali eius rei quę prohibetur alienari, impedit domini translationem, *ibid.*, nu. 18. pag. 22. & 23.
- Prohibitio est necessaria in actibus negativis ad prescribendum, quia in eis non incipit prescriptio, nisi a tempore prohibitionis, & patientię. c. 21. nu. 21. pag. 60.
- Prohibitus alienare portionem suam censetur, etiam prohibitus alienare portionem accrescentem. R. l. vnic. C. quando non pet. part. vlt. 33. pag. 223.
- Prohibitus alienare pro necessitate quę inest ex parte prohibentis, vel eius favore alienare potest. a. 7. nu. 8. pag. 358.
- Prohibitus alienare, potest alienare ex causa necessitatis. a. 7. nu. 7. pag. ead.
- Prohibitus loqui non censetur prohibitus scribere, pręterquam excommunicato, vel inimico, vel proditori reipublicę contraiplam, vel ad homicidium committendum. c. 36. nu. 21. part. 22. pag. 665.
- Promissio doris facta in pecunia numeranda, licet postea bona tradantur pro solutione ipsius, non ob hoc partes videntur a consensu non discedere. c. 17. nu. 32. pag. 575.
- Protestari, aut curare aliquid non tenetur quis eo casu quo factis diligentibus nihil profecerit. c. 17. nu. 15. pag. 572.
- Promissio legis quę est fundata in iure speciali, tollitur per promissionem hominis, facta si promissio legis sit fundata in iure communi. R. f. sui, nu. 60. pag. 147.

- Per promissionem hominis quando cessatur recessum a promissione legis. c. 12. numer. 12. pagina. 327.
- Puberes in iure dicuntur masculi post. 14. annu completum, scilicet veru post duodecimū. R. auth. sacramenta, nu. 1. & rationes differentię assignantur. pag. 335.
- Pubes habens curatorem æquiparatur impubes. *ibid.*, nu. 12. pag. 339.
- Pupillus sine tutoris sui autoritate contrahens, an obligetur civiliter, & naturaliter. R. l. nemo potest, numer. 146. & 148. pagina. 47.
- Pupillus sine tutoris autoritate, an obligetur naturaliter ex mutuo, & difficultas quędam agitur in proposito, *ibidem*, numer. 150. & 151. pag. 48.
- Pupillus non potest repudiare fundum sibi legatum sine tutoris autoritate. a. 3. numer. 14. pag. 362.
- Purgatio mortis non habet locum facta declaratione domini volentis accipere rem per eum missam. c. 12. nu. 20. & hoc casu lege partia rum est ficta intra decem dies post mortem commissam, & quomodo hoc intelligatur. *ibid.*, nu. 21. pag. 379.
- Purgatio mortis, vide mortis purgatio. *ibid.*, nu. 20. pag. 379.
- Q**ualitas adiuncta verbo debet regulari, secundum tempus verbi. c. 1. nu. 14. pag. 418. & a. 9. nu. 1. pag. 403.
- Qualitas requisita ad admittendum, vel excludendum aliquem in beneficio, vel dignitate debet adesse tempore promotionis, vel exclusionis, nec sufficit, quod ex post facto interveniat. c. 1. nu. 15. pag. 428.
- Qualitas sacerdotij requisita debet intervenire tempore presentationis, siue actus, siue promotionis, nec sufficit aptitudo. c. 2. nu. 19. pagina. 424.
- Qualitas masculinitatis in prima substitutione apposita, censetur in sequenti repetita ex natura huiusmodi verborum (*quod dicitur*). c. 18. nu. 53. pag. 187.
- Qualitas non potest probari, vbi non probatur substantia. c. 3. nu. 2. pag. 664.
- Qualitas requisita in beneficio, vel officio debet adesse tempore acquisitionis. c. 44. nu. 35. pag. 698.
- Qualitas quam factu est post actum intervenire, non videtur respicere substantiam actus. R. l. nemo potest. nu. 133. pag. 65.
- Qualitas quę inest in lege declarata, & reuera inesse debet in declarante, & referente. R. auth.

INDEX.

- authentic. sac. amenta, numero. 66. pagina. 159.
- Qualitatem vnam habent ex duobus requisitis per testatorem in patrono, non admittitur ad ius patronatus. c. 26. numer. 4. pagina. 623.
- Quarta pars bonorum arrogatoris debetur arrogatori, & an idem in adoptato ab suo. vel extraneo dicendum sit: & quorum bonorum intelligatur, & quomodo arrogatus succedat cum alijs filijs naturalibus. R. §. sui, num. 157. pag. 177.
- Quasi castrensia lucra dicuntur quæ acquirunt filij famil. in suo officio aduocationis, & non acquiruntur patribus ipsorum sed sua propria sunt. & de eis libere disponere possunt in vita. R. authentic. amenta, num. 54. pagina. 155.
- Quasi contractus potest in testamento celebrari. R. l. nemo potest. au. 160. pag. 50.
- Quali possessio patris, seu antecessoris presentandi quæ sortita fuit effectum transit in filium, vel successorem abique eo, quod successores exercent actum per quem inducatur quasi possessio. c. 3. num. 1. pag. 470.
- Quilibet causa etiam iniusta excusat à dolo. c. 37. nu. 1. & c. 13. pag. 672. & c. 673.
- Quilibet credulitas etiam falsa excusat à dolo, & bona fides potest causari, etiam ex iniustis, & temerarijs causis. ibidem, num. 14. pagina. 673.
- Quilibet causa, etiam minus iniusta, vel minus legitima excusat à dolo. ibidem, numero. 15. pag. 681.
- Quilibet causa etiam iniusta, & bestialis excusat à dolo, ibidem, numero. 16. pagina. 682. & c.
- Quilibet causa licet iniusta excusat, etiam à malicia, ibidem, nu. 17. pag. 681.
- Quærela inofficiosa testamenti est remedium subsidiarium, & non competens, nisi quando aliud deest. R. l. pater filium, numer. 1. pagina. 191.
- Quærela inofficiosa testamenti non competit, nisi quando datur exhereditio, vel præteritio, quæ pro exheredatione habetur, ibidem, nu. 12. pag. 196.
- Quærela inofficiosa, etiam datur hodie ei qui habitus est pro exhereditato sine causæ inscriptione in casu peregrino hic positio, ibidem, num. 36. pag. 205.
- Quærela inofficiosa testamenti minime competit, nisi deum adita hereditate, & inde incipit currere quinquennium quo ducat. R. l. vnic. C. quando non pet. part. numer. 12. pagina. 121.

- Quilibet præsumitur vivere etiam annos quoties probatur illum de cuius vita agitur fuisse natum intra centum annos nondum elapsedos. c. 4. nu. 18. pag. 181.
- Quilibet præsumitur esse sanæ mentis, & talis qualem solet natura producere, nisi contrarium probetur. c. 14. nu. 3. pag. 144.
- Qui semel est hæres licet vendiderit hereditatem, amplius definire esse hæres non potest. R. l. vnic. oo. 63. pag. 126.
- Qui tenetur restituere portionem suam tenetur, etiam restituere portionem accrescentem, ibidem, nu. 17. pag. 124.
- Qui vult vnum quid in dispositione sua censere velle omne illud sine quo listud vnum esse non potest. c. 8. nu. 80. pag. 150.
- Quintum bonorum defuncti si non sufficiat ad omnia legata persolueda, quæ prius deduci debeant. R. l. nemo potest, numer. 94. pagina. 36.
- Quotiescunque ratio legis est amplior, vel generalior dicto suo, ad amplitudinem rationis extenditur ipsa dispositio. a. 1. numer. 5. pagina. 354.

R

- Ratio non est par, lucra non capere, & quæ sita perdere. R. cap. quædam pacta, in principio. nu. 23. pag. 302.
- Ratio quare sit prohibitum obtinere simul duo, vel plura beneficia curata. a. 8. numer. 2. pagina. 400.
- Ratio expressa in lege quando est generalis, & decisio particularis, tunc ratio generalis pro lege habetur, & decisio loco exempli est. c. 13. num. 3. pag. 331.
- Recedendum non est aliter à voluntate testatoris quam cum manifestum sit aliud eum sensisse. c. 4. nu. 1. pag. 476.
- Receptans delinquentem ad hoc, ut punjatur debet probari aduersus ipsum receptatio, & vera scientia, quod esset delinquens, & huius ignorantia excusat à potestate. c. 36. num. 16. & c. 17. pag. 666.
- Receptare delinquentes eosque dolo occultare iudici, ut delicta remaneant impunita est prohibitum, & quid, requiratur ad hoc de iure Regio, ut puniatur receptatio. c. 36. nu. 13. & c. 23. pag. 663. & c. 666.
- Recognoscere censuram debet, etiam singularis rei, super qua est impositus possessor. c. 49. nu. 12. pag. 716.
- Recurfus à laudo arbitratoris ad arbitrium boni viri potest haberi intra triginta annos. R. l. nemo potest, numer. 444. pagina. 112. & c.

Aaa tam

I N D E X.

- ram quo indice peti debeat. c. 31. num. 24. pag. 102.
- Reductus ad corpus à quo auferatur ponitur in detriori statio: & quomodo hoc intelligatur. c. 11. d. 3. pag. 509.
- Refectio domus, vel atrijs & edificij adeo est sa-
crabilis, ut consumptum in ea præteritui ei
qui prius habebat ad illam rem & edifi-
catam. a. 72. & 9. & quod sit causa pio. nu. 11. pa-
gin. 348.
- Referens simpliciter aliquid, non reprobandus,
nec approbans videtur approbare. R. l. nemo
poteit. nu. 270. pag. 71.
- Rei debendi, vel credendi quando dicantur so-
cij, & quando non. a. 1. nu. 1. pag. 114.
- Re improbia quilibet est moderator, & arbi-
trarius. c. 44. nu. 1. pag. 697.
- Relatum debet, intelligi respectu substantiæ
actus, & omnium ipsius qualitarum. c. 18. nu.
57. pag. 577.
- Relaxatio iuramenti, an sit necessario petenda
quando reuocatum est citro iuramenti ex-
ceptioni simulationis. R. l. nemo poteit. num.
184. pag. 97.
- Relaxatio, siue absolutio iuramenti ad effectum,
vel excipiendi, non operatur rescissionem
contractus, sed ipse firmus remanet. R. auth.
de sacramentis, num. 20. quod dicitur in modis. U-
niversitatis ibidem, numer. 1. & 11. pagina. 141.
& 142.
- Relaxatio, vel absolutio iuramenti, an sit neces-
sario petenda quando est enormissima læsio,
ne incurretur periculum, ibidem, num. 93. &
3. seq. pag. 248.
- Relictum pro dote mulieri pauperi, est lega-
tum pium & ad idem sit h. relinquitur con-
iunctæ mulieri. c. 16. num. 8. pag. 619.
- Relictum sub conditione dupliarum cosequis-
itionum mulier, si religionem ingrediatur, ibidem,
num. 13. pag. 626.
- Relictum pro virginibus maritandis, & si in
certis personis, non censetur illa quæ mo-
do nascentiam ingreditur, ibidem, num. 14. pag.
626.
- Religiosi exempti à solutione decimarum non
tenerent eas solvere de novercentis assen-
sibus. c. 5. nu. 1. pag. 83.
- Religiosus Societatis Iesu Paulus III. Pokri-
flex max. concessit ut solvere decimas. d. c.
5. nu. 2. idem eis concessit Pius V. ibid. num.
10. quibus locis refertur etiam privilegium,
pag. 484.
- Remedia possessoria sunt periculosa in coh-
suetudine ad effectus proprietatis. c. 6. nu.
1. pag. 451.
- Remedium subsidium, & extraordinarium
licet cum ordinario non concurrat, id tamen
sufficit, quando per extraordinarium plenius
consulitur. R. l. pater filium, numer. 11. pa-
gin. 195.
- Remedium legis diffamari. c. 51. pag. 715.
- Remissio iniurie facta cum iuramento à minore
sine licentia, & auctoritate sui creatoris bene
valebit. R. auth. sacramenta, num. 135. & seq.
pag. 183.
- Remissio confessionis inventarij, tam tutoris,
quam usufructuarij, an per testatorem possit
hervire verbo testator.
- Remissiones, pædones vulgo dictæ in causis
criminalibus non debent, nec posse esse con-
ditiones; & quomodo hoc intelligatur. R.
authentic. sacramenta, numero. 137. pagina.
184.
- Remitti non possunt ea quæ statuuntur pro
pter evitandam falsitatem, vel periculum. R.
l. nemo poteit. nu. 117. pag. 17.
- Renuncians hæreditati cum iuramento, & sic se
ipsum excludens non poterit postea si præ-
tereat, vel exheredetur rumpere testa-
mentum. R. l. pater filium, numero. 23. pa-
gin. 199.
- Renuncians suam legitimam in suo rem pa-
tris, vel alterius potest ei in legitimam ap-
ponere gravamina, & fidei commissum, & vi
facultate concessa parentibus, per l. 27. Tu-
ri. R. cap. quamvis pactum, in princ. num. 3.
pag. 100.
- Renuncians hæreditatem parentis non prohi-
betur succedere fratri, etiam si frater ipse suc-
cesserit patri, & eius bona habeat, ibid. num.
7. pag. 297.
- Renuncians hæreditatem parentis non prohi-
betur succedere fratri qui fuit hæres ejusdem
parentis, licet decederit ante aditum hæ-
reditatis, ibidem, num. 8. & ceteris, ut renun-
tatio verumque comprehendat, num. 10. pa-
gin. 298.
- Renuncians si decedat viuo patre, vel matre,
cuius hæreditatem transivit cum iuramento,
cuius filij, vel nepotes poterunt, & de-
bent, & successorem autem, & pro au-
rum admissi non obstante prædicta tenen-
tione, reperit capit. quamvis pactum, ver-
bo nec redundet. numero. 2. & numero. 3.
an id procedat si filia reperiisset dotem, &
cum ea vocaret se contentam. pag. 341.
- Renunciari an possit iuri statuto. R. l. nemo
poteit, num. 338. pag. 87.
- Renunciari, an possit iuri prohibito, ibidem,
num. 307. pag. 80.

- Renunciari non potest legibus requirentibus infirmationem donationis, ibidem, num. 319.
 & an cum iuramento possit renunciari, pag. 340. cum quatuor sequentibus, pagina. 87.
 & 88.
 Renunciari an possit exceptioni non numerata doli, ibidem, num. 382, pag. 96.
 Renunciari an possit cum iuramento exceptioni simulationis, ibidem, numero. 383, pag. 96.
 Renunciari potest ei, quod respicit suorem primatum principaliter, incidenter verò publicum, ibidem, numer. 377, pagina. 45. & num. 473, pag. 91.
 Renunciari non potest vtilitati publicæ secundariæ, quando separari non potest ab utilitate privata principali, ibidem, num. 473, pagina. 91.
 Renunciari an possit statuto inducenti prescriptionem debiti, ibidem, numero. 492, pagina. 99.
 Renunciari, quod possit hodie iure canonico huiusmodi statuto, ibidem, num. 491. & causa, ut iuri civilis quoque possit renunciari, ibid. num. 496, pag. ead.
 Renunciari an possit cum iuramento, L. 10. Tauri, hodie, L. 2. tit. 1. lib. 5. novæ capil. R. auth. sacramenta, num. 44, pag. 151.
 Renunciatio facta per dominum post renocationem procuratorem, valet, & tenet, 9. num. 3, pag. 498.
 Renunciatio specialis, etiam non iurata tollit reus indigni, L. 2. C. de resciss. vend. idem operatur iuramentum maioris, 5. annorum, non tamen speciale, sed etiam generale de non vendendo aduersus contractum venditionis, L. 1. num. 31, pag. 613.
 Renunciatio minorum, beneficiorum hoc est simplicium, fieri potest coram Episcopo, L. 42. num. 3, pag. 487.
 Renunciatio in suorem aliorum non, nisi coram Papa fieri potest, ibidem, numer. 67, pagina. ead.
 Renunciatio hereditatis sortis cum iuramento facta in suorem fratrum, vel sororum, an valet, Resp. quamvis pactum, in principi. num. 3, pag. 196.
 Renunciatio sororis hereditatis, propter suorum, & vniuersi presentis, & recipientis, an omnibus aliis fratribus acquiritur, vel illi tantum cui renunciatum est, & causa, ut illi tantum acquiritur, ibidem, num. 70, & 9, pag. 197, & 198.
 Renunciatio hereditatis, vel legitimæ ab eo qui habet ascendentes, vel descendentes, an eorum præiudicat, ibidem, 14. pag. 300.
 Renunciatio cum iuramento, de qua in d. cap. quamvis pactum, intelligitur habere locum si renunciandi delata fuerit hæreditas, aliis secus, ibid. num. 61, pag. 318.
 Renunciatio iurantis religionem, qualiter, & quo tempore fieri debeat, ibid. verb. dum nupri tradebatur, num. 1, pag. 374.
 Renunciatio, de qua in dict. cap. quamvis pactum, an procedat, si nulla dote recepta fiat, ibidem, verb. ut dote contenta, numer. 1, pagina. 325.
 Renunciatio de qua in illo textu, etiam hæreditatis materiam fieri potest, ibid. verb. nullum ad bona, num. 1, pag. 326.
 Renunciatio hæreditatis materiam, an noceat patri habenti in sua potestate renunciantem quo ad vniuersum sibi debitum in bonis renunciantis, & quo ad alia, ibidem, num. 1, & sequent. & num. 14, & sequent. pag. 327. & 330.
 Renunciatio filij cum iuramento hereditatis materiam, an valeat, & noceat patri, quando mater exheredum hæredum fecit, ibidem, num. 10, & quid si mater decedat intestata, ibid. num. 21, pag. 319.
 Renunciatio hereditatis materiam facta simpli-plex in dubio, confertur facta favore fratrum, vel sororum, ibidem, numer. 12, pagina. 330.
 Renunciatio hereditatis materiam, decedente matre intestata, & sine alijs descendentes legitimis, excepto renunciantem non impedit quin hæreditas ipsius deferatur ipsi renunciantis, ibid. num. 13, pag. ead.
 Renunciatio filij hereditatis materiam noceat patri sine dubio, quando ipse pater consensit, prædictæ renunciatio, ibidem, numero. 22, pag. 335.
 Renunciatio hereditatis non firmatur cum iuramento dolo præstito, ibid. verb. si tamen iuramento, & c. num. 1, pag. 335.
 Renunciatio in casu dicti cap. quamvis, non inipedit renunciantem, quin capiat, quod sibi relictum est in testamento ab eo cuius hereditas renunciatur, ibidem, numero 1. etiam si sola renunciatio non sufficiens sit testamentum, ibid. verbo omnino servari debet, numero. 12, & etiam si renunciatio fiat favore fratrum consentiente patre, ibidem, num. 3, pag. 339.
 Renunciatio de qua ibi facta alijs filijs existentibus, & decedentibus postea in viis parentum, non impedit quin renunciatus admittatur ab intestato, & contra testamentum eius, cuius hereditati renunciavit, ibid. vniuersum omnino servari, num. 14, pag. 339.
 Aaa 3 Renun-

INDEX.

Renunciatio de qua ibi valet, etiam si alius uoceat secundario, ibidem, vers. nec recedunt, num. 1. pag. 340.

Renunciatio de qua ibi decedente renunciante post mortem eius cuius hereditari renunciatio nocet filiis renunciantis, ibid. num. 4. praterquam si non adsumt alij descendentes, sed col laterales, ibid. num. 7. pag. 341.

Renunciatio de qua ibi facta ab eo qui superui xit ei cuius hereditari renunciavit, non inuolidatur natiuitate filiorum renunciantis, ibid. num. 6. pag. 342.

Renunciatio mariti dotis caute, & non numerate, vel transcurfus temporis opponendae ipsius exceptionis praeiudicium non tantum ipsi filio marito, sed etiam eius creditoribus, a. 1. num. 1. pag. 413.

Renunciatio beneficii facta absque Episcopi licentia, beneficium non valet, etiam quo ad renunciantem, donec admittatur per superiorem, c. 42. num. 1. pag. 687.

Renunciatio facta beneficii cum clausula, in fauorem, &c. coram legato, vel Episcopo, an possit admitti reiecta conditione, ibid. num. 8. pag. 688.

Renunciatio legitimae per filium in patrem simpliciter facta non data facultate, ut possit de ea dispoñere in quemcumque velit filiorum omnes filij habebunt aequale ius in illa legitima renunciata excepto in tertio, & quinto filio, ibi legitime, de quibus pater potest libere dispoñere, sicut de bonis suis, R. cap. quous in pactum, in princ. num. 12. pag. 197.

Renunciatio hereditatis aeternae facta cum iuramento in fauorem patris tantum, vel patris, & fauorem hereditum, an hereditas praedicta post mortem patris pertineat ad filios duorum, vel trium matrimoniorum, vel ad eos tantum qui fuerant ex eodem matrimonio ex quo fuerit renunciatio, remissive, ibidem, num. 61. pag. 319.

Renunciatio facta non quidem contemplatione filiorum, sed ut in cuius fauorem; renunciatum possit libere dispoñere, non a demit tunc renunciatio ad hereditatem patris de nece de qua etiam sunt alij descendentes, ibidem, vers. ut dominum seruari debet, num. 4. pag. 337.

Reprobatio consuetudinis à contrario legis seu filio collecta non est extendenda ad reprobationem futurae consuetudinis, vel statuti, R. J. memo. p. 6. est, num. 74. pag. 730.

Res quae habet iam suum effectum consummatus, hoc perueniat ad transiitum quo incipere non potest, non viciatur, R. §. al. numer. 130. pag. 70.

Rescindi non potest, quod nullum est, R. authentic. sacramenta, num. 11. pag. 339.

Rescripta, seu privilegia ex certa scientia, ac motu proprio concessa, nihil operantur in praeiudicium tertij, c. 1. numero. 18. pagina. 511.

Rescriptum, & privilegium Papae legitimandi spurios, & incestuosos disiunctum, an extrahatur ad illud qui simul spurios, & incestuosos sit, a. 3. numero. 5. & 10. pagina. 360. & 361.

Res Ecclesiae quae sunt prohibita alienari, possunt alienari ex causa urgentis debiti, a. 3. num. 6. pag. 367.

Res Ecclesiae quae sunt prohibita alienari, possunt alienari pro redemptione captiuorum, ibid. num. 12. pag. 399.

Res empta ex pecunia dotali cum consensu uxoris efficitur dotalis, c. 13. numer. 14. pag. 609.

Res feudalis quae prohibetur alienari, potest alienari ad utilitatem domini, a. 7. numer. 15. pag. 399.

Res immobiles minorum quae prohibentur alienari, bene possunt alienari ex causa necessaria, vel utriusque minori, ibidem, numer. 1. pagina. 377.

Res immobilis praescribitur spacio decem annorum inter praesentes, & viginti inter absentes cum titulo & bona fide, c. 13. numer. 1. pagina. 628.

Res patrimonialis, quae semel à patrimonio exijt, non potest extrahi à consanguineis in posterum, c. 31. num. 17. pag. 603.

Res prohibita alienari, bene potest alienari in refectionem vitalem, & necessariam ipsius rei, a. 7. num. 4. pag. 197.

Res prohibita alienari tacite, vel expresse, etiam eo casu quo prohibitio impedit dominij translationem, possunt alienari ex causa pia, pro vestit dotis, & similibus, ibid. num. 10. pag. 198.

Res prohibita alienari si semel alienetur, & exeat à familia remanet alienabilis, c. 1. num. 16. pag. 601.

Res publica, & minorae comparantur, R. authentic. sacramenta, num. 140. pag. 384.

Resignare non potest quis beneficium ecclesiasticum, quando non habet aliud, unde vivere possit, c. 1. num. 1. pag. 687.

Responsio in iure debet intelligi iuxta interrogationem, R. authentic. sacramenta, numer. 81. pag. 663.

Restitutio in integrum non suspendit executionem si est praesumptio malitiae contra potentem restitutionem, quod causa differat executionem.

INDEX

excommunicationis eam petat. c. 3. numero. 4. pagina. 648.

Restitutus à Principe statim, etiam antequam ad noticiam eius perveniat, gaudet beneficio illo restitutionis. a. j. numer. 1. & sequent. pagin. 357.

Restitutus ad gratiam revocatus, intelligitur restitutus sine alicuius præiudicio: unde alteri ante restitutionem impetranti præferri non debet. r. n. 1. pag. 409.

Restitutus recuperat bona quæ non sunt in alio translata, ibid. nu. 2. pag. ead.

Retentio quæ competit uxori constante matrimonio in bonis mariti ipso vergente ad inopiam pro sua dote non potest fieri de omnibus bonis ipsius, sed debet de iudiciis eligere unum prædictum sortem de melioribus vique ibid. quævis in eam estimationem suæ dotis. c. 19. nu. 1. pag. 195.

Retentio quæ competit uxori bonorum mariti, ipso defuncto pro dote procedit, antequam hæres inter possessione bonorum: aliis non possit hæredibus non confectis occupare prædicta bona, ibid. nu. 2. pag. ead.

Retentio mortuo marito, competit uxori in domo quam simul inhabitavit, & in bonis ibi sitis, ibid. nu. 1. pag. 196.

Renovato consensu pacto. siue renunciatione per patrem prædicto, pactum etiam iuratum non valet. R. cap. quævis, in princ. num. 3. pag. 296.

Renovato consensu per patrem prædicto renunciatione iurata factæ per filium in suorum fratrum, an eiusmodi filia sit exclusa à successione patris renovantis consensum, ibidem nu. 5. pag. ead.

Res qui negavit delictum, quod postea probatur aduersus eam, bene admittitur ad probationem fuisse factum ad sui defensionem, & si id probaverit, absolvitur, vel saltem extrahitur à re aliqua poena plectitur. R. auct. sacramenta, nu. 68. pag. 259.

Rex non tenetur edere instrumenta alicui ad supradictam intentionem suam cum ex calumnia, c. 4. pag. 703.

Rex in dubio non videtur casare, nec differtur obligationes iuratas. R. nemo potest, ibid. in fine. pag. 51.

Rex quædam non possit tollere officia publica obsequia iusta causa, ibidem num. 177. pag. 140.

Sacerdos qui tantum habet ordinem, non videtur iurisdictionem, minime potest virtute bullæ Cruciatæ de consensu etiam patris

absolvere excommunicatos ad reincedendum, siue in illius adit clausula, si la per eum facere, siue alia, satisfecit la per eum. 1. & seq. & nu. 9. pag. 403. & 401.

Sacerdoti qualitas requisita debet intervenire tempore præsentationis, siue actus, siue promotionis, nec sufficit apertudo. c. 3. numer. 19. pag. 465.

Sacerdotium posterius non præiudicat priori, cui aliquod ius erat quæritum ex suo sacerdotio, etiam si secundum haberet maiorem qualitatem, ibid. nu. 2. præterquam si primus non habeat qualitates requisitas, ibidem nu. 3. pag. 465.

Sacramenta: potestatem super contractibus rerum suarum non retractandis, custodiri debent. R. auct. sacramenta, numer. 8. pag. 378.

Salus conditus consensus nequis capiatur obdebita non excedit ad debita iurata, & hoc specificatur in Archiepiscopatu Toleti. R. nemo potest, nu. 16. pag. 71.

Sanx mentis in dubio quilibet præsumitur, nisi si contrarium probetur. c. 14. numer. 2. pagin. 544.

Schedula tunc demum habet pararam executionem quando recognita est ab eodem qui eam subscripsit, vel subscribere mandavit, non vero ab eo qui neque subscripsit, neque subscribere mandavit. c. 3. nu. 3. pag. 614.

Scholari mutuant, vel vendens causa voluntatem patris, vel curatoris an ab eo id repetere possit. R. auct. sacramenta, num. 71. pagin. 260.

Scientia sola sufficit pro validitate privilegij, vel donationis. a. j. nu. 1. pag. 361, non vero quo ad ipsius irrevocabilitatem, quia ad id acceptatio quoque requiritur. R. cap. quævis pactum, in princ. nu. 59. pag. 118.

Scriptura non sufficit ad obligandum, sed ad alium effectum, in qua refertur alia dispositio, id est, in qua continetur obligatio non est sufficiens ad petendum debitum, sed procedit debet altera dispositio. c. 13. num. 8. pagin. 615.

Secundus creditor habens scripturam publicam præferatur primo habenti priuata, præterquam si scriptura priuata habeat subscriptionem debitoris, & aliorum trium testium. a. 4. nu. 2. pag. 546.

Sententia vnius doctoris pro sustinendo testamento, an sit tenenda contra communem. R. l. vnic. C. quando non pet. part. num. 11. pagin. 215.

Senior in dubio in beneficijs conferendis præferri debet. c. 3. nu. 30. pag. 488.

Aaa; Sen-

Scante statuto, quod à sententia lata vigore instrumenti confessio nati non possit appellari intelligitur quo ad ipsos litigantes, non vero quo ad tertium volentem appellare pro suo interesse. & l. Regia declaratur. R. l. nemo, nu. 390. pag. 387.

Scante statuto, quod filia dotata non succedat ab intestato si ipsa præterita sit in testamento, vel exheredata, non poterit illud rompere. R. §. l. i. nu. 142. pag. 173. & in l. præteritum, nu. 22. pag. 199.

Statuta vel intra inducentia præscriptionem cum mala fide non valent. R. l. nemo potest, num. 481. pag. 122.

Statuta sunt stricti iuris, & non sunt extendenda in præiudicium filiorum, sed in eo interpretanda ut quam minimum lædantur commune. R. cap. quamvis, verb. à filiis. num. 14. pag. 323.

Statuta quæ solum commodum afferant figantur à tempore concessionis. 2. 2. num. 1. r. pagina. 363.

Statuta disponentia de non admittendis in collegium doctores, hiis sunt cives originarii, vel alias qualitates habentes, sunt benignæ & non rigide interpretanda, ex quo multus interesse versatur. c. 7. nu. 9. pag. 414.

Statuto statuitur, quod pro testamento sufficiunt quinque testes non ex hoc sufficientes tres testes codicillis. R. l. nemo potest, num. 175. pagina. 773.

Statuto si caveatur, quod appellari vel petens restitutionem debeat cavere cum fideiussione de restituendis expensis & quod aliter processus factus non valeat, intelligitur si fideiussio petatur à parte alius secus, ibid. num. 434. & præcedenti. pag. 408.

Statutum verum inducere possit, ut prius testetur cum minori testium numero, quam lege communis requisitus sit. R. l. nemo potest, num. 166. pag. 76.

Statutum disponent, quod debitum præstabitur decennio, an valeat, & leges Regiæ declarant. ibid. nu. 480. pag. 122.

Statutum emanans, per viam præcepti favore personarum cui sit præceptum censetur potius habere vim consilij quam præcepti & hoc causa transgressio præcepti non obligat ad penam. R. auth. sacramenta, nu. 36. pag. 149.

Statutum si excludat feminas propter masculos, an feminas propter masculum repellatur. c. 13. nu. 15. pag. 318.

Statutum si excludat filios propter agnatos primi gradus, computando gradus de iure canonico, non excluditur filia propter agnatos primi gradus ipsi defuncto, ut hic, ibid. 17. pag. 136.

Statutum, siue præceptum exclusivum feminarum propter masculos est correctivum iuris, & accusativum naturæ, & sic est strictissime intelligendum, ibid. nu. 18. pag. ead.

Statutum, vel concessio fori si excludat à successione feminas extraneas masculis, eis deficientibus, succedit forma primogenita si deest masculus ex eo qui postremo succedit alijs, ibid. nu. 19. pag. 137.

Statutum si excludat matrem, existente pario non habet locum in patre magno, ibid. nu. 27. pag. 139.

Stipulatio alteri per alterum facta non valet, poena tamen adici potest. R. l. nemo, numer. 151. pag. 79.

Stipulatio alteri facta valet eo casu, quo stipulantis interesse cepit promissionem servari, ibid. num. 154. pag. ead.

Stipulatio alteri per alterum facta valet iure canonico, & Regio. ibid. num. 155. & pag. 79. & auth. sacramenta, nu. 33. & 35. pag. 147.

Stipulationi alteri per alterum factæ lex non resistit, nec etiã assuit. R. l. nemo potest, nu. 153. pag. 49.

Substantialia alicuius actus ea dicuntur esse quæ in continenti actui adesse debent. R. dist. 1. nemo potest, nu. 33. pag. 65.

Substitutio pupillaris non expirat per constitutionem in dignitate. R. §. sui, numer. 30. pagina.

Substitutio vulgaris præfertur iuri accrescendi. R. l. vnic. nu. 42. & procedit etiam in tacita substitutione, ibid. nu. 43. & de iure Regio, ibid. nu. 44. & an id procedat quoties qui per ius accrescendi venit, est persona valde dilecta testatoris, vel coheredis, de cuius portione agitur, ibid. nu. 45. pag. 210. & 211.

Substitutio etiam intuitus impedit ius accrescendi, ibid. nu. 46. pag. ead.

Substitutio vulgaris non præfertur iuri accrescendi, quando id voluit testator expresse, vel tacite, ibid. nu. 48. pag. 212.

Substitutio non transferatur ad hæredes ius vero accrescendi sit, ibid. nu. 49. pag. ead.

Substitutio pupillaris tacita excludit matrem quando substitutus est frater pupilli, vel alias consanguineus, vel quando substituta est pia causa ad exonerandam conscientiam testatoris, R. cap. quamvis, vers. nullum ad bona, nu. 7. & 8. pag. 129.

Substitutio vulgaris expressis excludit consanguineum, etiam filium testatoris. R. l. vnic. quando non petent. part. nu. 47. pag. 122.

Successiones maxime ex testamento uni referri esse de iure civilis prima opinio. R. l. nemo, nu. 61. pag. 30.

Successor maioratus, an in iudicio postulare possit in vita possessoris ipsi, ut declaratur post mortem possessoris maioratum ad se pertinere. c. 13. nu. 1. pag. 53.

Successorio edito est locus in bonorum possessione contra tabulas. R. pater filium, nu. 40. pag. 106.

Successorio edito est locus in iure agendi ad supplementum, ibid. nu. 42. pag. ead.

Successorium editum, an habeat locum in iure discendi nullam, ibid. nu. 43. pag. ead.

Successorium editum, an habeat locum in querela inofficiosa. R. pater filium, num. 14. & seq. pag. 100.

Successorium editum quando locum habeat, ibid. nu. 15. pag. ead.

Suitas licet non possit produci sine patria potestate, producta tamen cum patria potestate bene valet, & tenet, deficiente etiam patria potestate. R. §. sui. nu. 1. pag. 138.

Suitas quo iure sit inventa, ibidem, numer. 40. pag. 141.

Suitas semiplena est potens ad confirmandam substitutionem pupillarem, & quando hoc procedat, ibid. nu. 41. & 43. pag. 143.

Suitas plena, quæ sit, ibid. nu. 44. pag. ead.

Suitas plenissima quæ sit, ibid. nu. 45. pag. ead.

Suitas, an tollatur per dationem substituti vulgaris, ibidem, numero 49. & 51. pagina. 143.

Suitas non tollitur per dationem substituti vulgaris respectu legitimæ, & vide alias plures limitationes, remissiones, ibidem, num. 54. pagina. 145.

Suitas, quod tollatur per dationem substituti vulgaris, quo ad omnes effectus suitatis, & sic quo ad transmissionem, ibid. nu. 55. pag. ead.

Suitas, an tollatur per dationem coheredis extranei, ibid. nu. 59. & quo ad ea quæ sunt extra testamentum non tollitur, pag. 146.

Suitatem triplicem esse, semiplenam, plenam, & plenissimam, & quæ sit semiplena, ibid. nu. 41. pag. 143.

Suitas habet filius succedens tanquam agnatus, vel cognatus, ibid. nu. 86. pag. 157.

Suitatis ius, ita iuhzret usibus, ut ab eis separari non possit. R. J. nemo potest, nu. 191. pagina. 57.

Suitatis nomine licitum esse nobis vii. R. §. sui, nu. 1. pag. 135.

Suitatis Angeli de Perus communis diffinitio, ibid. nu. 1. pag. ead.

Suitatis diffinitionis unumquodque verbum declaratur, ibid. nu. 4. pag. ead.

Suitatis aliz plures diffinitiones, remissiones, ibidem, nu. 39. pag. 141.

Sui, & necessarij hæredes qui dicantur, ibidem, nu. 47. pag. 143.

Sui hæredes sunt etiam ignorantes, & quæ si minori dicantur in vita patris, ibidem, numer. 65. pag. 149.

Sui an vscupere pro hærede, ibidem, numer. 78. & sequentibus, præcipue num. 81. pag. 154. & 155.

Sui in iure triplex caput habent ad succedendum, unde liberi, unde agnati, unde cognati, ibid. nu. 80. pag. 155.

Summus Pontifex potest concedere aliquibus personis preuilegium de decimis non soluendi. c. 5. nu. 2. pag. 485.

Superior aliquem instituens iure deuoluto ob negligentiam patroni debet idoneum instituere, secundum voluntatem testatoris eam seruando, non verò dispensando. c. 1. nu. 31. pag. 453. & c. 2. nu. 15. pag. 464.

Suos filius, an possit repudiare hereditatem patris recentia sibi legitima. R. §. sui, numer. 36. pag. 161.

Suus hæres gabellæ soluere non tenetur ex hereditate patris sibi delata, stante lege, vel statu, quod de qualibet hereditate quæ alicui obuenerit soluitur gabellæ, ibid. num. 87. pagina. 157.

Suus si nolit succedere ex primo capite unde liberi, sed ex secundo, vel tertio, tanquam agnatus, vel cognatus, an possit vscupere pro hærede. R. §. sui, numer. 79. 80. 86. pagina. 155. & 157.

T

TAbellio non incurrit penam legum Regiarum prohibentium, apponi iuramentum in scripturis coram se celebratis ex sola receptione iuramenti, sed ex signo à se facto super illo iuramento. R. arch. sacramenta, num. 161. pag. 191.

Tabellio priuatus si conficiat instrumenta tanquam tabellio, non punitur poena mortis, quia habuit primordium veritatis. c. 38. nu. 19. pag. 672.

Tacens non videtur consentire, quando etiam si contradiceret, actum non possit impedire. c. 17. nu. 8. pag. 171.

Tacita conditio, ita impedit ortum obligationis, sicut expressa. R. J. nemo potest, nu. 504. pag. 114.

Tacita conditio quæ inest executioni tantum non impedit ortum, & naturam obligationis, ibid. nu. 505. pag. ead.

Taciturnitas in re valde præiudiciali tacenti, non nocet ipsi. c. 36. numero. 45. pagina. 669.

Tantævis & obligatio in termino referent, quam

I N D E X.

quanta est in eo ad quem sit relatio. C. 18. num. 58. pag. 587.

Tempus non computatur inter modos tollendæ obligationis. R. L. nemo potest. num. 190. pag. 57.

Tempus non est modus tollendæ, nec inducendæ obligationis. ibid. num. 189. pag. 56.

Tempus nō est causa, ex qua oriri, vel tolli obligatio possit, sed est comes, quia res humanæ tempore non efficiuntur, sed temporis concomitantia. ibid. num. 194. pag. 58.

Tempus non ponitur inter causas, sed inter media extremorum. ibid. num. 195. pag. 58. eadem.

Tempus non est causa effectiva, sed occasionalis. ibid. num. 196. pag. 58.

Tempus nō ponitur inter causas, sed inter mentes. ibid. num. 197. pag. 58.

Tempus est de substantia præscriptionis, R. L. nemo potest. num. 201. pag. 59.

Tempus nō tollit obligationem, aut inducit. sed probat esse inductam, vel sublata, ibid. num. 198. pag. 58.

Tempus tantum si allegetur ad præscriptionem debiti, & nō allegetur solutio debiti, condemnandus est debitor, allegans tempus tantum, ut soluat. R. L. nemo, num. 201. pag. 59.

Tempus possessionis antecessoris, prodest successoribus. C. 48. num. 4. pag. 62.

Terminus inoffertur est attendendus. C. 12. num. 2. pag. 16.

Terminus villus non datur habenti duo beneficia contra iuris prohibitionem adoptandam vel eligendum. C. 10. num. 5. pag. 505.

Terra illa dicitur inculta, & non rupta, quam memoria hominum non extat fuisse ruptam. C. 11. num. 12. pag. 603.

Termini semper præsupponuntur habiles, & eo modo quo testator poterat disponere. C. 18. num. 3. pag. 580.

Tertius possessor prædij, supra quo est constituta census, potest consentire absque nulla exclusionem. C. 49. num. 10. pag. 716.

Tertius possessor præscribit ius pignoris aduersus creditorem, cum titulo, & bona fide decem annis inter præsentem, & viginti inter absentes. C. 47. num. 1. pag. 706.

Tertius possessor aduersus creditorem præscribit viam executionis, & ordinariam. C. 47. num. 5. pag. 706.

Tertius possessor vnius ex pluribus fundis censui suppositis, an in solidum conveniri possit. C. 49. num. 3. & 4. pag. 713. & 714.

Tertius nō prohibetur pro suo interesse appellare, quando causam committitur appellatione remota. R. L. nemo, num. 189. pag. 57.

Tertius oppositor comparens pro suo interesse aduersus executionem audiendus est ordinarius, & contra eum non proceditur executivè; ibid. num. 191. pag. 58.

Tertius possessor rei, qui bonam fidem habet, bene præscribit, licet à principio fuerit pactum cum primo possessore, quod præscribat. ibid. num. 478. pag. 121.

Testamenta, ut fortiantur effectum publice interest, ibid. num. 304. pag. 79.

Testamentarius de iure non potest habere fidem de pretio, A. L. num. 14. nisi testator velit contrarium, ibid. num. 15. pag. 345.

Testamentarius unus ex pluribus in solidum constitutus, potest ipse solus, qui acceptavit omnia sibi commissa facere, ibidem, num. 21. pag. 349.

Testamento minus solemniter an oriatur naturalis obligatio, R. L. nemo potest. num. 78. & 80. & 87. pag. 33. 34. & 116.

Testamentorum pluralitas, neque factorum, nunquam in iure præsumitur, ibid. num. 81. pag. 34.

Testamentum in scriptis publicari debet. ibid. num. 171. pag. 72.

Testamentum, in quo iuris solennia deficiunt, pro non facto habetur, ibid. num. 77. pag. 33.

Testamentum in casu filio præterito, si de in iustis, rumpitur tantum conualescit æquitate iurij prætorij, ibid. num. 39. pag. 45.

Testamentum, quod à principio fuit nullum, ex eo quod testes in eo desiderantur tractu temporis non conualescit. ibid. num. 35. pag. 66.

Testamentum, in quo filius in potestate est præteritus, quare sit ipso iure nullum, R. L. num. 81. pag. 34.

Testamentum ingredientis religionem, ante ingressum factum, an valeat hodie stante decreto sacri Concilij Tridentini, R. cap. quædam, verum nupti, num. 4. pag. 324.

Testator non potest tollere formam traditam à iure in testamentis condendis. R. L. nemo potest, num. 1. pag. 18.

Testator licet excusaverit tutores à se datos à ratione malæ administrationis reddenda nihilominus teneatur ea reddere ratione doli. ibid. num. 5. pag. 20.

Testator potest disponere ne datione extranei coheredis, vel substituti vulgaris tollatur ius. ibid. num. 12. pag. 20.

Testator potest disponere, quod legatum conditionale efficiatur ex necessitate conditionis adiectione, & quibus verbis testatoris animus & voluntas ad id percipi possint, ibid. num. 13. & 14. & 15. pag. 20. & 21.

Testator potest facere, ut quod transmissibile non est ad hæredes transmittatur, R. L. nemo, num. 16. pag. 21.

INDEX.

Testator potest facere, vt mulier secundo nubens non incidat in poenas. l. C. de secund. nupt. ibid. num. 17. pag. ead.

Testator potest inbere, quod conditio non habeatur pro impleta, etiam si non steterit per implere debentem, & sic potest derogare. l. iure ciuili. de cond. & demonst. ibid. num. 21. pag. 22.

Testator potest dispoñere, vt dominium rei legare solum apprehensa possessione transeat ad legatum, & non ante. R. d. l. Nemo, num. 23. pag. e. d.

Testator potest facere, ne regula Catoniana in suo testamento locū habeat, ibid. num. 59. pag. 29.

Testator potest dispoñere ne aditū pretaris in suo testamento locū habeat. ibid. num. 34. pag. 34.

Testator non potest dispoñere, quod consuetudo legitima non habeat locum in suo testamento. ibid. num. 35. pag. ead.

Testator non potest in suo testamento aliquid precipere, quod humanitati, vel ciuilibus moribus obuiet, & sic, quod reliquæ ipsius in mare proiciantur. R. d. l. nemo. num. 87. pag. ead.

Testator qui Principis privilegio testatur, non potest facere quin leges in suo testamento locum habeant, ibid. num. 18. pag. ead.

Testator non potest facere, vt statuentibus legibus alimenta prestanti pro ratione facultatum prestantur filiis suis, ultra suas facultates, ibid. num. 89. pag. ead.

Testator non potest facere quin leges, quæ dispoñunt impensam funeris fieri debere attendat ratione facultatum testatoris, in suo testamento locum habeant, ibid. num. 90. pag. ead.

Testator an possit in suo testamento prohibere ius accrescendi, & sic derogare. l. ius nostrum. ff. de reg. iur. ibid. numer. 98. & alijs seq. pag. 37. & 38.

Testator non potest eam vsurā testamento permittere, quæ legibus contraria sit. hodie nullam potest permittere, ibid. num. 104. pag. 39.

Testator non potest in suo testamento cauere, quod clerici conueniant coram iudice seculari, ibid. num. 105. pag. ead.

Testator non potest facere, ne obligationes durent tanto tempore quantum illis à iure precriptum est, ibid. num. 107. pag. 56.

Testator potest heredi præfixere tempus intra quod adeat hereditatem, & post illud tempus hæres non poterit adire, ibid. num. 111. pag. 63.

Testator potest præfixere tempus intra quod impleatur conditio potestatis, & illi non expleta hæres amplius adire non potest. R. d. l. Nemo, num. 123. pag. ead.

Testator qui solemnitè testatus est, an si velle suam dispositionem iure codicillorum tantū valere sit audiendus, ibid. num. 124. pag. 67.

Testator si in codicillis dicat velle se eum dispoñitionem valere iure cuiuslibet vultus voluntatis, etiam si esset adhibitis ex solennitatibus, quæ pro testamento factis esset, nonquā illa dispositio valebit iure testamenti, ibid. num. 134. pag. 66.

Testator sicut potest per pactum, quætere sub heredi, ita & legatario, ibid. num. 163. pag. 71.

Testator potest instituire heredem quem scripsit in tali scheda, ibid. num. 168. pag. 68.

Testator non potest prohibere cautionem de vitendo, & fruendo salua rerum substantia, arbitrio boni viri, quæ ab usufructuario heredi per prætorem præstanda est, ibid. num. 176. quod non potest facere etiam per viam conditionis, vel poenæ, num. 177. pag. 73. & 74.

Testator si legit usufructum homini inopi, qui satis dare heredi non possit: an legatarius hic sine cautione usufructum habere debeat, ibid. num. 194. pag. 76.

Testator remittere potest constitutionem institutam, ibid. num. 301. pag. 79.

Testator potest prohibere falcidiam detractam, & cuius fauore sit induta falcidia, ibid. num. 302. pag. ead.

Testator potest heredem gratum restituere liberare, ibid. num. 304. pag. ead.

Testator an possit tacite prohibere detractam falcidiam, modis hic positis, ibid. num. 316. & 318. & 319. pag. 83. & 84.

Testator an possit prohibere Trebellianicam detractam, ibid. num. 321. & 322. pag. 84. & 85.

Testator potest prohibere Trebellianicam etiam in codicillis, ibid. num. 330. pag. 86.

Testator an possit prohibere Trebellianicam liberis primi gradus, ibid. num. 411. pag. 108.

Testator an possit prohibere Trebellianicam filiis legitimatis, ibid. num. 333. pag. 86.

Testator non potest prohibere inlucrationem requisitam à statuto pro validitate testamenti. R. d. l. Nemo, num. 336. pag. ead.

Testator potest facere ne bona sua hereditaria sint tacite hypothecata, pro legatis, ibid. num. 334. pag. ead.

Testator potest dispoñere, quod legatarius ingreditur possessionem rei legatæ propria authoritate, ibid. num. 345. pag. 90.

Testator potest auferre heredi privilegium interdicti, quorum legatorum, quod habet, vt à manu heredis capiat legatarius rem legatam, ibid. num. 346. pag. ead.

Testator si dicat heredi suo ne impediat legatarium in re legata, videtur legatario data facultas ingrediendi rem legatam propria authoritate, ibid. num. 355. pag. 91.

Testator in ludo vxo rem dominam, & usufructuariam bonorum suorum existentibus liber-

I N D E X.

pauperiori debetur: quod si de eo dubitetur
Episcopus declarat interloquendo super pau-
peritate. C. 16. cum 7. pag. 614.

Testator precipiens, vt coniungatur inter se
matrimonium contrahant, intelligendum est
sensisse debere interuenire ad hoc Romani
Pontificis dispensationem. C. 18. n. 6. pag. 579.

Testatore mandante heredi, vt soluat omnia,
quæ scripta sunt in quadam schedola, quam
ipse testator habet scriptam apud eundem
fratrum minorum, hæres obsequio alia solennitate
tenetur ea præstare. R. Loemo potest. nu-
m. 147. pag. 47.

Testatore in testamento dicente alicui præsen-
ti: Dono citharam meam, an sit donatio inter
viuos, vel legatum. ibid. num. 55. pag. 707.

Testatore mandante heredi suo, vt pauperem
aliquem, & deplorat hominem fortunæ ve-
cipiat in fideiussorem pro usufructuario, hæ-
res non tenetur huiusmodi voluntati obtem-
perare. ibid. num. 189. pag. 76.

Testatore dicente Titio: Domum do lego, in qua
illi vim fieri veto ex his verbis videtur con-
cessum, vt domum ingrediatur propria auctori-
tate. ibid. num. 354. pag. 91.

Testatore legante alicui decem corbes frumenti
ex fundo suo, inest tacita conditio, vt si in hoc
anno, vel in illo non nascantur fructus, in al-
terum debeat expectare legatarius, ibidem
num. 306. Quo casu non solum expectatur
fructuum, sed quousque nascantur fructus,
ibid. num. 507. pag. 137.

Testatori liberum est de re heredis, sicut de re
propria disponere. R. d. Jo. cum n. 128. pag. 14.

Testatoris voluntas facit formam, & condicio-
nem. ibid. num. 3. pag. 18.

Testatoris voluntas, vt valeat, non debet esse
conuersa legibus. ibid. num. 6. pag. 19.

Testatoris prohibitio de nō alienando impedit
transactionem. ibid. nu. 14. pag. 20.

Testatoris remissio confessionis, inuentarii in
usufructuario operatur, quod ipse usufruc-
tuarius non teneatur. ibid. secundo secundum
solennitatem. l. in. C. de iure delib. sed sufficit
scire aliquam descriptionem. R. d. Jo. cum
num. 16. pag. 205.

Testatoris affectio cognoscitur ex ordine in-
strumenti, & substantiæ. C. 18. n. 42. p. 586.

Testatoris integritas, quoniam plures sine non facit
fidem. ibid. cum n. 13. pag. 45.

Testes non integri, nō adhibentur ad probandū
delictum, nisi quando verum aliter haberi nō
potest. ibid. num. 16. pag. 556.

Testes duo si inter se sint contrarii, non ob hoc
necesse est dispendere de perimio, datur tamen ius
ad inquisitionem. C. 35. nu. 24. pag. 658.

Testes sufficiunt in iure principali si concordent,
num. 19.

in quibus consistit substantia negotii, licet in
aliqua discordent, hoc etiam si in substantia ne-
gotii in modo contradiant, non vitiantur. ibid.
num. 36. & 37. pag. 659.

Testes idonei sunt ad defensionem, qui ideo acco-
santur, ne pōdantur in testes. ibid. n. 33. p. 658.

Testes inter se varij & contrarij, reducuntur ad
cōcordiam, si fieri possit, vel statim digniori-
bus, & nō sunt torquendi. ibid. nu. 35. pag. 659.

Testes quot aduersus instrumentum requirantur
ad probationem falsi imponendam, & ad reuoca-
tionem. C. 37. nu. 6. & 30. & seq. quæ requiruntur pro
reprobatione instrumenti, pag. 676.

Testes instrumentarii, si directo contradicant in-
strumento, nemo potest de falso propere iudi-
care, nec notarius propter testes, nec testes
propter instrumentum. C. 38. nu. 9. pag. 680.

Testes in iudicio dicente non recordari, & extra
iudicium affirmare se recordari, detrahuntur
eius dicto iudiciali, adeo verificandum ad fe-
rentia ferenda non sicut adhibetur ei extra
fides, quanta adhibetur si contrarij non di-
xissent extra iudicium. ibid. n. 13. & 14. pag. 677.

Testes vicini quare in testamento nuncupatio
iure Regio requiratur, ibid. nu. 6. pag. 678.

Testes in causa criminali debent esse omni ex-
ceptione maiores. C. 39. nu. 1. pag. 679.

Testes affines opposita exceptione tempore iuri
in testimonio. ibid. n. 31. & licet fuerint admissi
in iudicio probant. ibid. nu. 4. pag. 680.

Testes plures preferuntur paucioribus, etiam in
criminalibus, præ maxime in fauor rei. ibid.
nu. 16. pag. 680.

Testes non iuratos recipere non potest ille cui
commissum fuit, vt in aliqua causa procedat
res omnia solennitate iuris civilis. R. d. Jo. cum
num. 11. pag. 681.

Testes qui in articulo periculi declarant in iuramē-
to, non debent præstare solennitatem. ibid. nu.
14. pag. 681.

Testes adhibentes iuramentum pro sumpta eius
substantia non ratiuntur probatores. ibid. nu.
16. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000. & 1001. & 1002. & 1003. & 1004. & 1005. & 1006. & 1007. & 1008. & 1009. & 1010. & 1011. & 1012. & 1013. & 1014. & 1015. & 1016. & 1017. & 1018. & 1019. & 1020. & 1021. & 1022. & 1023. & 1024. & 1025. & 1026. & 1027. & 1028. & 1029. & 1030. & 1031. & 1032. & 1033. & 1034. & 1035. & 1036. & 1037. & 1038. & 1039. & 1040. & 1041. & 1042. & 1043. & 1044. & 1045. & 1046. & 1047. & 1048. & 1049. & 1050. & 1051. & 1052. & 1053. & 1054. & 1055. & 1056. & 1057. & 1058. & 1059. & 1060. & 1061. & 1062. & 1063. & 1064. & 1065. & 1066. & 1067. & 1068. & 1069. & 1070. & 1071. & 1072. & 1073. & 1074. & 1075. & 1076. & 1077. & 1078. & 1079. & 1080. & 1081. & 1082. & 1083. & 1084. & 1085. & 1086. & 1087. & 1088. & 1089. & 1090. & 1091. & 1092. & 1093. & 1094. & 1095. & 1096. & 1097. & 1098. & 1099. & 1100. & 1101. & 1102. & 1103. & 1104. & 1105. & 1106. & 1107. & 1108. & 1109. & 1110. & 1111. & 1112. & 1113. & 1114. & 1115. & 1116. & 1117. & 1118. & 1119. & 1120. & 1121. & 1122. & 1123. & 1124. & 1125. & 1126. & 1127. & 1128. & 1129. & 1130. & 1131. & 1132. & 1133. & 1134. & 1135. & 1136. & 1137. & 1138. & 1139. & 1140. & 1141. & 1142. & 1143. & 1144. & 1145. & 1146. & 1147. & 1148. & 1149. & 1150. & 1151. & 1152. & 1153. & 1154. & 1155. & 1156. & 1157. & 1158. & 1159. & 1160. & 1161. & 1162. & 1163. & 1164. & 1165. & 1166. & 1167. & 1168. & 1169. & 1170. & 1171. & 1172. & 1173. & 1174. & 1175. & 1176. & 1177. & 1178. & 1179. & 1180. & 1181. & 1182. & 1183. & 1184. & 1185. & 1186. & 1187. & 1188. & 1189. & 1190. & 1191. & 1192. & 1193. & 1194. & 1195. & 1196. & 1197. & 1198. & 1199. & 1200. & 1201. & 1202. & 1203. & 1204. & 1205. & 1206. & 1207. & 1208. & 1209. & 1210. & 1211. & 1212. & 1213. & 1214. & 1215. & 1216. & 1217. & 1218. & 1219. & 1220. & 1221. & 1222. & 1223. & 1224. & 1225. & 1226. & 1227. & 1228. & 1229. & 1230. & 1231. & 1232. & 1233. & 1234. & 1235. & 1236. & 1237. & 1238. & 1239. & 1240. & 1241. & 1242. & 1243. & 1244. & 1245. & 1246. & 1247. & 1248. & 1249. & 1250. & 1251. & 1252. & 1253. & 1254. & 1255. & 1256. & 1257. & 1258. & 1259. & 1260. & 1261. & 1262. & 1263. & 1264. & 1265. & 1266. & 1267. & 1268. & 1269. & 1270. & 1271. & 1272. & 1273. & 1274. & 1275. & 1276. & 1277. & 1278. & 1279. & 1280. & 1281. & 1282. & 1283. & 1284. & 1285. & 1286. & 1287. & 1288. & 1289. & 1290. & 1291. & 1292. & 1293. & 1294. & 1295. & 1296. & 1297. & 1298. & 1299. & 1300. & 1301. & 1302. & 1303. & 1304. & 1305. & 1306. & 1307. & 1308. & 1309. & 1310. & 1311. & 1312. & 1313. & 1314. & 1315. & 1316. & 1317. & 1318. & 1319. & 1320. & 1321. & 1322. & 1323. &

INDEX

Testi singulari deponenti de suo proprio facto, ex quo nullum commodum reportat magna fides danda est & non desit qui dicat integram fidei esse dandam. C. 9. nu. 8. pag. 501.
 Testi agenti de sua exoneracione, vel re ex qua laus, vel vituperium ipsi sequi potest non est credendum. C. 14. nu. 8. pag. 545. & C. 14. nu. 11. & 12. pag. 618. & C. 16. nu. 7. & 8. pag. 663.
 Testi de agnatione offensis non est credendum contra offendentem. d. C. 24. nu. 7. pag. 618.
 Testi periuro si aliqua fides danda est eius primum dictum attenditur, non secundum, & hoc maxime procedit si alius testis concordet cum primo dicto. C. 35. nu. 10. & 11. pag. 656.
 Testi asserenti aliquid in iudicio cum iuramento standum est, etiam si extra iudicium spontaneum dixerit, & quomodo hoc intelligatur. C. 36. nu. 10. pag. 663.
 Testi qui in vno salum deponit minime in reliquo danda est fides. C. 39. nu. 7. pag. 680.
 Testibus deponentibus de sana mente magis credendum est, quam contrarium affirmantibus, & quomodo hoc procedat. C. 44. nu. 4. 12. & 13. pag. 544. & 546.
 Testibus deponentibus contra factum fuisse metu gestum magis credendum est, quam de spontanea voluntate. Deponentibus, ibid. nu. 9. pag. 546. & C. 16. nu. 14. pag. 663.
 Testibus iniunctum non est danda fides. C. 24. nu. 4. & sufficit quod sit causa iniunctio licet res sit dicat, se non esse inimicum, ibid. nu. 5. pag. 618. & C. 35. nu. 13. & 14. pag. 657.
 Testibus instrumentariis deponentibus rem aliter se habere se instrumentum confectum sit a tabellione bonae fidei, ab ipsoque agnoscitur eidem nihilominus standum est patitur quam testibus. C. 17. nu. 1. pag. 617.
 Testibus periuris non est danda fides. C. 39. nu. 6. pag. 679.
 Testibus etiam ualde non creditur si modo iurati non sint. R. L. xmo. 9. pag. 42.
 Testibus duobus, vel tribus probantibus affirmantibus plus creditur, quam decem centum, vel mille probantibus negantium. A. 6. nu. 1. pag. 594.
 Testis unus deponent de ipso facto, & alij de confessione extrajudiciali simul inofficiis integram fidem faciunt. C. 9. nu. 9. pag. 501.
 Testis idoneus non est ille cui censetur iniuncta illata in casibus in quibus iniuncta illata non personae, censetur illata alteri. C. 24. nu. 6. pag. 618.
 Testis esse non potest qui fecit aliquid, quomodo habetur. C. 3. nu. 1. pag. 640.
 Testis semel periurus quancumque sit emendatus de crimine in nullo casu etiam in exce-

ta non admittitur. C. 35. nu. 8. pag. 656. & C. 36. nu. 14. pag. 664.
 Testis si vnum dictum dixit extra iudicium cum iuramento, & aliud contrarium in iudicio cum iuramento est periurus, & nullam fidem facit. C. 35. nu. 19. pag. 656.
 Testis primo dicto standum est, non secundo, etiam si secundum sit in tortura, quando primum dictum verisimilius est, & inquit presumptionibus, ibid. nu. 12. pag. 648.
 Testis affirmans cognovisse aliquem de nocte nisi probetur, quod lucebat luna, vel aderat aliud lumen, est suspectus de falso, nec fidem facit. d. C. 35. nu. 15. pag. 657.
 Testis idoneus non est advocatus, vel scribens in iure pro una parte in fauorem illius. C. 24. nu. 8. & ampliatur, nu. 9. & 10. pag. 618.
 Testis dictum antecedentis falsitatem aliquam etiam scienter, dummodo non tangat negotij substantiam, vel circumstantias, vel si sibi contradicat in modico valet, & non dicitur varius. C. 35. nu. 77. pag. 659.
 Testis quando dicit se non vidisse, intelligitur, quod ipse sciat. ibid. nu. 38. pag. 648.
 Testis sibi contrarius, aut varius absque ulla correctione, & iusta causa non facit fidem, imo puniatur de falso. C. 36. nu. 1. 2. & 3. pag. 662.
 Testis sibi contrarius, vel varius, vel falsum dicens in vno, non facit fidem in reliquis, nisi falsitas sit circa aliqua: ceteris, ibid. nu. 4. & 5. pag. 648.
 Testis non potest esse accusatus in eadem causa, ibid. nu. 6. pag. 648.
 Testis non potest esse contra alium incarceratus pro causa criminali, ibid. nu. 15. pag. 664.
 Testis unus solus nullam fidem facit, etiam si deponat de proprio facto. ibid. nu. 16. & 17. pag. 648.
 Testis unus contradicens instrumento quo ad materiam criminalem non operatur plusquam ut detur iudici materia inquirendi, & capiendi: & quomodo tunc coadiuvetur instrumentum. C. 38. nu. 4. pag. 676.
 Testis idoneus dicitur qui nulla exceptione repellitur. C. 39. nu. 1. pag. 679.
 Testis pluribus moribus laborans ex toto repellitur, etiam si veritas aliter haberi non possit, ibid. nu. 3. pag. 680.
 Testis qui vnum dixit in iudicio, & contrarium in alio dictum in commentis non puniatur de falso. C. 40. nu. 4. pag. 681.
 Testis potest corrigere dictum suum in contumacia, id est, antequam partem alloquatur, & publicae sint attestaciones, ibid. nu. 5. & 6. pag. 681.
 Testis potest corrigere dictum suum metu tormentorum ante publicationem, ibid. nu. 7. pag. 681.
 Testis

I N D E X.

- Testis productus etiam si religiosus sit tenetur iurare de veritate dicenda. R. l. nemo, nu. 119. pag. 41.
- Testis iuramentum an de ordine, vel substantia sit. ibid. num. 125. pag. 42.
- Testis iuramentum est inductum in fauorem partium, & eadem possunt ei renunciare, & credere, & stare dicto vnus etiam non iurati. ibid. num. 126. pag. ead.
- Testis notæ fidei, & authoritatis licet variaverit in dicto suo potest illud corrigere. ibid. num. 136. pag.
- Testis fide dignus, & valde probatus quando concurret cum vno teste inhabili, tunc illi duo plenam fidem faciunt. A. l. num. 12. pag. 42.
- Timor, sine metus, vide verb. metus.
- Titul. de coniugendi cum emancip. liber. eius ad quod fuerit inductus, & an hodie sit correctus, & quibus casibus. R. §. sui, nu. 134. & duobus seq. & 138. pag. 172.
- Transactio habet executionem paratâ. R. l. nemo potest, num. 439. pag. 111.
- Transactio minori iuramento ipsius roboratur, etiam super re immobili, sine authoritate curatoris. R. auth. sacramenta, nu. 122. pag. 181.
- Transactio super re, quæ potest alienari sine decreto, valet cum tutoris authoritate, ibid. num. 125. pag. ead.
- Transmissio ex potentia testatæ non impeditur datione coheredis extranei. R. §. sui, num. 62, pag. 149.
- Trebellianica appellatione falcidia comprehenditur. R. l. nemo, nu. 324. pag. 85.
- Tribus apochis solutionis redditus trium annorum præteritorum productis in iudicio, an ex eis cessentur soluti redditus præcedentium annorum. C. 19. nu. 4. & 19. pag. 593. & 597.
- Turpitudine aliunde detecta potest opponere de simulatione ille qui iurauit, contenta in contractu simulato esse vera, & se non contrahentur. R. l. nemo potest, n. 397. pag. 100.
- Turpitudine an hoc casu possit allegari per contrahentes ad coadiuandam suam intentionem. ibid. num. 398. pag. ead.
- Tutor tenetur facere inventarium bonorum pupilli. ibid. num. 404. pag. 101.
- Tutor à matre nominatus debet cum inquisitione dari aliqui legidimus præfertur. C. 51. nu. 19. pag. 734.
- Tutores, vel alij administratores non possunt contrahere cum suis minoribus, nec hi illis donare bona mobilia, nec immobilia. C. 14. num. 14. nec id facere possunt per interpositâ personam, veluti consanguineum tutoris, vel administratoris. ibid. num. 11. & donatio prædicta consanguineo tutoris facta non valet. ibid. num. 16. pag. 577.
- Tutor suspecto an possit nominari coadunor. C. 32. pag. 730.
- Tutori, vel curatori debet administratio interdici, peditur causa suspensionis. C. 52. n. 2. p. ead.
- Valeat argumentum de teste ad iudicem begatue. C. 31. nu. 4. pag. 840.
- Valor rei ad sciendum an lesio interuenierit, nec ne, tantum consideratur tempore contractus, non vero ultioris. C. 2. nu. 30. pag. 612.
- Vbiunque non consentiunt verba legis, vel testatoris, nec ipsius dispositio locum habet. C. 1. num. 1. pag. 425.
- Vbiunque tractatur de damno vitando omne verbum etiam quod inducit liberam voluntatem debet reduci ad arbitrium boni viri. A. l. nu. 22. pag. 344.
- Velleianum cessat muliere bis pro vna eademque persona intercedente. R. auth. sacramenta, nu. 99. pag. 469.
- Vendens portionem suam, non videtur vendere id quod ad se postea peruenit ex pupillari substitutione. R. l. vnica, num. 38. C. quando non pet. part. pag. 225.
- Vendens hæreditatem non censetur vendidisse nisi ea quæ habebat tempore contractus. ibid. num. 62. pag. 226.
- Vendens marito, & vxore simul cum iuramento rem dotalem inestimata, etiam si ambo consenserint recepisse pretium nihilominus mulier postea soluta matrimonio potest petere à marito, vel eius hæreditibus totum pretium, quia ad eum præsumitur peruenisse, vt experientia docet. C. 22. n. 15. pa. 609.
- Vendita duobus aliqua re præfertur in ea ille, cui prius tradita est. R. d. l. nemo, nu. 40. vbi. n. 41. limitatur quando pro prima venditione adest pactum de non alienando cum hypotheca specialis ipsius rei. 26.
- Vendi cum debent bona defuncti, vel minoris ad solvenda debita i quibus incipitum sit, & forma seruanda, & quod creditores sint cū effectu. C. 18. nu. 61. 64. 65. pag. 388.
- Venditio executoris testamentarij quâdo retractari potest, & quando nō. a. t. nu. 3. pag. 345.
- Venditio executoris non bona fide facta an sit retractanda. ibid. quæ. 5. pag. 346.
- Venditio bonorum alienorum domino consensiente bene valet, & contra. C. 17. nu. 37. pag. 576.
- Venientes ab intestato, an teneantur restituere hæreditatē hæredi scriptæ, & solvere legata relicta in minus solenni voluntate, saltem in foro conscientie. R. l. nemo, num. 460. pag. 93.
- Venientes ab intestato, illi tenentur habere rationem defuncti voluntatis, qui sunt in proximioribus gradibus, qui sunt in proximioribus gradibus, qui sunt in proximioribus gradibus. R. l. vnica, nu. 9. pag. 222.

Ver-

INDEX.

Verba legis, vel testatoris, ubi non conveniunt, nec ipsa dispositio locum habet. C. 1. n. 8. p. 415.
 Verba testamenti sunt subtiliter consideranda. C. 1. num. 9. pag. 26.
 Verba generalia sequentia debent intelligi cum eadem qualitate, & puritate precedentium. C. 4. num. 3. pag. 476.
 Verba alijs bonis quibuscunque privilegij Pauli Tertij reingiosus Societatis Iesu concessi, ne solvant decimas. &c. C. 5. num. 3. pag. 484.
 Verba generalia simpliciter habent vim specialia. & concessiones, etiam in casibus ubi nominatio specifica requiritur. ibid. num. 4. pag. ead.
 Verba illa concessionis privilegij a quibusvis decimis, etia Papalibus, generalia, & universalis sunt, &c. ibid. num. 9. pag. 481.
 Verba privilegij, quando generalia sunt, proprie, ut sonant sunt intelligenda, ibid. num. 10. p. ead.
 Verba quando sunt generalia omnis interpretatio restricta dicitur contra proprietatem verborum. ibid. num. 11. pag. ead.
 Verba ubi sunt perspicua debent intelligi secundum propriam significationem, &c. ibi. n. 12. p. ead.
 Verba illa privilegij eximimus, & liberamus, semper inducunt exemptionem ab ordinario, quoniam eius nulla merito fiat. ibid. n. 13. p. ead.
 Verba illa, Prædialibus, & personalibus, & alias res, & bona quæcumque appofita in concessione Pij. V. demonstrant privilegium non tantum esse personalem, sed etiam reale, concessum quibuscunque bonis Societatis Iesu, ibid. num. 14. pag. 485.
 Verba debent intelligi secundum substantiam materiam, & naturam contractus. C. 1. n. 26. p. 516.
 Verba contractus debent in dubio intelligi secundum naturam feudalem, &c. ibid. n. 27. p. 518.
 Verba hæc, *casus dicitur*, vel *casus dicitur*, sunt relatiua præcedenti cum omnibus suis quælibet. ibid. num. 4. pag. 519.
 Verba legis videntur, deficiat & ipsius legis dispositio. C. 1. n. 1. quod procedit etiam si verbum verbum minimè deficiat. ibid. n. 3. p. 604.
 Verba legis respectanda sunt, nec vltra ipsius dispositionem extendenda, ibid. n. 4. pag. ead.
 Verba hæc, circumveniens, & circumveniens, aliquando significant lesionem re ipsa absque dolo. C. 22. num. 9. pag. 611.
 Verba enunciativa inter eadem personas inducunt probationem. C. 3. num. 1. pag. 615.
 Verba narrativa facientia mentionem de mandato non probant mandatum, etiam si notarius referat se ad proprium eius instrumentum, dicens, ut apparet in tali instrumentum a me rogato coactum, nisi illud producat, ibid. num. 10. pag. 616.
 Verba enunciativa per modum causæ adiecta

ab eo qui habet potestatem disponendi, inducunt dispositionem. C. 15. num. 2. pag. 612.
 Verba enunciativa in contradietibus inter easdem personas reguliter probant, ibid. num. 3. & 4. pag. ead.
 Verba enunciativa in contradietibus non inducunt obligationem, ibid. num. 3. pag. ead.
 Verba enunciativa recte probant quando confessio contrahentium est geminata, ibid. n. 4. p. ead.
 Verba enunciativa in ultima voluntate principaliter promittit se emissit, dispositionem inducunt, nisi ab hærede probetur per errorem emissit fuisse, & tunc agitur virtute testamenti, non vero primæ scriptoræ, ibid. n. 6. pag. ead.
 Verba instrumenti receptionis pretij, an reddantur falsa, si testes dicant nullum fuisse pretium numeratum in sui præsentia, C. 37. num. 1. & 3. pag. 671.
 Verba hæc, Nullo modo, &c. videntur adimere inferioribus a Principe facultate contrarium disponendi. R. d. In memo. num. 147. pag. 72.
 Verba quedam, quæ in titulis regis rebellionum apponuntur, declarantur, R. auth. sacramenta, num. 110. pag. 287.
 Verba hæc, facias ad voluntatem tuam, referuntur ad absolutam voluntatem, non verò ad arbitrium boni viri. A. 1. num. 19. pag. 349.
 Verbi huius, voluerit, virtus est, ut possit quis facere voluntatem suam, etiam inique, ibid. num. 18. pag. ead.
 Verbis notarij de his quæ tempore instrumenti geri non potuerunt, non credendum, ibidem, num. 20. pag. ead.
 Verbum, indulgemus, stricte debet interpretari, ibid. num. 26. pag. ead.
 Verbum dubium alicuius dispositionis declarari debet per verbum clarum eiusdem dispositionis. C. 30. num. 2. pag. 636.
 Verbum, potest, iunctum cum negatione, inducit necessitatem, & prius potentiam, R. In memo. num. 141. pag. 47.
 Verbum, potest, iunctum cum negatione, quando ponitur ab eo qui non habet potestatem rei, de qua agitur, prohibendæ, nihil operatur, ibid. num. 1. 6. pag. 49.
 Verbum, Sum, es, sui, denotat veritatem, R. f. sui, num. 35. pag. 136.
 Verbum positum in lege, aliquando improprie, ut in idem verbum proprie, & improprie intelligitur, R. d. pater filium, n. 4. & 5. p. 193.
 Verbum, voluerit, simpliciter, & de per se prolatum, denotat liberam & absolutam voluntatem. A. 1. num. 17. pag. 349.
 Verificatio instrumenti, æqueque mandetur executioni, quomodo debeat fieri. C. 3. num. 11. pag. 473.

Veri-

INDEX.

Verifimilitudo in probationibus attendenda est. A. 6. num. 3. pag. 394.
 Veritas conititij an excuset iniuriam, in casu. l. fin. C. de reuocand. donat. C. 14. num. 21. & quid in alijs delictis, ibid. pag. 620.
 Viles personæ & infamæ nequeunt nominari, eligi, vel aspirare ad officium publicum honoris, quia eo fungi prohibentur. C. 3. num. 6. pag. 641.
 Vincens in querela infoliosi, non eo ipso efficitur hæres taliter, quod abstinere non possit. R. l. p. ut filium, num. 19. pag. 199.
 Vinculari quomodo possit it legitima filij. R. cap. quamuis, in principio, num. 39. pag. 307.
 Virginitas, vel castitas corrupta, relicta nō potest. C. 1. num. 11. pag. 663.
 Virtus executionis debet inesse à princ. C. 30. num. 13. pag. 632.
 Viricus potest esse tutor primogeni. C. 52. num. 22. pag. 734.
 Vocare aliquem cornutum an sit atrox iniuria, attento iure communi, & Regio. C. 24. num. 20. pag. 620.
 Vocare aliquem Bubofo non est iniuria atrox, ibid. num. 23. pag. ead.
 Vocatis ad successionem maioratus descendens masculus, & in eorū defectu foemina, & quilibet eorū habet propriā vocationē, & substitutionem: & primo vocatus debet præfari postea vocatis. C. 19. num. 9. pag. 534.
 Voluntas testatoris facit formam, & conditionem. R. l. nemo, num. 3. pag. 18.
 Voluntas testatoris, vt valeat non debet esse contraria legibus, ibid. num. 6. pag. 19.
 Voluntas testatoris inbensis actionem certo tempore finire, licet ipso iure non teneat ope tamen exceptionis valet, ibid. num. 455. pag. 115.
 Voluntas testatoris prohibens solemnitatem testium requisitorum intervenire licet ipso iure non valeat, & c. ibid. num. 4. pag. ead.
 Voluntas contrahentis prohibentis alienationē, & mens est id facere, vt sibi magis caueatur. A. 7. num. 14. pag. 399.
 Voluntas testatoris mandatum dicitur. C. 1. num. 19. pag. 413.
 Voluntas testatoris quando certa est, seruari debet omnino, ibid. num. 32. pag. 457.
 Voluntas testatoris facit formam & conditionem. C. 4. num. 16. pag. 478 & C. 26. num. 3. pag. 613.
 Voluntas coactura testatoris debet sumi ex aliquibus in testamento expressis, & c. C. 18. num. 38. pag. 285.
 Voluntas testatoris primum locum obtinet, & est seruanda. C. 26. num. 1. pag. 613.

Voluntates defunctorū piæ est exequi, & si ad causas pias non spectent. R. l. nemo potest, num. 308. pag. 310.
 Vna pars testamenti declaratur per aliam. C. 4. num. 4. pag. 476.
 Vnio capellæ fieri non potest etiam cum consensu patrōni per episcopum, nisi causa sufficiens sit. C. 1. num. 20. pag. 431.
 Vniri non debet beneficium alteri lite pendente super eo, ibid. num. 25. pag. 432.
 Vnumquodque verbum etiam minimum non debet esse sine virtute aliquid operandi. A. l. num. 16. pag. 349.
 Vnus ex pluribus testamentarijs in solidum constitutis potest solum qui acceptauit omnia sibi commissa facere, ibid. num. 21. pag. ead.
 Vnus ex pluribus reis debendi ex causa locratina soluens debitum, cautela, vt possit à correis partes suas repetere. A. 3. num. 14. pag. 358.
 Vtucapio, & præscriptio est inducta propter bonum publicum, & c. R. d. l. nemo, num. 369. pag. 119.
 Vt iussu legato homini inopi qui satis dare non possit, quid sciendum, ibid. num. 298. & duobus sequentibus. pag. 78.
 Vt iussuarius licet nō præstiterit cautionē de vtendo, & fruendo salua rerum substantia teneatur ad damnum reuendicatione, ibid. num. 281. pag. 74.
 Vt iussuarius si male vtatur re. in qua habet usufructum potest, & c. ibid. num. 184. pag. 77.
 Vt iussuarius teneatur facere innætarium, ibid. num. 144. pag. 104.
 Vt usufructus ad diem constitui potest, ibid. num. 219. pag. 62.
 Vt usufructus patri non quæritur in bonis, quæ filijs sam. dantur, vel relinquuntur, & c. R. d. c. quamuis vers. nullum ad bona, num. 18. pag. 331.
 Vt iussuaria exceptio an suspendat executionem sententiæ arbitrarie. R. l. nemo potest, num. 442. pag. 111.
 Vt iussuarius contractus licet iuramento confirmetur, & c. R. d. l. nemo, num. 392. pag. 99.
 Vt iussuaria maxima est quod paupertas, & pompa alicui non detegatur, ibid. num. 408. pag. 102.
 Vt iussu quæritur sequitur originem maternam. C. 7. num. 5. pag. 493.
 Vxor per matrimonium efficitur de foro, & origine vari, & definit esse propriæ originis, ibid. num. 8. pag. 494.
 Vxor quod vltro vergente ad inopiam ipso mortuo possit retinere bona mariti pro dote, quomodo procedat. C. 19. num. 1. & 14. pag. 595.

FINIS.

D. IOANNIS GV TIERREZ
 Canonici Doctoralis Ciuitatenf. Repetitio so-
 lennis. L. Nemo potest. ff. de Le-
 gatis primo.

S V M M A R I V M.

ESTATOR
 non potest tol-
 lere formā tra-
 dita à iure in
 testamētis cō-
 dendis.

Testator licet ex
 causauerit tu-
 tores à se datos à ratione mala admini-
 strationis reddēda, nihilominus tutores
 tenentur eam reddere ratione doli.

Voluntas testatoris facit formā & con-
 ditionem.

Lex vadit pederentim post mentē testa-
 toris, sicut venator post leporem.

Facultas & libertas, qua datur defun-
 ctorum vltimae voluntati, magis accē-
 dit iuri naturali, quā successio filiorū.

Voluntas testatoris de valeat, non de-
 bet esse contraria legibus.

Facultas concessa alicui, in dubio de-
 bet intelligi secundum ius commune.

Facultas concessa alicui, si intellecta se-
 cundum ius commune, nihil operatur, in-
 telligi debet contra ius, cui hoc casu cō-
 secut derogatū, quia verba intelligi de-
 bent, ut aliquid operentur.

Sed hoc casu ea solennitas censetur re-
 missa, cuius omisio sit absq; iniuria ter-
 tij, secus qua sit alteri praeiudicialis.

10 Omnis solennitas, seu forma substantia-
 lis, est iuris publici.

11 Ius introducens solennitatem, seu for-
 mam substantialem, est inuentum ad tollē-
 das fraudes.

12 Testator potest disponere, ne datione ex-
 tranxi coheredis, vel substituti vulga-
 ris, tollatur suitas.

13 Testator potest disponere, quod legatum
 cōditionale efficiatur ex necessaria di-
 ctionis adiectione.

14 Testatoris animus & voluntas ad id, per
 qua verba percipi possit, & non aliter.

16 Testator potest facere, ut quod trāsmis-
 sibile nō est, ad heredes transmittatur.

17 Testator potest facere, ut mulier secū-
 do nubens non incidat in penas. l. i. c. de
 secund. nupt.

18 Filij prioris matrimonij possunt penas il-
 las. d. l. i. matri secūdo nubenti remittere.

19 Pœna supradicta secundò nubentium,
 hodie iure canonico sunt sublata.

20 Pœna secundò nubentium, que sunt in fa-
 uorem filiorum, non censentur sublata
 iure Canonico.

21 Iure regio pœna secundò nubentium
 sunt sublata, præter eas que fauorem
 filiorum respiciunt.

22 Testator potest inbere, quod conditio nō
 habeatur pro impleta, etiam si non ste-

A serit

- teris per implere debentem, & sic potest derogare. l. inrecivil. ff. de condi. & demonstrat.
- 23 Testator potest disponere, ut dominium rei legatæ solū apprehensa possessione transeat ad legatarium, & non antea.
- 24 Testatoris prohibitio de non alienando impedit dominij translationem.
- 25 Alienatio facta contra prohibitionem testatoris, est ipso iure nulla, ubi quis admittatur ad rei vindicandum.
- 26 Contrahentis prohibitio de non alienando, non impedit dominij translationem.
- 27 Ratio differentie in hoc constituitur inter contractus, & ultimas voluntates.
- 28 Contrahentis prohibitio de non alienando, iuncta hypotheca speciali eius rei, quæ prohibetur alienari, impedit dominij translationem.
- 29 Hypothecaria, vel personalis actio agi non potest adversus fideiussores, nisi precedente excussione in persona principalis debitoris.
- 30 Hoc fallit, si in instrumento pactum de non alienando cum hypotheca speciali adfit.
- 31 Hypotheca irregularis quæ intervenit in constitutione censui, vel emphyteusis, bene transit contra tertium, etiam non discussio principali.
- 32 Ius executivum pactum est personale, quod non sequitur rem, sed personam, & ideo non datur contra tertium rei possessorem, nec contra non nominatum in instrumento.
- 33 Annua pensio super aliquo fundo inter aliquos primas constituta, tertius illius fundi possessor non potest actione personali pro dicta pensione conveniri, præterquam in tributo, vel cisa principis.
- 34 Creditores satui essent, si peterent executionem instrumenti guarantee contra tertios possessores bonorum hypothecarum inentare.
- 35 Hypothecaria actio, licet contra principalem debitorem nominatum in instrumento guarantee sit executiva, tamen contra tertium rei singularem possessorem est ordinaria.
- 36 Practicatus casus præcedens.
- 37 Hypotheca irregularis quæ intervenit in constitutione censui, vel emphyteusis, etiam est via ordinaria persequenda adversus tertium rei singularem possessorem, non vero executivæ.
- 38 Instrumentum guarantee cum pacto de non alienando cum hypotheca speciali, potest exequi contra tertium rei possessorem in ipsamet.
- 39 Instrumentum guarantee habes pactum de ingrediendo possessionem rei hypothecate propria autoritate, potest exequi in re ipsa hypothecata, etiam à tertio singulari possessore possessa, si huiusmodi possessorem habeat causam à debitore principali, vel simul cum dicto pacto adfit clausula constituti.
- 40 In re duobus videtur præferri illi, cui prius tradita est.
- 41 Hoc limitatur, præterquam si pro prima venditione adfit pactum de non alienando cum hypotheca speciali ipsius rei.
- 42 Empior non tenetur stare colono.
- 43 Hoc limitatur, si pro locatione adfit pactum de non alienando cum hypotheca speciali ipsius rei locatæ.
- 44 Distinguitur in locatione pacto de non alienando, licet adfit hypotheca generalis, vel specialis, emptor non tenetur stare colono, dum tamen ei satisfaciatur suum interesse.
- 45 Empior tenetur stare colono, quando pro securitate locationis adfit iuramentum & hypotheca specialis.
- 46 Lege regia prohibetur iuramentum apponi in contractibus sub certis penis, præcipue annulationis contractus.
- 47 Lex regia supradicta, tantum prohibet iuramentum apponi in contractibus validis de per se absque iuramento, non autem in his contractibus, qui absque ope iuramenti sunt infirmi, ut minorum & mulierum.
- 48 Debitur qui ex conventionem non potest rem hypothecatam alienare, bene potest eam alteri locare, vel pignoraræ, præterquam si aliud conveniat.
- 49 Hoc limitatur in locatione ad longum tempus.
- 50 Dominium, saltem utile, transfertur ex loca-

1. *satudo legitima non habeat locum in suo testamento.*
- 86 *Index qui indicat contra consuetudinem, facit litem suā, sicut qui indicat contra ius.*
- 87 *Testator non potest in suo testamento aliquid precipere, quod humilitati, vel civilibus moribus obviet. Et sic quod reliqua ipsius in mare auertantur.*
- 88 *Testator qui Principi privilegio testatur, non potest facere, quin leges in suo testamento locum habeant.*
- 89 *Testator non potest facere, ut statuentibus legibus alimenta praeferantur pro ratione facultatum praeferantur filiis suis, ultra suas facultates.*
- 90 *Testator non potest facere, quin leges, quae disponunt impensam funeris fieri debere attenta ratione facultatum testatoris, in suo testamento locum habeant.*
- 91 *Ratio assignatur ad l. 13. tit. 6. lib. 5. novae recopil. Regiae.*
- 92 *Dicta l. Regia intelligitur tantum, quando testator reliquit filios, vel alios descendentes, sicut eis non reliquit.*
- 93 *Procedit etiam dicta l. Regia, extantibus ascendentibus, nam de tertio debet deduci impensa funeris, et non aliunde.*
- 94 *Quoniam bonorum defuncti si non sufficiat ad omnia legata persolvenda, quae prius deduci debeant.*
- 95 *Impensa funeris praefertur debitis, etiam si creditores habeant tacitas hypothecas, et quid si expressas.*
- 96 *Impensa funeris praefertur diti.*
- 97 *Impensa funeris praefertur deposito facto penes defunctum, et recepto per eum.*
- 98 *Testator an possit in suo testamento prohibere ius accrescendi, et sic derogare, l. ius nostrum. ff. de regul. iur. 1. opinio.*
- 99 *Secunda opinio, super eodem articulo.*
- 100 *Tertia opinio, super eodem articulo.*
- 101 *Quarta opinio, super eodem articulo.*
- 102 *Quinta opinio super hoc eodem articulo.*
- 103 *Ius accrescendi est introductum à iure, ne testator decedat pro parte testatus, et pro parte intestatus.*
- 104 *Testator non potest tam usuram testamento permittere, quae legibus contra-*
- ria sit: hodie nullam usuram potest permittere.*
- 105 *Testator non potest in suo testamento canere, quod clericus consecratus eorum iudice seculari.*
- 106 *Clericus etiam cum iuramento non potest renuntiare suo foro, neque iurisdictionem iudicis secularis prorogare, neque consuetudo qua hoc induceret, aliquid valeret.*
- 107 *Clericorum exemptio à iurisdictione iudicis secularis, diuini est, iuris non humani, opinio communis et tenenda.*
- 108 *Inferitur ex hoc ratio ad cap. si diligenti. de foro comp.*
- 109 *Clericus fuisse exemptos à iudice seculari, iure canonico tantum, et non diuino, alia opinio.*
- 110 *Papam non posse subicere clericos iurisdictioni secularium, secundum opinionem quorundam.*
- 111 *Forma à lege introducta renuntiare non potest, nec quicquam ex ea mutari: etiam si mutetur in melius, numero. 112. 9.*
- 113 *Forma omnis, seu sollemnitas est iuris publici.*
- 114 *Forma nihil potest addi, nec detrahi, et adimpleri debet ad unguem, nec sufficit per aliquem pollens.*
- 115 *Sollemnitas aliqua ex requisitis in materia de rene inspicendo si omittatur, non corrumpit actum.*
- 116 *Sed id ea ratione ibi fuit, quia ea sollemnitas leniuscula.*
- 117 *Omissio signi Crucis in inventario perquisiti, non vitiat inventarium.*
- 118 *Iuramentum testis de veritate dicenda potest remitti ex consensu partium.*
- 119 *Testis productus etiam si religiosus sit, tenetur iurare de veritate dicenda.*
- 120 *Cardinalibus testimonium ferentibus non iurati non creditur.*
- 121 *Testibus etiam mille non creditur, si modo iurari non sint.*
- 122 *Papam statuere non posse, ut testibus non iuratis credatur.*
- 123 *Testes non iuratos recipere non potest ille, cui commissum fuit, et in aliqua causa procedas omissa sollemnitate iuris civilis.*

- 124 Testes, qui in artis sua peritia declarant, iuramentum debent prestare de credulitate.
- 125 Testis iuramentum, an de ordine, vel de substantia sit?
- 126 Testis iuramentum est inductum in fauorem partis, ideo possunt ei renuntiare, & credere, & stare dicto iuramentum non iurati.
- 127 Partes rogantes aliquem vilem atque infamen, ut ad sit in testem contractui, videtur illis fidei approbare, neque poterunt illi opponere aliquem defectum personae.
- 128 Quod intelligitur in quacumque inhabilitate testium sine sua persona sine suo, ut alterius.
- 129 Procedit etiam in producendo testes in iudicio, nam videtur illorum personas approbare.
- 130 Producentis testes in iudicio, an ex sola productione ipsorum non secuta eorum examinationes, videatur eos approbare.
- 131 Producentis testes in iudicio, qui iurati sunt, non potest altera parte inuita eis renuntiare, & non examinentur.
- 132 Producentis testes in summatario iudicio tantum, an possit opponere in personas eorum in plenatario iudicio?
- 133 Producentis testes in iudicio, non videtur vocari dicta approbare quin possit in ea obviare.
- 134 Iuramentum testis de veritate dicenda sunt qui existunt, non posse partes remittere, & eorum fundamenta, & numeris sequentibus.
- 135 Partes etiam si sit probationibus renuntiatum possunt producere in testem verum religiosum, vel alium probatissimum opinionem.
- 136 Testis nota fidei & auctoritatis licet de iuraverit in dicta sua, potest illud corrigere.
- 137 Renuntiare potest per partes, et, quod principaliter in ipsarum fauorem introduci. Etiam est licet secundario in fauorem publicum.
- 138 Partes possunt facere & convenire, ut ex vnius testimonio litis cuiuspiam determinatio fiat.
- 139 Iuris praeiudicium tantum aequitate conualescit testamentum in casu, l. filio praeterito. ff. de iustis rap. &c.
- 140 Bonorum possessio, & solennis agnitio etiam hodie erit necessaria in casu, d. l. filio praeterito.
- 141 Bonorum possessio ibi, nec in alijs cessabit, ubi alias erat necessaria, non requiritur, quoties testamentum sit coram principe, sed iure civili hereditas adiri potest.
- 142 Filius, an a principio possit consentire, ut ex heredetur?
- 143 Filius, an a principio possit consentire, ut praetetur?
- 144 Filius, an possit consentire nunculum & gravamen in sua legitimam?
- 145 Verbum, potest, iunctum cum negatione inducit necessitatem, & prius potentiam.
- 146 Pupillus sine auctoritate sui tutoris contrahens obligatur naturaliter.
- 147 Differentia, an sit vera Bartoli, inter haec verba legis, non possit, vel non potest.
- 148 Pupillus contrahens sine tutoris sui auctoritate non obligatur civiliter.
- 149 Infans contrahens sine tutoris auctoritate non obligatur naturaliter, nec etiam pupillus si suo tutori promittat.
- 150 Pupillus sine tutoris auctoritate, an obligetur naturaliter, ex mutuo?
- 151 Difficultas quaedam agitur in proposito.
- 152 Stipulatio alteri per alterum facta non valet, parva tamen ad hoc potest.
- 153 Lex non resistit stipulationi alteri per alterum facta, nec etiam existit.
- 154 Stipulatio alteri facta valet, ex casu, quo stipulantis interesse coeperit promissioni servari.
- 155 Stipulatio alteri per alterum facta, valet de iure canonico & regio.
- 156 Verbum, potest, iunctum cum negatione, quando ponitur ab eo, qui non habet potestatem rei, de qua agitur prohibenda, nihil operatur.
- 157 Clausula, non obstante tali lege, &c. non licet cuiquam rei in suis dispositionibus, nisi solis principibus.
- 158 Clausula, non obstante, &c. non potest rei Praefecti vel praetoris, licet plura specialia concedantur ei in iure.
- 159 Legati de latere non possunt causas committere

mittere decidendas præter legibus modum approbatum, & consuetudine municipalitatem.

160 Principis solus hac clausula, non obstantibus vii potest.

161 Clausula, non obstantibus, &c. quando princeps vultur, an sit necessarium expressè derogare legi, quæ deroganda est, an verisatis sit, quod princeps dicat, non obstante aliqua lege?

162 Sed necesse esse Principem dicere cum dicit, non obstante aliqua, scilicet in contrarium facientes.

163 Clausula, non obstantibus, &c. apposta non comprehendit dispositiones iuratas, sed ut illis derogetur, necesse esse earum specialem mentionem fieri.

164 Rex in dubio non videtur cassare, aut differe obligationes iuratas.

165 Salus conductus concessus, ne quis capiat, ab debita, non extenditur ad debita iurata. Et hoc specificatur in Archiepiscopatu Tolet.

166 Clausula, non obstantibus quibuscunque statuto, privilegio, vel consuetudine, contrariis confirmatione Apostolica, vel quacunque alia firmitate roboratis cum decreto, & alijs, non comprehenditur iurata.

167 Clausula, non obstantibus, &c. quando generaliter ponitur in collatione beneficii, quod est de iure patrum laicorum, non quæ derogat ordinationes facta per laicos fundatores in fundacione beneficii per Sedem Apostolicam, vel Episcopum confirmata.

168 Clausula, non obstantibus capitulis, vel pactis quibuscunque, non extenditur ad pacta, vel capitula iurata.

169 Clausula, non obstantibus, &c. non comprehendit dispositiones iuratas siue iuramentum interueniat, & sit appositum in ipso actu iurato statim, siue post separatim.

170 Clausula, non obstantibus per viam legis siue iuris, tollit statuta iurata.

171 Clausula, non obstantibus, &c. in motu proprio apposta, an tollat dispositiones iuratas?

172 Clausula, non obstantibus, &c. tollit in

habilitates impetrantis, quæ surgunt statuto Ecclesie, non autem quæ de iure communi surgunt.

173 Clausula, non obstantibus, &c. non tollit constitutiones Conciliorum, nam de illis derogatur, oportet specialissimam mentionem fieri earum.

174 Clausula, non obstantibus, &c. non tollit privilegia redacta, vel causa in corpore iuris.

175 Clausula, non obstantibus, &c. non tollit privilegia Principis, quæ transierunt in vim contractus pretio mediante, vel obsecratia, vel ad pias causas, quinimo eis sine iusta causa Princeps derogare non potest.

176 Practica supradicti, postea & specificata in officijs rectoris, vel tabellionatus renovatis per Principem.

177 Rex, quod non possit tollere hac officia, absque iusta causa.

178 Clausula generalis, non obstantibus, &c. non derogat regulis cancellarie Apostolicæ.

179 Argumentum de loco ad tempus validum est in iure.

180 Carnem comedere siens licitum est tempore prohibito, ex causa necessitatis, ita etiam & in loco prohibito.

181 Die feriato licitum est apprehendere debitorem propter suspensionem fugam.

182 Etiam tempore in iudiciis.

183 Loco prohibito, & sic in Ecclesia, an sit licitum apprehendere debitorem subactum, & non. 184.

184 Declaratur d. stat. 2. lib. 1. Nova Recopil. Regia. & non. 185.

185 Debitur fugitivus, non potest capi in porticu Ecclesie, & an id hodie locum habeat?

186 Alius ad voluntariam iurisdictionem pertinentes, siens possunt celebrare diebus feriatis, ita etiam & in loco religioso.

187 Testator, non potest facere ne obligationes darentur tanto tempore quantum illis à iure præscriptum est.

188 Præscriptio non tollit obligationes ipso iure.

189 Tempus non est modus tollenda, nec inducenda.

ducende obligationis.

190 Tempus, non computatur inter modos tollende obligationis.

191 Character, non potest imprimi in corpore humanæ ex tempore, nec ad tempus, nec in loco, vel conditionis euentu finire potest, etiam ex voluntate imprimentis ipsum characterem.

192 Sinitatis ius inhaeret officio, et ab eis separari non potest.

193 Obligatio personalis est sicut anima rationalis in eo, quod hoc numero dicitur.

194 Tempus non est causa, ex qua oriui, vel tolli obligatio possit, sed est comes, quia res humana tempore non efficiuntur, sed temporis concomitantia.

195 Tempus non ponitur inter causas, sed inter media extremorum.

196 Tempus non est causa effectus, sed occasionalis.

197 Tempus non ponitur inter causas, sed inter medias.

198 Tempus est de substantia praescriptionis.

198 Tempus non tollit obligationem, aut inducit, sed potest esse inductam, vel sublatam. eodem num 198.

199 Concordia et intellectus. l. cum de in rem verso. ff. de versis. cum. l. si certis annis. C. de pactis.

200 Leges Regum inducunt praescriptionem debiti, quomodo intelligenda?

201 Ad praescriptionem debiti, si quis tantum allegaret tempus, et non fundaret se in solutione condemnandus est, et solvatur.

202 Leges Regum, quae habent salaria famulorum praescribi triennio: eodem modo sunt intelligende.

203 Lex. 9. tit. 13. lib. 4. novae Recopil. reg. eodem modo intelligenda.

204 Debitor non potest inueni tempore casu in praedictum tertii, nisi cum reuera solutio debiti facta est, et iterum nunc petitur, et sic cum bona fide, non vero cum mala.

205 Ius executivum praescribitur certo tempore, quomodo, quae allegatur praescriptio.

206 Praescriptio debiti cum mala fide, etiam inducitur per mille annos, non est admittenda.

207 In materia concernenti peccatum standum est iuri Canonico, etiam in foro civili.

208 Dabitans, an debitum solutum sit, an possit vii praescriptione legali?

209 Divisio bonorum paternorum praesumitur facta, et reddita ratio per diuinam possessionem. 10. ann. inter presentes, et 20. ann. inter absentes.

210 Sed hoc debet intelligi, quando est equalitas possessionis inter ipsos fratres.

211 Sed videntur supradicta correctae hodie iure Regio. Prima opinio.

212 Vera tamen opinio est non corrigi, ubique declaratur ius Regium.

213 Quando est dubium, an divisio facta fuerit, et allegatur Suisse factam, inducitur, et probatur, divisio per diuturnitatem temporis, secus si constet factam non fuisse.

214 Frater licet per longum tempus, decem, vel 20. ann. videat, et consensit aliorum fratrem possidere omnia bona hereditaria, et non contradicatur, nec divisionem petat, non videtur renuntiasse hereditati paternae, nec praescribitur contra eam minori tempore. 30. annorum.

215 Divisio facta aliquarum rerum hereditarium non impedit quin etiam fiat reliquarum, quae non sunt diuise non obstant tempore casu.

216 Dominum ad tempus constitui potest.

217 Vfusfructus ad diem constitui potest.

218 Servitus Vfusfructus non solum est qualis, sed quanta, quod non sunt cetera servitutes.

219 Iurisdictio ad tempus, et ex tempore constitui potest.

220 Iurisdictio, dominio, et Vfusfructus aequiparatur.

221 Testator potest heredi praescribere tempus intra quod adeat hereditatem, et post illud tempus haeres non poterit adire.

222 Facilius praedictari potest iuri quarendo, quam iuri quassito.

- 223 Testator potest praeferre tempus in ira quod adimpleatur conditio testamentaria & illa non expleta, heres amplius adire non potest.
- 224 Index mortuo testatore non potest heredi tempus praeferre ad adendum ita, quod alias remaneat heres exclusus.
- 225 Text. in l. si curatoris. C. de iur. de lib. declaratur.
- 226 Bona practica indicibus circa supradicta.
- 227 Gloss. i. in presenti. ver. ne leges. declaratur.
- 228 Legatum fructus deductum & si inutile est propter repugnantiam.
- 229 Testes adhibentur in testamento pro forma eius substantialis, non tantum probatoria.
- 230 Ad scribens sibi legatum in testamento minus solenni non tenetur poenam Senatus consulti.
- 231 Concessio patris si ad sit non solet ad formam probatoriam attendi.
- 232 Concessio legitimorum heredum, non supplet defectum testium.
- 233 Solennitas requisita tempore actus, si non interveniat actus non efficitur ipso iure, quasi deficiente substantia.
- 233 Ea dicuntur esse substantialia alicuius actus, quae incontinenti actui adesse debent & qualitas quam satis est post factum intervenire, non videtur recipere substantiam actus.
- 234 Lex introducens aliquam solennitatem in dubio praesumi debet probatoria non autem substantialis, nisi ultra procedat annullando actum aliter factum, quia iam solennitas non dicitur probatoria, sed substantialis.
- 235 Testamentum quod à principio fuit nullum ex eo quod in eo testes desiderantur tractum temporis non convalescit.
- 236 Iure Regio, an testes, & reliqua requisita testamentorum requirantur tantum pro forma probatoria, an etiam pro substantiali quoque.
- 237 Gloss. i. hic in secunda parte declaratur.
- 238 Clausula codicillaris colligitur ex ver-
- bi testatoris positus in l. codicillis. §. p. n. ff. de legat. 2.
- 239 Iuramentum habet vim clausula codicillaris.
- 240 Actus quomodo debeat valere meliori modo, quo passus remissive.
- 241 Clausula codicillaris praesumitur interposita in testamento inter liberos.
- 242 Testator qui solenniter testatus est, an si velit suam dispositionem iure codicillorum tantum valere sit audiendus?
- 243 Si in codicillis quis dicat velle se eam dispositionem valere iure cuiuslibet vel iura voluntatis, etiam si esset adhibita ea solennitas, quae pro testamento satis esset, nunquam illa dispositio valeret iure testamenti.
- 244 Leg. fin. C. de fideicommissis. refertur primus intellectus, & non verus.
- 245 Secundus intellectus. d. l. fin. C. de fideicommissis.
- 246 Tertius intellectus. d. l. fin. C. de fideicommissis.
- 247 Testatore mandante heredi, ut solvat omnia, quae scripta sunt in quadam scheda, quam ipse testator habet scriptam apud custodem fratrum minorum, heres absque alia solennitate tenetur ea praestare.
- 248 Testator potest, instituere heredem, quem scripsit in tali scheda, &c.
- 249 Quartus intellectus. d. l. fin. C. de fideicommissis.
- 250 Quintus intellectus. d. l. fin. C. de fideicommissis.
- 251 Pluralitas testamentorum, nec factorum nunquam in iure praesumitur.
- 252 Sextus intellectus. d. l. fin. C. de fideicommissis.
- 253 Septimus intellectus Bartol. hic ad l. fin. C. de fideicommissis.
- 254 Contractus in testamento celebrari potest.
- 255 Testator in testamento dicente alicui praesenti, dono tibi rem meam, an sit donatio inter vivos vel legatum?
- 256 Donatio absentis facta de iure Regio, an valeat statim.
- 257 Res legata in testamento, prius, si posita tradatur simpliciter non facta commemo-

- memoracione legati, transiit in donacionem inter vivos, & non potest reuocari, secus si traditio fiat ex causa precedentis legati.
- 258 Legatarius lucrator fructus rei legatæ postea sibi per testatorem tradita, facta commemoracione legati interim, quod non reuocatur.
- 259 Idem est quando melioratio est facta in testamento & possessio tradita simpliciter, scilicet, quod sit donatio irrevocabilis.
- 260 Quasi contractus potest etiam in testamento celebrari.
- 261 Delictum etiam potest in testamento committi.
- 262 Contractus facti in testamento duranti, cunctis testamentum fiat irritum.
- 263 Testator sicut potest per pactum quære re suo heredi, ita & legatario.
- 264 Octauus intellectus ad l. fin. c. de fidei commissi.
- 265 Milites quomodo velint possunt testari, & quæ solennitates in eorum testamentis requirantur.
- 266 Statutum utrum inducere possit, ut priuatus testetur cum minori testium numero quam lege communi requisitus sit, & numeris sequentibus.
- 267 Per verba hæc. Nullo modo videtur adempta inferioribus a Principe facultas contrarium disponendi.
- 268 Dictio si vero est aduersatima in iure, & in facto.
269. Prima opinio quod statutum non possit intraducere, ut cum minore testium numero testetur, quam statutum sit iure communi.
- 270 Referens simpliciter aliquid & non reprobans, nec approprians, videtur approbare.
- 271 Testamentum in scriptis publicari debet.
- 272 Pater naturalis potest inter liberos duobus testibus testari.
- 273 Secunda opinio communis, quod statutum possit illud intraducere, scilicet, ut testetur minori testium numero quam iure communi requisitus sit.
- 274 Reprobatio consuetudinis à contrario legis sensu collecta non est extendenda ad reprobationem futuræ consuetudinis, vel statuti.
- 275 Statutis statuta, quod pro testamento sufficiant quinque testes, non ex hoc sufficientes tres testes pro codicillis.
- 276 Testator non potest prohibere cautionem de vitando, & fruendo salua rerum substantia arbitrio boni viri, quæ ab usufructuario heredi per prætorem præstanda est.
- 277 Testator nec per viam conditionis, vel pænæ potest prohibere huiusmodi cautionem.
- 278 Testatori liberum est de re heredis sicut de propria disponere.
- 279 Cautio de vitando, & fruendo salua rerum substantia, &c. non solum est inducta in fauorem heredis, sed etiam ne quis iniurietur ad delinquendum.
- 280 Hæres potest remittere cautionem hanc.
- 281 Vsufructuarius licet non præstiterit cautionem hanc tenetur tamen ad damnum reuendicatione.
- 282 Damni & deteriorationis ratio habenda est in hac reuendicatione, quæ tenetur usufructuarius.
- 283 Dolus præsumptus, an remitti possit?
- 284 Vsufructuarius si male vitator re in qua habet usufructum, potest expelli à proprietate.
- 285 Hæres quod non possit remittere usufructuario cautionem de vitando & fruendo, &c. secundum opin. quorundam.
- 286 Hæres in præiudicium & fraudem creditorum hæreditariorum, quibus bona sunt obligata, non potest remittere hanc cautionem.
- 287 Constituens usufructum inter vivos, an possit remittere hanc cautionem? & nume. 290.
- 288 Argumentum à contrario sensu non est sumendum ubi absonus, & iure reprobos intellectus resultat.
- 289 Testator mandante heredi suo, ut penem aliquem & deploratè hominem fortunæ recipiat in fideiussorem pro usufructuario hæres non tenetur huiusmo-

- di voluntati obtemperare.
- 290 Constitutus usufructum inter vivos, quod hanc cautionem de vendendo & fruendo, &c. Remittere possit.
- 291 Donans rem propriam retento usufructu, non debet prestare hanc cautionem.
- 292 Testator si legat usufructum homini inopi, qui satisfacere heredi non possit, an legatarius hic sine cautione usufructum habere debeat, & muneris sequentibus.
- 293 Difficile reputatur iuris praesumptione inveniri fideiussores, & in homine inopescularibus impossibile.
- 294 Pratendens proprietatem, vel usufructum sibi relictum, an stetur eius iuratori cautioni cum hypoteca, si non potest cauere propter pauperiam?
- 295 Offensus propter pauperiam non potest prestare cautionem de non offendendo, an liberetur praestando iuratori cautionem & num. sequenti.
- 296 Maritus conveniens ab uxore propter senectutem si est pauper, & non possit invenire fideiussorem, de non offendendo uxorem, & eam bene tractando, an liberetur cum iuratoria cautione? & numer.
- 297.
- 298 Legato usufructu homini inopi, qui satisfacere non possit, quod detur optio gratuita, an velit stare iuratoria cautioni, vel possidere, & redditus fructuario solvere, secundum opinionem Baldi.
- 299 Legatum huiusmodi, quod non debeat legatario, nisi cauerit cum fideiussione.
- 300 Legato usufructu homini inopi, qui satisfacere non possit, si legatarius est persona suspecta, res sequestratur apud bonum & grauem virum, & cuius manu legatarius capiet commoditatem usufructus, si vero legatarius integra opinio sit, & non possit fideiussorem prestare, satis est quod praestet iuramentum de re bene administranda.
- 301 Testator remittere potest confessionem iuramentum.
- 302 Testator potest prohibere falcidiam detrahi, & cuius favore sit inducta falcidia.
- 303 Haeres militis non tenetur creditoribus hereditariis ultra vires hereditarias.
- 304 Publice interest, ut testamenta hominum sentiantur effectum.
- 305 Ratio Bart. quare olim non poterat prohiberi falcidia, eaque improbatum.
- 306 Alter ratio Cumanus eiusdem rei.
- 307 Iuri prohibitio renuntiari non potest.
- 307 Ratio quare hodie testator possit prohibere falcidiam detrahi.
- 308 Pium est exequi defunctorum voluntates, & si ad causas pias ille non spectent.
- 309 Casus singularis, in quo valens relicta in testamento etiam non adita hereditate, scilicet quando haeres scriptus non vult adire propter prohibitionem quartae falcidiae.
- 310 Referantur nonnulli tenentes contrarium, & approbatur sententia Bart. praecedens.
- 311 Haeres proprie dicitur ille, qui ad iure hereditatem, & improprie, qui solum haeres institutus est.
- 312 In omnibus casibus, quibus de gero ad iure debentur non adita hereditate, necesse est ad venientibus ab intestato saltem hereditatem adiri.
- 313 Sed an iure Regio id procedat, declaratur.
- 314 Fideicommissum uniuersale non sustinetur propter prohibitionem quartae, nisi haeres scriptus adeat hereditatem.
- 315 Hoc limitatur, si haeres scriptus esset remissa per testatorem necessitas compulsionis.
- 316 Testator potest heredem granatum restituere liberare compulsionis necessitate.
- 316 Testator, an possit tacite prohibere detractionem falcidiae modis hic positis? Prima opinio negatur, & numero sequenti.
- 317 Lex quando iubet aliquid expresse fieri, non satis est illud induci per coniecturas.

- 318 Testator, quod possit tacite prohibere falcidia detractiorem. Secunda opinio.
- 319 Qui dotem, soluto matrimonio reddere promisit, adhuc partem dotis ex statuti dispositione sibi retinere potest, praterquam, si maritus promittat totam dotem restituere.
- 320 Socius, vel alius ex his, qui in id quod facere possunt conveniuntur si solidum solvere promittant, videntur illi privilegio renuntiare.
- 321 Distinctio Pauli de Castro, an testator possit tacite prohibere detractiorem falcidia.
- 322 Testator, an possit prohibere Trebellianicam detracti? Prima opinio negativa.
- 323 Testator, quod possit prohibere Trebellianicam. Secunda opinio affirmativa.
- 324 Appellatione falcidia Trebellianica, quoque comprehendi solet.
- 325 Argumentum procedit de propria & stricta significatione vocahuli ad impropiam & laxam.
- 326 Quando duo casus sunt equiparati, lex nova agens in re, videtur etiam in alio casu procedisse.
- 327 Quod procedat etiam si lex sit nova, & retroactiva simul, & etiam in exorbitantibus, & in dispositionibus piasis.
- 328 Ex ratione scripta in lege licita est extensio in correctoris.
- 329 Quando per aliquem intellectum reduciatur ad ius commune, etiam in correctoris licita est extensio.
- 330 Testator, potest prohibere Trebellianicam, etiam in codicillis.
- 331 Testator, an possit prohibere Trebellianicam liberis primi gradus? Articulus diffidilis & controversus.
- 332 Filij testatoris acceptantes expresse prohibitionem expressam Trebell. factam per testatorem, minime possent illam detrabere.
- 333 Testator, an possit prohibere Trebellianicam filijs legitimatis.
- 334 Legitimatus veri legitimus dici potest.
- 335 Legitimatis filijs eadem prorsus legitime debetur, quae & legitimis.
- 336 Falcidia & Trebellianica vsus, an hodie practicerentur remissive.
- 337 Testator non potest prohibere infirmationem requisitam ab statuto pro validitate testamenti.
- 338 Ea, quae statuantur propter evitandam falsitatem, vel periculum, non possunt remitti.
- 339 Iuri statuario renuntiare non potest.
- 340 Legibus requirentibus infirmationem donationis renuntiare non potest.
- 341 Iuramentum infirmationis donationis, an possit renuntiare? Prima opinio negativa.
- 342 Iuramentum infirmationis donationis, quod possit renuntiare. Secunda opinio affirmativa.
- 343 Iuramentum infirmationis donationis facti a Iudae, renuntiare non potest.
- 344 Reijcitur nova opinio Trebellianica in praecedenti articulo, an cum iuramento possit renuntiare infirmationi donationis.
- 345 Donatio etiam iurata non tamen infirmata non valet, quando propter non factam infirmationem aliqua fraus, vel falsitas interuenisset, idque censetur.
- 346 Testator potest facere, ut bona sua haereditaria sint tacite hypothecata pro legatis.
- 347 Testator potest facere, & disponere, quod legatarius possit ingredi possessionem rei legatae propria auctoritate.
- 348 Valet pactum inter contrahentes, ut quis ingreditur rem aliquam propria auctoritate.
- 349 Inde non potest dare alicui facultatem ingrediendi eam propria auctoritate.
- 350 Testator potest auferre heredi privilegium interdicti, quorum legatarius, quod habet ut a manu heredis capias legatarias rem legatam.
- 351 Lex non dubium, C. de legat. limitatur praterquam si ab ipso testatore facultas concedatur occupandi rem legatam propria auctoritate.
- 352 Diffinitio solet in iure substantiam rei significare.

- 351 Satis esse in diffinitione comprehenditur naturam regularem rei diffinitae.
- 352 Legatum aliquid verè consistere, quod tamen ab herede non sit prestandum, ut legatum liberationis.
- 354 Testator dicente Titio domum lego in qua illi vim fieri veto, ex his verbis videtur concessam rei domum ingrediatur propria auctoritate.
- 355 Testator si dicat heredi suo, ne impediatur legatarius in re legata, videtur legatario data facultas ingrediendi rem legatam propria auctoritate.
- 356 Institutus in re certa dato coherede universali, potest occupare rem illam propria auctoritate.
- 357 Testator instituendo uxorem dominam & usufructuariam bonorum suorum exstantibus liberis, conferentiam relinquere alimentis.
- 358 Alimenta hac hoc casu uxor propria auctoritate percipit.
- 359 Testator si dicat, lego Titio centum, vel domum, sive equum, & volo hoc legatum ad ipsum libere pervenire videtur concedere legatario facultatem, ut occupet rem legatam propria auctoritate.
- 360 Tenentes contrarium reformantur, & alia distinctio Ripae.
- 361 In quibus casibus licet alicui apprehendere propria auctoritate possessionem intelligi debet, si possessio daretur non si ab alio occupata sit.
- 362 Lex quando in aliquo casu transferri possessionem absque apprehensione, intelligi debet de possessione vacua non de occupata ab alio.
- 363 Quae opinio sit tenenda ex supradictis quando testator voluit rem legatam libere pervenire ad legatarium, vim acquiescat data facultas occupandi rem legatam propria auctoritate.
- 364 Testator si constituat se nomine legatarii possidere, videtur permisisse legatario, ut occupet rem legatam propria auctoritate.
- 365 Administratores & executores testamentorum possunt capere propria manu rem sibi legatam.
- 366 Fideicommissarius universalis potest ex voluntate testatoris, id ita iubentis propria auctoritate occupare res sibi fideicommissor relictas.
- 367 Testator potest heredi penam imponere, nisi voluntati testatoris steterit.
- 368 Fructus rei legatae, qui percipiuntur iacentie hereditate, cuius comodo cedat, heredis, vel legatarii.
- 369 Fructus rei legatae pertinent ad legatarium a die mortis defuncti si testator permiserit legatario apprehendere rem legatam propria auctoritate.
- 370 Testator ex eo quod permittat legatario apprehendere rem legatam propria auctoritate non videtur in illa re legata Falcidia deductionem prohibuisse.
- 371 Lex non dubium. C. delegatis, an hodie iure Regio corrigatur remissione.
- 372 Simulatio contractus non dicitur contractus.
- 373 Simulatio contractus, & in fraudem peracti differentia.
- 374 Simulatio ex contractu, nec pretium venditionis, nec aliud quicquam exigere turpi.
- 375 Simulationis exceptio, an admittatur adversus instrumentum publicum statum testamento, quod nulla alia admittatur nisi falsitatis repositionis & solutionis, &c.
- 376 Simulationis exceptio, nec expressa tolli potest per statutum.
- 377 Simulationis exceptio renuntiari non potest.
- 378 Nullitas sententiae allegari non potest propter expressam partium conventionem.
- 379 Nullitatis vitium, de qua contrahentes non possunt disponere, nunquam tollitur per pactum.
- 380 Simulationis ex pacto facta per pactum renuntiari potest.
- 381 L. 2. C. de his, quae vi met. de caus. fiunt. intellecta.
- 382 Renuntiari, an possit exceptioni non numerata pecuniæ & dotis.
- 383 Simulationis exceptioni vim cum in tamen non renuntiari possit.

- 384 Inremani relaxatio an sit necessario pe-
tenda, quando renuntiatum est, cum iura-
mento exceptioni simulationis.
- 385 Iuramentum debet habere tres comites,
iustitiam, iudicium, & veritatem.
- 386 Partes si postquam contractum simpla-
runt, inreant omnia in eo contenta esse
vera, neque se contraventuros, non pos-
sent allegare simulationem contractus.
- 387 Hoc limitatur, si à tertio desimulatione
apponatur.
- 388 Clausula, appellations remota, intelli-
gitur tantum inter partes litigantes, se-
cundo respectu tertij opponentis se pro
sua interesse.
- 389 Tertius non prohibetur pro suo interes-
se appellare, quando causa commissitur
appellatione remota.
- 390 Statim si iurato, quod à sententia lata vi-
tore instrumenti confessionati non pos-
sit appellari, sigillatim quo ad ipsos
litigantes, non vero quo ad tertiam vo-
luntatem appellare pro suo interesse, &
Regia declaratur.
- 391 Tertius oppositor comparens pro suo in-
teresse aduersus executionem, an id quod
est ordinarij, & contrarium non proce-
ditur executioni.
- 392 Iuramentum licet confirmetur contractus
iuratus, non tamen iuramentum ter-
tio obstat, quin contractum iuratum
dicere possit.
- 393 Iuramento licet possit renunciari simu-
lationi post contractum simulatum, in-
uando omnia, & singula in eo contenta
esse vera, hares tamen iuramentis poterit
dicere contractum simulatum, absque
periculo perijurij.
- 394 Observantia contractus iurati bene trā-
sit ad heredes, & tenentur eum serua-
re, licet non sint petitiui, veniant con-
tra eum.
- 395 Pupulus idem hoc tempore tutori debet,
quod ab hinc mille annis, etiam si ex illis
nemo nunc vivat.
- 396 Perijurium non transit ad heredes.
- 397 Turpitudine aliunde detecta potest op-
ponere de simulatione, ille qui iuravit
concurrentem contractum simulato esse ve-
ra, & se non contraventurum.

- 398 Turpitudine an hoc casu possit allegari
per contrahentes ad coadiuvandam suā
intentionem.
- 399 Pena non debetur ex contractu simu-
lato.
- 400 Pena non debetur, ubi principale non
valet.
- 401 Simulatus contractus nunquam in du-
bio presumitur, nisi probetur, maxime
quando de contractu est factum instru-
mentum, & aliud dicenti, siue agen-
do, siue excipiendo, incumbit onus pro-
bandi.
- 402 Simulatum contractum satis probari
per verosimiles coniecturas, & per indi-
cia & argumenta.
- 403 In his quæ sunt difficilis probationis,
admittuntur presumptiones & indicia,
& censetur plena, ac legitima proba-
tiones.
- 404 Tutor tenetur facere inventarium bono-
rum pupilli.
- 405 Testator potest remittere tutore conse-
ctionem inventarij bonorum pupilli.
- 406 Quod procedit non tantum in tutore
testamentario, sed etiam in legitimo &
dativo.
- 407 Testator an possit remittere tutore cō-
fectionem inventarij tacite simpliciter,
& num. 409.
- 408 Utilitas maxima est, quod paupertas,
vel pompa aliquis non daretur.
- 409 Gabrillarius, siue publicanus, non po-
test compelli transire in viatorem,
ut dissolvat servulos suos.
- 410 Testator an possit remittere heredi cō-
fectionem inventarij in præiudicium
creditorum & legatariorum.
- 411 Testator licet remiserit tutore conse-
ctionem inventarij, tutor debet parti fieri
descriptionem bonorum ad faciliorem
probationem, & ne bona barantur.
- 412 Index non obstante remissione inventa-
rii facta per testatorem tutori, potest si
predicta remissio sit contra utilita-
tem minoris, inhere, ut illud confi-
ciat.
- 413 Index potest remittere tutore confectio-
nem inventarij, si expediens pupillo vi-
sum fuerit.

- 414 V usufructuarius tenetur facere inuentarium.
- 415 Testator non potest remittere usufructuario confessionem inuentarii.
- 416 Testatoris remissio confessionis inuentarii in usufructuario operabitur, quod ipse usufructuarius non teneatur illud facere secundum solemnitatem. l. si h. sin autem. C. de iure delib. sed sufficit facere aliquam descriptionem.
- 417 Actio non oritur regulariter ex sententia arbitri.
- 418 Hæc est ratio, quare a sententia arbitri non possit appellari.
- 419 Actio oritur ex sententia arbitri, quando compromissum factum est sine pæna, & sententia arbitri est homologata expressè, & hodie idem esse, etiam si compromissum sit pænale.
- 420 Appellari an possit a sententia arbitri, quando compromissum est sine pæna, & quando sententia arbitri est homologata expressè.
- 421 Lex 3. h. falsas. ff. rerat. hab. intelligitur.
- 422 Actio oritur ex sententia arbitri homologata, etiam si compromissum sit cū pæna, quando in eo adiecta est clausula, Rato manente pacto.
- 423 Clausula, Rato manente pacto, quid operetur.
- 424 Appellari potest a sententia arbitri, que auctoritate statuti parit actionem.
- 425 Appellari posse a quacunque sententia arbitri iure Canonico.
- 426 Appellari an possit hodie iure regio a quacunque sententia arbitri? & num. sequenti.
- 427 Actio non oritur ex sententia arbitri, quando compromissum factum est per stipulationem, sed cōdictio incerti competit, nam ex sententia sed ex stipulatione ad interesse.
- 428 Appellari hodie poterit a sententia arbitri, quia ex ea datur actio, & executionem meretur.
- 429 Appellari an possit a iudice, qui cognoscit de reductione ad arbitrium boni viri?
- 430 Appellare licet a sententia arbitri as-

- sumpti ex necessitate statuti. l. 4. §. 1.
- 431 Intellectus primus yloss. in. l. arbitro. ff. qui satisfac. cog. reprobat. m.
- 432 Declaratur. l. 4. tit. 21. libr. 4. Novæ recopil. Regi.
- 433 Lex vel statuto mandante, quod fidei iussores præstentur sub pœna annulationis actus, valet processus gestus sine fidei iussione, si illa non fuerit petita per alteram partem.
- 434 Statuto si caveatur, quod appellans, vel petens restitutionem, debeat cauere cum fidei iussore de restituendis expensis, & quod aliter processus factus non valeat, intelligitur, si petatur fidei iussio a parte, alias secus.
- 435 Creditor qui executionem petit, & tenetur fidei iussione legis Toleti præstare, ut sibi de debito satisfiat, an teneatur præstare dictam fidei iussione, etiam si non fuerit petita? & ibidem. ll. regia declarant ut? dicit non.
- 436 Petitio implicita & generalis sufficit ad hoc, ut creditor teneatur præstare fidei iussione.
- 437 Practica præstanti fidei iussione legis Toleti in executionibus.
- 438 Fidei iussio præstari debet ad solutionem faciendam in casu. l. de Madrid, de executione compromissorum loquens, etiam non petita.
- 439 Transactio habet executionem parâmentum.
- 440 Arbitramenta & compromissa habent executionem parâmentum, etiam si pars immodicè cadatur in sententia arbitri.
- 441 Arbitrorum sententiam potest & debet exequi iudex ordinarius cuiusque loci, competens tamen absque requisitione arbitri statim.
- 442 Vsurarius exceptio an sufficiat executionem sententia arbitriarum?
- 443 Arbitror si presentibus partibus & homologantibus sententiam ferat, peti poterit executio laici, licet de compromisso nullatenus doceatur.
- 444 Recursus a laudo Arbitratoris ad arbitrium boni viri, potest haberi intra triginta annos.

- 444 Recursus à lando arbitratoris ad arbitrium boni viri potest haberi intra triginta annos.
- 445 Pacto effici potest, ut in casibus in quibus ex sententia arbitri non nascitur actio, appellaretur ab ea, sumendo appellationem largè & impropiè.
- 446 Appellari potest ab executore, qui nullam habet iurisdictionem.
- 447 Appellare an liceat à mandato iudicis de exequendo in casibus, quibus non licet appellare ab executione sententiæ.
- 448 Appellari an possit ab executione instrumentorum quærentiorum.
- 449 Testator qui constitui insuit & mandavit fieri capellam, & capellaniam fundavit: verum possit aliquo casu eius regimè auferre Episcopo ordinario loci, ita ut si Episcopus in id se intromittat, mandat eam non fieri, & quod relictum convertatur in alius usus pios, vel profanos, vel reuertatur ad aliquam vel aliquas personas per eum nominatas.
- 450 Testator circa spiritualia capellanie, nihil potest disponere citra Episcopi consensum, ut in exemplis hic positis.
- 451 Testator potest supradicta disponere, si Episcopus tempore suæ dispositionis id consentiat.
- 452 Episcopi quid hodie possint in iure patronatus, remissum.
- 453 Servanda est institutio & ordinatio ecclesie, seu fabricæ, præcipiens ne administratores teneantur reddere rationem Episcopo.
- 454 Glo. magna in præsentis verb. quia neque, declaratur.
- 455 Voluntas testatoris in ventis actionem certo tempore finire, licet ipso iure non teneat, ope tamen exceptionis valet.
- 456 Voluntas testatoris prohibentis solennitatem testium requisitorum intervenire, licet ipso iure non valeat, tanquam minus solenni, & tanquam contra illam ope tamen exceptionis bene valebit.
- 457 Relicta in minus solenni voluntate, an debeantur naturaliter? Prima opinio affirmativa, & num. 458.
- 458 Conscientia neminem ligat, quem natura non obliget.
- 459 Naturalis obligatio, quod non oriatur ex testamento minus solenni.
- 460 Venientes ab intestato, an teneantur restituere hereditatem heredi scripti, & solvere legata relictæ in minus solenni voluntate, scilicet in foro conscientie?
- 461 Heredes instituti in minus solenni voluntate, possidens bona hereditaria, an sit tutus?
- 462 Legatarius rem sibi legatam in minus solenni voluntate possidens, an sit tutus exceptione, ut excludat venientes ab intestato illam repetentes?
- 463 Legatarius an possit rem sibi legatam in minus solenni testamento propria auctoritate furari, aut illam petere per denuntiationem Evangelicam remissam.
- 464 Hereditas relictæ in minus solenni voluntate, an debeatur naturaliter?
- 465 Portio ad hoc ut accrescat portioni, debet vacare omnino & ipso iure.
- 466 Testator non potest inbere, ut actio personalis certo tempore finiatur, secus in actionibus realibus, in quibus id potest testator facere.
- 467 Testator non potest inbere, ut actio mixta, realis & personalis, certo tempore finiatur, ut in servitute.
- 468 Pactum per quod impeditur prescriptio longissimi temporis, in qua non requiritur bona fides, non valet, prima opinio.
- 469 Usucapio & prescriptio est inducenda propter bonum publicum principaliter, ne domini rerum essent incerte, atque in pendenti.
- 470 Pactum per quod impeditur prescriptio longissimi temporis, quod valeat, & prescriptio nullo modo præcedat, secunda opinio.
- 471 Prescriptio principaliter respicit favorem privatum ipsorum prescribentium, secundario vero ius publicum.
- 472 Quando aliquid respicit favorem privatum principaliter, & incidenter publicum, bene potest renuntiari.
- 473 Utilitas publica secundaria quando separari non potest ab utilitate privata principali, renuntiari non potest, alias secus.
- 474 Prescriptio. 30. & 40. annorum in re

- re Digestorum non fuit cognita.
- 475 Debitor quando est obligatus perpetuo, vel quod possit compelli quandocunque, non praescribitur obligatio, nec ius executionum illo tempore, licet alias praescriberetur.
- 476 Pactum per quod impeditur praescriptio longissimi temporis, valet de iure canonico sine dubio, & in foro civilium etiam.
- 476 Actiones personales, & sic illa quae 30. annis praescribuntur, hodie cum mala fide non procedunt.
- 477 Praescriptio. 10. & 20. annorum, in qua bona fides requiritur, non potest procedere, si pactum sit, quod non praescribatur.
- 478 Tertius possessor illius rei, qui bonam fidem haberet, bene praescriberet, non obstante tali pacto.
- 479 Mala fides auctoris nocet eius singulis successoribus in praescriptione longissimi temporis. 10. & 20. ann.
- 480 Statutum disponens quod debitor praescribatur decennio, an valeat? & illi regiae allegantur.
- 481 Iura vel statutum inducens praescriptionem cum mala fide, non valent.
- 482 Licita est praescriptio debitorum etiam in re canonico, quando debitor praescribens habet bonam fidem.
- 483 Bona fides praesumitur ex eo, quod quis successerit in bonis debitoris, vel si debeat ex contractu gestio per procuratorem, vel negotiorum gestorem.
- 484 Practica legum regni inducentium praescriptionem debitorum.
- 485 Debitor confitens se non soluisse debitum, nullo temporis cursu potest inuari, ut non soluat.
- 486 Anima hominum quibuscunque vestis & vestimentis, & sic dinitijs praescribi debent.
- 487 Intellectus ad l. fin. tit. 15. libr. 4. non recipit.
- 488 Debitor si post lapsum decennij fateatur in iudicio debitorum, poterit peti executio contra eum vivente illius confessionis.
- 489 Cautela ad l. regiam, ad hoc ut transacto decennio possit peti executio pro debito contra debitorem.
- 490 Leges regiae ordin. veteris concordantur remissimè.
- 491 D. l. ordinamenti veteris dicentes debitum & actionem personale praescribi decennio, hodie corriguntur, nam iure noniori regio viginti anni requiritur ad hoc ut actio personalis praescribatur.
- 492 Renuntiari an possit statuto inducenti praescriptionem debiti.
- 493 Filijs familias non possunt renuntiare senatus consulto Macedoniano.
- 494 Praescriptio statutaria debiti. 10. & 20. annorum, subrogata est in locum praescriptionis. 30. & 40. annorum.
- 495 Renuntiari quod possit hodie iure canonico huiusmodi statuto inducenti praescriptionem debiti.
- 496 Cautela, ut possit etiam iure civili renuntiari huiusmodi statuto.
- 497 Tertia pars gloss. magna, verb. quia neque, declaratur.
- 498 Haeres qui dolo fecit ne conveniretur, ubi testator tantum voluit, in alio loco non habet exceptionem, morbi conveniatur.
- 499 Haeres, qui fuit in mora in loco, ubi tantum testator voluit, quod posset conveniri, non habet alibi exceptionem, ne ibi conveniatur.
- 500 Exemplum ponitur supradictorum in duobus numeris praecedentibus.
- 501 Obligatio nullo loco circumscribitur.
- 502 Exemplum, quo testator iubet obligationem finire certo loco.
- 503 Quarta pars gloss. magna, verb. quia neque, declaratur.
- 504 Tacita conditio ita impedit ortum obligationis, sicut expressa.
- 505 Tacita conditio, quae inest executioni tantum non impedit ortum & naturam obligationis.
- 506 Legante testatore alicui decem corbes frumenti ex fundo suo inest tacita conditio, ut si in hoc anno, vel illo non nascantur fructus, in alterum debeat expectare legatarius.
- 507 In casu praedicti non solum expectatur biennium, sed quousque nascantur fructus.
- 508 Exempla referuntur, quibus testator iubet obligationem finire sub conditione.
- 509 Testator quae possit prohibere, & quae non, quomodo cognoscatur?

SEQUI.

miri obligatio heredis legatorum nomine potest.

Text. hic secundum Bart. non eget sum-
mario propter sui breuitatem, sed de-
claratione: secundum tamen Paulum de
Casilis potest sumari. Testator nō po-
test tollere formam traditā à iure in tes-
tamentis condendis, neq; potest altera-
re naturam actionis ex testamento, que
est perpetua respectu temporis, & ge-
neralis respectu locorum, in quibus ha-
res sortitur domicilium, vt faciat ipsam
finiri certovēl incerto tempore, vel quod
restringatur ad certum locū. Hoc Pauli
summarium sequuntur omnes Moder-
ni, & Ioan; Croc; hic in repet. in princ.
dicit, quod est notabile summarium, ex
quo elicitur sensus & intellectus huius
legis. Sed vt text. hic melius intelliga-
tur, sequetur ordinem Bart. assumo pri-
mam partem text. ex qua talis conclu-
sio elicitur.

66. In testamentis condendis testator nō
potest tollere formā traditā à iure. Hoc
probat text. in sui. l. par. cui consonat. l.
32. tit. 9. part. 6. probat etiam text. in l.
quidā decedens. ff. de administr. tut. vbi
probatur, quod licet testator excusaue-
rit tutores, quos in testamento suo dede-
rit, à ratione malæ administrationis red-
denda nihilominus tamē tutores tene-
buntur eam reddere ratione doli. Nemo
enim (inquit text.) ius publicū remittere
potest, neque mutare formam antiqui-
tus cōstitutā. Circa quem text. pro eius
ampliatione videndus est l. in l. 4. colu-
men. C. de transact. Dec. cōf. 19. Cur.
Senior. cōf. 66. col. 7. n. 6. probat etiam
text. in l. testandi. C. de testamētis, vbi
probatur, qd licet vnicuiq; liberū sit de
sua pecunia testari, obseruare tamen de-
bet formam traditā à iure: probat etiam
text. in l. si quidā. C. de inoffic. testa. &
text. in c. tua nos. & in c. requisisti de tes-
tam. & alia iura relata per gl. in d. Le-
quidā decedens, ver. ius publicū. & gl. in l.
codicillis. §. si. ff. de leg. 2. stultū appel-
latum testatorem, qui putabat se pos-
se transgredi formā legis. Alia etiā plu-
ra iura concordācia cumulat Méchac;

de success. creatione. §. 2. nu. 5. ad fi. & §.
3. nu. 5. qui est videndus in numeris se-
quentibus pro intellectu huius text.

Ratio dubitandi ad hunc text. oritur
ex text. in auth. de sup. §. disponat, coll.
4. vbi inquit text. Disponat itaq; testa-
tor, & est lex. si ergo solitas testatoris
est seruanda, & debet haberi pro lege: vi-
detur, qd etiam in hoc casu sit seruanda
contra text. hunc. Facit etiā text. in Lin-
cōditionibus in primis. ff. de cōdit. & de-
monstra. & in l. si fratres. §. idem re-
spōdit. ff. pro soc. & in l. 1. §. C. de sacro
sanct. eccles. & in c. vltima. volūtas. 13.
quest. 2. quæ omnia iura libertatis tri-
bunt testatoribus, vt quomodo volue-
rint, disponant de bonis suis, & sua volū-
tas seruetur: ergo si sua volūtas est ser-
uanda, constat, testatorem esse fieri pos-
se, vt suum testamentum valeat tribus
vel quatuor testibus tantum, contra dis-
positionem nostri text.

3 Ex qua ratione dubitanti notat eleganter
Bald. in capitulo in veteri in primi
columna. 1. de electione: quod volūtas
testatoris facit formam & cōditionem
referet & sequitur Tiraq. in l. si vnq; ver.
libertis. num. 52. C. de reuocand. ho-
nat. Plenissima enim fuit illa indulgen-
tia, quā iura testatoribus concesserunt,
vt etiam probat text. in l. verbis lega-
ff. de verbo. significat. in l. 1. in prin. ff.
ad l. Falcid. text. in prin. Inst. ad l. Falcid.
in l. heredi posthum. infra hoc tit. in l.
fideicommissa. §. item si quis. & in l. quis-
quis. ff. de legat. 3. in l. ex facto. propo-
nebatur. §. rerum. ibi. Et totum quidem
volūtas testantis facit. ff. de heredi-
institut. in l. si mihi & tibi. §. in legatis. in-
fra hoc tit. l. cum quæstio. C. de legat.
in l. cum antiquitas. ibi. Volūtas testa-
toris. C. de testa. in l. quidam. C. de ne-
cess. seru. hered. inst. ibi. Quia semper ve-
ligia volūtas sequimur.

4 Ex quo, more suo, dixit eleganter Bal-
quod lex vadit pedetentim post mortem
testatoris, sicut venator post leporem: quod
ad hoc omnes quotidie allegant secū-
dum Tiraq. vbi supra, à num. 52.

5 Dicebat etiam idem Bald. in l. lege-
duo.

duodecim tabularum. C. de legitim. hereditib. quod facultas hec, & libertas, quod debetur defunctorum ultimæ voluntati, magis accedit iuri naturali, quam successio filiorum. Huc & plura spectare videntur, quæ in vnum congerit Tiraque. vbi supra.

6 Ratio decidendi secundum Bart. hic est, quod iura superius allegata intelligantur & procedant, quando voluntas testatoris non est contra substantiâ, & formam ipsius dispositionis iuris, quia tunc seruatur, & non aliâs. Cui ergo de substantia, & forma testamenti sit, ut certus testium numerus intersit; quod sint liberi, & puberes, & quod fiat institutio hæredis, de quibus solennitatibus in l. hac cõsul tissima. C. de testa. in. §. sed cum paulatim. Instit. eodem. l. inter cetera. ff. de liberis & posth. l. proximè. ff. de his quæ in testamen. delectur. si diceremus, quod absque his solennitatibus esset testamentum, esset repugnantiâ dicere, quod sit testamentum, quod testator voluit, & quod non sit testamentum: quia deficiunt substantia, quod esse non potest, ut in l. vbi repugnantiâ. ff. de reg. iur. & in l. perferam. §. 1. ff. de vfu & habit. ita dicit Barto. hic, subdens quod sic intelligatur glos. 1. in præsent. Hanc etiam rationem decidendi ponit glos. in d. l. testandi. C. de testam. quam probat text. in d. §. disponat. ibi. Disponat itaq; testator, ut dignum est, & erit lex. intellige, ut dignum est, id est secundum. l. l. & bonos mores. Probatur etiam ex text. in l. si quis inquilinos. §. fin. infra eod. vbi dicit text. quod testator nihil potest facere, neq; in testamento iubere, quod sit contra leges, sed debet testari secundum leges, aliâs non valebit eius dispositio etiam iurata. Hanc etiam rationem decidendi sequuntur hic omnes Doctores, tam antiqui, quam moderni.

7 Ratio autem rationis, quare leges, quæ permittunt voluntatem testatoris esse seruandam, debeant intelligi, dum tamen illa voluntas sit secundum leges, & non contra substantiâ, & formam traditam à iure, est, quia facultas tradita à

iure alicui, in dubio debet intelligi & interpretari secundum ius commune. ita probat text. in l. si quando. C. de inoff. testamento. cum ibi notatis. vbi dicit text. quod si Romanus Princeps concedat alicui, quod possit liberè testari, & quod sua voluntas seruetur, debet intelligi, dum tamen testetur secundum iuris dispositionem: dicit namq; text. Neq; enim credendum est, Romanum Principem, qui iura tue tur, huiusmodi verbo totâ obseruatiam testamentorum, multis vigilijs excogitatam, atque inuentam, velle euertere. & ita in proposito dicendum est, ut tenet Innocent. in cap. dudum. de decimis, & in cap. innotuit. de eo qui furt. ordio. suscep. tenet Angel. in l. bene à Zenone. C. de quadrienn. præscrip. Imola in l. ex facto. per text. ibi. ff. de vulga. & pupill. & bene Roderic. Suarez in l. quoniam in prioribus. secunda limitatione ad l. fori in fine. fol. 69. C. de inoff. testam. & Ioan. Crotus in præfati. num. 2.

8 Verum text. ille in d. l. si quando. debet intelligi, præterquâ, si aliâs talis cõcessio nihil operaretur, quia tunc cõfessetur remissa omnis solennitas, & derogata iuri communi: ita tenet glossa in d. l. si quando, ut putâ quando concessa est facultas alicui aliâs habili ad testandum, quia aliâs nihil operaretur illa facultas, quod non est dicendum, per text. in l. si quando. ff. de legat. 1. vbi dicitur, quod verba debent intelligi, ut aliquid operetur: circa quæm text. & eius regulam videndus est Socin. in regula. 440. & Bal. in Rubric. C. de contrahend. emptione. qui extendit illâ regulam ad cõtractus. Pro cuius tex. limitatione videndus est Rode. Suarez vbi supra. q. 9. nu. 6. & 7. Probatur etiâ in l. si. ff. de consti. princ. & in l. 1. in fin. ad municip. & in c. in his. de priuileg. & cum declaratione glos. in d. l. si quando. vltra DD. ibi trãsit Ioannes Crotus hic in repet. n. 2. & tenet Roderic. Suarez. vbi sup. fol. 69. & testatur communem plurimos referens dñs Antonius de Padilla, &c. vir quidem primis illustis, deinde literatissimus, laudatur.

B a & re-

& regij supremi consilij Senator p[re]tor meus in l. 1. n. 13. ff. de legat. 2. vbi allegat alias glos. & refert eleganter. Licet Ioan. Annibal hic in repet. velit tenere contrarium.

9 Est tamen elegans declaratio Cyni in proposito in d. l. si quando. intelligens glos. illam, & eius declarationem, quod omnis solennitas intelligatur remissa, illa scilicet, cuius omisio sit absque iniuria tertij, vt solennitas numeri testium, & similes. Sed solennitas, cuius omisio est alteri p[re]iudicialis, non potest omitti, vt putat solennitas institutionis, & illa doctrinam Cyn. sequitur Bald. ibidem, & Suarez vbi supra, & las. in d. l. si quando, qui alias limitationes signat, quæ omnia sunt menti teneanda.

10 Secunda ratio rationis, quare omnia iura quæ permittunt, q[uod] testator liberè disponat, & sua voluntas seruetur, sint intelligenda per nostrum tex. scilicet dum tamè illa voluntas sit secundum ius, & non contra formam testamentorum, est, quia omnis solennitas, seu forma substantialis, est iuris publici, vt probatur in l. testamenti factio. ff. de testat. sed ius publicum non potest quis tollere, vt probatur in l. ius publicum. ff. de pactis, probat tex. in d. l. testandi. C. de testamentis, & in d. l. qui dam decedens. ff. de administra. hac rationem ponit Imol. in l. quicquid astringendz. ff. de ver. oblig. tenent Alex. & alij in l. testamentum. C. de testamentis. Sequitur etiã Ripa in p[re]senti. n. 2. Ioan. Annibal in repetitione huius l. n. 2. vol. 4. repetitionum diuer. doctorum. Fel. in c. cum dilecta. de rescriptis col. 9. idè. Fel. in c. si diligenti. col. 2. de for. cõpet. qui omnes tenent, formæ traditæ a lege, renuntiare non posse, quia est publici iuris.

11 Ratio autè huius est, quia ius introducens illam formam, seu solennitates est innatum ad tollendas fraudes, quæ frequenter in huiusmodi dispositionibus adhiberi solent, vt in l. iubemus, & in l. hac cõsultissima. C. de testamentis, & in l. h. C. de si deicom. ibi, Lex etenim, &c. & iura quibus fraudibus obuiatur, sunt publici iuris, iuxta glos. in c. de causis, de offic.

delegat. quam rationem ponit Ripa hic in repetitione huius legis. num. 2.

12 Ex supra dictis illud primò emanasse videtur, quod detegminat eleganter Bal. in c. Cumana. nu. 5. de electione, videlicet, q[uod] etsi regulariter, per dationem coheredis extranei, vel substituti vulgaris tollatur suitas, vt de primo est text. in l. apud Iulianum. §. idè Iulianus. ff. ad Trebel. de secundo est tex. in l. si sine. §. sed quod Papinianus, in fine. ff. de minor. l. si filius hæres. ff. de liber. & posth. l. vnica. §. cum autem solo. & in §. in nouissimo. C. de caduc. tollen. de quo latissimè dixi in mea repetitione suitatis, posita super. §. sui. Instit. de hæred. qual. & differentia, tamen secundum Bald. hoc totum cessabit, si contrarium testator velit disponere, quia q[uod] hæc suitas tollatur per dationem coheredis extranei, vel substituti vulgaris, non est de forma substantiali, nec de solennitatibus testamentorum: igitur bene poterit testator contra ius in suo testamento cauere.

Secundo loco ex eodem fonte emanasse videtur id, quod eleganter dicebat idè Bald. in l. lege duodecim tabularum, in fine. col. 1. C. de legitim. hæred. de quo dictum fuit supra: q[uod] probat ipse per text. idè optimè probantè in l. in suis, in finalibus verbis. ff. de liber. & posthum.

13 Tertiò hinc inferri videtur, q[uod] etsi per adiectionem necessariæ conditionis legatum non reddatur conditionale. l. si dies, in fine. l. si Titio. §. quædã. ff. quando dies legat. cedat. l. 3. ff. de legat. 1. tamen ex defectu voluntate potest id legatum conditionale effici, & non transmissibile. tex. in l. in conditionibus. §. hæc scriptura. ff. de conditio. & demonstrat. ibi: *Nisi hoc animo fuerit testator, ut faceret conditionem.* Quem tex. dicit singulare Imola ibi, & Bald. in l. vnica. in princ. n. 13. C. de caduc. tollendis. & idè Bald. in c. Cumana col. 3. de elect. las. n. 8. & 35. in l. 3. & ibi Ioannes Sadoletus col. 2.

14 Sed per quæ verba animus hic testantis percipi possit, dubium est non facile. Paul. de Castro in l. hæc verba. nu. 4. infra hoc titul. refert Bald. in dist. l. vnica.

in princip. dicentem quod dicitur
constare de mente defuncti, quando diri-
guntur verba ad legatariū, vt si dixerit te
statum lego Titio ceterum, si hares meus
aderit hereditatem fecus autem esse ver-
bis ad heredem directis, vt si dixerit
testator: Grauo heredem, vt det Titio
centum, si ipse adierit hereditatem;
quod quidem si verum esset, per quā pul-
chrum esset, tamen est à veritate prorsus
alienissimum. Nā neq; Bald. hoc vnquā
dixit (quod ipse viderim), sed nec Paulo
dicto. nu. 4. hoc potuit placere, & ceteri
iuniores id ibi libenter improbarunt,
nā nec hoc respectu, nec alio nūquā ho-
die intererit, quibus verbis legatū fiat.
h. legatis. C. de legat. l. omne verbum.
C. communia de legat. §. sed olim. l. lili.
de legat. ¶ Quare Bald. in l. vnica. in
p. d. p. num. 13. C. de caduc. tollenda
l. ita in hoc casu iudicandum esse ani-
mum testatoris existimauit; scilicet, si
dixit testator: Lego tibi decem sub hāc
conditione, si Caius mihi hares erit, &
hoc Paul. & Socius admittunt in illa. l.
h. v. in princip. & id defendit l. lili.
ibid. nu. 37. & Sadoletus ibi. columna 2.
tamen si Aretinus, Alexand. & Ripa. m. 1.
vbi tenentur subuocare.

16 Circa quod illud addendum est, q. si
est illud quod est transmissibile, potest
à testatore reddi non transmissibile, vt fu-
per dictum est: ita quod transmissibile
nō est, potest facere testator, quod trans-
mittatur, ita enim determinauit. Bald. in
l. si pater. col. penult. a. 19. vers. 4. quod
ritur. C. de institut. & substitut. & c. sequi-
tur in presenti l. lili. a. 33. in primis lectu-
ra. & ceterum in secunda lectura. a. 40. Item
C. de test. nu. 4. Ripa. nu. 60. Alciat. 6. lili.
et id tenet Bald. in l. vnica. C. vt actioni
ad hered. & contra hered. & c. num. si
Declius consilio. 364. nu. 8. & Paulus Pa-
rius consil. 66. nu. 34. volum. 3. Alciat.
in l. si ventre num. 6. de acquire. hered.
sed sequitur etiam l. lili. in l. in pupillari.
num. 1. ff. de vulg. & pupil. dicit com-
munem Oert. consilio. 18. nu. 6. & Paul.
gof. in l. vnica. num. 7. C. de his qui ante
apert. tabul. testator etiam communem

hos & alios referens Dominus Ant. de
Padilla, qui post hęc scripta in lucem
prodidit sua commentaria in l. si in per-
sonam. nu. 5. C. de fidei commissis.

Quarto inferitur, quod testator ex su-
pradicta sua libertate testandi, potest fa-
cere, quod aliter secundò nubens non
incidat in pœnas. l. prim. C. de secund.
nupt. ita determinat Balin. l. filium quē
habentem. num. 4. C. famil. herci. quem
sequitur ibi Paul. de Castro. n. 3. & lili.
ibi. num. 13.

18 Nec mirum videri debet, si possit fa-
cere testator, cum & filij prioris matri-
monij possint pœnas illas matri secun-
dò nubenti remittere, ex sententia glos.
ordinariæ in auth. de non eligend. & c.
colla. 3. vers. copulatur, quā opin. tenet
etiam Bald. in l. mater quæ. nu. 4. C. ad
Tertul. Declius in l. nemo fraudare. nu.
5. ff. de regu. iur. & idem in rubric. de se-
cund. nupt. col. 3. idem consilio. 206. Soci-
us in regul. 262. fallen. 1. Ioan. Barron. in
tracta. de secundis nuptijs. in. 1. part. re-
media pro secundo nub. n. 2. vol. 6. trac.
C. pol. cautela. 13. vbi dicit illam glos. si-
gularem. Paulus Parisius consil. 16. nu. 6. l.
vol. 3. & c. d. l. consonat. l. 3. tit. 12. p. 4.
quorum iuriū causas, & rationes quæ
mulier infra annum mortis primi mari-
ti non possit secundo nubere, ponit glos.
in c. omne. §. 1. a. 1. & l. 3. tit. 6. p. 7.

19 Quæ pœnæ hodie de iure canonico
sunt sublata per tex. in c. si. de secundis
nupt. & hęc est cōis opinio. secundū
Greg. Lopez in d. 3. tit. 12. in glos. fasta
vñ in qua. Lhęc opinio approbatur
de iure Canonico. & ex latē probat Co-
uar. in 4. a. part. c. 1. §. 9. nu. 4. cā testatur
cōmune plurimos referens Ant. Ga-
briel lib. 3. commun. opin. concl. 7. de se-
cundis nupt. p. 3. a. 23. & seq. vbi limitat.

20 Quæ tamen cōis opinio limitatur res-
pectu pœnarum quæ respiciunt fabord
filiorum, secundū Innocen. in d. c. fin.
quæ est cōmune opinio secundū Greg.
Lop. vbi supra. glos. si. & Couar. num. 5.
vbi numeris sequitur optime infer: di-
cit communem plures referēs, & limi-
tas Ant. Gabriel vbi supra. conc. 6. l. 1.

- 11 Hodie tamen iure regio per. l. fin. tit. de los matrimonios. lib. 5. ordinamenti, & per pragmaticam. 98. del Reyno, in volum. pragmatic. fol. 72. & iure nouissi-
mo per. l. 3. tit. 1. lib. 5. recopi. nullam pa-
titur pena mulier secundo nubere infra an-
num luctus: quod intelliget eam ipse, &
limitare iuxta eodem opinio. supra re-
latam. l. praterquam in his, quæ fauorem
filiorum respiciunt, quia non est nouum. l.
regis intelligi debere per ius conc. vt
in. l. sed & posteriores. ff. de legibus.
- 22 Quinto ex eadem ratione dubitandi
procedit, quod potest testator derogare
regulæ tex. in. l. iure ciuili. ff. de con-
dit. & demonstr. vbi probatur, quod condi-
tio habetur pro impleta, si non sterper
implere debentem eadem probat iura or-
dinaria in. l. post diem. 4. item si qua. ff.
quando dies legat. cedat. & in. l. 1. C. de
instit. & subst. l. si ea. C. de condi. insert.
nam ex voluntate testatoris induci po-
terit, vt conditio non habeatur pro im-
pleta in casu supradicto: ita tenet singu-
lariter Bartol. in. l. vter ex fratribus. nu.
1. ff. de condit. instit. sequitur l. in. l. 1.
num. 35. supra hoc eodem titulo.
- 23 Sexto ex eadem radice exisse videtur,
quod etiam legatum recta via transeat ad legata-
rium. vulgata. l. cum pater. 4. furdo. ff. de le-
ga. 2. l. 2. Titio. ff. de fur. l. peculium. 4. sed
quod creditor. ff. de pecul. l. 1. 4. sed vtrum. ff.
si quid in fraud. pat. l. 33. & 45. tit. 9. p. 6.
poterit tamen ex testatoris voluntate in-
duci, vt solū apprehensa possessione, &
non antea, dominum rei legatæ transeat
ad legatarium: ita singulariter determi-
nat Bal. in. l. 2. C. vt in posses. legat. nu. 2.
- 24 Septimo hinc illud potius videtur, quod
prohibitio testatoris de non alienando rem,
impediat rei prohibita alienari, dum
translatione, vt est rex. in. l. cum pater. 4. li-
bertis. iuxta gl. verb. ne id alienarent, in-
fra de lega. 2. Bart. in. l. filius fa. 4. Diui.
n. 6. quæ ibi ceteri sequuntur, hoc. tit. &
circa. 4. libertis, videndus est omnino Ti-
raquel. de vtroque retractu, tit. de re-
tractu Linzger. gloss. 9. nu. 135. & sequen-
tibus fol. 50. & Rip. in. d. 4. diui. num. 2.
Fulgof. Cornet, & l. in. l. quoties, la

primera. C. de fideicommiss. & ibi præci-
pue dominus Anto. de Padilla, Bart. in.
l. peto. 4. pradium. ff. de legat. 2. & Ro-
deri. Suarez allegatione. 3. Quod adeo
verum esse existimat. d. gloss. 4. libertis.
verb. ne id alienarent, vt dictum alienatio-
ne nullo modo tenere dicat: quia testa-
tor prohibuit eam: cuius gloss. opin. testa-
tor esse communiter approbat l. in re-
pet. d. 4. diui. in. 2. lectu. nu. 100. vbi in-
quit, quod alienas non admittitur ad reuoca-
dum, sed successor: eadem quoque opinio
nem communem esse testatur Ant. Gome-
mez in. l. 40. Taur. n. 88. vbi idem dicit, sci-
licet, quod successor, non verò alienans,
possit reuocare, & ibi etiam agit, an co-
stituens maioratum, vel ipsius succes-
sor, possit propria autoritate rem illam
contra ipsius voluntatem, & prohibitio-
nem alienatam capere. ¶ Et licet hæc
ita se habeant, prohibitio tamen contra-
hentis facere non potest, vt impediatur
dum translatione: text. est in. l. si ita quis. 4.
ca lege. ff. de ver. oblig. l. si sterilis. 4. si tibi.
ver. sed si tibi. ff. de acti. emp. l. nemo. l.
ff. de pact. l. ea leg. C. de codic. ob caus.
c. Raynal. ibi, trasferendi in alium, de testa-
ment. ex quibus iuribus post alios Doct.
hanc testatur esse communem opinio. Ro-
gerius de Mota in repet. l. traditioni-
bus. C. de pact. & Bernard. Diaz in reg.
208. & expressius eius Add. ibi, vbi assi-
gnat. 15. limitationes. ¶ Ratio differen-
tiæ est in promptu, quoniam cum adeo
declarum sit iure vltimis testatorum vo-
luntatibus, vt proprie legitimam legum
authoritatem adæquauerint, vt supra di-
ctum est, consequens est, vt quemadmo-
dum ex legis dispositione potest impe-
diri dominij translatio, vt in. l. non du-
bium, in fine. C. de legib. & in. l. cum lex.
ff. de fideiussio. ita etiam ex legitima tes-
tatoris voluntate potest impediri do-
minij translatio: quod secus est in con-
tractibus, nam contrahentes non possunt
impedire effectus ipsius gentium, ne scilicet
ex traditione dominium transfera-
tur, vt in. d. l. nemo. ff. de pact.
¶ Est tamen casus, in quo per conuentio-
nem contrahentium potest impediri dum
transla-

translatio, quando pactu hoc est apposi-
tu ab eo, qui specialē hypothecam, vel
aliud ius reale habet in re illa, cuius alie-
natio inhihibetur. tex. est egregius, & vni-
cus in iure. in. l. si credit. §. si. ff. de distra-
pign. cui consonat. l. si. ver. si. tit. 5. p. 5.
& d. §. si. notat in hoc ibi Bar. secundū
lateralē Pisanum, quæ est verior, & prope
omnibus codicibus cōmunis, qui quidē
tex. non reperitur alibi vnoquā in iure se-
cundū Angel. & Imolin. Qui Rōmē.
§. cohæredes. ff. de ver. obligadem notat
ex illo tex. Bart. in. d. l. si quis. §. eadē
ge. col. 1. n. 3. ff. de ver. obli. & ibi ceteri
rē sequuntur. idē Bar. in. l. nemo. in vlti-
ma oppositione. ff. de pact. idē Bar. in. d.
le. a lege. n. 5. & in. l. abfenti. §. si quis pos-
sessionem in fin. ff. de adquir. posses. idē
in. l. filius fam. §. Diui. nu. 14. hoc. tit. vbi
hunc intellectum ad illā. etiam tenet
Imol. n. 13. laf. 69. Crotus nu. 94. Ripa.
87. Ambros. de Oppozitionibus. 151. et si
Salic. & alij quidam aliter tex. illū intel-
ligere tētauerunt. Hūc tamen esse illius
text. communem intellectum affirmat
Ferdin. de Loaxes in. d. §. Diui. n. 165. di-
cit etiā cōm Roder. Sua. in. l. post rē iu-
dicatā. 1. limit. n. 11. ff. de re iudi. & n. 7.
& est cōmunis secundū Ant. Gom. in. d.
l. 40. Tau. n. 18. qui plures refert, & ap-
probat hūc intellectus cōis in. d. l. regia.

Ex quo text. sic cōiter intellecto in-
fertur primō ad intellectum text. quem
quotidie in practica præ manibus habemus
in auth. hoc si debitor. C. de pi-
pignor. cui consonat. l. 14. tit. 13. part. 5.
& ibi latē Gre. Lopez de materia, quibus
iuribus hoc traditur, vt aduersus fi-
deiussores, vel tertios rerū possessores
hypothecaria, vel personali actione mi-
nimē agatur, nisi præcedēte prius excus-
sione in persona principalis debitoris.

30 Vt illa iura minimē procedant, quan-
do apponitur dicta clausula, & pactū de
nō alienandō cū hypotheca speciali eius-
dem rei, tūc enim prædictū instrumen-
tum, si modō publicū id sit, poterit exe-
qui directō, nulla facta prius excussione
cōtra tertium possessore illius rei, & sic
contra nō nominatū in eo. nā cū huius-

modi veditio, quæ res deuenit ad tertium
possessore, siue alienatio, sit nullius, mo-
dēti virtute dicti pacti, & hypothecæ
specialis, sēper res reputatur esse peneque
principalē debitorem, & per cōsequēs
poterit agi hypothecaria pro re illa ad-
uersus quemcūq; sit, ita tenet in specim
dicens esse mirabile Roderi. Suarez vbi
supra, nu. 5. & sequentibus, vbi n. 13. ex-
presse ita intelligit, & limitat text. in. d.
auth. hoc si debitor. vt in illo caso nō sit
necessaria excussio virtute. d. clausulæ,
& ibi opimē probat, & magnificat &
allegat Bart. qui hoc expresse tenet in
d. §. fin. nu. 2. per text. ibi.

Supradicta tamē intelligenda sunt in
hypotheca ordinaria, nā in hypotheca
alia, quæ quotidie apponitur in cōstituta
census, & annui redditus, vel emphy-
teusis, vt puta quādo super aliqua re, vel
fundo cōstitutur, & imponitur ius rea-
le census, vel pētionis, speciale est, vt ter-
tius possessor eius fundi possit cōueniri
hypothecaria ad solutiōem census, vel
emphyteusis, vel ad ipsum fundū super
quo cōstitutus est census, vel emphyteu-
sis, tradendū, etiā nulla facta, nec præmis-
sa excussione in principali, quia hypo-
theca hæc fortior est alijs ad hunc esse
tū, vt benē tradit Couar. lib. 3. var. re-
sol. c. 7. n. 6. & nouissime post me Licen-
tius Salazar de vsu cōsuet. & stylo ca-
riz. c. 1. n. 18. & 47. quod est optimū
pro limitatiōe tex. in. d. auth. hoc si
debitor, licet Guid. Pap. dec. 9. in. fi. ex-
presse velit tenere contrariū præterquā
in fisco, limitat etiā idem Guid. Pap. de-
cif. 576. nu. 1. & 2. in pensione annua im-
posita super fundo pro alimentis, & pro
annuarijs defunctorum, decimis, &
oblationibus.

32 Ex quibus subinfertur, quod licet ve-
rū sit, quod instrumentū guarētigiū ha-
beas paratū exequutiōem, prout habent
hodie in regno instrumēta publica per
l. 1. & 2. tit. 11. lib. 4. recopil. Regis, non
possit exequi cōtra nō nominatū in in-
strumento, & sic cōtra tertium possessore
rei hypothecate, quia huiusmodi ius
exequēdi passiuē est personale, quod nō
B4 sequi-

sequitur rem, vt in l. 1. §. si hares per ce
ptio fundo, cum similibus. ff. ad Trebel.
33. Et quo textu inquit eleganter Guido
Pape. q. 176. quod si annua pensio super
aliquo fundo inter aliquos priuatos im
ponatur, & constituat, quod postea ce
sset possessor illius fundi, nō potest tali
actione personalis pro dicta pensione con
ueniri, argumētū etiā. l. si §. 1. ff. de equi
tatiōe. empt. & alia uel lego quas ibi alle
gat, & idē Guid. Pape. q. 4. vbi limitat
omnē casu, & tributo principis, & alij ca
sibus specialibus ibi per eū enumeratis.
* Nō pōt pro annuē sarij quæ in ecclesijs
pro defunctis relinquuntur, & pro deci
mis, & oblationibus: * tenet idē Guido
Pape. q. 9. sequitur Rip. in d. l. 1. §. si ha
res. n. 5. * & Hieron. Gigas de pensio. q.
33. n. 2. volu. 14. trac. & Ant. Gom. decis.
30. & 48. n. 1. & decis. 223. n. 8. & Aluar.
Valas. consultat. 82. n. 8. ergo eadem ra
tione idem dicendum est in iure exe
cutionis, cum sit ius personale.
34. Adeoq; fatui essent creditores, qui pe
terēt exequutionē instrumenti guaren
tigi habētis paratā exequutionē cōtra
tercios possesores bonorū debitoris hy
pothecatorū, imō ordine iuris seruato
deberēt hypothecariā intētare, vt tenet
Angel. in d. §. si hares, quē ibi sequitur
Alex. latē, & tenet Bal. & cū allegas Ias.
in l. quē dā. §. nihil interest. n. 7. ff. de edē
dicēs. hoc esse notandū cōtra ignorātes
procuratores, & aduocatos, sequitur idē
Ias. in l. iuris gentiū. §. prator ait, nu. 17.
ff. de pact. idē Ias. vbi plures allegat in l.
si vnus. §. ante omnia. n. 3. & §. ff. eo. vbi
Ioā. Orof. n. 9. & idē Ioā. Orof. alios alle
gat in l. 3. in prin. n. 2. ff. de transac. Ma
rit. de ordin. iud. 6. p. princip. in. 3. actio
n. 32. pag. 657. & optimē Rip. in l. 1. §. si
hares. nu. 1. & pluribus sequētibus, vbi
ponit regulā cū pluribus fallētis, & Pēt.
Ducē in regul. 285. limit. 6. f. 97. & latif
me Rode. Suar. vbi sup. in d. l. 1. limit. per
totam, qui supradictos non allegat, prā
ter Angel. & Alex. sequitur etiā Auiles
in c. 10. prāto. verb. execution. num. 2.
& §. 6. ultra quos hanc testatur cōmunē
opi. Cifus. in l. 64. Tau. vers. 17. dubita

tur, vbi allegat bonā glōf. in d. l. ea lege

35. Quod procedit, ne dum si agatur iure
personalis exequendi, vt supradictū est,
sed etiam si actione hypothecaria aga
tur contra terciū possessorē, nā licet illa
cōtra principālē debitore nominatū in
instrumento sit exequutua, tamē contra
terciū rei singularē possessorē est ordi
naria. Hæc est elegas, & egregia decisio
Balā. in l. 1. n. 6. C. cōia de leg. quē sequi
tur Pet. Anchar. in c. canonū statuta, de
nōstit. & Benedictus de Barziz in tract.
de guarentigijs. 9. q. princip. l. eol. penul
fol. 289. vol. 5. tractatum dicit. d. d. &
Philipp. Det. in c. super eo. n. 5. de offic.
delegat. vbi alios allegat, & ibi eius ad
ditio. & idē in c. cū teneamur. n. 6. de ap
pellat. Felin. in c. cū super cōtrouerfia.
n. 15. de re iudic. Roder. Suarez vbi sup.
in d. l. 1. limitatio. ad l. Regiam. n. 2. & 3.
& Auiles vbi sup. n. 56. Ias. in d. §. prator
ait. n. 11. & in d. §. ante omnia. num. 5. &
idem Ias. in l. l. certi cōditio. §. quoniā.
n. 12. ff. cert. pet. sequitur etiā optimē
declans Rip. in d. §. si heres. n. 2. & op
timē Marthæus de Affili. loquens in red
ditibus annuis impositis per censum su
per fundo, decis. Neapolit. 96. per totā
fol. 187. in paruis, & sequentibus, vbi in
quit hoc casu hypothecaria via ordina
ria esse agendū: & nouissimē Auend. in
l. 4. & §. tit. de las excep. lib. 3. ord. n. 26.
36. Et hūc casum iam vidi in practica in
quadam causa executionis cuiusdā homi
nis, qui petijt in hac ciuitate executio
nem virtute cuiusdā instrumenti publi
ci cēsus pro certa quantitate reddituū
decursorū contra quandam ciuē huius
ciuitatis, & contra eius bona, qui cēsus
erat quotānis impositus super quodam
fundo, cuius ipse ciuis erat tercius, vel
quartus possessor post constitutionē cē
sus, & fuit petita, & facta dicta executio
in dicto fundo, & per supradictā omnia
annullata fuit exequutio, & reseruat
dicto executanti ius suū saluū: vt mel
iori via, quā tibi expedire videretur, pe
teret, in quo omnes aduocati huius ciui
tatis condescenderunt, prāhabito stu
dio, & ita etiā Roder. Suarez vbi supra

io dict. limitatione in princ. inquit vi-
disse irritatū fuisse quandā executionē,
quam quidam semimiles fieri fecit, cu-
ius nomen sui honoris causa tacet, con-
tra quendā medicū de Madrid, qui pos-
sidebat quandā domū, quæ antea foret ap-
causdam debitoris sui, & quod prædi-
ctus semimiles fuit condēnatus in expen-
sis propter suā fatuitatem, in quā incur-
sit ex eo, quod huiusmodi instrumentū
executori fecerit contra singulārē fue-
cessorem, & rectē censerem esse iudica-
tum in causā supradictā, nisi in præd. in-
strumento census adesset clausula de
quibus infra. n. 39. quæ cōmunit̄ ad os-
se solent in similibus contractibus pu-
blicis annui census, tunc enim etiam cō-
tra tertium possessorem rei super qua
annuus census constitutus est, via execu-
tione locū habet, & procedendum est, vt
d. nu. 39. probamus. * Imō etiam defici-
te prædicta clausula in possessore rei cō-
fuitis idem prædictum ex natura rei, h
vt ibidem addidimus: scetus in alijs tena-
tibus successoribus, & possessoribus rei
debito hypothecaræ regulariter peri-
prædicta.

37 Quia licet supra dixerimus speciale
quidē esse in hypothecā irregulari quo-
ri escūq; super aliquo fundo imponitur
census, vel emphyteusis, vt eius fundi ter-
tius possessor possit cōueniri rectā via,
hypothecaria actione, nulla præcedentis
excussione in principali debitorē, tamē
id intelligi debet via ordinaria, secus ve-
rō via executiva: vt constat ex remissio-
nibus, & allegationibus, quas supra ad-
diximus pro dicto casu speciali.

38 Supradicta tamen omnia procedunt
(& nunc ad rē, & ad prosecutionem illa-
tionis supra inceptæ) præterquā si in
prædicto instrumento garantigio sit ap-
posita clausula de non alienando cū hypo-
theca speciali eiusdē rei. Nam cū in hu-
iusmodi casu si res prædicta de facto
alienetur, habetur proinde, atq; si in bo-
nis primi debitoris remansisset, iuris in-
tellectu, meritō quod tunc etiam si eius
derentatio, & nuda possessio sit penes
tertium, possit in ea fieri executio, cum

actio hypothecaria contra primam de-
bitorē sic executiva, sicut ipsū ius prin-
cipale executionis contra eius perso-
nam, iuxta Baldi, & omnium supradictorū
sequacium auream doctrinā. Et in ter-
minis per supradicta ita tenet Rode-
ric. Suar. vbi supra. n. 5. cuius opinio. fa-
uēt omnia quæ supra dicta sunt circa cō-
mune intellectum. d. l. si creditor. §. si.
Et tenet etiam in terminis Couarr. lib.
3. Var. c. 7. num. 6. in versic. illud tamen
erit obseruatione dignū. fol. 105. col. 2.
in princip. vbi loquitur in executione
annui redditus aduersus tertium posses-
sorem habentem ius à debitorē.

Secunda limitatio est, præterquā si
in prædicto instrum. ad sit pactum de ingre-
diendo possessionem rei hypothecaræ
propria autoritate, de quo pacto loqui-
tur textus in l. creditoribus, cum similibus.
C. de pigno. Nam si ad sit dictum pactū,
ac facultas, & licētia prædicta, bene po-
terit peti executio super huiusmodi re
etiā per tertium singulārē successorem
possessā, si præd. singulāris successor ha-
beat causam à debitorē principalē, vel
simul cū dicto pacto ad sit clausula:
constitutū tenet alios allegans Ma-
rant. de ordin. iudic. vbi supra. numer.
33. & licet Salicet. & alij velint tenero
contrarium, tamen hæc est communior
opinio: vt bene concludit Anton. de Fa-
no in tractatu de pigno. 4. part. princip.
num. 20. & sequen. fol. 84. tenet Roder.
Suar. vbi supra. num. 5. & plorima alle-
gans Petrus Duct. vbi supra. d. reg. 275.
limita. 6. fol. 97. Matthæus de Afflict.
in constituto. Regni Sicil. libr. 1. Ru-
bri. §. num. 28. fol. 45. & quod præcariū
cum generali hypotheca bonorum sit
sufficiens ad id quod supra dict. est, cum
Matthæo de Afflict. decisio. 182. in. 2.
dubitat. in nouis, tenet Anton. Gabriel
libr. com. opinio. conclusionē. 1. de pi-
gno. num. 10. pag. 202. in fi. & eam. dicit
communem, & non esse ab ea receden-
dum in iudicando, & consulendo Frac.
Viuius. 1. tom. commun. opinio. libr. 4.
vers. debitor Titij. pag. 169. in maga-
ann. 1580. Lugd. impressis, omnes enim

Bx supra

supradictis tenent, non esse hoc casu necessarium excusationem principalis. Supradicta omnia plurimos referens sequitur nonisime Matien. in l. 1. glof. 3. nu. 4. & 7. tit. 17. lib. 3. nouz collect. regiz. ex quibus, ut credo post huius operis primum editionem, ita decifum fuit in regali Cancellaria Vallisoleti in causa cuius meminimus supra. num. 36. reuocata sententia contraria primę instantię.

* Quarta limitatio est in cōtractu censuali, quia pro censibus potest fieri executio absq; discussione bonorū principalis debitoris in fundo, vel fundis super quibus census constitutus est, etiam si sint penes tertium, vel tertios possessores, nec potest per ipsos impediri executio quocumq; obiectu, ut interminis probat Petrus Foller in praxi censuali in tit. tanquā res iudicata. nu. 12. & 23. & cōprobatur ex supradictis. nu. 31. & ita quotidie videmus in praxi obseruari. Sed & sunt alię plures limitationes, quas referunt Matthæus de Afflict. & latius Rip. vbi supra.

40 Secundo principaliter ex eodem text. in dict. §. fin. l. creditor. ff. de distract. pig. sic communiter intellecto, infero ad intellectum text. cuius etiam casus quotidie in practica contingit in l. quoties. C. de rei vendic. cui consonat l. 50. tit. 5. part. 5. & ibi latē Greg. Lopez in glof. magna. & l. 14. tit. 13. par. 5. quibus iuribus probatur, ut in re duobus vedita, preferatur ille, cui prius tradita est, ut text. ille minimē procedat, quoties prima venditio alicuius rei esset facta cum hac clausula de non alienanda re vendita, cum hypotheca speciali ipsius, quia tunc secunda venditio, secuta etiā ex ea traditione, nihil valet, & primus præfertur secundo cui erat facta traditio, nam cum propter istam clausulam secunda venditio sit nulla, per consequens & eius traditio nihil valet: ita non uiter tenet Isf. in d. l. quoties. num. 28. quem sequitur Thomas Ferrarius cautela. 48. num. 3. ad finem, & Tiraquel. alios referens de vtroq; retract. titu. de retracta conu. notional. §. 3. glof. vaic. n.

-41

5. fol. 311. & Couarr. eos referens lib. 2. Variarū resolut. cap. 19. n. 7. qui est videndus: sequitur etiam Anto. Gomez. qui tantum Isf. allegat. in 2. tomo. c. 2. num. 20. versic. fin. incip. 4. principaliter, in quarum legum materia, & intellectu plura asserre possem utilis & practica bilia, sed quia non est presentis materiz, ea omitto.

42 Tertiō infero ad intellectū tex. quotidiani etiam in practica. in l. emptorē. C. de locat. cui consonat. l. 19. tit. 8. part. 5. quibus iuribus probatur, emptorem quidē minimē teneri stare colono, qui prius habebat conductū rē illā. Nā illud procedet, præterquā si conductor in cōtractu locationis fecerit apponi, q. locās promittat non alienare fundū intra tēpus locationis, & pro hoc obliget dictū fundū specialiter, quia cū præd. clausula annullat venditionē in contrarium factā, non poterit quidem emptor repellere conductorē: ita tenet plures referens Roderic. Suarez in d. 1. limitatio, ad l. Regiam. nu. 8. admonens conductorem, ut ita semper faciant, sequitur Anto. Gomez. alios referens. 2. tom. c. 3. de locatione. n. 9. ad finē Isf. opt. in l. filius fam. §. Diui. in. 1. lect. n. 92. ff. de lega. 1. & in 2. lectur. n. 122. testat cōmuncem Couarr. lib. 2. Var. resolut. cap. 15. nu. 3. versic. vltimō est, & Greg. Lop. in l. 19. tit. 8. par. 5. glof. magna. col. 2. & in practica hoc ponit Practicus quida Mōterrosius in sua practica. 7. tractatu. fol. 219. colu. 1. Rolandus à Valle consil. 62. num. 10. libr. 2.

44 At verō si pro securitate huiusmodi locationis locator obligasset fundū, & non esset appositū pactum prædictū de non alienando, alienatio facta valeret, & emptor non teneretur stare colo no volenti stare in fundo, dum modo ei satisfaciatur de interese: ita tenet elegatē Bar. in d. l. emptorē. n. 2. C. locat. & ibi communiter Doctores, nec hoc casu quicquam faciet, quod sit hypotheca specialis, siue generalis, cum virtute ipsius, de faciente prædicta clausula, non impediat dominij translatio, sed tantum possit colonus retinere fundum pro intellectu.

interesse & poenis, & sic præcise non reman-
 ebant in conditione, si sibi solvatur in-
 teresse. Hæc est communis opinio, ut la-
 tere refertur Anto. de Fano, de pignorib.
 2. part. in princip. nu. 6. & 7. & sequitur
 etiam Roderi. Suarez vbi supra. d. nu. 8.
 & Tiraquel. 2. part. de utroque retra-
 ctu. §. 3. glof. vnic. nu. 6. & l. 1. vbi supra
 testatur communem Couar. vbi supra,
 vers. secundū. Et est ex mente omnium
 secundū Greg. Lopez vbi supra. Et hoc
 modo debet intelligi communis opinio
 tradita per Pet. Duenas in regula. 246.
 limit. 7. vbi dicit, quod d. l. emptorē non
 procedit, quando est obligatio genera-
 lis omnium bonorum, vel specialis rei
 locatæ: quia debet intelligi, præterquā
 si offeratur interesse, quia tunc bene po-
 test expelli per emptorem, non obsta-
 re. d. obligatione, & hypotheca genera-
 li, & speciali, ut supra dictum est, & con-
 stat ex Doctoribus, quos ipse ibi alle-
 gat: ita etiam intelligit d. communem
 opin. quam ipse latere refert, Mench. lib.
 3. controuers. vsu freq. c. 33. nu. 7. & seq.
 & præcipue in vers. f. d. c. 1.
 Quæ quidem cōm. opinio limitatur,
 quādo prædicta locatio esset iurata tūc
 enim iuramentum habet vim prædictæ
 clausulæ de non alienando, & per conse-
 quens iuncta dicta hypotheca speciali,
 posset conductor præcise retinere fun-
 dum, etiā sibi oblato interesse, secundū
 Anto. de Fano vbi sup. nu. 9. licet dubi-
 tet Couarr. vbi sup. imō sufficeret hoc
 casu obligatio generalis cum iuramento
 secundū magis cōm. opi. DD. quā re-
 fert Rolan. à Valle cons. 62. m. 40. lib. 2.
 Sed cū hodie. l. Regia statutū sit, sci-
 licet per. l. 1. tit. 1. lib. 4. ordinamēti no-
 ui, iuramentum minimè apponatur in
 contractibus, sub poenis ibi positis, inter
 quas vna est, quod obligatio, & contra-
 ctus sit nullius momenti, videtur nō pro-
 cedere posse limitatio hæc Anto. de Fa-
 vbi supra, imō si prædicto casu appona-
 tur iuramentum, non valebit cōtractus
 huiusmodi.

Poterit tamē saluari dictū Ant. de Fa-
 vbi sup. in minore vel muliere locante,

nam huiusmodi personæ bene poterunt
 iurare cōtractū suum, etiam attēta. d.
 l. Regia, nā illa tantū excludit cōtractus
 validos absq. iuramento, non tamē eos,
 qui absq. ope iuramenti sunt infirmi;
 prout sunt cōtractus minorū, & mulie-
 rum in certis quibuscūq. casibus: ita legē
 illam interpretatur Dida. Per. ibidē col.
 793. alios referens, per pragma. 160. hu-
 ius regni, & per. l. 61. del Quæderno de
 las alcualas, vltra quem eodem etiam
 modo intelligit legem illā Auiles. in. c.
 10. præ. ver. executio. n. 36. & vltra eos
 eundem intellectu illius. l. testatur esse
 communem dominus Anto. de Padilla
 in. l. 2. num. 35. C. de rescin. vend. dixi la-
 tius in repet. auth. sacramenta puerū.
 C. si aduers. vend. nom. 156.

Vltius circa intellectu. dict. §. 1.
 Lsi creditor, videndum est, vtrū stante
 prædicta clausula de non alienando, pos-
 sit debitor huiusmodi rem prohibitam
 alienari, alteri locare, vel pignorare?
 Et dicendum est, quod posset optimo iu-
 re, præterquā si aliud conueniat: ita te-
 net eleganter Barto. in. l. manumissio-
 nes. num. 1. ff. de iustitia & iur. vbi po-
 nit questionem in fortioribus termi-
 nis, scilicet: quando esset pactum, ne
 exeat res ē manu debitoris, quia loca-
 tio non solet dominium transferre, vt
 in. l. non solet. ff. locat. & illam Barto.
 opinio. sequitur Paulus de Castro ibi,
 num. 4. & est communis secundū Ioā-
 nem Orosium, num. 8.

Quod primò limitari debet secundū
 eosdem in locatione ad longum tempus.
 Quia in ea transfertur dominium, sal-
 tem vtile, vt tenet gl. in Clem. 1. de rebus
 Eccles. non alienad. in verb. locationes,
 vbi reprobat Accursium, tenentem cō-
 tractū in. l. penulti. §. instituta. ff. de le-
 gat. 2. vbi idem Bar. n. 3. sequitur hanc
 opinionem glof. m. d. Clem. quā etiā
 pluribus relatis dicit communem Tira-
 quel. de utroque retract. 1. par. §. 3. glof.
 14. nu. 81. & Arias Pintel. in. l. 1. in. 3. par.
 num. 64. C. de bon. mar. & Couarr. libr.
 2. Variarum, cap. 16. numer. 1. vbi plo-
 res auctores refert, & Ioannes Orosius

vbi supra, num. 9. dicitur eundem idem Oroscius in l. penult. nu. 28. de pact. communem dicit Anton. Gomez in l. 40. Tau. nu. 83. testatur communem plures referens: supremi regalis consilij Senator dominus Anton. de Padilla in l. voluntas. n. 18. C. de fidei commissi.

51 Quod sublimat eleganter Baldus in authen. ei qui iurat. num. 40. C. de bon. auth. iudic. possid. præterquam si ex mēte contrahentium, vel legis, constet contrarium, ut puta, si in prohibitione fiat mentio pretij, nam tunc refertur tantū ad venditionem, non verō ad locationem ad longum tempus: cuius limitatio

52 nem approbat Tiracuell. vbi supra. nu. 82. referendo plures, ex quibus constat satis esse hanc opinionem communem? Secundo modo limitari debet communis opinio supradicta, quando locatio, etiā ad modicum tempus, fieret cum pacto renouationis, ita ut fiat ad nouennium, & postea finito nouennio, incipiat aliud nouennium: quia cum huiusmodi locatio sit in fraudem pacti in initio à principio, merito quod non valeat, ita tenet Addition. Bartol. vbi supra, alios allegans, & sequitur ibi Ias. num. 7. & Ioann. Orosc. num. 10. vbi Paul. num. 4. alio modo limitat illud de pignore, & est pro hac opinione optimus text. in Authen. de non alienan. aut permutand. reb. eccles. §. quod autem, versic. nec illud, colla. 2.

53 ¶ Vbi Angel. illum text. inducit ad locationes rerum minorum factas per tutoris aut nouem annos, ita ut finito nouennio, rei iterum conducta videatur, hæc quidem locationes minime valeat, quia hæc fraus, & generaliter ad omnes res prohibitas alienari, text. illum allegat Dominos meus vbi supra. numero. 19. post Pisellum, quem refert, & hanc tenet frater communem opinionem Couarr. vbi supra. numer. 4. vbi allegat. d. text. & idem dicit in locatione rerum eccles. quæ fieri non potest ultra triennium.

54 ¶ Tercio limitatur, quando res daretur pignori potiori, à quo non facile res recuperari possit, tunc enim contra prædicto pactum non valeret pignoris constitutio: ita tenet Addition.

Pauli de Castro, vbi supra. numer. 4. & inuit esse communem opinionem, plures allegans Ioannes Oroscius ibi numer. 121. ¶ Cautela ergo erit optima, ad hoc ut huiusmodi creditor, in cuius fauorem est appositum pactum de non alienando, sit securus, ut pactum quocumque fiat de non locando, nec pignori dando, vel alium quemcumque contrarium faciendo, etiam si res non exeat de eius manibus: quod quidem valebit à fortiori, cum valeat illud, per quod dominij translatio impeditur, quod magis est. Et hoc est summe notandum, nam nullus sic in terminis declarat, & est verissimum per omnia supradicta. ¶ Item adde, quod erit optimum, ut prædictum pactum hanc quoque conditionem contineat, ut neque possessio transeat in aliquem, si debitor de facto alienauerit, sed quod remaneat penes ipsum: nam si hoc non dicatur, & res alienetur, licet non transeat dominium, transit quidem possessio naturalis secundum Anton. Gomez in l. 44. Tauri. numer. 26. licet contra eius opinionem faciant, quæ tradit Auend. respon. 12. num. 9.

57 ¶ Egregia tamen dubitatio circa text. in dict. §. si. versari solet, an scilicet, quæ admodum ex speciali hypotheca ibi impeditur dominij translatio, iuncto prædicto pacto de non alienando, ita etiam impediatur, si solum generalis sit hypotheca omnium bonorum? Et videtur sane & in hoc casu esse text. illum intelligendum, duobus rationibus. Prima est, quia æqualis solet esse nature generalis hypotheca cum speciali ex text. in l. generaliter. C. qui pot. in pignori habeamur. Altera ratio est, quia cum text. ille agat generaliter, videtur in vtraque hypotheca, & generali & speciali, esse intelligendum; vulgata. l. i. §. & generaliter. si. de legat. præst. l. in fraudem. §. fin. ibi. Quia generalis fuit ista determinatio. ff. de testam. mili. & quod per manus tradi solet lege non distinguere, nec eos distinguere debere. l. non distin-

gue.

guemus, in princ. ff. de arbit. l. de pretio.
 ff. de Public. in rem actio. Et potest his
 tortia adiungi ratio, vt credamus, texta
 illum, & in generali hypotheca locum
 habere. Nam qui sibi prouidet generali
 hypotheca, id eo facit, vt sibi magis con
 sultum sit, quam per specialem dumtax
 at: inductum autem ad augmentum, non
 debet operari diminutionem, vt in l. qd
 fauore. C. de legib. text. in sui ratione
 in l. creditor qui non idoneum pignus. ff.
 si cert. pet. l. i. cum alijs. C. de pignor.
 Quare Paul. de Cast. in dict. l. si ita quis.
 §. ea lege. n. 5. ff. de verbo. obliga. tenet
 dict. §. h. habere locum & in generali hy
 potheca, huius etiam opinionis est Alex.
 in l. qui absenti. §. si. de acquirend. pos
 sess. & hanc esse vtiorem opinionem tes
 tatur Ioanes Crocus in repetit. d. §. Di
 ui. n. 69. ¶ Contrariam tamen sententiam,
 imo quod text. ille non habeat locum in ge
 nerali hypotheca, videtur tenuisse Bar.
 in l. qui absenti. §. si quis possessionem in
 fine sui commentii. ff. de acq. posses. vbi
 idem sequitur Imola col. 3. Aretin. 2.
 versic. extra gloss. l. si tibi. nu. 32. qui ex
 Alexand. testatur, hanc esse communem
 opinionem, eam etiam tenet Baldus in
 l. ea lege. num. 4. C. de condit. ob caus.
 versic. quinto probatur. Alexand. in l.
 filiosam. §. si vis in quinquennio. nu.
 4. in fine, vbi id commendat. ff. soluto
 matrimo. hanc etiam testatur commu
 nem opinionem l. conf. 2. l. i. colum. 5.
 in fine, & iterum colum. 6. in princ. vo
 lum. 2. hanc etiam asserit communem
 Anton. de Fano de pignoribus. 2. parte.
 1. membro. num. 5. communem esse tes
 tatur Loazes in dict. §. Diti. num. 170.
 quam ceteris prestantius defendit &
 declarat Roderi. Suarez in dict. 1. limi
 cati. o. numer. 11. dicit etiam commu
 nem plures allegans Anton. Gomez vbi
 supra. num. 19. qui est videndus laxissi
 me in materia dicti. §. fin. quorum 2. to
 ritas vaica ratione fulciri potest, & so
 let, quod dispositio text. in d. §. fin.
 exorbitans sit a iure communi, nec pro
 inde erit vnquam extendenda. l. quod ve
 ro. ff. de legitimis ex alio communis

hic intellectus sustineri posset, quod
 multum in iure interesse solet inter spe
 ciale & generalem hypothecam, vt ex
 pla sunt manifestissima in l. 1. C. de ne
 cess. serui. hzred. instit. iuncta. l. ab eo. C.
 de seruo pignor. dat. & c. in l. 2. C. de
 pignoribus, cum alijs, & iuxta hac opinio
 nem intelligenda sunt omnia quae ex di
 ctio. §. fin. communiter intellecto illata
 sunt supra. Refert in hoc duas opiniones
 communes contrarias Ant. Gabriel lib.
 3. commu. opin. conclusi. 1. de pignor. n.
 3. & sequentibus pag. 202. vbi nu. 5. fa
 tetur, hanc vltimam videri magis commu
 nem opinionem, eamque tenet.

59 Penultimò ex dicta ratione dubitan
 di infertur, quod potest testator facere,
 ne regula Canoniana in suo testamento
 locum habeat: gloss. in l. potest. ff. de he
 red. insti. vbi idem tenet Bart. item Bal.
 qui id commendat. Imol. ibi. nu. 3. gloss.
 in l. in tempus. verb. cum capere. ad fin.
 ff. de hzred. insti. vbi etiam Bar. idem Bar.
 in l. ceter. §. tractari. nu. 2. ff. de legat. 1.
 vbi l. as. nu. 20. idem tenet.

60 Vltimò ex supradicta ratione dubita
 di infertur ratio decidendi ad l. 5. tit. 7.
 lib. 5. noue recop. Regiz, vbi cauetur, q
 in successione maioratus, filius, vel alius
 descendens ex filio maiori possessoris ma
 ioratus prae mortuo in vita patris, prae
 fertur, nlio secundo dicti possessoris,
 praeterquam si aliud sit dispositum per pri
 mam constituentem, & fundatorē maiora
 tus, quia in tali casu voluntas instituentis
 debet seruari: ergo: ecce, quomodo. l. il
 la iubetur custodiri voluntas testatoris,
 licet aliud lex disponat in casu illo, quā
 do testator non disposuit: circa quā. vi
 tra scriptores Hispanos ibi, videndus est
 omnino Coua. in pract. quæ. c. 38. qui le
 ge illi optime legit per tres particulas:
 videndus est etiam legē illi laxissime am
 pliās, & limitās Petr. Peralta in Rob. ff.
 de hzred. insti. nu. 122. & sequentib.

61 Ex quo in versic. quarta, illud tantum
 referam, scilicet, quod dict. l. 5. procedit
 nedum in maioratus successione, quo
 casu ipsa lex loquitur, hoc est, in maio
 ratu constituto autoritate, & licentia
 Regis.

Regis, sed etiam in vinculis particularibus tertij & quinti, quæ homines auctoritate & licentia ordinaria legum huius regni possunt facere, quibus permittitur, parentes posse filios, vel nepotes in tertio, & quinto bonorum suorum meliorare, & insuper addicere vincula, gratumina, fideicommissa, submissiones, & substitutiones quæ voluerint, seruata tamen forma. l. 27. Tauri: & inquit Peralta vbi supra, ita pronuntiatum fuisse in his terminis non semel in tribunalibus superioribus pro nepote, atque esse vstitutum affirmat, & quod inoleuit hæc practica, licet de iure colligatur contrarium, ex traditis per Alexand. consil. 129. volum. 5. post B. art. in authentic. post fratres. Scio ego de iure esse maximam controuersiam Doctorum in hoc articulo, sed quia non est presentis materiz, & Petrus Peralta testificatur de practica huius regni in hoc, & quia nulla videtur posse congrua ratio differetiz reddi inter maioratū licentia Regis stabilitū, & vincula quæ auctoritate legum huius regni sunt, ideo omitto ea quæ de iure communi Doctores in hoc articulo tradidere, reuerſurus ad propositum nostræ materiz, à qua digressi fuimus.

62 Illud tamen hic inferere, & examinare placuit, quo nam iure sit inuenta liberata hæc testandi facultas, quæ testatoribus attribuitur? In quo videtur primò dicendum, facultatem testamentum faciendi, & successiones, maximè ex testamento, omni respectu de iure ciuili esse, ut tenet glossa in Lex hoc iure. ff. de iustitia & iure, ver. dominia, in fine, dum probat, dominium quæsitum ex sententia & testamento, esse de iure ciuili, vbi Bartol. num. 5, in fine hoc tenet, sequitur etiam Paul. de Castro ibi, in. 2. lect. n. 31. loquens in successione, idem probat gloss. in. 4. singularum. Insist. de rerum diuis. verb. iure ciuili, & gloss. plenior in l. 1. ff. de acqui. rer. domi. verbo, ciuitatis nostræ, hanc opinionem etiam tenet Bartolus in l. qui à latronibus. ff. de testam. ibi, Perdiderunt ea, quæ sunt iuris ciuilis, neque possunt facere testamen-

tum secundum consuetudinem ipsorum, eū testamenti factio sit iuris ciuilis: Idè tenet Baldus in l. si vnus, in princip. C. de testam. & in l. decernimus. C. de sacros. eccl. & in l. lege duodecim tabularum. C. de legit. hered. & hanc opinionem dixit esse communem Christoph. Portius in principio, Insti. de testamen. nu. 6. vbi Marcus Antonius ex sententia Christoph. nu. 19. hanc appellat communem. eodè nomine dicit communem Viglius in. 4. sed prædicta. num. 4. de testamen. & Ioannes Orosius in dicta. l. ex hoc iure. num. 24. hanc dicit communem Guilielm. Benedict. in repet. cap. Raynuitius, verbo, testamentum. el primero, col. 2. de testam. dicit etiam communem Bartholus in Rubric. extra de testamen. colum. 14. vbi cum sequentibus, multa allegat pro hac opinione, & articulum hunc latissimè discutit Ferdinandus Vasquius Mench. nouissimè de successione creat. §. 1. vers. quoad quartum. num. 1. cum sequentibus, vbi quatuor opiniones in hoc articulo refert, & ideo est videndus. Sed opinio hæc, 1. potest probari per nostrum text. in hac. l. nemo potest, quam sic pondero. Si enim testator nō potest facere quin leges in suo testamento locum nō habeant, ergo facultas sibi concessa testamenti condendi, eodem iure ciuili attributa est, nō verò de iure naturali, quia si de iure naturali foret, superaret leges ciuiles, quia ius naturale semper est immutabile, & fortius quā ius ciuile, vt in. §. sed naturalia quidem iura. Inst. de iur. nat. gent. & ciuili. cū vulgat. Secundò probatur hæc opinio per. l. 1. C. de sacros. eccl. vbi dicitur, qd habeat vnusquisq; liberam testandi facultatem, sicque liber stylus: ergo lex ipsa ciuilibi præcipit, & concedit liberam hanc testandi facultatem testatoribus in modū priuilegij. Tertiò pro hac opinione facit text. in c. ius Quiritium. 1. distinctio. ibi, In quo agitur de legitimis hereditatibus, quæ text. ad hoc allegat Corneus consilio. 137. lib. 2. col. 2. Quartò probatur in l. testandi. C. de testam. ibi, A legibus certis facultas permissa.

differt. Quinto probatur hæc opinio- 65
per textum in 3. ff. de testam. ubi pro-
batur, quod testamenti factio non pri-
us, sed publici iuris est: ergo civilis; qua
iure civile in priuatum & publicum diui-
sum est: Sexto probatur in prin. l. in fi.
de testam. in 3. glof. ubi dicitur accessit. Se-
ptimo probatur in d. l. 2. ff. de petitione
hereditaria: glof. Verum quod iure Ques-
tionum. Item per d. in d. l. 2. ff. de iur. No-

no in totum de auct. & op. p. 66
 no est p. h. c. op. pulch. text. in fin. 66
 knli. de vul. & habit. vbi imperator & ad- 67
 mar. itis titulis, quibus deniare Gentium
 donum & acquiruntur, subiicit Rubric-
 cas, quibus de iure civilis dominia qua-
 rantur, vt vscapione, & testamen-
 ta. Decimo probatur per text. in l. ver-
 ba. de iur. iur. de iur. iur. de iur. iur. de iur. iur.

[illegible]

3. Ex qua comuni resolutione inferor:
primò, iura ciuilia merito téperasse for-
ma testamenti & solennitates in scriptis
& nuncupatiui, vt in l. hac & consulti-
ma in principio, & in q. per nuncupatio-
nem. Cide testamentis, & per totum In
stit. eodẽ tit. ex quibus Paulus de Ca-
stro in dicta l. hac consultißima in prin-
cipio, cumulat. 1. solennitates & requi-
sita in testamentis, à quibus neque pet-
itum vñque licet dicedere, vt in hac.
In nemo potest. In l. si vnus. in prin. Cide
testamentis, vbi hanc rationẽ ponit Bal-
do

o Secundo inferitur, potuit ex eadem
radice augeri solennitates in testamen-
to; ceteri, ut in l. hac. consultissima. C.
qui testamentum facere possit. l. 14. tit. 1.
par. 6. l. 3. Tauri.

f. Et minui eadem ratione, vt inter liberos, in testamento militis, in pia causa, & in alijs casibus numeratis per gl. in dict. l. hac cōsultissima. in princ. C. de testamētis. verb. rogatis. & hodie de iure regio hac ratione forma testamētis non participio diminuta est, vt in d. l. c. a. lib. 5. ordinamenti, & in d. 7. Tau: hodie sunt leges. a. & c. l. x. c. 4. lib. 5. nouz recopil. regiz.

Xla qua. l. i. per sigillis testum, requiritur
 iure communis, & remissis, additus
 est tabellio, signumque suum, ut probat
 Gonz. in. c. cum esset, in prin. ex. de te-
 stamentis, & optimè D. Anton. Gomez,
 in l. 3. nu. 38. & sequen. & Cifuentes cõ-
 tra Castellanib. & contra Greg. Lopez
 in l. i. titul. 1. part. 6. ad finem.

Tertio inferitur, quod cum conclusio valeat in dispositis iure ciuili etiam corrigendo, vt in l.de quibus. ff. de legib. si rationabilis sit, vt in c. fin. in fine, de consuetud. posse consuetudinem minus solemnitatem in testamentis. tex. in l. si. C. de testamentis, et in testamentis rusticis in rure, & in dict. l. tit. 4. lib. 1. ordinamen. noui. probat Bart. in l. bra. C. de summa Trinit. & fide Catholic. ubi eleganter las. nume. 71. cum sequentibus, & est communis opinio secundum Corneum in l. si non speciali. columna. 3. C. de testamentis. tradit latissimum sermo.

Quartò similiter ab ipso iure civili
petendi sunt qui possunt vel non facere
testamentum: & sunt utiq; plures, vt per
Abban Rubri. extra de testament. An-
dhar. & alios in cap. eodem. tit. latius
per Philip. Francū in Rubri. eod. fit. in.

6. ¶ Quinto inferitur, bene dixisse Cor-
neum in dict. li. si non specialis, ut refert
Marcus Antonius in dict. §. ex imperfe-
cto, num. 23. quod princeps potest facere,
ne additione quærat hereditas, vel
ne heredes repræsentent defunctum, &
tandem omnes defectus testamenti tol-
lere, quia ista omnia sunt inducta de iu-
ris civilis.

69 Et comprobatur hęc illatio ex Paulo de Castro in l. cum heredes facti

- sumus. ff. de acquir. possess. ex eodem in l. 3. ff. de testamentis. & in l. Gallus, §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. ubi voluit post Bart. ibi, posse principē legitimare spurium in praeiudicium venientium ab intestato, quia successio & acquisitio hereditatis, est de iure civili, quod princeps tollere potest: & hanc opinio est communis secundum Curtium Iuniorum consil. 174. num. 15. & secundum Emanuelem Costam in dict. §. &
- 70 quid si tantum. colum. 76. nu. 175. ¶ Quod procedit non solum delata hereditate, verum adita secundum Ias. ibi, nu. 122. verum etiam post apprehensam possessionem secundum Decium in cap. quæ in ecclesiarum. num. 26. de constitut. & in consil. 498. num. 25. & latius in consil. 698. num. 8. eo argumento, quod delata hereditate, & etiam adita, imò & post apprehensam possessionem, inspecta origine, hoc dominium est de iure civili omni respectu, quo fit, ut princeps indistincte hoc dominium tollere possit, qui est supra omne ius positivum. Sed quod possit tollere post apprehensam possessionem, est fallum, & communiter reprobatur, ut concludit Carolus Ruynus, hanc appellans communem opinionem in dicto. §. & quid si tantum. in final. verbis, & ibi etiam dicit communem Lancelot. Galiaul. in fine, eadem dicit communem Marc. Anto. in dict. §. ex imperfecto. num. 24. quia licet modus acquirendi sit de iure civili iuxta communem opinionem supra dictam, dominium tamen iam quæsitum, est de iure gentium: quia ratione idem ipse cefeo dicendum in hereditate iam adita adversus Ias. quia aditione hereditatis dominium ad nos transit, sola possessio requirit apprehensionem, ut in dict. l. cum hæredes. in princip.
- 71 Et princeps non potest tollere ea quæ sunt iuris gentium, nisi cum causa legitima, ut in l. fin. & ibi gloss. & Doctores. C. si contra ius vel utilit. publi. & est communis opinio Doctorum ibi secundum Maran. de ordi. iudic. 3. part. prin. num. 44. in medio. & tenet Bar. in proœmio ff. veteris. num. 6. vbi soluit maximam difficultatem, & testatur communem opinionem Felin. in d. cap. quæ in ecclesiarum. num. 26. de constitut. & eam dicere anteriorem Ioannes Oroscius in l. princeps legibus. num. 17. ff. de legib. & testatur communem Anton. Gomez in l. 40. Taur. num. 89. & constituit regulam cum ampliatione & fallentibus Bernard. Diaz de Lugo in regula. 209. incip. Dominium rei meæ. fol. 99. ad fin. & videndus est latè de hoc Matth. de Afflictis de cisi. Neap. 361. nu. 4. & sequens vbi num. 29. & 30. tenet, quod si princeps auferat alicui rem suam ex causa, cessante illa causa, debet sibi fieri restitutio: approbatur communis opinio supra dicta. in l. 2. tit. 1. part. 2. in vers. otro si de zimor.
- 73 ¶ Et quando princeps auferat alicui cum causa rem suam, intelligi debet soluto pretio, ut probat text. in l. item si verborum. §. 1. vers. item si forte. ff. de rei vend. ibi, Modico honoris gratia possessor datus. De cuius versculi intellectu videndus est omnino Arias Pinel. in Rubri. C. de rescind. vendit. in l. 1. part. cap. 2. num. 14. probat etiam text. in l. 2. C. quibus ex causis serui pro præmio libertatem accipiant, & tenet gloss. in l. fin. C. eo. tit. & est similis gloss. in l. Barbarius Philippus. verb. multo magis. ff. de offi. prætor. & hæc est approbata traditio secundum Ioan. Orosc. in dict. l. princeps legibus. num. 21. Et licet gloss. in l. si locus. verb. præstare debet. ff. quæd. servit. amit. dicat servari contrarietatem hæc opinio communis gloss. approbata est in dict. l. 2. tit. 1. part. 2. in vers. sic. Et si por. aventura, vbi dicitur, quæle deue dar buen cambio, quæ vale tanto, o mas, de guisa que el finque pagado a vista de homes buenos, & in l. 31. tit. 18. part. 3. quare merito opinionem gloss. iure regio approbatam dixit dominus meus don Antonio in l. per agrum. num. 14. C. de servit. & aq. ¶ Quod pro cedit, etiam si causa, ob quam auferatur res alicui, sit iustissima, ut colligitur ex gloss. in dict. l. Barbarius, & tradit plures allegans Arius Pinel. vbi supra & circa quæ-

decondict. indeb. probat etiam Petrus Loricus de apicibus iuris, tracta. 1. c. 22. & Covarr. in c. cum esses. nu. 10. extra de testa. vbi ex hoc multa inferit. De quo articulo, an scilicet vlla obligatio naturalis oriatur ex testamento minus solenni, dicemus nos latius infra in hac repetitione, num. 457. & sequent.

79 Sed contrariam opinionem in articulo principali tenet Bart. in l. interdum. nu. 6. ff. de condictio. indeb. dicens, quod facultas testandi, licet quo ad formam, & solennitatem sit de iure civili, tamen quoad originem & substantiam, est de iure gentium, & naturalidem voluit Bartol. in Rubrica. ff. de acq. hzredit. dicens, pluribus locis sacre Scripturę hoc probari, maxime Genesis. 13. & 27. & Levitic. capit. 25. ibi, Hęreditario iure transmittitis ad posteros, & alibi scriptum, vt per Barbat. in Rubrica extra de testamen. colum. 5. & 30. & per Guilielm. Benedict. in verb. testamentum el. 1. colum. 1. 2. & Fortan. Garl. late in dicto. 9. & quid sit tantum, colum. 133. numero. 288. contendens, hoc esse iure gentium & naturali, nam sicut illi patres veteris testamenti solo iure gentium naturali utebantur, probaturque etiam hoc ex Diogene Laertio libro. 5. de vitiis Philosophorum, vbi refert testamentum fecisse Aristotelem, & Theophrastum, & aliquos Philosophos, qui non utebantur legibus Romanis, & in libr. 4. refert tertium testamentum Archelilai, qui non habuit uxorem neque filios, his verbis. Aegrotans, & corpore non recte valeo, testamentum conficere volo, vt si quid contingat inopinatam, sine tua iniuria proficiscar: licet hoc argumentum non concludat, quia Solon primus legem de testamentis condidit, vt est author Plutarchus in eius vita, & probat hanc opinionem Corrasius in l. filium quem habentem, in principio. C. famul. herciscund. & Tiraqueleya in l. si vnquam, verbo liberis, numero. 89. C. de reuocand. donat. quod solutio pro prima communi est Ioannis de Monte Sferilo pęceptoris Cornei.

in l. si testamentum, in principio. C. de testamentis, & hanc legem Solonis sequuti sunt isti Philosophi, & a qua lege Gręcorum leges duodecim tabularum hoc sumpserunt. Nihilominus tamen hęc secunda opinio Bartoli, vt verior est, ita & magis communis secundum Fulgositum in dicta. l. ex hoc iure. ff. de iusticia & ipe, vbi Ioannes Orosius plures allegans numero. 24. hanc dicit magis communem: & magis communem appellat Viglius in. 5. sed pędicta, numer. 4. Institut. de testamentis, & Corneus in dicta. l. si testamentum, & Barbatius in dicta Rubric. colum. 14. tamen si contendat contrarium esse verum: hanc appellat communem Hippolytus Riminaldus in principio, Institut. de donatione, numero. 184. dicens ex sententia Corrasij in l. si testamentum. C. de impuber. & alijs, toto celo errare tenentes contrarium, apud quos late probatur hęc communis, pęcipue per Menacham, vbi supra: hanc etiam opinionem simpliciter tenet nonnullos referens Antonius Gomez in l. 3. Tauri, in principio, & quod successio filiorum sic de iure naturali, tenet Paulus de Castro in l. 1. §. ius naturale, numero. 4. ff. de iusticia & iur. Hanc secundam opinionem dicit communem Ias. in repetitione admonendi, numero. 171. in 2. colum. illius numeri. ff. de iureiurand. & hanc testatur esse communem resolutionem cum Bart. in dicta. l. interdum, Peralta in Rubrica. ff. de hęred. institut. numero. 139. ad finem, & sequentib. ¶ Ex qua communi resolutione inferitur, ex testamento minus solenni de iure civili, perfectio autem de iure gentium, vel naturali, oriri naturalem obligationem, vt infra latissime dicemus Deo duce, ea nępe ratione, quia testamenti factio, quo ad originem est iuris gentium, nec potuit quoad hoc iure civili infirmari. ¶ In tantum, quod dicat Covarr. libr. 2. vari. resoluci. c. 6. num. 7. non posse principem de plenitudine suę potestatis tollere hanc facultatem testandi hominibus sine causa, quia competat iure gentium, vbi

vbi concludit, quod ista est communis conclusio, & ad iura, & rationes pro prima opinione principali supra adducta potest responderi, vt procedant quo ad formam, & solennitatem, secus verò quo ad originem, & substantiam, vt est dictum.

- 84 Hoc articulo principali sic discussio, & examinato, vterius procedendo in materia huius legis addendum est, quod nemo preter Papam potest alterare voluntates testatorum. Clem. quia contingit. de religiosis domib. Quz quidem alteratio sic à Papa ex plenitudine potestatis, non verò ex potestate ordinaria, ita Bald. elegit in l. si testamentum. C. de testamen. Adde, quod commutatio vltimæ voluntatis non nisi ex iusta causa & necessaria fieri debet, & prius quàm exequatur, Episcopus tanquàm delegatus sedis Apostolicæ, summarie, & extraiudicialiter debet cognoscere, nihil in precibus tacita veritate, vel suggesta falsitate, fuisse narratū, vt cauetur hodie in sacro Concilio Tridentino, sessione. 22. in decreto de reformatione. cap. 6. fol. 151. Ex quibus omnibus, quz hucusque dicta sunt, apparet manifestissimè, quanta sit potestas testatorum in disponendo de rebus suis, quz non obsunt conclusioni nostri textus, iam supra deductæ propter rationes decidendi, supra etiam positas, & assignatas.
- 84 Primò, conclusio nostri text. ampliatur, vt habeat locum in edicto Prætoris, quia testator non potest disponere, ne edictum Prætoris in suo testamento locum habeat. l. si quis inquilinos. §. si quis scripserit. ff. de legat. 1.
- 85 Secundo ampliatur, vt etiam habeat locum in consuetudine, quia testator non potest disponere contra legitimam consuetudinem, dicendo velle se, ipsam non habere locum in suo testamento: ita Ioannes Faber eleganter in. §. finali. ad finem. numero. 4. Institut. de legat. pro quo faciunt optimè text. in. §. ex non scripto. Institut. de iure natur. gent. & ciuili. & in principio Institut. de of-

ficio iudicis. l. de quibus ibi, Inueterata, & c. ff. de legibus. l. 2. C. quz sit longa consuetudo. l. 1. §. denique. ff. de aqua pluui. arcend. ibi, Vetus statem vicem legis tenere.

- 86 Ex quo infert eleganter Bald. in anten. iubemus. num. 2. C. de iudic. quod iudex qui indicat contra consuetudinē, ita facit licem suam, sicut qui indicat contra ius: & sequitur l. as. in d. l. de quibus. num. 7. ff. de legib.
- 87 Tertiò ampliatur, vt non solum testator non possit disponere contra leges, sed etiam nec possit in suo testamento aliquid præcipere, quod humanitati, & ciuilibus moribus obuiet: text. est in l. quidam in suo. ff. de condit. instit. vbi testator non potest disponere, quod reliquz ipsius in mare euertantur: circa quem text. sunt omnino videndi Boerius decisione. 287. numer. 5. Casiadorus in catalogo glossarum. 2. par. consideratione. 3.
- 88 Quartò, eleganter ampliatur, vt si quis Principis priuilegio testetur, adhuc tamen non potest facere, quin leges in suo testamento locum non habeant: text. est in l. si quando. C. de inoffi. testi. vbi dicitur, quod si alicui concedatur à lege, vel à Principe facultas ad testandum, intelligitur, dum tamen testetur secundum legis dispositionem.
- 89 Primò, ex supradicta ratione decidendi inferitur, testatorem non posse facere vt statuencibus legibus alimenta præstari pro ratione facultatum, præstentur alimenta filiis suis vltra suas facultates: text. in l. 2. versic. sed si pater. ff. vbi pup. educar. deb.
- 90 Secundo inferitur, quod cum de iure præscriptum sit, vt impensa funeris fiat, attenda ratione facultatum testatoris. l. 1. §. fin. ff. ad l. Falcidiam, non poterit testator facere, ne hæc lex in suo testamento locum habeat: text. in l. at si quis. §. hæc actio. ff. de religiof. & sumpt. fun. ¶ Ex quo inferitur ratio decidendi, & intellectus ad legem. 13. tit. 6. lib. 5. nouz recopilae. Regiz, quæ cauetur, que la cera, y Millas, y gastos

stos del enterramiento se saquen con las otras mandas graciosas del quinto de la hazienda del testador, y no del cuer po de la hazienda, aunque el testador mande lo contrario. Nam ratio illius est, quia testator non potest facere, quin leges in suo testamento locum non habeant, quæ præcipiunt funeris impensam de quinto bonorum deduci.

92 Circa quam legem addendum est, quod tantum loquitur & procedit, quotiescunq; testator habet, & reliquit filios, vel alios descendentes, coram favore, quia eis non potest præiudicare, nisi in quinto, & tertio, etiam inter ipsos descendentes, ut in pluribus legibus regis canetur, præcipue Tauri: secus vero erit, quando testator nullos descendentes reliquit, quia tunc cum hæc ratio cesset, quæ lex ipsa fundari videtur, cessare debet & ipsius. l. dispositio, argumento glossæ singularis in. l. i. verbo providentia. ff. de legitim. tutor. quam esse communiter approbatam pluribus Doctoribus relatis testatur dominus Antonius de Padilla in. l. transigere. numero. 78. C. de transactio. & ita invenio, quod in propriis terminis dictæ l. regiz, tenet Anton. Gomez, in. l. 30. Tauri. in versiculo, hodie, dicens, quod hodie nihil est immutatum per illam legem non relictis filiis, vel descendentes, sed standum est iuri communi, quo cautetur, impensam funeris fieri pro modo facultatum, ut supra dictum est: eandem quoque sententiam ad prædictam l. 30. Tauri, tenet etiam Gregorius Lopez in. l. 2. titulo. 1. 1. partit. 6. gloss. mag. columna. 2. illius, & novissime nos idem latius probamus libr. 2. pract. qq. q. 70.

93 Ex quibus omnibus ipse noviter ultra omnes (quos ipse vique adhuc saltem viderim) infero, quod si testator non habeat descendentes, habeat tamē ascendentes, vel ascendentes, quod hoc casu impensa funeris deducenda erit ex tertio bonorum, in quo potest ascendentes præiudicare, illud extraneo legando, vel reliquendo, ut in. l. 6. Tauri,

quæ hodie est. l. 1. tit. 3. libr. 5. nouæ recopil. non verò de toto corpore hæreditatis, licet contrarium velit, & dicat testator, per. d. l. 30. Tauri, attentis suis rationibus supra declaratis, quam per supradicta existimo procedere & ampliandam fore & in hoc casu, salvo meliori iudicio, ita tenet novissime lozà à Rojas in sua epitom. success. c. 9. n. 3. 1. & sequentibus, & nos ubi supra. q. 7.

94 Vltimò, circa. d. l. 30. Tauri, quæ hodie est. d. l. 13. tit. 6. libr. 5. recopil. est videndum, quid iuris sit, si quantum bonorum non sufficiat ad omnia legata per soluenda, an tunc prius debeant solui legata pia, quam non pia? In quo resolutio est verissima, quod ante omnia de isto quinto deducenda est funeris impensa, ut in. l. Iulianus, cum seq. & in. l. pen. ff. de religio. & sump. fun. & in. l. 12. tit. 13. p. 1. per quæ iura ita tenet in terminis Cifuen. in. d. l. 30. nu. 2. & Coua. in c. Raynal. §. 3. col. 2. de testa. ubi ipse dicit, quod hoc etiam procedit, quando quantum non est sufficiens pro tota funeris impensa, nam quod deest præferri debet alijs debitis. ¶ Aded, quod secundum Anton. Gom. in. d. l. 30. Tauri. impensa funeris præferatur dictis debitis, etiam si creditores habeant pignora, vel hypothecas tacitas, vel expressas: & quod præferatur tacitis hypothecis, testatur communem opinionem esse Franciscum de Ripa in. l. quæ situm. nu. 8. ff. de priuileg. credit. & quod præferatur etiā habentibus expressas hypothecas, tenet Greg. Lopez in. l. 30. tit. 13. p. 5. gl. 6. & idem in. l. 12. per legem illam, tit. 13. par. 1. in gl. deudas, & Ant. Gom. ubi sup. dicit tenere communiter DD. hanc opinionem, & articulum hunc discutit latè pro utraque parte Antonius de Fano in tractatu de pignori. in. 2. membro. 5. partis. num. 28. per totum, fol. 111. ubi tenet contrarium, scilicet, quod impensa funeris non præferatur creditoribus habentibus expressas hypothecas. Contrarium etiam tenet diceas communem Rip. in. d. l. quæ situm. n. 8. sed primā opinionem tenet Petrus Duen. in regul. 397. in. 7. privileg. fol.